

കോൺഗ്രസും കേരളവും

ബററിസ്റ്റർ : എ. കെ. പിള്ള

ചരിത്രം പബ്ലിക്കേഷൻസ്
തിരുവനന്തപുരം-695010

വിനോ
പട്ടമ്മം
൭൩൭൦-21

കോൺഗ്രസും കേരളവും

കോൺഗ്രസും കേരളവും

ബാരിസ്റ്റർ എ. കെ. പിള്ള

(പ്രസാധകർ കേരള സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി)

(തൃശ്ശിവപേരൂർ രാമാനുജം മുദ്രാലയം ക്ലിപ്പത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്)

പുന:പ്രസിദ്ധീകരണം

ചരിത്രം പബ്ലിക്കേഷൻസ്

തിരുവനന്തപുരം-695 010

ആഗസ്റ്റ് 1982.

1982

വില 20 ക.

ചരിത്രം പബ്ലിക്കേഷൻസ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

No.	Title	Author	Price
1.	Kerala under Haidar Ali & Tipu Sultan	Dr. C. K. Kareem	40-00
2.	What happened in Indian History	Dr. C. K. Kareem	30-00
3.	Institutions & Movements in Kerala History	Dr. T. K. Ravindran	30-00
4.	Extremist Movement in Kerala	Dr. K. K. Kusumam	10-00
5.	Making of History	Prof. K. V. Krishna Iyer and Prof. Mary Samuel David	20-00
6.	ഇന്ത്യാ ചരിത്രത്തിന് ഒരു മുഖവുര	ഡോ. സി. കെ. കരീം	10-00
7.	കേരള ചരിത്ര വിചാരം	ഡോ. സി. കെ. കരീം	15-00
8.	ചരിത്ര സംവേദനം	ഡോ. സി. കെ. കരീം	10-00
9.	മുഹമ്മദ് തുഗ്ലക് ഒരു പഠനം	ഡോ. സി. കെ. കരീം	10-00
10.	ഇബിനു ബത്തൂത്തയുടെ കള്ളക്കഥകൾ	ഡോ. സി. കെ. കരീം	10-00
11.	നാടൻ കലകൾ	ഡോ. ചുമാർ ചുണ്ടൻ	10-00
12.	പുള്ളുവർ	ഡോ. ചുമാർ ചുണ്ടൻ	10-00
13.	കേരള ചരിത്രധാര	ടി. എച്ച്. പി. ചെന്താരശ്ശേരി	10-00
14.	വേണാട് വിശേഷങ്ങൾ	വി. ഭാസ്കരൻ നായർ	5-00
15.	ചില കേരള ചരിത്രവിവേചനകൾ	അടൂർ രാമചന്ദ്രൻ നായർ	5-00
16.	കോൺഗ്രസ്സും കേരളവും	ബാരിസ്റ്റർ ഏ.കെ.പിള്ള	20-00

വിഷയ സൂചി

പ്രസ്താവന

ഡോ. സി. കെ. കരീം

അദ്ധ്യായം.

- 1 കേരളം അന്നും ഇന്നും
- 2 1920-നും മുമ്പും
- 3 മഞ്ചേരി
- 4 നേതാക്കന്മാരുടെ ബന്ധനം
- 5 ഒറ്റപ്പാലം
- 6 മലബാർ ലഹള
- 7 സരോജിനി സന്ദേശം
- 8 അയിത്തോച്ചാടന ശ്രമങ്ങൾ
വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം
- 9 പിന്നോക്കമുള്ള ഗതി
- 10 വിണ്ടും മുന്നോട്ടു തന്നെ
- 11 ഉപ്പു സത്യാഗ്രഹം
- 12 രണ്ടു വൻസമരങ്ങൾ
ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം
നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനം

(Malayalam)

KERALAVUM CONGRESSUM

History

By Barrister A. K. Pillai

First Published 1935

By Kerala Pradesh Congress Committee

Reprinted 1983

By Charithram Publications

Trivandrum-695010

Price Rs. 20

Printed at

Luqman Printers

Trivandrum-695008

പ്രസ്താവന

ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രം ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ചരിത്രവും കൂടിയാണല്ലോ. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കേരളഘടകത്തെക്കുറിച്ച് 1935ൽ കേരളപ്രദേശ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'കോൺഗ്രസ്സും കേരളവും' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ ആദ്യകാല രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തന ശൈലിയെ അനുസ്മരിക്കുവാനുപകരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വേണ്ടി ദേശാഭിമാനികളായ ധീരസേനാനികൾ നടത്തിയ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ സമരങ്ങളും, അനുഭവിച്ച കഠിനമായ യാതനകളും ഇന്നത്തെ തലമുറക്ക് മിക്കവാറും അജ്ഞാതമാണ്. നാം നേടിയ സ്വാതന്ത്ര്യം കളഞ്ഞുകളിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പാരതന്ത്രത്തിൻ കീഴിൽ ഇൻഡ്യയും ഇൻഡ്യാക്കാരും സഹിക്കേണ്ടതായിവന്ന ഭീഷണമായ സാമ്രാജ്യത്വ മർദ്ദനങ്ങളേയും കിരാതമായ നരനായാടുകളേയും നമുക്ക് മറന്നുകളയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇത്തരം ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിശ്ചയമായും പഴയ ഓർമ്മകളെ അയവിറക്കുവാനുപകരിക്കുന്നു. അതു തന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രേരണയായി നിൽക്കുന്നതും.

'കോൺഗ്രസ്സും കേരളവും' എന്ന ഈ പുസ്തകം കേരളപ്രദേശ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി 1935 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അതുവരെയുള്ള കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആധികാരികമായി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ. ദേശാഭിമാനപ്രചോദിതനായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ഉപരിപഠനം മതിയാക്കി കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ വേണ്ടി കേരളത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദ്യകാലനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായ ബാരീസ്റ്റർ ഏ കെ. പിള്ളയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവ്. കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരിൽ സമാദര

ണീയനും അനിഷേധ്യനുമായിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ ഏ.കെ.പിള്ള കേരളപ്രദേശ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ സമ്മതത്തോടും അനുവാദത്തോടുംകൂടി എഴുതി തയ്യാറാക്കിയ ഈ ഗ്രന്ഥം തീർത്തും ആധികാരികമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടു പക്ഷമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ.

കോൺഗ്രസ്സും, കേരളവും' എന്ന ഈ പുസ്തകം ഇന്ന് എവിടെയും കിട്ടാനില്ലാത്തതിനാൽ 'ചരിത്രം പബ്ലിക്കേഷൻസ്' ഇത് പുനഃപ്രകാശനം നടത്തുകയാണ്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ ഗതിവിഗതികളെക്കുറിച്ചറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വർക്കും കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രഭാഗമായി മാറിയിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യ സമരപ്രസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തുന്നവർക്കും ഇത് വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഒരു സഭ പ്രവൃത്തി ചെയ്ത സംരൂപീയോടുകൂടി ചരിത്രം പബ്ലിക്കേഷൻ വേണ്ടി ഞാനീഗ്രന്ഥം സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

ഈ പുസ്തകം അച്ചടിച്ചത് തിരുവനന്തപുരത്ത് വള്ളക്കടവിലുള്ള ലുക്മാൻ പ്രിന്റേഴ്സാണ്. അവിടത്തെ പ്രവർത്തകരോട് എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സന്തോഷമുണ്ട്.

തിരുവനന്തപുരം-10
24-8-1982

ഡോ: സി. കെ. കരീം

അദ്ധ്യായം 1.

കേരളം: അന്നും ഇന്നും

വർത്തമാനകേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയചരിത്രം മുഖ്യമായും മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചതാകുന്നു. ഗ്രീക്കുക്കരുടെ കാലത്തിനുശേഷം യൂറോപ്പിൽനിന്നു ഒരാരം ഒന്നാമതായി ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്നത് വാസ്കോഡിഗാമയാണ്. വാസ്കോഡിഗാമ ആദ്യം കപ്പലിറങ്ങിയത് കോഴിക്കോട്ടും ആണല്ലോ. ഫ്രഞ്ചുകാർ ആദ്യം ഡിപ്പോ സ്ഥാപിച്ചതും മലബാറിലായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആദ്യത്തെ പാർപ്പസ്ഥലങ്ങളിലൊന്ന് കോഴിക്കോടായിരുന്നു. 1792-ലാണ് മലബാർ ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയുടെ കൈവശത്തിൽ വന്നത്. ആദ്യം ഏതാനും കാലത്തേക്ക് അതിന്റെ ഭരണം ബോംബെ പ്രസിഡൻസിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ വ്യവസ്ഥ അത്യപ്തികരമെന്ന് കണ്ടശേഷമാണ് 1800-ൽ അതിന്റെ ഭരണം മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിലേക്കു മാറ്റിയത്. ഈസ്റ്റിന്ത്യകമ്പനിയുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ്, മലബാറിൽ വിളഭൂമിയിന്മേൽ നികുതി ഏർപ്പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. വാണിജ്യത്തിനും വ്യവസായങ്ങൾക്കും കേരളം; പ്രത്യേകിച്ചും മലബാർ, പണ്ടു വളരെ പേരു കേട്ടിരുന്നു ചുങ്കങ്ങളിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന ആദായം തന്നെയായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രധാനമായ രാജഭാഗം. ഹൈദരാലിയുടെ ആക്രമണത്തിനു ശേഷമായിരുന്നു മലബാറിൽ ആദ്യം ഭൂനികുതി ഏർപ്പാടുണ്ടായത്. ഹൈദരാലിയാവട്ടെ, താഴ്ന്ന നങ്ങനിലങ്ങൾക്കു മാത്രമേ നികുതി ചുമത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ കിഴക്കൻ ജില്ലകളുടേപ്പോലെ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ കൃഷിയേയും നങ്ങനിലങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചല്ലാ കഴിഞ്ഞുവന്നത്. അവർ വാണിജ്യത്തിലും വ്യവസായങ്ങളിലും

കൈത്തൊഴിലുകളിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. കൃഷിയിൽതന്നെ—
 നെൽകൃഷിയേക്കാളധികം നാളികേരം, കരുമുളക്, ഏലം,
 ഇഞ്ചി, കാപ്പി എന്നീ കൃഷികളിലായിരുന്നു വിളഭ്യമിയുടെ
 അധികഭാഗവും വിനിയോഗിച്ചു വന്നത്. അനവധി ഗ്രാമീ
 ണത്തൊഴിലുകളും കൃഷിയോടൊപ്പം അവർക്കവലംബമായിട്ടു
 ണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും സമൃദ്ധിയും സൗഖ്യവും അഴകുംഉള്ള
 സ്ഥലം ഇന്ത്യയിലെന്നല്ല ലോകത്തിൽതന്നെ ദുർല്ലഭമാണെന്നു
 കേരളം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള വിദേശസഞ്ചാരികൾ അവർ ചമ
 ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നാവട്ടെ,
 മലബാർ നിർഭാഗന്മാരുടെ ഒരു നാടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നി
 ത്യുവൃത്തിക്കു നിവൃത്തിയില്ലാതെ നട്ടംതിരിയുന്നവരാണ് ഭൂരി
 പക്ഷവും. നാളികേരത്തിന്റേയും പൂർക്കിഴങ്ങിന്റേയും (മരച്ചീ
 നി) സഹായത്താലും കാലവർഷത്തിന്റേയും സൂര്യരശ്മിയു
 ടേയും അനുഗ്രഹത്താലും, കഠിനമായ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ, ആളുകൾ
 കഷ്ടപ്പെട്ടു അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ തുച്ഛ
 മായ കൂലിപ്രവൃത്തിക്കു മലേഷ്യ, സിങ്കപ്പൂർ, സിലോൺ
 താങ്കിനൊക്കെ മുതലായ അന്യദേശങ്ങളിൽ മലബാറിലേ ജന
 ങ്ങൾ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു “മലയാളി”യും കൂലിപ്പണി
 കാരനും അവിടങ്ങളിൽ പര്യായപദങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കു
 ന്നതനുഭവമല്ല. മദിരാശിയിലുള്ള മോട്ടലുകളിലും ചായപ്പീടി
 കുകളിലും കേവലപ്രവൃത്തികൾ മലയാളികളുടെ പ്രത്യേകാ
 വശങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളഭൂമിയിൽ ഇന്നും “പാലു,
 തേനും ഒഴുകുന്നു”ണ്ടെങ്കിലും അവ ഇത്തരമാരുടെ അനുഭവത്തി
 ലാണ്. ബ്രിട്ടനിലെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ചില കമ്പനികളുടെ
 പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങൾ കേരളത്തിലാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അധികം
 പേർക്കും വിശ്വസിക്കുവാൻതന്നെ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇവി
 ടത്തെ ചില യൂറോപ്യൻ കമ്പനികളുടേയും തോട്ടങ്ങളുടേയും മാ
 നേജർമാർക്കു അവരുടെ എത്രയും ധാരാളിച്ചതായ ചെലവു
 കൾ കഴിച്ച് പ്രതിമാസം അയ്യായിരം, ഏഴായിരം എന്നിങ്ങ
 നെ വമ്പിച്ച തുകകൾ ശമ്പളം കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കത്തക്ക
 വണ്ണം ആ കമ്പനികൾ ഇവിടെനിന്നു ആദായമുണ്ടാക്കി വരുന്നു.
 കോഴിക്കോട്ടെ പ്രധാന വ്യാപാരങ്ങളും വ്യവസായശാലകളും
 ഇന്നും അന്യകൈവശത്തിലല്ലേ? ഈ രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും

വലിയ തോട്ടങ്ങളും ഇന്നു ആരുടെ വകയാണു്? രത്നം വിളയുന്ന നമ്മുടെ മലകളിൽ സാക്ഷാൽ കൈലാസം പോലേയുള്ള 'അഴകാപുരി'കളുണ്ടു്. അവിടെ വസിക്കുന്നവരും അഭിനവലോകത്തിലെ 'ദേവന്മാരും ഗന്ധർവ്വ'ന്മാരുമാകുന്നു. വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽപോലും ഇലക്ട്രിസിറ്റി വരുന്നതിനുമുമ്പു്, യൂറോപ്യൻ തോട്ടക്കാരുടെ അധിവാസസ്ഥലങ്ങളിൽ ദേവികളും, മൂന്നാർ, ഗുഡലൂർ, എന്നീ ഉന്നതപ്രദേശങ്ങളിൽ വിദ്യുത്ശക്തി സാധാരണ ഗൃഹകാര്യങ്ങൾക്കുകൂടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി തുടങ്ങി. ഇലക്ട്രിസിറ്റിയും കമ്പിത്തപാലും റെയിൽവേയും മറ്റും ഇവിടെ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നവോ — ഇവയെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തു ബ്രിട്ടീഷുകാർ കൊണ്ടുവന്നതല്ലേ എന്നു പലരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാകും. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വരവിനുശേഷമാണു് ഇവയെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തു നടപ്പിൽ വരുത്തിട്ടുള്ളതു്, എന്നു സംഗതി വാസ്തവമാണു്. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വരവിനുമുമ്പു് ഈ വകയൊന്നും ഇന്ത്യയിലെന്നല്ല, ഇംഗ്ലണ്ടിലോ യൂറോപ്പിലോ എങ്ങുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രീയാഭിവൃദ്ധിയുടെയും അതുതകരമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടേയും ഫലമായി മനുഷ്യസമുദായത്തിനു ലഭിച്ച ഈ വക അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഇന്ത്യയിലോ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിലോ മാത്രമല്ല മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

കേരളീയർ ദരിദ്രരാണെങ്കിലും കേരളം ഇന്നും വിഭവസമ്പന്നയാണു്. പക്ഷെ വിളയുന്നതു് നമ്മുടെ വയലിലാണെങ്കിലും ചേരുന്നതു മാറുള്ളവരുടെ പത്തായത്തിലാണെന്നു മാത്രം: മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ തീരാദാരിദ്ര്യത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം ഇവിടത്തെ അന്യായമായ ഭൂനികുതിവ്യവസ്ഥയും ജന്മികടിയാൻ ഏർപ്പാടും ആകുന്നു. മാറുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇവിടെ ഭൂനികുതി എത്രയോ കൂടുതലാണെന്നു പണ്ഡിതന്മാരായ ചില ഇംഗ്ലീഷുഗ്രന്ഥകാരന്മാർതന്നെ എഴുതിക്കാണെന്നു കൃഷി അൽപമെങ്കിലും ആദായകരമായ ഒരു തൊഴിൽ ആയിരിക്കുവാൻ നിവർത്തയല്ലാത്തവണ്ണം അത്ര കൂടുതലാണു് ഇവിടത്തെ ഭൂനികുതി എന്ന് ഡോക്ടർ ബുക്കാനൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂനികുതി വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ക്രമത്തിലും അധികമായിത്തന്നെ ജന്മിഭോഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകാണുന്ന

തു് അസ്വാഭാവികമല്ല. ഇന്നത്തെ അക്രമമായ പാട്ടവും നികുതിയും കുറയ്ക്കുകയും കൃഷിക്കാർക്ക് ഭൂമിയിൽ അധ്വാനിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന പ്രോത്സാഹനവും സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താലേ കേരളത്തിൽ ഐശ്വര്യവും സമാധാനവും വാഴുകയുള്ളൂ. ശാസ്ത്രീയമായ അറിവിന്റെയും പര്യവേക്ഷണങ്ങളുടേയും സുവർണ്ണവിത്തുകൾ വിളനിലങ്ങളിൽ പാകുമ്പോൾ നാട്ടിൽ സുരഭിലമായ ക്ഷേമം ഫലപ്രദമാവുകയും ചെയ്യും.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർ എന്നു മൂന്നു പ്രത്യേകവിഭാഗങ്ങളായി കേരളം ചേർത്തിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഇക്കോൺമിക്സ് പൊതുവായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ജീവിതം എന്നതും ശതാബ്ദങ്ങളായി ഇവിടെ നടന്നുവന്ന പ്രായോഗികമായിരിക്കുന്നു. 1920—നമ്പ് നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പരിധിയിൽ പെട്ടിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് നിയന്ത്രണത്തിലെ ഭരണകാര്യ സംബന്ധമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് കോൺഗ്രസ്സ് ആഭ്യന്തരങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നത്. ചേറൂർ ശങ്കരൻനായർ, ജി. പി. പിള്ള, വിരയിരുന്നമ്പ്യാർ, സി. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ, മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ, ഡാക്ടർ ടി. എം. നായർ, എസ്. കേ. നായർ, സി. കുഞ്ഞാകരമേനോൻ, കേ. പി. അച്യുതമേനോൻ, കേ. യു. നാരായണമേനോൻ എന്നിവർ അക്കാലങ്ങളിലെ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനങ്ങളിൽ ഇവരുടെ സംബന്ധിച്ചതായും, നടപടികളിൽ പങ്കുകൊണ്ടതായും കാണാവാനുണ്ട്. ഇവരിൽ, സി. ശങ്കരൻനായർ അമരാവതിയിൽ വെച്ചു നടന്ന കോൺഗ്രസ്സിന്റെ 13—ാം സമ്മേളനത്തിൽ ആഭ്യന്തരവും വഹിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ, ഈ പറഞ്ഞവരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പലരും കേരളത്തിനു പുറമേ സ്ഥിരമായി പാർത്തുവന്നവരായിരുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ പൊതുക്കാര്യതലമേഖല കേരളത്തിലെ അന്തരീക്ഷത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടില്ല. കറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു ഏകദേശം 1910—മാണ്ടിടയ്ക്കു മലബാറിൽ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തിയതായും അതിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി സി. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ ഏതാനും വർഷം പ്രവ

ത്തിച്ചു വന്നതായും അറിയുന്നു. തുടർച്ചയായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം ഇവിടെ തുടങ്ങുന്നത് 1915—നശേഷം ഹോംറൂൾ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടിയാണ്. 1916—ൽ ബാരിസ്റ്റർ കെ. പി. കേശവമേനോൻ ബിലാത്തിയിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തി കോഴിക്കോട്ടു പ്രാക്ടീസിറ്റാരംഭിച്ച കേശവമേനോൻ മലബാർ ഹോംറൂൾ ലീഗിന്റേയും പിന്നീടു ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടേയും സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. ഹോംറൂൾ ലീഗിന്റെ പ്രസിഡണ്ടു മഞ്ചേരി രാമയ്യരും ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടു കെ. പി. രാമൻമേനോനും ആയിരുന്നു. പി. എ. കുഞ്ഞഹമ്മദ് ഈ രണ്ടു സംഘടനകളുടേയും അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയായി രണ്ടു കൊല്ലം പ്രവൃത്തി എടുത്തിരുന്നു. കലക്ടറുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കോഴിക്കോട്ടു ടൌൺഹാളിൽവെച്ചുണ്ടായ പൊതുയോഗവും, ആ പൊതുയോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഒരു പ്രധാന പ്രമേയത്തിന്മേൽ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ എഴുന്നീറ്റു കേശവമേനോൻ മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുവാനാരംഭിച്ചതു, കലക്ടർ അതിനെ തടഞ്ഞതും, മലയാളികളുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുവാൻ തനിക്കവകാശമുണ്ടെന്നു കേശവമേനോൻ പറഞ്ഞതും, കലക്ടർ പിന്നേയും സമ്മതിക്കാതിരുന്നതും കേശവമേനോനും, മറ്റു വളരെപ്പേരും ഹാജരായിട്ടിരണ്ടിപോയതും അക്കാലത്തു പ്രക്ഷോഭജനകമായ സംഭവമായിരുന്നു. ഇതു ഈ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ല, മലബാറിൽ പൊതുവേയും ഒരു ഇളക്കത്തേയും അതേ ടൂക്കടി ഒരു ഉണർച്ചയേയും ഉണ്ടാക്കി.

മലബാറിൽ ഒരു ദേശീയസമ്മേളനം ഒന്നാമതായി നടന്നതു് ആനിബെൻസറിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ പാലക്കാട്ടുവെച്ചു 1916 ൽ കൂടിയ മലബാർ കോൺഫറൻസായിരുന്നു. ഇക്കാലങ്ങളിൽ നടന്നിരുന്ന മലബാറിലെ ജില്ലാ കോൺഫറൻസുകൾ നായർ ഒരവസരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:— “ദേശീയപ്രവൃത്തികൾ ആ പരീക്ഷണമായിരുന്ന കാലത്തു് തീരെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ മുതൽ അത്യന്തം ഉൽപതിഷ്ണക്കരവരെ രാഷ്ട്രീയകാര്യ

ങ്ങളിൽ വിവിധാഭിപ്രായങ്ങളോടും മനസ്ഥിതിയോടും കൂടിയ പലരും ഒരു കോൺഫറൻസുപന്തലിൽ, യാതൊരു അഭിപ്രായവിത്യാസവുമില്ലാതെ, സർവ്വസമ്മതമായി പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും, പിന്നീട് പിറേറ കൊല്ലവും മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുവെച്ചു അതേ സമാധാനപരമായ രീതിയിൽതന്നെ കോൺഫറൻസ് കൂടി വരുകയുമായിരുന്നു പതിവ്. പാലക്കാട്, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി, വടകര, മഞ്ചേരി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കോൺഫറൻസുകളുടെ പ്രോത്സാഹികളും, സ്വീകരണസംഘാധ്യക്ഷന്മാരും ഏതെങ്കിലും പ്രഭൃകളുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു അഞ്ചാമത്തെ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഫറൻസ് മഞ്ചേരിക്കു ക്ഷണിച്ചത് ഇപ്പോഴത്തെ നിലമ്പൂർ വലിയ തിരുമുൽപ്പാടവർകളായിരുന്നു. ആ കോൺഫറൻസ് കൂടുന്നതിനു് മുമ്പായി ചില പ്രത്യേകസംഭവങ്ങൾ നടന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പരമ്പരയായ നടപടികളോടും ചടങ്ങുകളോടുംകൂടിത്തന്നെ ആ കോൺഫറൻസും പര്യവസാനിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അതിനിടയിൽ റെഗുലറായി നിയമം, ഖിലാഫത്തുകാര്യത്തിലെ അനീതി, പഞ്ചാബിലെ അഴിമതികൾ എന്നിവ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയമനസ്ഥിതിക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും ഗണ്യമായ പ്രകാരഭേദം വരുത്തി... സഹകരണത്യാഗം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നയമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി രാജകേതന്മാരും മിതവാദികളും കോൺഗ്രസ്സിൽ നിന്നു വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.”

1914 മുതൽ മലബാറിൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി വർഷത്തിലൊരിക്കൽകൂടി കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിലെ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ജില്ലകളിലും താലൂക്കുകളിലും ആണ്ടുതോറും യോഗം വിളിച്ചുകൂടി കോൺഗ്രസ്സ് നിശ്ചയങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങിനെയൊന്നും തന്നെ നടന്നില്ല. ഒരു ജില്ലാസമ്മേളനം കൂടുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തിൽ കോഴിക്കോടുവെച്ച് 1915 ൽ പൊതുയോഗം ചേർന്നുവെങ്കിലും അത് തീരുമാനമൊന്നും ചെയ്യാതെ

ഒന്നാമത്തെ

കോൺഫറൻസ്

പിരിയുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പാലക്കാടു കാർ അവിടെ ഒരു ജില്ലായോഗം കൂടുന്നതിന് ഉത്സാഹിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി 1916 മേയ് 4-ാം തീയതിയും 5-ാം തീയതിയും അവിടെ ആനിബെസന്റിന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷ്യത്തിൽ ഒരു കോൺഫറൻസ് കൂടി. ഇതായിരുന്നു ഒന്നാമതായി നടന്ന ജില്ലാ കോൺഫറൻസ്. ജനങ്ങൾ അസാമാന്യമായ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ സ്വാഗത സംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ കൊല്ലങ്കോട് വാസുദേവരാജാവായിരുന്നു. ജില്ലയിലെ പലഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ആയിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റേയും, അദ്ധ്യക്ഷയുടേയും പുസംഗങ്ങൾ കാര്യഗൗരവമുള്ളവയായിരുന്നു. ഗവർണ്മേണ്ടിന്റെ ആയുധനിയമത്തിന്റെ അനീതിയേയും, അതിന്റെ വ്യവസ്ഥയിലുള്ള പക്ഷപാതിത്വത്തേയുംപറ്റി വാസുദേവരാജാവ് ഊന്നിപ്രസ്താവിച്ചു. “ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ ആത്മരക്ഷക്ക് ആയുധമില്ലാതെ വരുന്നതു കഷ്ടമാണ്. അത് ഒരു നിയമത്താൽ തടസ്ഥപ്പെടുന്നത് അനീതിയുമാണ്. നിറവൃത്യാസമനുസരിച്ച് ആയുധം ഉപയോഗിക്കാമെന്നും, ആയുധം ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഈ അനീതിയെ ദിഗ്ഗണ്ഠീഭവിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കീഴ്ദ്വോഗസ്ഥനായ വെള്ളക്കാരൻ ആയുധം ഉപയോഗിക്കാം. മേലുദ്യോഗസ്ഥനായ ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരൻ പാടില്ല എന്നുവരുന്നത് എത്ര അന്യയാമാണ്?” നായന്മാരെ കൂടുതലായി പട്ടാളത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നും രാജാവ് പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

ഭാരതമഹാജനസഭ ചെയ്യുന്നതുപോലെ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചല്ലാ ജില്ലായോഗങ്ങൾ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നും, ജില്ലയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങളിലാണ് ജില്ലായോഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതെന്നും പ്രസിഡണ്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതതു ജില്ലകളിലെ ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടുന്ന ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതും ജില്ലായോഗങ്ങളുടെ മുറയാണെന്നും അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസ്താവിച്ചു.

കോൺഫറൻസിൽ പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയങ്ങൾ: (1) കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ ഒന്നാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഇൻഡ്യയ്ക്ക് സ്വയംഭരണാധികാരം കിട്ടേണ്ടതിനായി

ജില്ലയിൽ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ജനങ്ങളെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

(2) ഗ്രാമശുചീകരണം, ഗ്രാമനിരത്തു, ഗ്രാമത്തിലെ കടവു, പാലം, സ്കൂൾ, ലൈബ്രറി, മേച്ചിൽസ്ഥലം, കാട്, ഇവയുടെ കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായ അധികാരമുള്ള ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തുകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് ക്രിമിനലും സിവിലുമായ ചെറിയ കേസുകളിൽ നടപടി നടത്തി നീതിന്യായമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അധികാരം കൂടി നൽകണമെന്നും, 1000-ൽ അധികം ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചു വരുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം പഞ്ചായത്തു സഭകൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

(3) മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ, ലോക്കൽ ബോർഡുകൾ ഇവയ്ക്കു യഥാർത്ഥമായ സ്വയംഭരണാവകാശം നൽകുന്ന ഭേദഗതികൾ ഇപ്പോഴത്തെ നിയമത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതും, ഗവർണ്മേണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള കരുതിയമം, നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുന്നതിനുമുമ്പായി പൊതുജനാഭിപ്രായം അറിയുവാൻ തക്കവണ്ണം കാലേകൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു.

(4) കോഴിക്കോട്ടേയും, തലശ്ശേരിയിലേയും മുൻസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സാമാജികന്മാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതും, മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റേയും താലൂക്കു ബോർഡുകളുടേയും പ്രസിഡൻറന്മാരായി അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കേണ്ടതും, കോഴിക്കോടു്, തലശ്ശേരി എന്നീ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ മാസപ്പടി കൊടുത്തു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ സിക്രട്ടറിമാരേയും, പാലക്കാടു് മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥമാനേജരേയും വേണ്ടെന്ന് വെയ്ക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

(5) മദ്രാസ് നിയമസഭയുടെ സമ്മതം കൂടാതെ മലബാർ ജില്ലയിൽ റീസെറ്റിൽമെൻറ് തുടങ്ങുവാൻ അനവാദം കൊടുക്കരുതു്.

(6) കാലവർഷം ഇല്ലാതെ വരുന്നതുകൊണ്ടു് കൃഷിക്കാർ മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ഇറിഗേഷൻ വേലകൾ ഈ ജില്ലയിലും തുടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു.

(7) സ്വകാര്യജനികളുടെ വസ്തുക്കളിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന തോ

ടിന്മേലും, പഴകളിന്മേലും ഗവർണ്മെന്റ് അവകാശം പുറപ്പെടുവിച്ച് അവയെ പുറമ്പോക്കായി ഗണിച്ചത് അനീതിയും, വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു കാരണവും ആകയാൽ, ഇതുസംബന്ധമായ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ അവകാശം വെടിഞ്ഞതായ ഒരു കല്പന ഉടനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

(8) ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ് വകയായി തീവണ്ടിപ്പാതയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മദ്രാസ് ഗവർണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചു കാണുന്ന നയത്തിൽ വ്യസനിക്കുകയും, മലബാർ, കോയമ്പത്തൂർ മധ്യേ ഈ ജില്ലകളിലെ ബോർഡുകാർക്കുകൂടി പാർക്കാട്ട് ടിണ്ഡി നൽകേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

(9) മലബാർ ജില്ലയിൽ ആയുധ നിയമത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആശാസ്യമായവിധത്തിലല്ലെന്നും, അതിനെ അനുകമ്പയോടുകൂടി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഡി. മജിസ്ട്രേറ്റ് കല്പന കൊടുക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

(10) മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും, ടൂനിയൻഗറങ്ങളിലും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കേണ്ടതും, നാട്ടുപുരങ്ങളിൽ ആവശ്യംപോലെ പുതിയ സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതും, താണക്ലാസ്സുകളിൽക്കൂടി ഫീസ് വാങ്ങിവരുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തേണ്ടതും, പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകൂടി പഠിപ്പിക്കേതും, എലിമെന്ററി സ്കൂളുകളിൽനിന്ന് സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിലേക്കു പോകുന്ന കുട്ടികൾക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തീർക്കേണ്ടതും, പൊതുജനങ്ങളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന സ്കൂളുകൾക്കു ഗ്രാൻറുകൊടുക്കേണ്ടതും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷിതാക്കന്മാർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ യാതൊരു സ്കൂളുകളിലും നിർബന്ധം പാടില്ലാത്തതും, എലിമെന്ററി സ്കൂൾമാസ്റ്റർമാർക്ക് മാസപ്പടി കൂടിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

(11) നായന്മാരെ ചേർത്തു് ഒരു പ്രത്യേക പട്ടാളമേർപ്പെടുത്തിയതിന്ന് നന്ദി പറഞ്ഞു.

(12) വിദേശങ്ങളിലേക്കു കൂലിക്കാരെ കയറി അയക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഇൻഡെഞ്ചർ സമ്പ്രദായത്തെ നിറുത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കൂലിഡിപ്പോകളിൽ ചെന്നു പരിശോധന നട

തതുവാൻ അനുഭോഗസ്ഥന്മാർക്കും അധികാരമുണ്ടായിരിക്കണം.

(13) വ്യവസായപരവും ശാസ്ത്രീയവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം.

(14) ഈ ജില്ലയിൽ ഒരു ഒന്നാം ഗ്രേഡ് കോളേജ് ഏർപ്പെടുത്തണം.

(15) രാമേശ്വരത്തു് തീർത്ഥയാത്രയ്ക്കു പോകുന്ന മലയാളികൾക്കു നേരിടുന്ന അസൗകര്യങ്ങളും, അവരോടുമാത്രം കാണിച്ചുവരുന്ന അന്യായങ്ങളും നിർത്തൽ ചെയ്യണം.

(16) പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം കൂടുതലായി അനുഭോഗസ്ഥ മെമ്പർമാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണം.

പ്രധാനവും അപ്രധാനവുമായി ഇങ്ങിനെ പതിനാറു പ്രമേയങ്ങളാണു് ഒന്നാം സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സായതു്.

1920 നു മുമ്പ്

ഹോംറൂൾ പ്രസ്ഥാനം നിമിത്തം ഇന്ത്യയിൽ ആകപ്പാടെ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഉൽസാഹം മലബാറിലും പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. കെങ്കേമമായി കഴിഞ്ഞ പാലക്കാട്ടെ സമ്മേളനം ഇവിടത്തെ ഉൽസാഹത്തെ ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ സമ്മേളനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ നേരത്തേതന്നെ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. കോഴിക്കോട്ടെ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി ആഫീസിൽവെച്ചു ഒരു പ്രാരംഭയോഗം കൂടുകയും രണ്ടാംജില്ലാസമ്മേളനം കോഴിക്കോട്ടു നഗരത്തിൽവെച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും 50 പേരടങ്ങിയ ഒരു നിർവ്വാഹകസംഘത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിർവ്വാഹകസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി കെ. പി. രാമൻമേനോനെയും നിശ്ചയിച്ചു. കൂടാതെ പതിനാലു ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാരേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ നിർവ്വാഹകസംഘത്തിന്റെ ശ്രമത്താൽ വിപുലമായ സ്വാഗതസംഘത്തെ രൂപവൽക്കരിക്കുകയും സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായി കെ. പി. രാമൻമേനോനേയും സെക്രട്ടറിമാരായി കെ. പി. കേശവമേനോൻ, ടി. വി. സുന്ദരയ്യർ, പി. അച്യുതൻ എന്നിവരേയും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1917 ഏപ്രിൽ 23-ാം 24-ാം തീയതികളിൽ സമ്മേളനം സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. സമ്മേളനപ്പന്തൽ കെട്ടുവാൻ മാനാഞ്ചിറ മൈതാനം ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ അധികൃതന്മാർ അനുവാദം നൽകിയില്ല. ഇക്കാലത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് കാര്യങ്ങൾ രാജഭക്തിമയമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ

ഇവയെ സംശയദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ഹജൂർ ഓഫീസിന്റെ ഇത്ര സമീപത്തുവെച്ചു രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കുകയോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. അവസാനം കോൺഫറൻസ് സ്വാഗതസംഘാധ്യക്ഷന്റെ ഭവനത്തിനു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക സ്ഥലത്തു പ്രത്യേകമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പന്തലിലാണ് കൂടുകയുണ്ടായത്. ജില്ലയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിനിധികളുടെ ലിസ്റ്റുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഏപ്രിൽ 21-ാം തീയതി മുതൽ ആളുകൾ എത്തുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അധ്യക്ഷനും വിശേഷാൽ അതിഥിയായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആനിബെസന്റും മദിരാശിയിൽനിന്നു തീവണ്ടികളെ വരുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിച്ച് അനവധി ജനങ്ങൾ സ്റ്റേഷന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ കൂടിയിരുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാഗതസംഘത്തിലെ അധ്യക്ഷനും മെമ്പർമാരും അവരെ പ്ലാറ്റ്ഫോമത്തിൽ വെച്ചു സ്വീകരിക്കുകയും കോഴിക്കോട്ട് നഗരത്തിൽ അടുത്തകാലത്തെ ഒരു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവിധം ഗംഭീരമായ ഒരു ഘോഷയാത്രയായി അധ്യക്ഷനേയും ആനിബെസന്റിനേയും നഗരത്തിലെ പ്രധാനവീഥികളിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

സമ്മേളനത്തിന്റെ ആരംഭഭാവസം നഗരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ഒരു ഉൽസാഹം കാണുമാനുണ്ടായിരുന്നു. നാനൂറോളം പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെടെ ആയിരത്തിലധികം ആളുകൾ പന്തലിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. പ്രതിനിധികൾക്കും സന്ദർശകന്മാർക്കും വേറെ വേറെ ടിക്കറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മദ്ധ്യാഹ്നം മണി 12 ആയപ്പോൾ അധ്യക്ഷനും ആനിബെസന്റും സമ്മേളനസ്ഥലത്തെത്തി. അവരെ സ്വീകരിപ്പാനായി സാമൂതിരിപ്പാട് അല്പം മുമ്പായി എത്തിയിരുന്നു. ആദ്യമായി പെൺകുട്ടികളുടെ ദേശീയ ഗാനമായിരുന്നു. സ്വാഗതസംഘാധ്യക്ഷൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ മാനാംചിറ മൈതാനത്തുവെച്ച് ഈ യോഗം കൂട്ടുവാൻ ഗവർണ്മെന്റ് അനുവദിക്കാത്ത സംഗതിയെപ്പറ്റിയും തങ്ങളുടെ രാജകേന്തിയെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചതിനു പുറമേ മഹായുദ്ധം, യുദ്ധാവസാനമുള്ള ഭരണപരിഷ്ക്കാരം, ഇന്ത്യയുടെ സ്വയംഭരണാവകാശം, ആയുധനിയമം, പ്രാ

ധമികവിദ്യാഭ്യാസം, ജനികിടിയാൻ നിയമം എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും സമഷ്ടയായി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

ഈ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം സാമൂതിരിപ്പാട് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും കുതിരവട്ടത്തു കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, രാരിച്ചൻ മുപ്പൻ എന്നീ ധനാധ്യക്ഷന്മാർ പിൻതുടങ്ങുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചു സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ദീർഘമായ അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വികമഹിമ ഇന്നത്തെ പ്രാദേശിക ആവശ്യങ്ങൾ, യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ എല്ലാവിധത്തിലും ഇന്ത്യ സഹായിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം, വ്യാവസായികപരിവേഷണം എന്നീ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചു ഇതിനുശേഷം വൈകുന്നേരം വിഷയനിർണ്ണയ കമ്മിറ്റി ചേർന്നു. ജനികിടിയാൻകാര്യം ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കിയ സംഗതി പ്രസ്താവ്യമാണ്. രണ്ടാം ദിവസത്തെ നടപടികൾ ചക്രവർത്തിയോടുള്ള രാജകേന്ദ്രീയം യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടു് ജയിച്ചുകാണുവാനുള്ള ആശംസയും രേഖപ്പെടുത്തി കൊണ്ടു് ആരംഭിച്ചു. യോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ മറ്റു പ്രധാന പ്രമേയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:-

(1) ഈ ജില്ലയിലെ രാജകേന്ദ്രരായ ജനങ്ങൾ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്കു് അവരുടെ കഴിവിനനുസരിച്ചു് ധാരാളം പണം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പ്രമേയം ഈ രൂപത്തിൽ പാസാക്കുന്നതിൽ എം. പി. നാരായണമനോൻ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചു. “വാർലോൺ സംബന്ധിച്ചു് നാം കൊടുക്കണമെന്നു് പറയുന്ന പണം ഇന്ത്യയിലെ ഗവർണ്മെണ്ടു് നമ്മോടു കടമായി വാങ്ങുകയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഗവർണ്മെണ്ടിനു ദാനമായി കൊടുക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു നീതിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാം തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും വലിയ സംഖ്യകൾ കടംവാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കെങ്ങിനെയാണു് ഇംഗ്ലണ്ടിനു് ദാനം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുക? അധമർണ്ണൻ ഉത്തമർണ്ണനു് ദാനംകൊടുക്കുന്നതു് ഒരു പുതിയ വർത്തമെന്നാണ്. നമുക്കു് പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിനെക്കൊണ്ടു് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് കടം വാങ്ങിക്കുവാൻ ഇടയാക്കാതെ നാം തന്നെ രാജ്യത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടപണം കൊടുക്കുന്നതു ബുദ്ധി

പൂർവ്വമായിരിക്കും. അപ്പോൾ ആണ്ടോടാണ്ടു വലിയൊരു സംഖ്യപലിശയായി പുറത്തേക്ക് പോവുകയില്ല യുദ്ധം നിമിത്തം ഇംഗ്ലണ്ടിനു തെരുക്കുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് ഉള്ളടത്തോളംപണം അമ്പർക്ക് കടംകൊടുക്കാം. ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റ് യുദ്ധക്കടം പിരിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിനു കേവലം ദാനമായി കൊടുക്കുന്നതിലാണ് ആക്ഷേപമുള്ളതു്.” എം. പി. നാരായണമേനോൻ ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ പന്തലിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടായതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു കാണുന്നു. എം. പി. നാരായണമേനോൻ അഭിപ്രായത്തെ കാനിയമായ ഭാഷയിൽ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. വള്ളവനാട്ടുകാരെല്ലാം നാരായണമേനോൻ അഭിപ്രായക്കാരാണെന്നു് ആരും ധരിച്ചുപോകരുതെന്നും മറ്റു താല്യക്കുകളിലെപ്പോലെ വള്ളവനാട്ടുകാരും ധാരാളം പണം യുദ്ധക്കടത്തിലേക്കു കൊടുത്തുവരുന്നുവെന്നു നാരായണമേനോൻ പറഞ്ഞതു് ഒരു ‘അധികപ്രസംഗം’മായിരുന്നുവെന്നും സി. കരുണാകരമേനോൻ പ്രസംഗിച്ചു. അധികപ്രസംഗമെന്ന വാക്ക് പിൻവലിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിനോളം സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള മറ്റൊരുരാജ്യം ലോകത്തിലില്ലെന്നും ഇംഗ്ലണ്ട് ഈ യുദ്ധത്തിലേപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെ ചെറിയ രാജ്യങ്ങളുടെ അപകാശത്തെ അധികരിച്ചാണെന്നും ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സർവ്വധാ സഹായിപ്പാൻ ഇന്ത്യക്ക് കടമയുണ്ടെന്നും അതിനാൽ എം. പി. നാരായണമേനോൻ തന്റെ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തെ പിൻവലിക്കുകയും പ്രമേയം ഐക്യമായി പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടതിൽ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം പാസായി. പ്രതികൂലാഭിപ്രായക്കാർ അവരുടെ നിലയെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

(2) അന്യായമായ കരാറിന്മേൽ സാധ്യമായ കൂലിക്കാരെ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന “ഇൻഡെഞ്ചർ” ഏർപ്പാടു് യുദ്ധകാലത്തു നിർത്തിയതിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിനോടു് നന്ദിപറയുകയും ആ ഏർപ്പാടു് ഇനിയും അനുവദിക്കരുതെന്നു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(3) യുദ്ധധാനന്തരം ഇന്ത്യക്ക് ലഭിക്കേണ്ടതെന്നഭിലാഷിക്കുന്ന സ്വയംഭരണപദ്ധതി കോൺഗ്രസ്സിന്റേതും ലീഗിന്റേതും ഭാരവാഹികൾക്കിടയിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇന്ത്യയിലും പ്രചരിപ്പിച്ച് അതിലഭിമാനമുള്ളതായി തീർത്തതും വ്യവസ്ഥകളേയും ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാവശ്യമാകയാൽ ആ വിഷയത്തിൽ സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുമായി ആലോചിച്ച് ഈ ജില്ലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ടത്ര പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിലെ പത്തൊമ്പതു അനുഭാഗം സമമെമ്പർമാർ ചേർന്ന് ഗവർണ്മെന്റിനെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ ഈ സമ്മേളനം പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നതായും രേഖപ്പെടുത്തി.

(4) “ഇന്ത്യൻ ഡിഫൻസ് ഫോർസി”ൽ ഇന്ത്യാക്കാരായ യുവാക്കന്മാരെ വാളൻറിയർമാരായി ചേരുവാൻ അനുവദിച്ച മഹാമനസ്കതയ്ക്കു നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി. ഈ പ്രമേയം ടി. പി. കേ. കുറുപ്പ് അവതരിപ്പിച്ച അഭിലാഷമുള്ള എല്ലാ യുവാക്കന്മാർക്കും ചേരുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉപോദ്ഘോഷിപ്പാൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ഇങ്ങിനെ ചേർന്നു പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നവരെ കേവലം ഭടന്മാരായി മാത്രമേ സൈനികസർവീസിൽ ഏൽക്കുകയുള്ളുവെന്നും ഓഫീസർമാരായി ഇന്ത്യൻ യുവാക്കന്മാർക്കു ഒരിക്കലും കയറാം ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഈ സംഗതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കോ യൂറോപ്യൻ യുവാക്കന്മാർക്കുപോലുമോ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സൗകര്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഇന്ത്യൻ യുവാക്കന്മാർക്കു നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈ ന്യൂനതകൾ ഗവണ്മെന്റ് പരിഹരിക്കണമെന്നും പ്രമേയകർത്താവ് തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

“ഈ യുദ്ധം ഇംഗ്ലണ്ടിനെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. ഇന്ത്യയുടെ രക്ഷയ്ക്കും ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ വിജയപൂർവമായ പര്യവസാനം ആവശ്യമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ രാജാവുതന്നെയാണ് ഇന്ത്യയുടെ ചക്രവർത്തി. അതിനാൽ യുദ്ധത്തിൽ ചേർന്നതങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയെ സേവിക്കുവാൻ ഇന്ത്യാക്കാരും കടപ്പെട്ടവരാണ്. തന്റെ മുമ്പത്തെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു താൻ

രാജഭക്തിയില്ലാത്തവനാണെന്നും ആരെങ്കിലും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അബദ്ധമാണ് എന്ന് എം. പി. നാരായണമേനോൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങി പ്രസംഗിച്ചു.

(5) ഇപ്പോഴത്തെ മദ്രാസ് നിയമസഭയിൽ വലിയ ജന്മിമാർക്കല്ലാതെ ഇടത്തരക്കാരുടെ കാര്യബന്ധങ്ങൾക്കു പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും ആ സ്ഥിതിയെ പരിഹരിച്ച് ചെറിയ ജനികൾക്കും കുടിയാന്മാർക്കുംകൂടി പ്രാതിനിധ്യാവകാശം നൽകേണ്ടതാണെന്നും ഒരു പ്രമേയം രാരിച്ചൻമൂപ്പൻ കൊണ്ടുവന്നു. കൃഷിക്കാരെയും വസ്തുക്കളേയും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ കൗൺസിലിൽ ആലോചനയ്ക്കു വരുമ്പോൾ പ്രായേണ കണ്ടുവരാറുള്ളത് അവിടെ ജന്മിമാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന ലഭിക്കുന്നതായിട്ടാണ്. ജന്മിയുടെ താൽപര്യങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ സവിശേഷമായ ഒരുതക്കണ്ഠയും ഒരു ഒരുതക്കസൂക്തവും മെമ്പർമാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകാണാറുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും തുല്യമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സുരക്ഷിതമായി ഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു രാരിച്ചൻമൂപ്പൻ പ്രസ്താവിച്ചത്.

(6) ജാതിവ്യത്യാസം പരിഗണിക്കാതെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സാമൂതിരി കോളേജിൽ പ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്ന് ശിപാർശ ചെയ്തു.

(7) ആയുധനിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പള്ളികളിലും മതകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്ന വാളിനെ ഒഴിവാക്കണമെന്നും ആയുധനിയമവ്യവസ്ഥകളെ ജില്ലാധികാരികൾ ഉദാഹരണമായിട്ടേ പ്രയോഗിക്കാവൂ എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

(8) മാപ്പിളമാരുടെ നേർക്ക് പ്രയോഗിക്കുവാൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള 'കലാപനിയമ'ത്തെ റദ്ദ് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിച്ചു.

(9) ഗ്രാമനിവാസികളുടെ ഇടയിൽ വ്യവഹാരച്ചെലവു കുറയ്ക്കുവാനും വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ഗ്രാമത്തിലെ പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും ഈ സംഗതികളിൽ പൂർണ്ണമായ അധികാരത്തോടുകൂടിയ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ടുത്തേണ്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ പ്രാദേശികവിഷയമായ പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം ആവർത്തിച്ചു പാസ്സാക്കി. കൂടാതെ മരുമക്കത്തായികളുടെ വിവാഹക്രമം, ഭാഗം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുവാൻ നിയമനിർമ്മാണം വേണമെന്നും, കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ മലയാളികൾ താമസിച്ചു വരുന്ന അംശങ്ങളെ മലയാളജില്ലയോടു ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

(10) അടുത്തസമ്മേളനം തലശ്ശേരിയിൽവെച്ചു നടത്തുവാൻ കടത്തനാട്ടു രാമവർമ്മരാജാവ് ക്ഷണിച്ചതിനെ സമ്മേളനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

1917 ജൂലായി 16-ാം തീയതി കോഴിക്കോടു് നഗരത്തിൽ ഗംഭീരമായ ഒരു ഘോഷയാത്രയും പൊതുയോഗവും നടന്നു. ആനിബെസന്റിനെ ബന്ധനത്തിലാക്കി ഒരു മാസം തികഞ്ഞതു് അന്നത്തെ ദിവസമായിരുന്നു. ഹോംറൂൾ ഫണ്ടിലേക്കു് ആയിരത്തോളം ഉറപ്പിക ഈ യോഗത്തിൽവെച്ചു് പിരിച്ചെടുത്തു. ഈ ഘോഷയാത്രയും പൊതുയോഗവും അധികൃതന്മാരെ ഇളക്കിയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവാണ് രണ്ടുമാസം തികയുന്ന ആഗസ്റ്റ് 16-ാം തീയതി വീണ്ടും ഘോഷയാത്രയും യോഗവും നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഡിസ്ട്രിക്ടു മജിസ്ട്രേട്ടു് പുറപ്പെടുവിച്ച നിരോധനാജ്ഞ. കേ. പി. രാമൻമേനോനും മഞ്ചേരി രാമയ്യർക്കും നിരോധാജ്ഞയുണ്ടായിരുന്നു. ആനിബെസന്റിന്റെ ബന്ധനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ കൊല്ലങ്കോടു് ഒരു സഭ കൂടുകയും, അവിടെ ഒരു ഹോംറൂൾ ലീഗ് ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഹോംറൂൾ ലീഗിന്റെ പ്രഥമവാർഷികസമ്മേളനം 1917 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ കോഴിക്കോടുവെച്ചു മഞ്ചേരി രാമയ്യരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽകൂടി. ആറു മെമ്പർമാരോടുകൂടി ആരംഭിച്ച ഈ സംഘത്തിൽ ഇപ്പോൾ 182 മെമ്പർമാരും അതിന്റെ ശാഖകളായി മലബാറിൽ മാത്രം പത്തു ഉപസംഘങ്ങളും 252 മെമ്പർമാരും ഉണ്ടു് എന്ന് വാർഷികയോഗത്തിലെ

വിജ്ഞാപി പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു കാണുന്നു ഹോംറൂൾ ലീഗ് വകയായി ഒരു പ്രതിവാരപത്രം മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്ക് അമ്പതിനായിരം ഉറപ്പിക മൂലധനത്തോടുകൂടി ഒരു അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ആലോചിച്ചു.

ഇന്ത്യക്ക് സ്വയംഭരണം അനുവദിച്ചു കിട്ടേണ്ടതാണെന്നു കാണിക്കുവാൻ ലക്ഷക്കണക്കിൽ ജനങ്ങൾ ഒപ്പ് വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മെമ്മോറിയൽ ഇന്ത്യാ സെക്രട്ടറിയായ മോണ്ടേഗു ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കൊടുക്കേണമെന്ന ഗാന്ധിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയിൽകൂടിയ ഗുജറാത്തിസഭ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ മലബാറിലും ഒരു മെമ്മോറിയൽ തയ്യാറാക്കി ജനങ്ങളുടെ ഒപ്പശേഖരിക്കുവാൻ കെ. പി. കേശവമേനോനും മറ്റും ഉത്സാഹം ചെയ്തു.

1917 നവംബർ മാസത്തിൽ കോഴിക്കോടു ഹോംറൂൾ ലീഗിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കൂടിയ ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ വെച്ച് അപ്പോൾ ബന്ധനത്തിലിരുന്ന മുഹമ്മദാലി, ഷൗക്കത്താലി എന്നിവരെ ഉടനെ മോചിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുകയും മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ ഒരു ശാഖ കോഴിക്കോടു ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

1918 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ ഹോംറൂൾ ഡെപ്യൂട്ടേഷനിലെ ഒരംഗമായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോയിരുന്ന മഞ്ചേരി രാമയ്യ ക്ക് മലബാർ ഹോംറൂൾ ലീഗുകാർ 2500 ഉറപ്പികയുടെ ഒരു കിഴിസമ്മാനിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഈ ഡെപ്യൂട്ടേഷനെ ജിബ്രാൾട്ടറിൽവെച്ചു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷ് ആഡ്മിറൽ തടഞ്ഞതും അവരെ അവിടെനിന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം ഇന്ത്യയിലേക്കു മടക്കി അയച്ചതും അക്കാലത്തു ഇന്ത്യയിൽ പ്രക്ഷോഭത്തിന്നിടയാക്കിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു.

3-ാമത്തെ മലബാർ ജില്ലാസമ്മേളനം ബങ്കുനപ്പള്ളി ജമീൻദാരു അന്ന് സാമ്രാജ്യനിയമസഭാ മെമ്പറായിരുന്ന ആളമായ മിർ ആസാദ് ആലിഖാൻ ബഹദൂറിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ

തലശ്ശേരിയിൽവെച്ച് 1918 മേയ് മാസം 6-ാം തീയതി ആരംഭിച്ച യോഗം മൂന്നുദിവസം കൂടിയിരുന്നു. ചിറ 3-ാം സമ്മേളനം 1918 കൽ രാമവർമ്മ വലിയരാജാവായിരുന്നു സ്വാഗത സംഘാധ്യക്ഷൻ. അദ്ധ്യക്ഷന്റെയും സ്വാഗത സംഘാധ്യക്ഷന്റെയും പ്രസംഗങ്ങൾ രണ്ടും ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നുവെന്നും, ആ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരുന്ന സംഗതികൾ മുഖ്യമായും വലിയ സാമ്രാജ്യകാര്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും അതിനാൽ അവിടേ കൂടിയിരുന്ന നാട്ടുകാർക്ക് തൃപ്തിതോന്നാതെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അക്കാലങ്ങളിലെ ചില പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു കാണുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ പ്രസംഗിച്ചാലേ കാര്യഗൗരവം ഉള്ളൂ എന്ന ഒരു അന്ധവിശ്വാസം അക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ച നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. 3-ാം സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ പ്രധാനനിശ്ചയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

1) സ്വയംഭരണം.. ജനങ്ങളോടു തികച്ചും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു ഭരണക്രമം ഇത്ര കാലത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണെന്നു ഗവർണ്മെണ്ടു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിക്കുകയും അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭരണക്രമത്തിന്റെ പ്രാരംഭമായി കോൺഗ്രസ്സ് ലീഗ് പദ്ധതി സ്വീകരിച്ച് പാർലമെന്റ് ഉടനേതന്നെ ഒരു ഭരണപരിഷ്കാരനിയമം പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്യണം.

2) ഇന്ത്യൻ സൈന്യത്തിൽ നാട്ടുകാരെ സമുദായവ്യത്യാസം നോക്കാതെ ധാരാളമായി ചേർക്കുകയും സൈന്യവകുപ്പിലുള്ള എല്ലാവലിയ ഉദ്യോഗത്തിനും ഇംഗ്ലീഷുഭടന്മാർക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഭടന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വളർന്നിറങ്ങിത്തീർന്നുവെന്ന് യുവാക്കന്മാർക്കു എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നൽകുകയും വേണ്ടതാണ്.

3) പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യമാക്കുകയും മൂന്നു സിപ്പാലിററികളുടെ അതിർത്തികളിൽ നിർബന്ധമാക്കുകയും വേണ്ടതാണ്.

4) ജനങ്ങളുടെ പൗരാവകാശങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്ന എല്ലാ മർദ്ദനനിയമങ്ങളെയും വിശേഷിച്ച് പ്രസ്സ് ആക്ടിയെയും റദ്ദ്

ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം ക്രൂരമായും അവിവേകമായും വിനിയോഗിച്ചു വരുന്നതിൽ ഈ ജില്ലയിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ പ്രബലമായ ആക്ഷേപത്തേയും റിക്കാർടാക്കി.

5) എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ തടവുകാരേയും വിശേഷിച്ചു മുഹമ്മദാലി ഷൗക്കത്താലി ഉവരെയും വിട്ടയക്കണം.

6) ആയുധനിയമത്തെ റദ്ദ് ചെയ്യണം.

7) തദ്ദേശീയ സ്വയംഭരണത്തെ വിപുലമാക്കണം.

8) വ്യവസായ വർദ്ധനക്കും,

9) ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വേണ്ടുന്ന പ്രോത്സാഹനം നൽകണം.

അടുത്ത ജില്ലാസമ്മേളനം തളിപ്പറമ്പിലേക്കു ക്ഷണിക്കുവാൻ അവിടത്തെ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ആലോചനയുണ്ടായിരുന്ന പ്രകാരം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ തളിപ്പറമ്പത്തുവെച്ചല്ല നടന്നത്. ഇ. കേ. ശങ്കരവർമ്മരാജാ, രാമവർമ്മരാജാ ഇവരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ 4-ാമത്തെ മലബാർ ജില്ലാസമ്മേളനം കേ. പി. രാമൻമേനോന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വടകരവെച്ച് 1919 മേയ് മാസം 5—6—ാം തീയതികളിൽ നടന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ പൊതുവായും മലബാർ ജില്ലയെ പ്രത്യേകമായും

4—ാമത്തെ ജില്ലാസമ്മേളനം സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു “കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിനുശേഷം പല പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മഹായുദ്ധം ഒരു വിധം അവസാനിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ച ശക്തിയോടുകൂടി ഉത്ഥാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഇന്ത്യാക്കാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള സന്തോഷത്തിനുനേരെ വിരുദ്ധമായ ഒരുരാഗം ആലപിക്കേണ്ടുന്ന ദുര്യോഗം വന്നു. മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തു ഫ്രാൻസിൽ നടന്നിരുന്ന ആ ഭയങ്കര സമരത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനായി ഇന്ത്യാക്കാരായ പട്ടാളക്കാരോ യൂറോപ്പിലേക്കയച്ചപ്പോൾ അവരെ ഇംഗ്ലണ്ട് തന്റെ സംവികളുടെ നിലയിൽ സ്വാഗതം ചെയ്തു സന്തോഷപരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു. സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു തുല്യസ്ഥാനം

ലഭിക്കുമെന്നു കാണിക്കുവാൻ മതിയായ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു് ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആപൽഭയ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മട്ടൊന്നുമാറി. ഇന്ത്യ ചെയ്തതായ സഹായങ്ങളെ തൃപ്തികരിക്കുവാനും, ഇന്ത്യാഭരണം അനുഭവത്തിൽ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു ഏല്പാ പരിഷ്കാരങ്ങളേയും വർദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുവാനും സിദ്ധൻമാർ പ്രഭൃതികൾ ശ്രമിക്കയും ആ ശ്രമം ഫലപ്രദമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. 1917 ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതിയിലെ രാജനീതി പ്രഖ്യാപനത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതു ഒന്നും പുതിയ ഭരണപരിഷ്കാരനിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിർവ്വഹിച്ചു കാണുന്നില്ല. സ്വേച്ഛാധികാരികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പാ അധികാരങ്ങളും സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റേയും ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ മുഖവെന്തപ്പോലെതന്നെ ഇപ്പോഴും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെണ്ടിനു ലേശവും വിശ്വാസമില്ലാത്തതിന്റേയും ചിഹ്നങ്ങൾ മോണ്ടെഗുവിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ സർവത്ര കാൺമാനണ്ടു് നമുക്കു ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ പുറപ്പാടു് സാവധാനത്തിലും ശക്തിപ്പെടുകയും ആണു്. എന്നാൽ റെഗുലറു് നിയമത്തെ നമുക്കു സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ ഗവർണ്മെണ്ടിനു യാതൊരു ചാപല്യവും യാതൊരു താമസവും യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടായില്ല. സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രതിനിധികളെല്ലാം ഒന്നായ് ഏതിർത്തിട്ടും ഗവർണ്മെണ്ടു ആ ബിൽ പാസ്സാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതും എത്ര വേഗത്തിൽ!" ഗവർണ്മെണ്ടു ജനങ്ങളോടു കാണിച്ച ഈ വിശ്വാസലംഘനത്തെപ്പറ്റി പരിതപിച്ചു; ശാഖം അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രാദേശിക കാര്യങ്ങളിലേക്കുതിരിഞ്ഞു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു സാധാരണയിൽ മൂന്നിരട്ടിയോളം വില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ സാമാന്യക്കാർ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളേക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതിന്നു പരിഹാരമായി ഗവർണ്മെണ്ടു ചെയ്തതു കൂടുതൽ ഐ. സി. എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയായിരുന്നു. ജനികടിയൻവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച അദ്ധ്യക്ഷൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:— "ജന്മിമാരും കുടിയാന്മാരും തമ്മിൽ വളരെക്കാലമായി രണ്ടിപ്പിള്ളാതെയാണു് തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. അതു പക്ഷേ ഏല്പാരാജ്യങ്ങളിലും കാണുന്ന അധ്വാനത്തിന്നും മൂലധനത്തിന്നും

തമ്മിലുള്ള വൈപരീത്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാവം മാത്രമായിരിക്കാം. കടിയായ തന്റെ അഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലം ശരിയായി അനുഭവിക്കുവാൻ തരം വരുത്തുന്നതായും അതേസമയത്തു ജന്മിക്കു തന്റെ സ്വത്തുക്കളുടെ പാട്ടം തികച്ചും കിട്ടുവാനുള്ള അധികാരത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതിനായി ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.” ജാതിവ്യത്യാസങ്ങളും അയിത്തം മുതലായ ദുരാചാരങ്ങളും നാട്ടിൽനിന്നു അകറ്റേണ്ട ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചും അഭ്യാസക്കുറവ് കാര്യസമ്പൂർണ്ണമായ പ്രസംഗത്തിൽ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.

താഴെ പറയുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു.

1) രാജകേന്ദ്രം. ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിനു സിദ്ധിച്ച വിജയത്തിൽ സന്തോഷം. 2) സിന്നാപ്രഭുവിന്നു പ്രഭുസ്ഥാനം കിട്ടിയതിലും ഇന്ത്യയുടെ അണ്ടർസെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചതിലും ഉള്ള അനുഭവം. 3) താലൂക്കു ബോർഡുകളിലേക്കും ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡുകളിലേക്കും ഉള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഏഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയുന്നവർക്കെല്ലാം വോട്ടവകാശമുണ്ടായിരിക്കണം. 4) മലബാറിൽ ഒരു ഒന്നാം ഗ്രേഡ് കോളേജ് സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യം. ഇത്രയും പ്രമേയങ്ങൾ ഐക്യകണ്ഠ്യമായിത്തന്നെ പാസ്സായി. താഴെ പറയുന്നവയെ സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദമുണ്ടാവുകയും ഭൂരിപക്ഷമനുസരിച്ച പാസ്സാവുകയും ചെയ്തു. 1) കോൺഗ്രസ്സിന്റെ 23-ാം മതേ സമ്മേളനത്തിൽ മോൺടെഗു ചെംസ്ഫോർഡ് ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ച പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയത്തോടു അനുകൂലിക്കുന്നു, 2) റെജുററ് നിയമം, ക്രിമിനൽ ലാഭദേശി നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള മറ്റ് നിയമങ്ങൾ പ്രാഥമികപൗരവാകാശങ്ങൾ ധ്വംസിക്കുന്നതായാൽ അവയെ റദ്ദാക്കണം. 3) റെജുററ് നിയമത്തെ റദ്ദാക്കിക്കിട്ടുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ നിർബന്ധിക്കുന്നതിനായി സത്യാഗ്രഹം സമാരംഭിച്ചതിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ അനുഭവിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം മറ്റ് നിയമങ്ങളായാലും സഹിച്ച ജനങ്ങൾ ഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സമരം നടത്തേണ്ടതാണെന്നു ജനങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. 4) “ബോംബെ ക്രോണിക്കൽ” പത്രാധിപർ ബി. ജി. ഹോർ

ണിമാൻ ഇന്ത്യയ്ക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനത്തിൽ നന്ദിപറയുന്നു. 5) മാപ്പിളനിയമം റദ്ദാക്കണം. 6) മലബാറിലെ സംബന്ധങ്ങൾക്കു നിയമസാധുത്വം നൽകണം. 7) ആയുർവ്വേദം, യുനാനി ഈ വൈദ്യസമ്പ്രദായങ്ങൾക്കു ഗവർണ്മെണ്ടു പ്രോൽസാഹനം നൽകണം.

ഒന്നാമത്തെയോ രണ്ടാമത്തെയോ ജില്ലാ സമ്മേളനത്തെപ്പോലെ ഈ സമ്മേളനം അത്രതന്നെ ഉൽസാഹപ്രദമായിരുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നു. സുമാർ 270 പ്രതിനിധികളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനെത്താണു കാരണമെന്നു റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗം വലിയ ഒരു രാഷ്ട്രീയ സമ്മേളനത്തിന്നു യോജിച്ചതും ഏതൊരു രാഷ്ട്രീയകാര്യചിന്തകനും ഭൂഷണമായിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ ഉപക്രമപ്രസംഗത്തിൽ വളരെ ശക്തിയായി പ്രസ്താവിച്ചതും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ജനികിടിയാൻ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗൗരവസ്ഥിതിക്കു്, ആ വിഷയത്തിൽ യാതൊരു പ്രമേയവും സമ്മേളനത്തിൽ ആലോചനക്കു് വരാത്തതെന്തെന്നു് വിസ്മയം തോന്നുന്നു ജനകീയാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു അത്രമാത്രം പ്രാബല്യം ഈ സമ്മേളനങ്ങളിലെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.

5 - ാമത്തേ മലബാർ ജില്ലാ യോഗം മഞ്ചേരിയിൽവെച്ചു കൂടുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുവാൻ മഞ്ചേരിയിലെ പൊതുവായനശാലയിൽവെച്ചു റാപ്പബ്ലിക് കൃഷ്ണവർമ്മ രാജാവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പ്രാരംഭയോഗം ചേർന്നു. നിലമ്പൂർ മാനവേട്ടൻ തിരുമുൽപാടിനെ സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായി നിശ്ചയിച്ചു.

1920 ഏപ്രിൽ മാസം ഒടുവിലത്തെ ആഴ്ചയിൽ സമ്മേളനം “ഹിന്ദു” പത്രാധിപരായിരുന്ന കസ്തുരിരക്ഷയുക്കാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ സമ്മേളനമായിരുന്നു അവസാനത്തെ മലബാർ ജില്ലാ സമ്മേളനം.

മഞ്ചേരി

അഭിനവകേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ മഞ്ചേരി ജില്ലാ സമ്മേളനം ഗംഭീരമായ ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടത്തെ കുറിക്കുന്നുണ്ട്. അഭിനവഭാരതം തന്നെ ഒരു വലിയ പരിവർത്തനത്തിൽ കൂടി കടന്നു പോവുകയായിരുന്നു. നവഭാരതത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന്നു മറ്റു യാതൊരു വ്യക്തിയേക്കാളും അല്പമായിട്ടെങ്കിലും കൂടുതലായി സഹായിച്ചിട്ടുള്ള ആനിബെസന്റ് മദാമ്മ ഈ പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തിൽനിന്ന് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രതിഭാശാലിനിയായ ആ മഹതി നടത്തിയ അവസാന സമരത്തിലെ ഒരു രംഗം മഞ്ചേരി കോൺഫറൻസായിരുന്നു. ഗാന്ധിയുടെ നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം അപ്പോൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതിന്നടിസ്ഥാനമായിരുന്ന സംഗതികൾ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജനദ്രോഹപരമായ റെജിമിന്റെ ബില്ലിന്റെ ത്വരിതമായ പാസ്സാക്കൽ, ജാലിയൻവാലായിലെ കൂട്ടക്കൊല, പഞ്ചാബിലെ മററക്രമങ്ങൾ, വിലാഹത്തുകാര്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെണ്ടു ചെയ്ത അനീതി, മുഹമ്മദാലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് പോയിരുന്ന വിലാഹത്തു ഡെപ്യൂട്ടേഷന്റെ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടിയ മടക്കം, ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഗവർണ്മെണ്ടുമായൊ “പരിഷ്കരിച്ച” നിയമങ്ങളുമായൊ സഹകരിക്കുവാൻ മുസ്ലീംകൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു കാണിച്ചുള്ള ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും അവിലഭാരത വിലാഹത്തു കോൺഫറൻസുകളുടേയും മദ്രാസ് സംസ്ഥാന വിലാഹത്തു കോൺഫറൻസിന്റേയും നിശ്ചയം — ഈ സംഭവങ്ങളുടെ ഫലമായി നിസ്സഹകരണനുഷ്ഠാനത്തിനുള്ള ആലോചന അന്ത

രീക്ഷത്തിൽ സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരുന്നു. എത്രയും ഇച്ഛാഭംഗജനകമായിരുന്ന ഭരണപരിഷ്കാര നിയമത്താൽ അത്യപ്തമായി ഭവിച്ച ജനങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളാൽ നിസ്സഹകരണത്തിന്നു എളുപ്പം സന്നദ്ധരാവുകമെന്നു ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ നിസ്സഹകരണാനുകൂലമായ തീരുമാനങ്ങളൊന്നും മഞ്ചേരി കോൺഫറൻസിൽ പാസ്സാകുവാൻ സംഗതിയാവരുതെന്നു കരുതി നിസ്സഹകരണവീരോധികളായ ആനിബസന്റും കൂട്ടരും നേരത്തേതന്നെ സമർത്ഥമായ പ്രചരണവേലകളാരംഭിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ സ്വാധീനം നിസ്സഹകരണഗതിയെ നിരോധിക്കുവാൻ എത്ര കണ്ടു പര്യാപ്തമാകുമെന്ന് ഇവിടെവെച്ച് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുവാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെ സഹകരണവാദികളുടേയും നിസ്സഹകരണവാദികളുടേയും ബലാബലം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാനരംഗമായും മഞ്ചേരി കോൺഫറൻസിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളേക്കാളധികം ഒരുക്കവും ഉൽസാഹവും മഞ്ചേരിയിൽ കാണുകയുണ്ടായി. മലബാററന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പതിവിലധികം പ്രതിനിധികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, പുറമേ മദ്രാസിൽനിന്നും മറ്റുമായി പല പ്രമാണികളും എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മഞ്ചേരി രാമയ്യർ മുതലായവരാൽ അനുഗതയായി ആനിബസന്റും, കേ. പി. കേശവമേനോൻ, എ. രാമസ്വാമി അയ്യങ്കാർ, കെ. മാധവൻനായർ മുതലായവരോടുകൂടി സമ്മേളനാദ്ധ്യക്ഷനായി വരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എസ്സ്. കസ്തുരിരങ്കയ്യങ്കാരും നേരത്തെ മഞ്ചേരിയിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവരുടെ വരവിന്നു മുമ്പും അതിന്റെ ശേഷവും പ്രതിനിധികളുടെ ക്യാമ്പിൽ പ്രചരണവേഷങ്ങൾ ഇരുഭാത്തുനിന്നും കലശലായി നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിനിധികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാപ്പിളമാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് ഈ സമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുവാനുള്ള ഒരു വിശേഷസംഗതിയാണ്. എളിയ നിലയിലുള്ള ചില കൂലിപ്പണിക്കാരോടൊപ്പം വലിയ നിലയിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരും, കോഴിക്കോട്ടെ ചെറിയേട്ടൻരാജാ, നിലമ്പൂർ ഇളയരാജാ, മണ്ണാർക്കാട് മൂപ്പിൽനായർ, മക്കട ഉദയവർമ്മരാജാ, കേ. സി. വീരരായൻരാജാ എന്നിവരും ഈ സമ്മേളനത്തിലെ പ്രതിനിധികളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റേയും സമ്മേളനാദ്ധ്യക്ഷന്റേയും പ്രസംഗങ്ങൾ അപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ ജനതയെ ചിന്താകലമാക്കി

യിരുന്ന എല്ലാ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളേയും മലബാറിനെ പ്രത്യേകം സംബന്ധിച്ച ജനികടിയാൻ മുതലായ കാര്യങ്ങളേയും സ്പർശിച്ചവയായിരുന്നു. കസ്തൂരി രക്തുകാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം തീവ്രവാദമെന്നു പറയത്തക്കതായി ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയ ഭരണപരിഷ്ക്കാരം അപര്യാപ്തവും അത്യുപികരവും ഇച്ഛാഭംഗജനകവും ആണെങ്കിലും ജനപ്രതിനിധികൾ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു അവയെ കഴിയുന്നതു പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണമെന്നായിരുന്നു അയ്യങ്കാരുടെ ഉപദേശം. അതിൽ നിസ്സഹരണമായ ഇല്ലന്ന് പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. എന്നാൽ മഞ്ചേരിയിലെ അന്തരീക്ഷം അത്രതന്നെ സഹകരണാത്മകമായിരുന്നില്ലെന്ന് പിന്നീട് വെളിവാമായി. ഏപ്രിൽ 28-ാം തീയതി രാവിലെ ബോർഡ് സ്കൂൾവക ഹാളിൽവെച്ചുകൊച്ചി മലബാർ തിയോസൊഫറിക്കൽ ഫെഡറേഷൻ ഉൽഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് മിസിസ്സ് ബെസന്റു് കേരളമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നു രാവിലെതന്നെ സമ്മേളനപ്പന്തലിന്റെ വളപ്പിൽവെച്ചു കൂടിയ ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ, “ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി”യെക്കുറിച്ച് കെ. പി. കേശവമേനോനും, ഖിലാഫത്തു് വിഷയത്തേക്കുറിച്ച് എ. രങ്കസ്വാമിഅയ്യങ്കാരുമൊയ്തീർക്കുകയും പ്രസംഗിച്ചു. അന്നുച്ചയ്ക്കു് 12മണിക്കായിരുന്നു സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചതു്. പ്രതിനിധികൾതന്നെ ആയിരത്തിമുന്നുറോളം ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗങ്ങൾക്കുശേഷം വിഷയനിർണ്ണയക്കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഓരോ താലൂക്കിനേയും പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ പത്തുപേർവീതം ഉണ്ടായിരുന്നു. വക്കീലന്മാർ കമ്മിറ്റിയിൽ കുറെ അധികമായിപ്പോയെന്നും കോഴിക്കോട്ടെ ഒരു പ്രതിനിധി ആവലാതിപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു. നാലുമണിക്കാരംഭിച്ച കമ്മിറ്റിയോഗം രാത്രി എട്ടുമണി കഴിഞ്ഞിട്ടും അവസാനിക്കായ്കയാൽ പിറേദിവസം രാവിലേക്കു മാറ്റിവെക്കേണ്ടതായി വന്നു. കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽതന്നെ വാദപ്ര

തിവാദങ്ങൾ വളരെ തീഷ്ണമായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രമേയത്തിന്മേലായിരുന്നു കൂടുതൽ സമയം വാദിപ്രതിവാദമുണ്ടായതെന്നും കാണുന്നു. ഫോറൂംകാരും മിതവാദികളും ഒരു വശത്തും, അന്നത്തെ തീവ്രവാദികളായിരുന്ന നാഷനലിസ്റ്റുകാർമറ്റൊരുവശത്തും— ഇങ്ങിനെ കമ്മിറ്റിയോഗത്തിലും സമ്മേളനത്തിലും രണ്ടു പ്രബലകക്ഷികൾ കാണപ്പെട്ടു. ആനിബസൻറ, രാമസ്വാമി അയ്യങ്കാർ, എം. കെ. ആചാര്യ എന്നിവർ വാദിപ്രതിവാദങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും പ്രമേയങ്ങൾക്ക് ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണുന്നതിനാൽ പുരമേനിന്നു വന്നവർക്കും പ്രതിനിധികളാവുന്നതിൽ നിയമതടസ്സം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

വിഷയനിരൂപണക്കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ രാത്രി എട്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നേയും ഇരുകക്ഷിയിലേയും നേതാക്കന്മാർ സ്വസ്ഥരായിരുന്നിട്ടില്ല. അന്നുരാത്രിയിലും പീറേദിവസം രാവിലേയുമായി പല പൊതുയോഗങ്ങളും പലരുടേയും പ്രസംഗങ്ങളും നടന്നു. പുതിയ ഭരണപരിഷ്ക്കാരം സ്വയംഭരണത്തിലേക്കുള്ള സോപാനത്തിന്റെ ആദ്യപടിയായി സ്വീകരിച്ച് അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകളെ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ജനങ്ങൾ അനുകൂലിക്കണമെന്ന് ഉൽബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആനിബസൻറ ചെയ്ത പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭരണപരിഷ്ക്കാരവ്യവസ്ഥകൾ ഏറ്റവും അത്യുഷ്ണവും യഥാർത്ഥസ്വയംഭരണത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ നയിക്കുവാൻ തീരെ അപര്യാപ്തവും ആണെന്ന് കാണിച്ചുകൊണ്ട് കെ. പി. കേശവമേനോൻ ചെയ്ത പ്രസംഗവും ആളുകൾ വളരെ താൽപര്യത്തോടുകൂടിതന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ ഈ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന്നാണ് സമ്മേളനത്തിൽ പ്രാബല്യമുണ്ടായത്.

29—ാം തീയതി രാവിലെ 11 മണിക്ക് സമ്മേളനം വീണ്ടും ചേരുകയും വിഷയനിരൂപണക്കമ്മിറ്റി അനുവദിച്ച പ്ര

മേയങ്ങളുടെ ആലോചന ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തൊഴിൽ ശാലകളിൽ വേലചെയ്യുന്ന കൂലിക്കാരുടെ അദ്ധ്വാനസമയം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുക, തോട്ടങ്ങളിലും തൊഴിൽ ശാലകളിലും കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു കൂലിപ്പണിചെയ്യിക്കുന്ന ഏർപ്പാടു നിർത്തുക, കൂലിക്കാർക്ക് ദോഷകരമായ “പ്ലാൻടേർ സ്പേബർ” നിരമം റദ്ദ് ചെയ്യുക, സർഗ്ഗരൻനായരുടെ അഭിമാനോചിതമായ രാജിവെപ്പിൽ അഭിനന്ദിക്കുക എന്നിങ്ങനെ പത്തു പ്രമേയങ്ങൾ അഭ്യക്ഷൻ തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുകയും ഐക്യകണ്ഠ്യേന പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ ആയുധനിരമം റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്നും പ്രസ്സിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും പൗരാവലിയുടെ സിവിൽ അവകാശങ്ങളേയും നിയമത്താൽ സംരക്ഷിക്കണമെന്നും അടിശിക്ഷ മുതലായ എല്ലാതരം ശാരീരികശിക്ഷകളും നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നും ഉള്ള ഒരു പ്രമേയവും അദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ അവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കി.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രക്ഷോഭകരമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക് ഹേതുവായ പ്രമേയങ്ങൾ ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തേയും വിലാഹത്തുകാര്യത്തേയും ജനീകടിയാൻ വിഷയത്തേയും സംബന്ധിച്ചവയായിരുന്നു. പ്രതിനിധികളിൽ ഒരു ഭാഗക്കാരുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് വിലാഹത്തു പ്രമേയം ഒന്നാമതായി ആലോചനക്കെടുത്തു. ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംങ്ങളുടെ ന്യായമായ അഭിലാഷങ്ങൾക്കും അധികൃതന്മാർ അവർക്കു നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് വിലാഹത്തു വിഷയത്തിൽ തൃപ്തികരമായ ഒരു തീരുമാനം വേഗത്തിൽ വരുത്തണമെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുക, ആങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം മദ്രാസ് സംസ്ഥാന വിലാഹത്തു വിഷയത്തിൽ കോൺഫറൻസ് നിശ്ചയിച്ചപ്രകാരം, ഗവർണ്മെണ്ടുമായി ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ നിസ്സഹകരണാനുഷ്ഠാനത്തിന് മുസ്ലിംങ്ങളും അവരോടൊപ്പം ഹിന്ദുക്കളും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക— എന്നായിരുന്നു പ്രമേയം. ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കോമു

മേനോൻ മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. സുന്ദര്യർ പിന്നാ
ങ്ങി. അപ്പോൾ ആനിബെസൻറ് ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നു.
പ്രമേയത്തിലെ ആദ്യഭാഗം സ്വീകാര്യമാണെന്നും, എന്നാൽ
നിസ്സഹകരണം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ജനങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടുന്നത്
കേവലം സാഹസമായിരിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു ബെസൻറി
ന്റെ വാദം. തന്റെ നിലയെ സാധൂകരിക്കുവാൻ അവർ ശക്
തിയായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗം നല്ല ശക്തി
യായ ഭാഷയിൽ മഞ്ചേരി രാമയ്യർ മലയാളത്തിൽ പിന്നീട്
തജ്ജമ ചെയ്തു കേൾപ്പിച്ചു. ഷൺമുഖമുതലിയാർ ഭേദഗതി
യെ അനുകൂലിച്ചു. പ്രസംഗിച്ചു. അബ്ദുൾകാദർ, മൊയ്തീൻ
കോയ, ലക്ഷ്മീദാസ്, കെ മാധവൻ നായർ എന്നിവർ ഭേദ
ഗതിയെ എതിർത്തും പ്രമേയത്തെ ശക്തിയായി അനുകൂലിച്ചും
പ്രസംഗിച്ചു. ഈ പ്രമേയം ഉണ്ടായില്ലാത്ത വെടിയാണെന്നു അ
വിടെ പലർ പരിഹസിച്ചതിന്നു മറുപടിയായി ഇന്ത്യക്കാർക്കു
വെടിവെക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അവരുടേതു സഹനസമരമാ
ണെന്നും, ഡോക്ടർ സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരും രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറും
അവരുടെ സർ സ്ഥാനങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞതിനെക്കണ്ടു പഠി
ക്കേണമെന്നും, സൈന്യത്തിൽ നിന്നു ഇന്ത്യാക്കാർ രാജിവെ
ച്ചൊഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തികളിലൊന്നും ആ
പത്തുവരാനില്ലെന്നും, ആപത്തുവരാതെക്കണ്ടു നോക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീ
ഷുകാരുടെ സ്വന്തതാല്പര്യങ്ങൾ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുമെ
ന്നും, അഥവാ അവർ വിട്ടുപോകുന്നതായാൽ അത്രയും നന്നാ
യിരിക്കുമെന്നും മാധവൻനായർ തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താ
വിച്ചു. പ്രമേയം വോട്ടിനിടുന്നതിന്നുമുമ്പായി അദ്ധ്യക്ഷൻ ഈ
വിഷയത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെണ്ടു അനീതി പ്രവർത്തിച്ചു
വെന്ന് മിസ്സിസ് ബസൻറുതന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്
തൽപരിഹാരാർത്ഥം നിസ്സഹകരണാനുഷ്ഠാനമല്ലാതെ മറ്റൊ
ന്നും ചെയ്യാൻ മുസ്ലീംകൾക്ക് കഴിവില്ലെന്നും മുസ്ലീംങ്ങളു
ടെ ഈ സങ്കടത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളും സഹോദരബുദ്ധ്യാ അവരോ
ടു ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും അതു രാഷ്ട്രീയ ഐ
ക്യത്തിന്നും രാജ്യാഭിമാനത്തിന്നും ആവശ്യമാണെന്നും ആയിരു
ന്നു അദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞത്. പ്രമേയം വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോ
ടുകൂടി പാസ്സായി. ഭേദഗതി തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“പൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിന് ഇന്ത്യ തികച്ചും പ്രാപ്തയാണെന്നും മോണ്ടേഗുവിന്റെ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇന്ത്യയുടെ ന്യായമായ അവകാശത്തെ വിഗണി

ഭരണ പരി
ഷ്കാരം.

ച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഈ പുതിയ നിയമം അത്യപ്തികരവും ഇച്ഛാഭംഗ ജനകവുമാണെന്നും” അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം കെ. പി. രാമൻമേനോൻ അവതരിപ്പിച്ചു. എൽ. എ. സുബ്ബരாமയ്യർ പിൻതാങ്ങി. “നിയമം അത്യപ്തികര

വും ഇച്ഛാഭംഗജനകവും” ആണെന്നുള്ള അവസാനഭാഗം പ്രമേയത്തിൽനിന്നു എടുത്തുകളയാമെന്നുള്ള ഒരു ഭേദഗതി ആനിബെസൻ്റ് കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്ത്യാക്കാർ അഭിലഷിക്കുന്ന സ്വയംഭരണത്തിലേക്കുള്ള പന്മാവിനെ പുതിയ ഭരണപരിഷ്കാരം വിശാലമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ചില സംഗതികളിൽ അത്യപ്തികരമെന്നിരുന്നാലും ആകപ്പാടെ നോക്കുമ്പോൾ ഈ നിയമത്താൽ ജനങ്ങൾക്കു ഭരണകാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ അധികാരാവകാശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ആയിരുന്നു ആനിബെസൻറിന്റെ വാദം. മോണ്ടേഗുവിന്നു എത്രമാത്രം വിഷമങ്ങളും എതിരുകളുമാണ് പാർലിമെൻറിൽ വെച്ചു നേരിടേണ്ടതായി വന്നത് എന്നുകൂടി ഓർക്കുമ്പോൾ പുതിയ നിയമം കൃത്യത്തോടെ പൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് അതിനെ കാലക്രമേണ അധികം വിപുലമാക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആനിബെസൻ്റ് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെക്കാളും കൂടുതൽ അധികാരവും സൗകര്യങ്ങളും പുതിയ പരിഷ്കാരത്താൽ ജനങ്ങൾക്കു ലഭ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നിലമ്പൂർ ഇളയ രാജാവ് ആനിബെസൻറിന്റെ ഭേദഗതിയെ പിൻതാങ്ങി. ഈ വാദങ്ങൾക്കെതിരായി കെ. പി. കേശവമേനോൻ പ്രസംഗിക്കുകയും, അസ്സൽ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തു. എ. രങ്കസ്വാമിഅയ്യങ്കാർ, എൻ. എസ്സ്. രാമസ്വാമി അയ്യങ്കാർ എന്നിവരും ഭേദഗതിയെ എതിർത്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മിസിസ്സ് ബെസൻറും പല അനുകൂലികളും പന്തലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി. മകുട ഉദയവർമ്മ രാജാവ് സന്ധിയിൽ കാര്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ സമ്മേളനത്തോടപേക്ഷിച്ചു. പ്രതിനിധികൾ അക്ഷമരായി പ്രമേയം വോട്ടിനിടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വലിയ

ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പ്രമേയം പാസ്സാക്കുകയും ഭേദഗതി തള്ളിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. പന്തലിൽ വലിയ ഉത്സാഹവും കുരുഹലപരമായ ആരവങ്ങളും ഉണ്ടായി.

കഴിയുന്നതും വേഗം ഉത്തരവാദിത്വഭരണം സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടി പുതിയ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രമേയം എം. കെ. ആചാര്യ അവതരിപ്പിച്ചു. പി. എ. കൃഷ്ണമേനോൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു് മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. സ്വയംഭരണത്തിലേക്കുള്ള സോ

വീണ്ടും ഭേദ
ഗതികൾ

പാനത്തിലെ ആദ്യപടിയായി പുതിയ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ കരുതുന്നതിനാൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം കഴിയുന്നതും വേഗം ലഭിക്കുമാറു് പുതിയ നിയമസഭകളിൽ പ്രവേശിച്ച ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ജനപ്രതിനിധികൾ പ്രവർത്തിക്കേണമെന്നും

അപേക്ഷിച്ചു. മഞ്ചേരി രാമകൃഷ്ണയ്യരും, സി. എൻ. ഗങ്കരയ്യരും ഇളയ രാജാവിന്റെ ഭേദഗതിയെ പിൻതാങ്ങി. എം. പി. നാരായണമേനോനും എസ്. കെ. രാമസ്വാമിയ്യയ്യരും എതിർത്തു. ഈ ഭേദഗതിയും തള്ളിപ്പോയി. മോണ്ടേഗുവിനും സിന്നാപ്രഭുവിനും ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കൃതജ്ഞത നൽകുകയും കേ. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ ഒരു മലയാളകവിതയിൽ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ എതിർപ്പനിമിത്തം അതും തള്ളിപ്പോയി.

മലബാറിലെ കുടിയാന്മാരുടെ കാര്യബന്ധങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ നിയമനിർമ്മാണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിലേക്കു കാലം വൈകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു് കോൺഫറൻസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായി ഒരു പ്രമേയം കെ. പി. രാമൻമേനോൻ അവതരിപ്പിച്ചു. നിസ്സാരസംഗതികൾക്കായി കുടിയാന്മാരേ ജന്മിമാർ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുള്ള പല ഉദാഹരണങ്ങളും പ്രമേയ കർത്താവു തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കയും പാവപ്പെട്ട കുടിയാൻമാർക്കു് ജന്മിമാരിലും അവരുടെ കാര്യസ്ഥൻമാരിലും നിന്നു അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഗുഹ്യങ്ങൾക്കു ഏകപ

ജന്മികുടിയാൻ
കാര്യം

റിഹാരം കുടിയാന്മാർക്ക് അവരുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന ഭൂമികളിൽ ന്യായമായുള്ള അവകാശങ്ങൾ നിയമത്താൽ സംരക്ഷിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പി. എ. കൃഷ്ണമേനോൻ പിൻതാങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയം കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടന്ന രണ്ടാം ജില്ലാസമ്മേളനത്തിൽ ആലോചനക്ക് വന്നപ്പോൾ ചിലർ ഹാൾവിട്ടു പോയിക്കളയുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ഒടുവിൽ അന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടേയും മറ്റും അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചു പ്രമേയം പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഗതി കൃഷ്ണമേനോൻ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ കുടിയാന്മാരുടെ സ്ഥിതിയിൽ യാതൊരു ഭേദവും കാണാത്തതിനാലും ജന്മിമാരിൽനിന്നു കാണുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതിനാലും ജനികുടിയാൻ കാര്യത്തിൽ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തിയുകൊണ്ടു തന്നെ നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു കൃഷ്ണമേനോൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

കെ. സി. ശ്രീവീരരായൻ രാജാ പ്രമേയത്തെ എതിർത്തു. ജന്മിമാർക്കു പ്രാധാന്യം കൂടാത്ത ഈ ജില്ലാ കോൺഫറൻസിൽ വെച്ചു ഇവിടെ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുകയില്ല എന്നായിരുന്നു രാജാവു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. മണ്ണാർക്കാട്ടുമുപ്പിൽനായരു് ഉദ്യോഗസ്ഥ രാജാവു് പ്രമേയത്തെ എതിർത്തു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രമേയം പാസ്സാക്കാതെ ഇതിന്റെ ആലോചനയ്ക്കായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായം. പിന്നേയും പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു് പെരുന്തശ്ശിമണ്ണിലെ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയും കെ. ടി. ചത്തനമ്പ്യാരും സംസാരിച്ചു. ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും വാദം, ഭൂമി ജന്മിമാരുടെ സ്വകാര്യസ്വത്താണെന്നും അതിന്മേൽ ജന്മിമാർക്കുള്ള അവകാശാധികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതോ ക്ഷണത്തോ ആയ യാതൊരു നടപടിയും ന്യായമായിരിക്കുകയില്ലെന്നും ആയിരുന്നു. മലബാറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട 21 ജന്മിമാർ ഒപ്പിട്ടു പ്രസിദ്ധത്തിനെ ഏല്പിച്ച ഒരു പ്രതിഷേധക്കത്തു് അദ്ധ്യക്ഷൻ അവിടെ വായിച്ചു. അതിൽ ഇങ്ങിനെയാണു്

ജനികളുടെ
എതിർവാദം

പറഞ്ഞിരുന്നത്:- “മലബാറിലെ ജനികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നവരും ആയ താഴെ പേർപറയുന്ന ജനിമാർ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ആലോചനക്കെടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രമേയം പാസ്സാക്കുന്ന റിനെതിരായി ശക്തിയായും ഐക്യബന്ധമായും പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു”.

പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടതിൽ വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പാസ്സായി.

മലബാറിൽ ഒരു ഒന്നാം ഗ്രേഡ് കോളേജ്, മഞ്ചേരിയിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ, ഈ ജില്ലയിൽ കൂടുതൽ റെയിൽവേ മാഗ്ഗ്ങ്ങൾ, മാപ്പിളനിയമം റദ്ദാക്കൽ, സൗജന്യവും നിർബന്ധപരവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം, ആയുർവ്വേദ ചികിത്സാ സമ്പ്രദായത്തിന് മതിയായ പ്രോത്സാഹനം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ അദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ അവതരിപ്പിച്ച പാസ്സാക്കി. അടുത്ത സമ്മേളനം പി. രാമസ്വാമിമേനോൻ ഒറ്റപ്പാലത്തെക്കുറിച്ചു. അടുത്ത സമ്മേളനത്തിന്നുമുമ്പായി മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഇവ ചേർന്നുള്ള ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം തന്നെ കാബിനറ്റ് നിബന്ധനപ്രകാരം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയാൽ അടുത്തവർഷം ഒറ്റപ്പാലത്തുവെച്ചു കൂടിയതു ഒന്നാമത്തെ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഫറൻസായിരുന്നു. അങ്ങിനെ “മലബാർജില്ലാ സമ്മേളനം”ങ്ങൾ മഞ്ചേരിയോടുകൂടി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

നേതാക്കൻമാരുടെ ബന്ധനം

മഞ്ചേരി കോൺഫറൻസ് ഒരു സംഗതി വേണ്ടുവണ്ണം തെളിയിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ കാര്യത്തിൽ കേരളം ഇന്ത്യയിലെ ഇതരഭേദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും, സ്വാതന്ത്ര്യ സംരംഭത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച് മുന്പോട്ടുപോവുകയല്ലാതെ കേവലം വ്യക്തികളുടെ ഹിതങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും വിധേയരായി സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ളതിന്നു ആ സമ്മേളനത്തിലെ പ്രമേയങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും അവിടെ നടന്ന മറുസംഭവങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ആനിബെസന്റർ മദ്രാസിലേക്കു കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ അധികസ്വാധീനമുള്ളവരായി മറെറാരു വ്യക്തിയും അക്കാലത്തു ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ സ്വാധീനശക്തിയും വ്യക്തിവൈഭവങ്ങളും മുഴുവൻ മഞ്ചേരിയിൽ ഉപയോഗിച്ചുവെങ്കിലും, അവർക്ക് സഹായികളായി സാമർത്ഥ്യവും സ്വാധീനങ്ങളും ഉള്ളവർ അവിടെ ഒട്ടും കുറവല്ലായിരുന്നെങ്കിലും, ജനസാമാന്യം അവരുടെ വാഗ്ദാനപരതയ്ക്കായ് സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുള്ള അന്തരണശബ്ദത്തെ അധികം ആദരിച്ചു. വ്യക്തിപരമായി ആനിബെസന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് എതിരായിത്തന്നെ വോട്ടുചെയ്തു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പരാജയമുണ്ടായത് ആനിബെസന്റിനല്ല, അവരുടെ പ്രതിലോമപരമായ അഭിപ്രായഗതിക്കായിരുന്നു.

1920 ൽ ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ വന്നിരുന്ന വലുതായ മാറ്റത്തിന്നനുസരിച്ചു കേരളത്തിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നുമാത്രമല്ല, അവിഭേന്യാരാഷ്ട്രകോ

രൂപങ്ങളിൽ കേരളത്തിനു മൊത്തമായി ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതു് ഈ വർഷം മുതൽക്കാണ്. നാഗപ്പുർ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത സംഘടനാവിഷയമായ ഭേദഗതികളും തീരുമാനവുമനുസരിച്ച്, ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി കോൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനഃസ്ഥാനം ചെയ്തുകയും ആ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പരിധികളിലുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങിനെ കേരളം ഒരു പ്രത്യേക കോൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാനമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

1920 ജൂൺ മാസത്തിൽ അല്പഹബാദിൽവെച്ചുകൂടിയ വി ലാഹത്തു് കോൺഫറൻസിൽവെച്ചാണ് "അക്രമരഹിതമായ സഹകരണത്യാഗം" ഒരു പ്രബലമായ അഭിപ്രായമായിത്തീർന്നതു്. അതിനു് രണ്ടു മാസത്തിനുശേഷം, പ്രസ്തുത അഭിപ്രായത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ അഖിലേന്ത്യാ സഞ്ചാരത്തിൽ, മഹാത്മാഗാന്ധിയും മെലബാർ ഷൌക്കത്തലിയും മലബാർ സന്ദർശിച്ചു. ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലായിരുന്നു അവർ കോഴിക്കോട്ടുവന്നതു്. അക്കാലത്തു പ്രസംഗങ്ങളാലും അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങളാലും ഇവിടെ പലരേയും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഗതിയിലേക്കു സ്ഥായിയായി തിരിപ്പുവാൻ ഈ നേതാക്കന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ വി ലാഹത്തുവിഷയമായും കോൺഗ്രസ്സ് വിഷയമായും പ്രചരണവേലകൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

നാഗപ്പുരിലെ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം 1920 ഡിസംബർ മാസം ഒടുവിലത്തെ ആഴ്ചയായിരുന്നു. മലബാറിൽനിന്നു സാധാരണയിലധികം പ്രതിനിധികൾ ആ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. സമ്മേളനത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നു് അധികം താമസിയാതെ കെ. മാധവൻനായർ പുതിയ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയും അതിന്റെ കാര്യദർശിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മാധവൻനായർ അക്കാലത്തു് കോഴിക്കോട്ടു,

ഡിസ്ട്രിക്ട് കോടതിയിൽ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. നാഗപ്പൂർ സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ ‘ബഹിഷ്ക്കരണ പ്രമേയ’ത്തിൽ കോടതികളുടെ ബഹിഷ്ക്കരണംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, മാധവൻനായരോ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുന്ന സമപ്രവർത്തകന്മാരോ പ്രാക്ടീസ് അപ്പോൾ വിട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അക്കാര്യം അവരുടെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായ ചിന്തയ്ക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിരുന്നു.

ഈ സ്മിതിയിലാണ്, 1921 ഫെബ്രുവരിമാസം 15-ാം തീയതിയാണ് യാക്കുബ് ഹസ്സൻ മദിരാശിയിൽനിന്നു കോഴിക്കോടു സന്ദർശിച്ചത്. വിലാപത്തു വിഷയമായും കോൺഗ്രസ്സ് വിഷയമായും ഉള്ള പ്രചരണവേലയിൽ യാക്കുബ് ഹസ്സൻ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഇവിടത്തെ ബീച്ചിൽവെച്ച് ചില പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ മുൻകൂട്ടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ ഒരു പ്രമാണിയുടെ ആഗമനവൃത്താന്തം അസംഖ്യം ആളുകളെ സമീപസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കോഴിക്കോട്ടേക്കു ആകർഷിച്ചിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ധാരാളം മാപ്പിളമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിലാപത്തു കാര്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെണ്ടു ചെയ്ത അനീതിയും വാഗ്ദാനലംഘനവും ഇതരഭാഗങ്ങളിലെ മുഹമ്മദീയരെപ്പോലെ മലബാറിൽ മാപ്പിളമാരെയും കലശലായി അസംതൃപ്തരാക്കിയിരുന്നു. വിലാപത്തുകാര്യം നേരെ ആയിക്കാണവാൻ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീംകളും സഹഭാവബുദ്ധ്യോ ഹിന്ദുക്കളും ശക്തിയായി പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ അപ്പോൾ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മുസ്ലീംകളുടേയും ഹിന്ദുക്കളുടേയും യോജിച്ചുള്ള സംരംഭങ്ങളെ അധികൃതന്മാർ എപ്പോഴും സംശയബുദ്ധിയോടുകൂടിയാണ് വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. പിന്നെ ‘മലബാർ മാപ്പിള’യെക്കുറിച്ച് ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികൃതന്മാർക്ക് എല്ലാ കാലത്തും സംശയവും ആശങ്കയും ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മലബാർ ജില്ലാസമ്മേളനങ്ങളിലെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്യുവാൻ തുടർച്ചയായി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിഷ്പൂരമായ ‘മാപ്പിളനിയമം’ തന്നെ മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുതയ്ക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

യാക്കുബ് ഹസ്സന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ മലബാറിൽ അനുവദിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന അധികാരികൾ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ സ്വതവേ ശാന്തശീലനായ യാക്കുബ് ഹസ്സൻ യാതൊരു ബഹളവും ഉണ്ടാക്കേണമെന്നു കരുതിയല്ല മലബാറിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്. ഈ സന്ദർശനം തന്റെ ഭാര്യയോടൊപ്പം ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ അതിന്നു തെളിവാണ്. തന്റെ സന്ദർശനം നിമിത്തം സംഭവിച്ചതുപോലെയുള്ള അനാവശ്യബഹളങ്ങൾ ജില്ലാധികൃതന്മാർ ഉണ്ടാക്കുമെന്നും യാക്കുബ് ഹസ്സൻ ഊഹിച്ചിരിക്കുവാൻ വഴിയില്ല.

മഞ്ചേരിയിൽ സ്വന്തം ഭവനത്തിലേക്കു പോയിരുന്ന കേ. മാധവൻനായർ യാക്കുബ് ഹസ്സൻ വന്ന വണ്ടിയിൽ തന്നെ കോഴിക്കോട്ടേക്കു മടങ്ങിയിരുന്നു. സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ച് യാക്കുബ് ഹസ്സന്നുനൽകിയ സ്വീകരണം ഗംഭീരമായിരുന്നു. വണ്ടിയിറങ്ങി സുമാർ ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ യാക്കുബ് ഹസ്സന്നു ക്രിമിനൽ നടപടിനിയമം 144-ാം വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നിരോധനാജ്ഞ കിട്ടി. ഇതുപോലെ നിരോധനാജ്ഞകൾ കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറി കേ.മാധവൻനായർ, യു. ഗോപാലമേനോൻ, മൊയ്തീൻ കോയ എന്നിവർക്കും നൽകിയിരുന്നു. അന്നു സിവിൽ അജ്ഞാലംഘനമൊ സത്യാഗ്രഹസമരമൊ ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിലേക്കു ആർക്കും അനുവാദവും കോൺഗ്രസ്സ് നൽകിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇവിടത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിയും സഹപ്രവർത്തകരും നിരോധനാജ്ഞയെ ലംഘിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നതാണറിയുന്നതു്.

എന്നാൽ യാക്കുബ് ഹസ്സന്റെ നില അൽപം ഭിന്നമായിരുന്നു. യാതൊരു ഭൂതഭൂതവും കൂടാതെ, സമാധാനപരമായ പ്രചരണവേല ചെയ്യുവാനുള്ള തന്റെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അധികൃതന്മാർ അകാരണമായി ഭേദിക്കുന്നതു സ്വന്തംനിലയിൽ തനിക്കു പൊറുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ലെങ്കിലും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥാപനത്തിനായി തന്റെ സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൻമേൽ

എന്നാൽ യാക്കുബ് ഹസ്സന്റെ നില അൽപം ഭിന്നമായിരുന്നു. യാതൊരു ഭൂതഭൂതവും കൂടാതെ, സമാധാനപരമായ പ്രചരണവേല ചെയ്യുവാനുള്ള തന്റെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അധികൃതന്മാർ അകാരണമായി ഭേദിക്കുന്നതു സ്വന്തംനിലയിൽ തനിക്കു പൊറുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ലെങ്കിലും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥാപനത്തിനായി തന്റെ സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൻമേൽ

ഈ അന്യായമായ നിരോധനാജ്ഞയെ വിഗണിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും യാക്കൂബ് ഹസ്സൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ നില ഇവിടേയുള്ള സുഹൃത്തുക്കളുമായി ദീർഘമായ ആലോചന നടത്തിയശേഷമായിരുന്ന കൈകൊണ്ടത്.

കോഴിക്കോട്ടുകാർ യാക്കൂബ് ഹസ്സൻ നൽകിയ ഹാർട്ടമായ സ്വീകരണത്തെയും ഗവർണ്മെന്റു നൽകിയ നിരോധനാജ്ഞയേയും കോഴിക്കോട്ടെ തൽകാലത്തെ പ്രക്ഷുബ്ധമായ അവസ്ഥയേയും കാണിച്ച് മാധവൻനായർ അസോസിയേറ്റഡ് പ്രസ്സിനു

നേതാക്കന്മാർക്കു
ശിക്ഷ

മദ്രാസിലേക്കു ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. ഈ സന്ദേശം കമ്പിയാപ്പിസ്സിൽ നിന്നു കണ്ടു റിഞ്ഞ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റു യാക്കൂബ് ഹസ്സൻ മുതലായവർ നാലുപേരും ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയതായി ധരിച്ച്, ഇവ

രെ ഉടനെതന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ പോലീസിനു വാറണ്ടു കൊടുത്തു. ഇതു ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി ആയിരുന്നു. അന്നു തന്നെ വിസ്താരം കഴിച്ച ആറു മാസത്തെ തടവിനു ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റു അവരെ നാലാളേയും ശിക്ഷിച്ചു. മാധവൻനായർ കോടതിയിൽ വെച്ചു മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി പറഞ്ഞതു കല്പനയെ ലംഘിക്കുവാൻ ദേശമില്ലെന്നായിരുന്നു. അതുതന്നെയായിരുന്നു ഗോപാലമേനോന്റെയും, മൊയ്തീൻ കോയയുടെയും മറുപടി. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു കരാർ ഏഴുതി ഒപ്പുവെച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചു. മാധവൻനായർ പറഞ്ഞതു കോടതി തന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ താൻ കച്ചീട്ടുകൊടുക്കുവാനും ഒരുക്കമില്ലെന്നായിരുന്നു. അവരെ നാലുപേരേയും പിറേറ ദിവസം രാവിലെ തന്നെ പ്രത്യേക ബന്തവസ്സിൽ കണ്ണൂർ ജയിലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവർ ശിക്ഷാവധി കഴിയുന്നതുവരെ ജയിൽവാസം അനുഭവിച്ചു. സുഖക്കേടറിമിത്തം യാക്കൂബ് ഹസ്സനെ കുറെ നേരത്തേ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

നിരോധനാജ്ഞ, അറസ്റ്റ്, വിസ്താരം, ശിക്ഷ എല്ലാം 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞു. ഈ വർത്തമാനം കാട്ടുതി പോലെ എല്ലാദിക്കിലും പരന്നു. ജനങ്ങൾ വളരെ അസ്വസ്ഥരായി ഭവിച്ചു. കോഴിക്കോട്ടും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും രണ്ടുമാ

സത്തേക്കു യാതൊരു പൊതുയോഗവും ചേ
 രുവാൻ പാടില്ലെന്ന നിരോധിച്ചുകൊണ്ട്
 ഗവർണ്മെണ്ടു കല്പനകളും പ്രസിദ്ധമാക്കി.
 ഈ കല്പന പിന്നെയും രണ്ടുമാസത്തേക്കു
 ടി നീട്ടുകയും ചെയ്തു. മലബാർ ഡിസ്ട്രി
 ക്ടിൽ ഒരേദത്തും യോഗങ്ങൾ ചേരുവാൻ
 പാടില്ലെന്നു വിരോധിക്കേണമെന്നായിരുന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട്
 അധികൃതൻ മാറുടെ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ,
 അപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ പ്രകാരം ഒരു ജില്ലക്കു മൊ
 ത്തമായി നിരോധനാജ്ഞ നൽകുവാൻ ഗവർണ്മെണ്ടിന്നധികാ
 രമില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് മദ്രാസ് ഗവർണ്മെണ്ടു മല
 ബാർ കലക്ടറുടെ അപേക്ഷയെ അനുവദിച്ചില്ല. അല്ലെങ്കിൽ
 ഏറനാടും കോഴിക്കോടും മാത്രമല്ല, ഡിസ്ട്രിക്ട് മുഴുവൻതന്നെ
 നിരോധനാജ്ഞക്കു ഒരേസമയം ഇരയാകുമായിരുന്നു. കോൺ
 ഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറി തുടങ്ങിയവരുടെ ബന്ധനപർത്തമാനം അറി
 ണ്തും ഇവിടത്തെ അസ്വസ്ഥസ്ഥിതിയെ പരിഗണിച്ചും സർ
 വ്വേന്ത്യാകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറിയായ സി. രാജ
 ഗോപാലാചാരിയും അന്നു മദിരാശിയിൽ പ്രാക്ടീസു ചെയ്തു
 കൊണ്ടിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ കെ. പി. കേശവമേനോനും കൂടി
 ഫെബ്രുവരി 18-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടെത്തി. അവർ നേരെ
 മായവൻനായരുടെ വീട്ടിലേക്കാണ് വന്നത്. അവരെത്തി ഏ
 താനും നിമിഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് ഡിസ്ട്രിക്ട് മജി
 സ്റ്റ്രേട്ട് മിസ്റ്റർ തോമസ്സും ഡി. എസ്സ്. പി, മുതലായ പോ
 ലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും ഒരു വലിയ കൂട്ടം റിസർവ്വ് പോ
 ലീസുകാരോടും കൂടി അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തെത്തുകയുണ്ടായി.
 നിരോധനാജ്ഞകൾ ലംഘിച്ച യോഗങ്ങൾ കൂടുവാൻ പ്രസം
 ഗങ്ങൾ നടത്തുവാനും ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ധാരണയി
 നേലായിരിക്കണം എത്തിയത്. എന്നാൽ രാജഗോപാലാചാ
 രിക്കാവട്ടെ, കേശവമേനോനാവട്ടെ, സ്ഥലത്തേ കോൺഗ്രസ്സ്
 പ്രവർത്തകന്മാർക്കാവട്ടെ അങ്ങിനെ യാതൊരുദ്ദേശവും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നില്ല. അത് അവർ വന്നവരോടു തുറന്ന പറയുകയും
 ചെയ്തു. 144-ാം വകുപ്പിനെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി കോഴി
 കോട് നഗരത്തിലും ഏറനാട് താലൂക്കിലും പൊതുയോഗ
 ങ്ങൾ നിരോധിക്കുകയും സാധാരണ കേഡികളെ സംബന്ധി
 ച്ചുപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്ന 107-ാം വകുപ്പു പ്രയോഗിച്ചു മാന്യ

നാരായ നല്ലേപേരെ പെട്ടെന്നു അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ഏതാനും മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ശിക്ഷിച്ചു ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തതിൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികൃതന്മാർ കാണിച്ച തോന്നുവാസത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അന്നു കോഴിക്കോട്ടെ നഗരസഭാഭ്യക്ഷനായിരുന്ന സി. വി. നാരായണമേനോൻ തന്റെ മുനിസിപ്പാൽ ചെയർമാൻസ്ഥാനം രാജിവെച്ചു; അധികൃതന്മാരുടെ നടപടികൾ കേവലം അനാവശ്യവും ബഹളഹേതുക്വമാണെന്നു കാണിച്ചു അവർക്ക് കത്തഴുതുകയും ചെയ്തു.

ആകപ്പാടേയുള്ള സ്ഥിതിയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടും, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തത്തെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടും, ശാന്തമായും സമാധാനമായും ഇരിക്കുവാൻ കേരളീയരോടഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, ബന്ധനസ്ഥനായ കെ. മാധവൻ നായർക്കു പകരം കേ. പി. കേശവമേനോൻ സ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിയായി സംഘടനാപ്രവൃത്തികൾ തുടരുന്നതാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും സി. രാജഗോപാലാചാരി ദീർഘമായ ഒരു കത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിനേ തുടർന്നു കേശവമേനോനും പല സ്റ്റോറുമെന്റുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അവ എപ്പോഴും ആവേശജനകങ്ങളായ അഭ്യർത്ഥനകളായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റി ഔദ്യോഗികമായി, ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുമുമ്പുതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കാര്യപരിപാടിരൂപവൽക്കരിക്കുന്നതും അതനുസരിച്ചു കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തി കേരളസംസ്ഥാനത്തിൽ ആരംഭിച്ചതും കേശവമേനോന്റെ ആഗമനത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. കേ. മാധവൻനായരുടെ താമസസ്ഥലം സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സുകമ്മിറ്റിയുടെ ആഫീസായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി.

കോൺഗ്രസ്സ് പ്രമേയമനുസരിച്ചു പ്രാക്ടീസു നിറുത്തി കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതും കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആദ്യം കേശവമേനോനായിരുന്നു. കേ. മാധവൻനായർ, യു. ഗോപാലമേനോൻ, എം. പി. നാരായണമേനോൻ, കെ. വി. ഗോപാലമേനോൻ, പി. അച്യുതൻ

കേശവമേനോൻ
സെക്രട്ടറി

ഏറനാട്ടിൽ
നിരോധനം.

എ. കരുണാകരമേനോൻ എന്നിവർ തങ്ങളുടെ വക്കീൽപണി പരസ്യമായി നിറുത്തിവെച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചരണവേലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആവശ്യമായ സമയം അതിന്നു ചെലവഴിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഫെബ്രുവരി 5-ാം തീയതിയിലെ ഒരു നിരോധനാജ്ഞയുടെ പകർപ്പിൽ നിന്നും ഗോപാലമേനോനേയും, ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികൃതന്മാർ “എക്സ് വക്കീല”ന്മാരായി പരിഗണിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് കാണുന്നത്.

“ഏറനാടു താലൂക്കിൽ നെല്ലിക്കുത്തു് എന്ന സ്ഥലത്തു് വിലാഹത്തു യോഗങ്ങൾ ചേർന്ന പ്രസംഗം നടത്തുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും അതിന്നുസാഹങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതു് യു. ഗോപാലമേനോൻ, കെ മാധവൻനായർ എന്നീ രണ്ടു ഉപജീവന മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത എക്സ് — വക്കീലന്മാരും മറ്റൊന്നും, മുഖ്യ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള മാപ്പിളചെങ്കളകളിലെല്ലാം എന്തെങ്കിലും ഒരു പങ്കുണ്ടായിട്ടുള്ള വാരിയൻകുന്നത്തു വീട്ടിലെ കണ്ണത്തമ്മാട് ഹാജിയും ആണെന്നും അറിവുകിട്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവർ ആരെങ്കിലുമോ, വിലാഹത്തു് ഏർപ്പാടിൽപെട്ട മറ്റുവല്ലവരുമോ (അവർ ആരുതന്നെ ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ) ഏറനാടുതാലൂക്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കുകയോ ചെയ്തു പോകരുതെന്നു് ഇതിനാൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.”—ഇപ്രകാരമായിരുന്നു ആ ഫെബ്രുവരി 25-ാം തീയതിലെ കല്പനയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു്. അധികൃതന്മാരുടെ അലക്ഷ്യഭാവത്തിനും ജനനേതാക്കന്മാരുടെ നേർക്കുള്ള അവരുടെ ധിക്കാരപൂർവ്വമായ മര്യാദ കേടിനും ഈ പ്രമാണം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്.

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചവരെ കൂടാതെ കേ. വി. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ, കേ. പി. അപ്പനായർ എന്നിവരും തങ്ങളുടെ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം ഉപേക്ഷിച്ചു ഇവിടെ വന്നു കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചരണവേലയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. കേരളവമേനോൻ കോഴിക്കോട്ടെത്തി

അനേകം പ്രചരണ
വേലക്കാർ

യിരുന്നതിന്റെ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു
ള്ളിൽ— ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽത്തന്നെ
—ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഏ. കെ. പിള്ളയും
കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്ന

തിന്നായി ഇവിടെ എത്തുകയുണ്ടായി. ജനവാദിമാസത്തിൽ
ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വിടുമ്പോൾ എ. കെ. പിള്ള ഓക്സ്ഫോർഡ്
സർവ്വകലാശാലയിൽ ബി. സി. എൽ. പരീക്ഷക്കും,
ഇന്നർടെംപിളിൽ ബാരിസ്റ്റർ ഭാഗത്തിന്നും പഠിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതാനും മാസക്കാലമായി മഹാത്മാഗാന്ധി
യുമായി നടത്തിവന്ന കത്തിടപാടുകളുടെ ഫലമായും ഗാന്ധി
യുടെ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചും അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ സർവ്വകലാശാ
ലവിട്ടു ഇങ്ങോട്ടു പോന്നതായിരുന്നു. പിന്നേയും വളരെ പേർ
വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചും പ്രാക്ടീസു നിറുത്തിയും കോൺ
ഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായി വന്നുകൊ
ണ്ടിരുന്നു, കെ. കേളപ്പൻ, കെ. ജി. ശങ്കർ, എം. ഗോപാല
മേനോൻ, എം. മാത്തുണ്ണി, കെ. കേശവൻനായർ, കോംബർ
ബെയിൽ, എം. ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ, എം. നാരായണമേനോൻ,
കുറുർ നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരിപ്പാട്, തോപ്പിൽ പത്മനാഭപി
ള്ള, എസ്സ്. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, പി. രാമണ്ണിമേനോൻ,
കെ. ജി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, ചിറ്റോടത്തു ശങ്കുപിള്ള, കുരു
വിള മാത്യു, രാമനാഥൻ, ടി. വി. ചത്തുക്കുടി നായർ, കെ.
കുമാർ, സി. എച്ച്. ഗോവിന്ദൻനമ്പ്യാർ, ടി. ആർ കൃഷ്ണ
സ്വാമിഅയ്യർ, ആർ വി. ശർമ്മ, എം. അബ്ദുൾ റഹീമാൻ,
കെ. മാധവമേനോൻ, ദേവേശൻ, ഇഗ്നേഷ്യസ്, ചിദംബര
നാഥ് എന്നിവർ ആദ്യകാലങ്ങളിൽത്തന്നെ എത്തിയവരായി
രുന്നു. ഇവരെ കൂടാതെ, റിപ്പോർട്ടിൽ പേരു കാണാത്തവരും
ആത്മത്യാഗപൂർവ്വമായ ദേശസേവനത്തിൽ അദ്ധിതീയരുമായ
പല വീരന്മാരേയും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചാരകന്മാരായി ലഭി
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പരസ്യമായി പ്രാക്ടീസു വിട്ടിരുന്നില്ലെ
ങ്കിലും തങ്ങളുടെ അധികസമയവും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിക്കാ
യിതന്നെ വിനിയോഗിച്ചു വന്നിരുന്ന കെ. വി. ഗോപാലമേ
നോൻ, എം. വി. ഗോവിന്ദമേനോൻ, പി. അച്യുതൻ, എ.
കുരൂണാകരമേനോൻ എന്നിവരും (അതുപോലെ, ജയിലിൽ

നിന്നു മടങ്ങിയശേഷം യു. ഗോപാലമേനോനും, കെ. മാധവൻ നായരും) പ്രാക്ടീസു തീരെ നിറുത്തി തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സമയവും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയിൽ ചെലവഴിച്ചു. മുകളിൽ പേർ പറഞ്ഞവരെ കൂടാതെ പിന്നെയും വളരെ പേർ അടുത്തടുത്തു തന്നെ വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മുഴുവൻ സമയവും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിക്കായി ഒഴിച്ചുവെക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സമയത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തികൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നവരായി എൽ. എ. സുബ്ബരாமയ്യർ (പാലക്കാട്), പി. കുരുണാകരമേനോൻ (കൊല്ലം), പാണ്ടവത്തു ശങ്കരപ്പിള്ള, വി. അച്യുതമേനോൻ (തിരുവനന്തപുരം). ചങ്ങനാശ്ശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള, വൈ. രാമസ്വാമിഅയ്യർ, ഡാക്ടർ എം. ഇ. നായഡു, എം. ശിവതാണപിള്ള (നാഗർകോയിൽ), എച്ച്. ബി. മുഹമ്മദ് റാവുത്തർ (ആലപ്പുഴ) ഡാക്ടർ ഏ. ആർ. മേനോൻ, കെ. കെ. കുരുവിള (കോട്ടയം), ഇക്കണ്ടവാരിയർ (തൃശൂർ), ലക്ഷ്മിദാസ് മധുരാദാസ് (കോഴിക്കോട്) എന്നിവരേപ്പോലെ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു,

പുതിയ കേരളസംസ്ഥാനം രചശ്ശേരി, കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നിങ്ങനെ ആദ്യം അഞ്ചു ഡിസ്ട്രിക്ടുകളായി ഭാഗിച്ചു ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്ട് കമ്മിറ്റിയുടേയും ഡിസ്ട്രിക്ട് സെക്രട്ടറിയുടേയും ഭരണത്തിൻകീഴിലായി സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിനെല്ലാംകൂടി നൂറു മെമ്പർമാരുടങ്ങിയ ഒരു സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയും അതിൽനിന്നും ഒരു പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലേ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കോൺഗ്രസ്സുദ്യോഗസ്ഥൻ സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മെമ്പർ അതതു യോഗത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായി അപ്പഴപ്പോൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതല്ലാതെ സ്ഥിരമായ ഒരു പ്രസിഡണ്ടു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാദ്യശമായ ചട്ടങ്ങളായിരുന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട് കമ്മിറ്റികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതു്. സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സു കമ്മിറ്റിയുടെ ആഫീസ് കോഴിക്കോടായിരുന്നു. സെക്രട്ടറിയെ സഹായിപ്പാനായി ഒരു സ്മിരം ആഫീസ് സെക്രട്ടറിയും

ഉണ്ടായിരുന്നു, പണസംബന്ധമായ ചുമതലകൾ വഹിപ്പാനായി അതാതു കൊല്ലം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വജാൻജിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആഫീസ് സെക്രട്ടറിയും വജാൻജിയും പ്രായേണ കോഴിക്കോട്ടുതന്നെ സ്ഥിരമായി ഉണ്ടായിരിക്കും. സംസ്ഥാനസെക്രട്ടറിയാവട്ടെ, അധികദിവസങ്ങളിലും സഞ്ചാരത്തിലുമായിരിക്കും. അക്കാലത്തു സർവ്വപ്രധാനമായ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരുന്നതു കോൺഗ്രസ്സ് സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പ്രചരണത്തിലും കോൺഗ്രസ്സ് സഭകളുടെ സംഘടനയിലുമായിരുന്നു.

ഔദ്യോഗികമായി, ഗാന്ധിയും ആദ്യം മലബാർ സന്ദർശിച്ച കാലം മുതൽ അവിടെ വിലാഹത്തുകമ്മിറ്റികൾ സ്ഥാപിച്ചു പ്രചരണ വേലകൾ ചെയ്തുവന്നു. കോഴിക്കോട്ടു സ്ഥാപിച്ച വിലാഹത്തുകമ്മിറ്റിയുടെ ആദ്യകാലത്തെ പ്രസിഡണ്ടു് കണ്ടതിക്കോയ തങ്ങളും സെക്രട്ടറിമാർ അസ്സൻകോയമൊല്ലയും മേലേക്കണ്ടി മെയ്തീൻകോയയുമായിരുന്നു. ഇതുപോലെ മലബാറിൽ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും വിലാഹത്തു് കമ്മിറ്റികൾ ഏർപ്പെടുത്തി, പ്രചരണവേലകൾ നടത്തിവന്നു. ഇവിടെ വിലാഹത്തു് കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു മുഹമ്മദ് അബ്ദുൾറഹിമാൻ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നു് ഇവിടെ എത്തി വിലാഹത്തു കമ്മിറ്റികളുടേയും വിലാഹത്തു പ്രചരണത്തിന്റെയും ചുമതല വഹിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പോലെ വിലാഹത്തു പ്രസ്ഥാനവും അക്രമരഹിതമായ സഹകരണത്യാഗ സിദ്ധാന്തത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിലാഹത്തു കമ്മിറ്റികളും കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളും സംഘടിതമായ പ്രചരണജോലി ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ, നിരോധനാജ്ഞകൾ മൂലവും മറ്റും ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികൃതന്മാർ തുടർച്ചയായി പലവിധ തടസ്സങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക നിമിത്തം മേൽപറഞ്ഞ കമ്മിറ്റികളുടെ സമാധാനപരമായ കാര്യപരിപാടി നിർവ്വഹണം നിർവഹിക്കുവാൻ എല്ലാ സ്ഥലത്തും സാധിച്ചിരുന്നില്ല. മാപ്പിളമാർ അധികമുള്ള ഏറനാടു് മുതലായ താലൂക്കുകളിലെ ഉൾഭാഗങ്ങളിൽ ഈ പ്രവർത്തകന്മാർക്കു് പ്രവേശനംതന്നെ ഏറ്റെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇവരുടെ കാലടികളെ പോകുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം നിഴലെന്നോ
 ണം പോലീസ് ചാരന്മാർ പിൻതുടർന്നുവന്നു. അക്കാലങ്ങ
 ളിൽ പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആത്മ രക്ഷതന്നെ ചില
 പോല അപായത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംസ്ഥാനസെക്രട്ടറി
 കേ. പി. കേശവമേനോൻ 1921 ഏപ്രിൽ 15-ാം തീയതി
 പൂതിയങ്ങാടിയിൽ ഒരു സഭ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ, രാ
 ത്രി ആരോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കെറിഞ്ഞു കല്പ്, “കണ്ണിൽ
 തട്ടേണ്ടതു പൂരികത്തിൽ” എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ണടച്ചി
 ല്ലിനെ തകർത്തുകൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞുപോയി.

ഒററപ്പാലം

ഏപ്രിൽ മാസം 23-ാം തീയതി തുടങ്ങി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന ഒന്നാമത്തെ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഫറൻസ് ഒററപ്പാലത്തുവെച്ച് മദ്രാസിലെ ടി. പ്രകാശത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഗംഭീരമായ തോതിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. എൽ. ഏ. സുബ്ബരாமയ്യരായിരുന്നു സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ. പി. രാമുണ്ണിമേനോൻ ആ സംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നു. കോൺ ഒന്നാമത്തെ സംസ്ഥാന ഫറൻസു തുടങ്ങുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന കോൺഫറൻസ് 1921 ക്കെന്നു ഏപ്രിൽ 23-ാം തീയതി മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിലും ആളുകൾ എല്ലാവർക്കുമുള്ള ഉത്സാഹപൂർവ്വം, 30-ാം തീയതി മുതൽ ഒററപ്പാലത്തെത്തുവാൻ തുടങ്ങി. വലിയ ഒരു പന്തൽ റെയിവേ സ്റ്റേഷനു സമീപത്തുവന്നു വിശാലമായ ഒരു വയലിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അവിടേനിന്നും ഭാരതപ്പുഴയിലേക്കു നടന്നെത്തുവാൻ രണ്ടു മിനിറ്റുതന്നെ വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. പണ്ടത്തെ മാമാങ്കത്തിനുശേഷം കേരളത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നുമുള്ള പൗരപ്രതിനിധികൾ ഒന്നായി ഒരു സ്ഥലത്തു് സമ്മേളിക്കുന്നതു് ഇതാദ്യമായിട്ടായിരുന്നു. അതു് വീണ്ടും ഭാരതപ്പുഴയുടെ തീരത്തുതന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ മഹിമയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 22-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം പന്തലിന്റെ മുൻഭാഗത്തുവെച്ച് ഏ. കേ. പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വലിയ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. അപ്പോഴത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചു് പാലിയത്തു് കണ്ണത്തുണ്ണി അച്ചൻ മുതലായ പലരുടേയും പ്രസംഗമുണ്ടാ

യി. മൂവായിരത്തിലധികം ആളുകൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ചർക്കയിൽ കൈകൊണ്ട് നൃത്തനൃത്തംകുന്ന സമ്പ്രദായവും അവിടെ ചിലർ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 23-ാം തീയതി രാവിലെ പത്തര മണിക്ക് ഒറ്റപ്പാലം സ്റ്റേഷന്റെ പരിസരങ്ങൾ കാണേണ്ട ഒരു കാഴ്ചയെന്നായിരുന്നു. ഉൽസാഹഭരിതരായ ജനങ്ങൾ ആഘോഷാവരങ്ങളോടെ (അപ്പോൾ മെയിൽ വണ്ടിയിൽ അവിടെയെത്തിയ) അദ്ധ്യക്ഷനെ സ്വീകരിച്ചു. 'മഹാത്മാഗാന്ധി ജെയ്' 'ദേശബന്ധുപ്രകാശ് ജെയ്' 'ഹിന്ദു മുസൽമാൻ ജെയ്' എന്നീ ജയഗർവ്വങ്ങൾ ഉൽസാഹഭരിതരായി അവിടെ കാത്തുനിന്ന ജനങ്ങളിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞു രണ്ടുമണിക്ക് സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. ആവലിയ പന്തൽ പ്രതിനിധികളെക്കൊണ്ടും സന്ദർശകരെക്കൊണ്ടും നിബിഡമായിരുന്നു. അവരുടെ സംഖ്യ അയ്യായിരത്തിൽ കുറവല്ലെന്നു അക്കാലത്തെ പത്രറിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ആവേശജനകമായ ദേശീയഗാനങ്ങളോടുകൂടി സമ്മേളന നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിനുശേഷം, കേ. പി. രാമൻമേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും മുഹമ്മദ് മൗലവി പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ച് ബാരിസ്റ്റർ പ്രകാശം അദ്ധ്യക്ഷപദം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം ഉന്നതമായ രാഷ്ട്രീയ അഭിപ്രായങ്ങളാൽ മുഖരിതവും പ്രൗഢവും ആയിരുന്നു. വിഷയ നിരൂപണക്കമ്മിറ്റി നാലുമണിക്ക് കൂടി; രാത്രി പത്തുമണിവരെ നീണ്ടുനിന്നു. പിന്നേയും പിറേദിവസം രാവിലെകൂടി പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറാക്കി. അന്ന് ഒരു മണിക്ക് സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചതിൽ രാത്രി വളരെ വൈകുന്നതുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. വിശേഷപ്പെട്ട പല പ്രസംഗങ്ങളും കേട്ട് സ്രീകൾ അവരുടെ മോതിരങ്ങൾ, വളകൾ, മാലകൾ എന്നിവ തിലകസ്വരാജ്യഫണ്ടിലേക്കു ദാനം ചെയ്തു. മറ്റുപലരും അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണവും വാച്ചുകളും മോതിരങ്ങളും കൊടുത്തു. സമ്മേളനപ്പന്തൽ അന്നു നവമായ ഒരു ഗയ്യയേയും ഉൽസാഹത്തിന്റേയും കേളീരംഗം തന്നെയായിരുന്നു.

പിറേദിവസം രാവിലെ ആ പന്തലിൽവെച്ചു കൂടിയാൻ കോൺഫറൻസും വൈകുന്നേരം വിലാപത്തു് കോൺഫറൻസും കൂടി. വളരെ മുഹമ്മദീയരെ കൂടാതെ അനേകം ഹിന്ദുക്കളും അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. വിലാപത്തു് കോൺഫറൻസിന്റെ അവസാനത്തിൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ധനസഹായം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പാലിയത്തു ചെറിയകുഞ്ഞണ്ണി അച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു. അപ്പോൾതന്നെ ചെറിയ ചെറിയ സംഖ്യകളായി അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർ നൽകിയ സംഭാവന നൂറുറൂപ്പികയോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നും രാത്രി 12 മണിക്കാണ് സമ്മേളന നടപടികൾ അവസാനിച്ചതു്. പിറേന്നു (26-ാം തീയതി) രാവിലെ, അന്നു് “ഇൻഡിപ്പെൻഡൻ്റ്” പത്രത്തിന്റെ അധിപരായിരുന്ന ജോർജ്ജ് ജോസഫിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ, വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. ഇതിൽ അവിടേവെച്ചു് കൂടിയ ഓരോരോ യോഗങ്ങളിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്ന ദേശബന്ധു പ്രകാശം, സയ്യദ് മുത്താസാഹിബ്, എ. കെ. പിള്ള സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറി കെ. പി. കേശവമേനോൻ എന്നിവരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, — അപ്പോൾ സമയം ഏകദേശം പത്തു മണിയായിരിക്കും, — ഒരു മുഹമ്മദീയ യുവാവു് പന്തലിലേക്കു ഓടിക്കിട്ടുകൊണ്ടു വന്നു; അവനെ പോലീസ്സുകാർ പിടിച്ചടിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു, അവനോടു സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറയുകയും അക്രമരാഹിത്യം അവലംബമാക്കിയിരിക്കുന്നവർക്കു ഈ വക അക്രമങ്ങൾ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴേക്കും ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി വേരേയും പലരും പന്തലിലേക്കു ഓടിവന്നു, വിലാപത്തു് വാളണ്ടിയർമാരിൽ ചിലരേയും ബസാറിലുള്ള ആളുകളേയും പോലീസ്സുകാർ അടികലശൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു.

എന്നിട്ടും പന്തലിൽ ആരും ക്ഷോഭം കൂട്ടിയില്ല. അവർ സമാധാനപരമായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. പുറമേ പോയി വിവരമന്വേഷിച്ചു വരുവാനും ജനങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാനുമായിട്ടു കോൺഫറൻസ് സെക്രട്ടറി രാമുണ്ണിമേനോനും വിലാപത്തു

പോലീസ് കോൺഫറൻസ് സെക്രട്ടറി ഫമീദ്ഖാനും കൂടി ബസാറിലേക്കു പോയി. പന്തലിൽ ക്രമപ്രകാരം സഭാനടപടികൾ തുടർന്നു. എന്നാൽ ഈ സമയമെല്ലാം പുറത്തു കറോരമായ അക്രമപ്രവൃത്തികൾ നടക്കുകയായിരുന്നു. പോലീസുകാർ രാമുണ്ണിമേനോനെ പിടികൂടി, കലശലായി അടിച്ചു. ആ പകൽസമയം ബസാറിന്റെ മധ്യത്തിൽ വെച്ച് അനവധി ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ രാമുണ്ണിമേനോനെ അടിക്കുകയും ഇടിക്കുകയും താഴത്തിട്ട് ചവിട്ടുകയും ചെയ്യുവാൻ സ്വന്തം നാട്ടുകാരായ പോലീസുകാർ തുനിഞ്ഞിതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചുനോക്കുക; രാമുണ്ണിമേനോനൊ സ്വതേശാന്തൻ; ഒറ്റപ്പാലത്തെ ഒരു ബഹുമാന്യപുരൻ; അവിടത്തെ കോടതിയിൽ പ്രാക്ടീസു ചെയ്തിരുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ സമ്മേളനത്തിന്റെ കാര്യദർശി; അദ്ദേഹത്തെയാണ് സമ്മേളനസ്ഥലത്തിന്നു സമീപമുള്ള ബസാറിൽവെച്ച് പരസ്യമായി അടികലശൽ ചെയ്തത്. വാളണ്ടിയറായിരുന്ന സി. മാധവമേനോനെ പ്രഹരിക്കുകമാത്രമല്ല റോഡിൽകൂടി വലിച്ചിഴച്ചതായും റിപ്പോർട്ട് കാണുന്നു. ഈ സമയത്തെല്ലാം പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് സ്ഥലത്തുതന്നെ ക്യാമ്പ് ചെയ്യുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്നു. “സായ്പ് വിളിക്കുന്നു, വത്ര” എന്നു പറഞ്ഞാണ് മാധവമേനോനേയും രാമുണ്ണിമേനോനേയും പോലീസുകാർ ആദ്യം കൈക്കലാക്കി പിടിച്ചത് അവർ കൂടെ പോയി. വഴിയിൽവെച്ച് പോലീസുകാർ എത്തിച്ചേരുകയും എല്ലാവരുംകൂടി അടിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. വേറെയും പല അക്രമപ്രവൃത്തികളും അന്നേദിവസം ബസാറിലും പരിസരങ്ങളിലും നടന്നു. നാരായണമേനോന്റെ ഷാപ്പിൽ കയറി അയാളുടെ അനുജൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണമേനോനെ വലിച്ചു താഴത്തിട്ട് റോഡിൽകൂടി ഇഴച്ചു. സങ്കടം പറഞ്ഞ നാരായണമേനോനേയും നല്ലവണ്ണം പ്രഹരിച്ചു.

അധികൃതന്മാരുടെ ഉദ്ദേശം എന്തായിരിക്കണം? സമ്മേളനത്തിന്റെ ഗംഭീരതയും നടപടികളുടെ ഗൗരവവും ജനങ്ങളുടെ അനന്യസാധാരണമായ ഉത്സാഹവും കണ്ടപ്പോൾ അധികൃതന്മാർ ഒന്ന് അമ്പരന്നു പോയിട്ടുണ്ടാകണം. ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും കോൺഗ്രസ്സുകാരും കൂടിയാന്മാരും ഒക്കെച്ചേർന്നുള്ള

ആ ഐക്യഭാവം അധികാരവർഗ്ഗത്തെ കോപാന്ധരാക്കിയിരിക്കണം. അവിടെവെച്ച്, ഒരു കലാപമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ അതോടുകൂടി, അപ്പോൾ ഗംഭീരമായി വളർന്നുവന്നിരുന്ന നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ അവർക്ക് മുളയിൽത്തന്നെ നുള്ളിക്കളയാനും ഒരുപക്ഷേ സൗകര്യവും ലഭിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മതിയായ കോപഹേതുവിന്നു സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജനങ്ങളാകട്ടെ നേതാക്കന്മാരുടെ ഉൽബോധനവും അഭിലാഷവും അനുസരിച്ച് എത്രയും അക്രമരഹിതരായും ശാന്തരായും തന്നെയാണ് വർത്തിച്ചത്. മലപ്പുറം റിസർവ്വ് പോലീസും ഒറ്റപ്പാലം പോലീസുംകൂടി അന്നവിടെ ചെയ്ത അക്രമങ്ങളാൽ ഒറ്റപ്പാലത്തെ ജനങ്ങൾ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്തുകയായി. അതിനാൽ, വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം നേരത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം വലിയ ഒരു ഘോഷയാത്ര നേതാക്കന്മാരുടെ നായകത്വത്തിൽ പട്ടണപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു. സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ എത്തിയിരുന്ന പ്രതിനിധികളും സന്ദർശകന്മാരും സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങളും ഭേദമെന്യേ ഈ ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. പിന്നീട് നേതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഒരന്വേഷണക്കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ആ കമ്മിറ്റി വേണ്ട തെളിവുകൾ എടുത്ത് ഒരു റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു കൊല്ലമായി ഇമ്മാതിരിയുള്ള പോലീസക്രമങ്ങൾ കണ്ടു തഴമ്പിച്ചിട്ടുള്ള വായനക്കാർക്കു ഒരുപക്ഷേ മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ അത്രതന്നെ പ്രക്ഷോഭകരമായി തോന്നുവാനിടയില്ല. എന്നാൽ ഒരു കോൺഗ്രസ്സു സെക്രട്ടറിയുടേയും ഒരു വക്കീലിന്റേയും നിലയിലുള്ളവരെയും പഠിപ്പും കുടുംബാവസ്ഥയുമുള്ള മാനന്യന്മാരെയും പരസ്യമായി പബ്ലിക് നിരത്തിൽവെച്ച് അടികലശൽ ചെയ്യുകയും പോലീസുകാർ പട്ടാപ്പകൽ ബന്ധാറിൽ പ്രവേശിച്ചു ക്രമവും മര്യാദയുമനുസരിച്ചു വ്യാപാരം ചെയ്യുന്ന ഷാപ്പടമസ്ഥന്മാരെ പ്രഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചകൾ അക്കാലത്ത് ആപൂർവ്വദർശനങ്ങളായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾതന്നെ ശ്രവണമാ

ഇതിന്റെ
പതിപ്പുകൾ

ത്രത്തിൽ പ്രക്ഷോഭകരങ്ങളുമായിരുന്നു. ഏപ്രിൽ 26-ാം തീയതി ഒറ്റപ്പാലത്തു സംഭവിച്ചതിന്റെ മറ്റൊരു “പതിപ്പ്” മാത്രമായിരുന്നു ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ. പിന്നീട് ആഗസ്റ്റ് മാസം 20-ാം തീയതി തിരൂരങ്ങാടിയിലും അതിന്റെ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് പൂക്കോട്ടുരും നടന്ന സംഭവങ്ങളും മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു സംഭവങ്ങളെപ്പോലെ അധികൃതന്മാരുടെ അകാരണമായ ഭയത്തിന്റേയും അമ്പരപ്പിന്റേയും അക്ഷമയുടേയും അക്രമബുദ്ധിയുടേയും സന്താനങ്ങളായിരുന്നു.

അധികൃതന്മാരുടെ ഈ മനസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ടി. പ്രകാശത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ സഗൗരവം വിമർശനം ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷൻ അന്നുപറഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ

താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:- “യോക്കുബ് ഹസ്സൻ, അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം മാധവൻനായർ, ഗോപാലമേനോൻ, മൊയ്തീൻകോയ അവരുടെ അറസ്റ്റും ബന്ധനവും വലിയ കലാപത്തെ ഭയന്നു ചെയ്തതായിരുന്നു, എന്നാണല്ലോ അധികൃതന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എന്നാൽ, അന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം എങ്ങിനെയായിരുന്നു എന്ന് നോക്കാം. നഗരം മുഴുവൻ പരിപൂർണ്ണമായ ശാന്തത. ഷാപ്പുകൾ എല്ലാം അടച്ചിരുന്നു. കോടതികളിൽ വക്കീലന്മാരോ സ്റ്റേജുകളിൽ കുട്ടികളോ പോയില്ല. ജടക്കുക്കാരും റിക്ഷാക്കാരും കൂടി പ്രവൃത്തി മുടക്കി. ഈ സമയമെല്ലാം പോലീസുകാരും പട്ടാളക്കാരും വീഥികളിൽകൂടി കവാതുതു ചെയ്യുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അനാശാസ്യമായി യാതൊന്നുതന്നെയും ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുണ്ടായില്ല. ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടുതന്നെ ഇവരുടെ കേസ്സ് വിസ്താരത്തിനല്ല. മുമ്പ് മൈതാനത്തു ഹോക്കികളിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്നു. അവിടവിടെ ധാരാളമായി കൂടിയിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നും അനാശാസ്യമായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു വാസ്തവത്തിൽ ആശങ്ക ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മജിസ്ട്രേട്ടും മാറ്റു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ആ മൈതാനത്തു ഹോക്കി കളിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടുമായിരുന്നുവോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല”.

“ഓണററി മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരും മുനിസിപ്പാൽ ചെയർമാൻ

തന്നെയും അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് രാജിവെച്ചത്? അധികൃതന്മാരുടെ അന്നത്തെ നടപടികൾ കേവലം അനാവശ്യവും തീരെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും ആണെന്നും ഈ നടപടികളാൽ പൗരാവലി അത്യപ്തരായിരിക്കുന്നു എന്നും അപ്പോ ഈ പ്രതിഷേധങ്ങൾ തെളിയിച്ചത്” മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലെ അധികൃതന്മാർക്കു ഒന്നു ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അവർ ഫിന്റുക്കളേയും മുസ്ലീംകളേയും പണ്ടത്തേതിലധികം ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അക്രമരാഹിത്യസന്ദേശം അതു എത്തിയ ദിക്കിലെ ജനങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു പുതിയ മനോഭാവത്തേയും സഹനശക്തിയേയും ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും തെളിയിച്ചു. കേശവമേനോൻ തന്റെ പ്രാക്ടീസ്സിംഗ് വിട്ടു കോൺഗ്രസ്സ് സേവനത്തിന് ഉടനേ മലബാറിലെത്തി, മാധവൻനായരുടെ ബന്ധനത്താൽ ഒഴിവാക്കിയെന്ന സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. നേതാക്കന്മാരുടെ ആയിരം പ്രസംഗങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതിലും ഫലം മിസ്റ്റർ തോമസ്സിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കനുഭവമായി”.

ഒന്നാമത്തെ സംസ്ഥാനകോൺഫറൻസിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. (1) ജനികിയാൻ കാര്യം സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നുവെങ്കിലും അതു യോജിപ്പോടെ തീരുമാനിക്കുവാൻ പ്രായസമാണെന്നു വാദിപ്രതിവാദങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ‘മൈത്രി’യാകുന്ന നിഴലിനെ പിടിക്കുവാൻ പാരമാർത്ഥികങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങൾ പ്രമേയങ്ങൾ ഗുണങ്ങളേയും അവശതകളേയും, താല്പര്യങ്ങളിലുള്ള യഥാർത്ഥവിഭിന്ന ഭാവത്തേയും മറക്കുവാനോ മറച്ചുവെക്കുവാനോ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അതു. “കിയാന്മാർക്കുള്ള സങ്കടങ്ങളെ തീർക്കുവാൻ” എന്നുള്ള പ്രമേയത്തിലെ ഭാഗം മാറി: “ജനികിയാന്മാർക്കുള്ള സങ്കടങ്ങളെ തീർക്കുവാൻ” എന്നാക്കണമെന്ന ഒരാൾ ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നു. ചെന്നായ്ക്കൾ ആട്ടിൻകുട്ടികളെ മുറയ്ക്കുപിടിച്ചു വിഴുങ്ങുമ്പോൾ ആട്ടിൻകുട്ടത്തിൽ ആവലാതി ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനേപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു പരിഹാരം വരുത്തണമെന്നു ചെന്നായ്കളും ആട്ടിൻകുട്ടികളും ചേർന്ന ഒരു യോഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അപേക്ഷ വരുന്നു. എന്നാൽ അത്തരം തർക്ക

മുള്ള വിഷയങ്ങൾ ആലോചനക്കെടുക്കുന്നതും അതിന്മേൽ വലിയ വാദപ്രതിവാദമുണ്ടാകുന്നതും ഇരുകൂട്ടരുടേയും മൈത്രിബന്ധത്തിന്നു സഹായകമല്ലെന്നു ചില സമാധാനപ്രിയന്മാർ യേശ്വതുന്നു. അങ്ങിനെ, ആട്ടിൻകുട്ടികൾക്കുള്ള സങ്കടങ്ങളെ തീർക്കുവാൻ, എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ, ചെന്നായ്ക്കുള്ളേയും ആട്ടിൻകുട്ടികളുടേയും സങ്കടം തീർക്കുവാൻ എന്നു പറയുകയായിരിക്കും അധികം ഭംഗിയായിരിക്കുക എന്നു ഈ സമാധാനപ്രിയന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ അത് എത്രത്തോളം യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുമോ അത്രത്തോളം മാത്രമേ മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഭേദഗതി ഉചിതവും സ്വീകാര്യവുമായിരിക്കയുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപലരും ഭേദഗതിയെ എതിർത്തു. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ പ്രമേയം വോട്ടിനിടാതേയും യാതൊരു തീരുമാനവും വരുത്താതേയും ആ വിഷയത്തിന്മേലുള്ള ആലോചനതന്നെ മാറിവെച്ചു.

നാഗപ്പർ സമ്മേളനത്തിലെ സഹകരണത്യാഗനിശ്ചയത്തെ അനുകൂലിക്കയും ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം കേശവമേനോൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും മുഹമ്മദ് ഹൈലവി, എ. കെ. പിള്ള, പി. കേ. അച്ചൻ എന്നിവർ പിൻതാങ്ങി സംസാരിക്കയും ചെയ്തു. പ്രമേയം ഐക്യകണ്ഠ്യേന പാസ്സാക്കി.

(2) ഗവർണ്മേണ്ടു വിദ്യാലയങ്ങളിലോ ഗവർണ്മേണ്ടുഗ്രാൻറ് ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിലോ കുട്ടികളെ ചേർക്കരുതെന്നു രക്ഷിതാക്കന്മാരോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ദേശീയ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു കുട്ടികളെ അവയിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചും മറ്റൊരു പ്രമേയവും പാസ്സായി.

(3) വക്കീലന്മാർ പ്രാക്ടീസ് നിറുത്തി ദേശീയകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നും കച്ചവടക്കാർ വിദേശവസ്തുക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വദേശത്തുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആയുർവ്വേദ സമ്പ്രദായത്തെ ആദരിച്ചു പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രായപൂർത്തിവന്നവരെല്ലാം കോൺഗ്രസ്സിൽ മെമ്പർമാരായി ചേരണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

ക ഫണ്ടിലേക്കു എല്ലാവരും യഥാശക്തി സഹായിക്കേണമെന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങളും പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങിനെ, സംസ്ഥാനസമ്മേളനം ഒറ്റപ്പാലത്തുവെച്ചു കൂടിയ ദിവസംതന്നെ, മിതവാദികളും ഗവർണ്മെണ്ടു പക്ഷക്കാരും യാഥാസ്ഥിതികരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സമ്മേളനം കോഴിക്കോട്ടു വെച്ചു ആനിബസൻ്റെ മദ്രാസുയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. പുതിയ വൈസ്രോയിയായി വന്ന റീഡിങ്സ് പ്രഭുവിനെ അനുമോദിച്ചും, ചെയിൽസ് രാജകുമാരൻ്റെ ഇന്ത്യാ

സന്ദർശനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തും, ഭരണപരിഷ്കാര വ്യവസ്ഥകളെ വിജയപ്രദമാക്കുവാനും ആ വ്യവസ്ഥകളെ അംഗീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു പുണ്യമായ സ്വയംഭരണം സമ്പാദിക്കുവാനും ജനങ്ങളോടഭ്യർ

ത്ഥിച്ചും, സഹകരണത്യാഗം രാജ്യത്തിൻ്റെ ഉൽക്കർഷത്തിന്നു തടസ്സമാണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടും, ഇന്ത്യയും ബ്രിട്ടനുമായുള്ള ബന്ധം സ്ഥായിയായി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിലാണ് ഇന്ത്യയുടെ സായുജ്യമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടും, നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ ശക്തിയെ നിരോധിക്കുവാനും ഭരണപരിഷ്കാരത്തിന്നനുകൂലമായ പ്രചരണവേലകൾ ചെയ്യാനും സാമൂതിരിപ്പാടും ദിവാൻ ബഹദൂർ മന്ദത്തുകൃഷ്ണൻനായരും പ്രസിഡണ്ടന്മാരുമായുള്ള ഒരു പ്രചാരകക്കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിച്ചും (സാമൂതിരി കോളേജിൽ എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും മതസ്ഥന്മാർക്കും പ്രവേശനമനുവദിച്ചതിൽ സാമൂതിരിയെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടും വേലക്കാർ പണിമുടക്കും ചെയ്തു ബഹളങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനെ തടയുവാൻ എല്ലാ വ്യവസായ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥബോർഡ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള ആശാസ്യതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചും തീവണ്ടിയിലെ 3-ാം ക്ലാസ്സ് യാത്രക്കാരുോടു പെരുമാറിവരുന്ന ക്രൂരമായ സമ്പ്രദായത്തിൽ അതുപി പ്രകാശിപ്പിച്ചും) പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. കോൺഗ്രസ്സിനെതിരായും ഗവർണ്മെണ്ടിന്നനുകൂലമായും പ്രചരണവേല ചെയ്യുവാൻ ഇങ്ങിനെ പലയോഗങ്ങളും കമ്മിറ്റികളും അക്കാലത്ത് ഗവർണ്മെണ്ടുപക്ഷക്കാർ ഏർപ്പെടുത്തിവന്നിരുന്നു. ഏതാനും കൊല്ലം

മുൻപുമാത്രം, ജനങ്ങളെ ഉണർത്തി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ദേശീയാഭിമാനപതാകയുടെ കീഴിൽ ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ ആരാനോപാജ്ഞയും മുഴക്കിയിരുന്നത് ആ ആനിബെസൻറുതന്നെ ഇപ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സിനും ജനഹിതത്തിനും നേരെ എതിരായി പ്രചാരകയായി മാറിക്കണ്ടതിൽ, ആ മദാമയോട്, അവരെ എന്നും സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഭാരതീയർക്ക് പരിഹാസത്തോളമധികം പരിതാപം തോന്നിയിരിക്കുവാനേ നിശ്ചയമായും സംഗതിയുള്ളൂ.

മലബാറിലെ ലഹള

യാക്കൂബ് ഹസ്സൻ, കെ. മാധവൻനായർ യു. ഗോപാല മേനോൻ, മൊയ്തീൻകോയ എന്നിവരെ ശിക്ഷിച്ചതിന്റെ ആറുമാസം തികയുന്ന 1922 ആഗസ്റ്റ് മാസം 17-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടു കടപ്പാത്തുവെച്ച് വലിയ ഒരു പൊതുയോഗം ചേരുകയുണ്ടായി. ജെയിലിൽനിന്ന് വിമുക്തരായി വന്ന ഈ നേതാക്കന്മാരെ സ്വീകരിച്ച അനുമോദിക്കുവാനായി വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന യോഗമായിരുന്നു അത്. ഹിന്ദുക്കളും അവരോളം തന്നെ ധാരാളമായി മുസ്ലീമാന്മാരും അന്നവിടെ കൂടിയിരുന്നു. അത്രത്തോളം മുസ്ലീമാന്മാരും ഹിന്ദുക്കളും കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു മഹായോഗം അതിനുശേഷം ഈ പതിനാലു സംവത്സരക്കാലത്തിനിടയിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആ മഹായോഗം കഴിഞ്ഞു കഷ്ടിച്ച് ഒരാഴ്ചക്കകം മലബാർ മുഴുവൻ കാർമ്മേഘപടലങ്ങളാൽ ആവൃതമായിച്ചമഞ്ഞു. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, ഈ ജില്ലയിലെ ഹിന്ദുക്കൾക്കും മുസ്ലീംകൾക്കും തമ്മിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും വലുതായ ഉടവുതട്ടുകയും ചെയ്തു. ഹിന്ദു മുസ്ലീം ഐക്യത്തിനു സംഭവിച്ച ആ ക്ഷതം ഇനിയും പരിപൂർണ്ണമായി നികന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഹിന്ദുക്കൾക്കു നഷ്ടമായത് മുസ്ലീംകളുടെ സൗഹാർദ്ദമാണെങ്കിൽ, മുസ്ലീംകൾക്കു ഭവിച്ച നഷ്ടമാകട്ടെ ഹിന്ദുക്കളുടെ സൗഹാർദ്ദം മാത്രമല്ല. മുമ്പുതന്നെ കൃശമായിത്തീർന്നിരുന്ന അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും വിലയേറിയ അസംഖ്യം ആത്മാക്കളുമായിരുന്നു. ജനനിബിഡവും പ്രകൃതി രമണീയവുമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ വെറും ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. അന്നുവധി തലമുറകളായി അവിടവിടെ സ്ഥിരം ജീവിച്ചുവന്ന

കുടുംബങ്ങൾ നാടുവിട്ടു പോകേണ്ടതായും വന്നു, സ്വന്തം അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് കുടുംബം പോറ്റി വന്ന അനേകം പുരുഷന്മാർ കൊല്ലപ്പെടുക നിമിത്തം എത്രയെത്ര സന്ധ്യകുടുംബങ്ങളാണ് അനാഥമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്: എത്ര മുസ്ലീംകൾ അന്യായമായി ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ടു; അതിലും എത്രയോ അധികംപേർ ആന്തമാനിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കലാപത്തിനിടയിൽ വളരെ ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഹിന്ദുകുടുംബങ്ങൾക്കും ദേശഭ്രംശവും മരണവധി ഭരിതങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിതാപകരമായ ഭാഗസ്ഥയാണ് “മാപ്പിളലഹള”യെന്ന് സർക്കാർ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ പറഞ്ഞു വരുന്നത്.

ഈ ലഹള മുഖ്യമായും ഏറനാട്, വള്ളവനാട്, എന്നീ താലൂക്കുകളിലും പൊന്നാനി താലൂക്കിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളിലുമായിരുന്നു. തിരൂരങ്ങാടി, പൂക്കോട്ടൂർ, പൊടിയാട്ടം, കാളികാവ്, പന്തലൂർ, മലപ്പുറം, മഞ്ചേരി, പെരിന്തൽമണ്ണ, പാണ്ടിക്കുട്, കരുവാങ്കുണ്ട്, തിരൂർ, ഈ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു ലഹളയുടെ പ്രധാനരംഗങ്ങൾ. പൂക്കോട്ടൂർ വെച്ച് ആഗസ്റ്റ് 26-ാം തീയതി ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളം ഒരുവശത്തും, മാപ്പിളസംഘം മററൊരുവശത്തുമായി ഒരൊന്നാന്തരം യുദ്ധംതന്നെ നടന്നു. ഇരുഭാഗത്തും വലിയ നഷ്ടമുണ്ടായി. ആയുധസന്നാഹങ്ങളാൽ ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളം എത്രയോ അധികം സജ്ജീകൃതമായിരുന്നിട്ടുകൂടി സാമാന്യം ദീർഘവും ഇരുഭാഗത്തും ശൂരവുമായിരുന്ന ഒരു സമരത്തിനുശേഷം പട്ടാളക്കാർ തോറ്റു പിൻവാങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതിനും “പൂക്കോട്ടൂർ ബാറ്ററിൽ” എന്നും ഔദ്യോഗികമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. പന്തലൂർ, കാളികാവ്, പൊടിയാട്ടുകര, തിരൂരങ്ങാടി മുതലായി വേറെയും പലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ “യുദ്ധങ്ങൾ” ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദ്വന്ദ്വയുദ്ധങ്ങളുടേയും “ഒളിയൻപോരുകൾ”യുടേയും എണ്ണം മതിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അത്രയ്ക്കധികമാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഈ ലഹളയിൽ പല വിധത്തിലായി മരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ സംഖ്യയും നിർണ്ണയിക്കുവാൻ വയ്യാ. ലഹള ആറുമാസം തുടർച്ചയായും ഘോരമായും

നടന്നു. എന്നാൽ തീരെ ശമിക്കുവാൻ ഒരു വർഷത്തിലധികം വേണ്ടിവന്നു. ഇക്കാലത്തു് മലബാറിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും പട്ടാളനിയമം ഏർപ്പെടുത്തി. പട്ടാളനിയമം നിലവിലിരുന്നകാലത്തു് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാർക്കു് ആർക്കുംതന്നെ ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി അപേക്ഷിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നും അനുവാദം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. പട്ടാളഭരണത്തിൽ എന്തൊക്കെയാണു് നടന്നിട്ടുള്ളതെന്നു് ഒരുന്വേഷണമോ റിപ്പോർട്ടോ ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. ലഹളയെ അമർച്ചചെയ്യുവാൻ ഗവർണ്മെണ്ടിനു വളരെ ശ്രമപ്പെടേണ്ടിവന്നുവെന്നും, ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളത്തെക്കൊണ്ടു് മതിയാകാഞ്ഞിട്ടു് ഒടുവിൽ ഗുർഖാ പട്ടാളത്തെ വരുത്തേണ്ടതായിവന്നുവെന്നും, ലഹള അമർച്ച ചെയ്യുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വളരെ അക്രമങ്ങൾ നടന്നുവെന്നും അറിയുന്നു. പോലീസുകാരുടെ നാനാവിധമായ അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു് മഞ്ചേരി രാമയ്യർ അക്കാലത്തു് “പോലീസ് രാജ്” എന്ന ധീരമായ ഒരു ലേഖന പരമ്പര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഈ ലഹളക്കുണ്ടായ ഹേതുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു് കേ. മാധവൻനായർ, അക്കാലത്തു ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന സ്പെഷ്യൽ കോമീഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ ഒരു കേസിൽ തെളിവുകൊടുത്ത അവസരത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകാണുന്നു:- 1) ഒറ്റപ്പാലത്തുവെച്ചു് വിലാഹത്തു് വാളണ്ടിയർമാരേയും മറ്റും പോലീസുകാർ അകാരണമായി അടിച്ചതു ലഹളഹേതുക്കൾ 2) പോലീസുകാർ തിരൂരങ്ങാടിയിൽ പോയി ചില വിലാഹത്തു് പ്രവർത്തകന്മാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചതും അവിടെ പലരേയും അടികലശൽ ചെയ്തതും. 3) തിരൂരങ്ങാടിയിൽ ഗാന്ധി തൊപ്പി ധരിച്ച കണ്ടവരെ ഉപദ്രവിക്കയും ബലമായി അവരുടെ തൊപ്പി പോലീസുകാർ ഏടുത്തുകളയുകയും ചെയ്തതു്. 4) മലപ്പുറത്തു് അവിടത്തെ വിലാഹത്തു് കമ്മിറ്റിയിൽ പെട്ട ചിലരെ ഒരു പോലീസുദ്യോഗസ്ഥൻ അടികലശൽ ചെയ്തതു്. 5) മലപ്പുറത്തെ കഞ്ഞിത്തങ്ങളെ പോലീസുകാർ ഒറ്റപ്പാലത്തുവെച്ചു് അപമാനിച്ചതു്. 6) കല്ലുകഞ്ചേരി

യിൽവെച്ച് ചില മുസ്ലീം മാനുമാരെ പോലീസുകാർ അടിച്ചു ത്. 7) തിരൂരങ്ങാടിയിലെ വിലാഹത്തു് ആഫീസിൽ ഉയർത്തി നിർത്തിയിരുന്ന വിലാഹത്തു് കൊടിയെ പോലീസുകാർ വലിച്ച താഴ്ത്തിട്ടു പവിടിയതു്. ഈ ഒടുവിൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവമായിരുന്നു തിരൂരങ്ങാടിയിലെ മുസ്ലീംകളെ അധികമായി ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നു കാണുന്നു. മുസ്ലീംകളുടെ മത വിശ്വാസങ്ങളെ ഇങ്ങനെ നിസ്സാരമാക്കിച്ചെയ്യുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്നു ശല്യം വരുത്തുമ്പോൾ ബലം ഉപയോഗിച്ചും തങ്ങളുടെ മതാഭിമാനത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ കടമയുണ്ടെന്നു് ഈ അവസരത്തിൽ ആലി മുസലിയാർ തന്റെ അനുയായികളോടുപദേശിച്ചു, നെല്ലിക്കുത്തു സ്വദേശിയും തിരൂരങ്ങാടിയിലെ പാർപ്പകാരനുമായിരുന്ന ആലി മുസലിയാർക്കു് രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും വളരെ അനുയായികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. 8) പൊന്നാനിയിലും തിരൂരങ്ങാടിയിലും, അവിടത്തെ വിലാഹത്തു് വിരോധികളുടെ താൽപര്യപ്രകാരം പല വിലാഹത്തു പ്രവർത്തനമാരുടേയും പേരിൽ കേസുകൾ എടുത്തിരുന്നതു മറ്റൊരു ഹേതുവായിരുന്നു. 9) നിലമ്പൂർ ആറാംമുറ തിരുമുൽപ്പാടിന്റെ തോക്കു കളവു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പോലീസുകാർ പൂക്കോട്ടൂർ വിലാഹത്തു സെക്രട്ടറി വടക്കേ വീട്ടിൽ മുഹമ്മദിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാനും മുഹമ്മദിന്റെ വീട്ടിൽ കയറി പരിശോധന നടത്തുവാനും ആയി ചെന്നിരുന്നതും അവിടെ വെച്ചുണ്ടായ എതിർപ്പും. തോക്കു കളവുപോയി എന്നു വെറുതേ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതാണെന്നും വടക്കേ വീട്ടിൽ മുഹമ്മദിനേയും മറ്റും പോലീസുകാർ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ വിചാരിക്കുന്നതു് അവരെ ലോക്കപ്പിൽവെച്ച് ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യുവാനാണെന്നും പൂക്കോട്ടൂർ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. അതിനാൽ വടക്കേവീട്ടിൽ മുഹമ്മദിനെ വിട്ടുകൊടുക്കരുതെന്നും അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ ചെന്നിരുന്ന പോലീസുകാർക്കു് ഒരു വലിയ എതിർപ്പിനെ നേരിടേണ്ടിവന്നു. മുഹമ്മദിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ, അവർ ഭയപ്പെട്ടു മടങ്ങുകയാണുണ്ടായതു്. പോലീസുകാരുടെ സംഘംചേർന്നുള്ള വരവും വിലാഹത്തു് പ്രവർത്തകന്മാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ വെളിപ്പെ

ടുത്തിക്കണ്ട നിർബന്ധവും അവിടത്തെ മുസ്ലീംകളെ കൂടുതൽ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും ഭഗാഗയരായും ഭയപ്പെട്ടും മടങ്ങിയ പോലീസുകാരുടെ പോക്ക് അവരെ കൂടുതൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അവസാനം, മേൽപറഞ്ഞവരേയും അവരുടെ സഹായികളേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്നുള്ള കരുതലോടും സന്നാഹം ചേർന്നും, പോലീസ് സൂപ്രണ്ടന്മാർ, പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പോലീസ് സേന ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിനോടുകൂടി 1921 ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി പൂർവ്വത്തു് ഒരു പോലീസ് സൂപ്രണ്ടുമായി രഹസ്യമായി തിരൂരങ്ങായിലെത്തി. അവിടത്തെ മുസ്ലീംപള്ളി വളയകയും പള്ളിയിൽ കയറി പരിശോധന നടത്തുകയും ചെയ്തതായിരുന്നു ലഹളക്കേസെന്റർ മുന്പുണ്ടായ പ്രധാന കോപഹേതു. ഈ സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച പോലീസ് സൂപ്രണ്ടന്മാരിൽ ഒരാളായ ആമുസാഫെബ് കോടതിയിൽ കൊടുത്ത തെളിവിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു

* മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ലഹളയുടെ ആസന്നഹേതുക്കൾ മാത്രമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായ തീരാദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുപോന്ന ജനങ്ങൾ കേവലം നൈരാശ്യംകൊണ്ട് എന്തിനും സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അവരുടെ സ്ഥിതി അത്ര കഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അതിലും മോശമായ ഒരു സ്ഥിതിയോ നഷ്ടമോ സംഭവിപ്പാൻ വഴിയില്ലെന്നവർക്കു തോന്നി. രൂഢമൂലമായ ഒരു അസംതൃപ്തിയാലും തുടർച്ചയായുണ്ടായ ആശാഭംഗങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു നൈരാശ്യത്താലും അവർ അസ്വസ്ഥചിത്തരായി ഭവിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണ് മേൽ വിവരിച്ച കോപഹേതുക്കൾ ഉണ്ടായത്. ശരിയായ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങളെ തീർക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, ഈ 'ലഹള' നിഷ്പ്രയോജനവും നാശോന്മുഖവുമായ ഒരു കലാപമായി പരിണമിക്കുന്നതിനു പകരം സുലഭിതവും സാമ്പത്തികപരവുമായ ഒരു സാമൂഹ്യ വിപ്ലവമായി രൂപാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു: (ഈ ലഹളക്കുണ്ടായ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗായത്രിവല്ലഭയ്യർ 1923-ൽ, പാലക്കാട്ടു സമൂഹജനത്തിൽ ചെയ്ത സ്വാഗത സംഘാദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്, അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ നോക്കുക).

കാണുന്നു:- “ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടും പോലീസ് ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലും മലബാർ ഡി. എസ്. പി. ഹിച്ച കോക്കും ഞാനും പോലീസ് സന്നാഹത്തോടുകൂടി കോഴിക്കോട്ടു നിന്നു ആഗസ്റ്റ് 19-ന് രാത്രി പുറപ്പെട്ടു 20-ാം തീയതി പൂലച്ചുണ്ണമുഖ് തിരൂരങ്ങാടിയിൽ എത്തി. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു (പൂക്കോട്ടൂർ) കുറുപേർ ഞങ്ങളെ എതിർക്കുവാൻ വരുന്നതെന്നു കേട്ടു ഞങ്ങൾ അവരോടു നേരിടുവാനായി അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തേ തിരൂരങ്ങാടികച്ചേരിയിൽ നിർത്തിയിട്ടാണ് പോയത്. ഞങ്ങൾ ലഹളക്കു വന്നവരെ ഓടിച്ചു. ഏതാനും ആയിരം ആളുകൾ ഞങ്ങളെ എതിർക്കുവാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെ വിട്ടു കോഴിക്കോട്ടെത്തിയ ശേഷമാണ് ലഹളക്കാർ തിരൂരങ്ങാടി കച്ചേരി ആക്രമിച്ചത്.” വീണ്ടും ഏപ്രോഴാണ് തിരൂരങ്ങാടിയിലേക്കു പോയതു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു് ആമുസാഹെബ് മറുപടി പറഞ്ഞതു്, “ആലി മുസലിയാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാനായി പോയ ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളത്തോടൊപ്പം ആഗസ്റ്റ് 28-ാം തീയതിയായിരുന്നു വെന്നാണ്.”

ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി മുതൽ ആയിരുന്നു ലഹളയാരംഭിച്ചതു്. ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടു് പോലീസ് സന്നാഹങ്ങളും 20-ാം തീയതി തിരൂരങ്ങാടിയിൽ ചെന്ന മുസ്ലീം പള്ളി വളയകയും പോലീസ് സന്നാഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വെടിവെക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി “മാപ്പിളലഹള”യിൽ ആദ്യത്തെ വെടിപൊട്ടിയതായി പറയാം. ഉണങ്ങി വരണ്ടുകിടന്ന വെടിമരുണിലേക്കു അധികൃതന്മാർ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു തീക്കുടക്കു എറിയുകയായിരുന്നു ഇതിനാൽ ചെയ്തതു്. ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടും പോലീസ് കൂടി അവിടെച്ചെന്നു് ആളുകളെ ഇളക്കിവിട്ടശേഷം അവർ എല്ലാവരുംകൂടി വേഗത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടേക്കു തന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. തിരൂരങ്ങാടിയിലെ പ്രക്ഷുബ്ധമായ സ്ഥിതിയെ നേരിട്ടു കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും അവർ സമാധാന സംരക്ഷണത്തിനായി അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുകയോ

വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തുകയോ ചെയ്തില്ല. കോപാൻഡറായി വേിച്ചിരുന്ന മുസ്ലീംകൾ താലൂക്കുകളിലും മറ്റു ചില പബ്ലിക് കെട്ടിടങ്ങളും തീവെച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും ചില ഗവർണ്മെന്റ് സേവകന്മാരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 28-ാം തീയതി ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളവുമായിവന്ന് പൂക്കോട്ടൂർ വെച്ച് യുദ്ധമുണ്ടാകുന്നതുവരെ മലപ്പുറത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബ്രിട്ടീഷുരേണം അവസാനിച്ചിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. തിരൂരങ്ങാടി, മഞ്ചേരി, പെരിന്തൽമണ്ണ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം “ലഹളത്തല”വന്മാരുടെ സ്വച്ഛന്ദമായ വാഴ്ചതന്നെയായിരുന്നു. അവരോട് എതിരിടുവാൻ ആരും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കും ആരോടും എതിരിടേണ്ടതായിട്ടോ ലഹള നടത്തേണ്ടതായിട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തു ചേക്കേടി ഇൻസ്പെക്ടറേയും ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിളിനേയും നിലമ്പൂർ തിരുമുൽപ്പാടിന്റെ ചില ആൾക്കാരേയും മാത്രമേ ലഹളക്കാർ വധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ അക്കാലത്തു ലഹളക്കാരുടെ പെരുമാറ്റം സാമാന്യജനങ്ങളിൽ ഒരു വിധത്തിലും ഭീതിയെ ഉളവാക്കത്തക്കതല്ലായിരുന്നുവെന്നു ഗവർണ്മെന്റുടേതും ഒരു സാക്ഷിയുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റിൽത്തന്നെ കാണുമാറുണ്ട്.

തിരൂരങ്ങാടിയിൽനിന്ന് ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടും സന്നാഹങ്ങളും വിട്ടുപോയ ആ ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി രാത്രി പള്ളികളിലെല്ലാം നഹർ (ഒരുതരം ചെണ്ട) അടിച്ചു. ഇതു സാധാരണ പതിവുള്ളതല്ല. എല്ലാ പള്ളികളിലും മുസ്ലീംകൾ കൂട്ടംകൂടി. പൂക്കോട്ടൂർ, മേൽമുറി ഇവിടങ്ങളിലെ കുറേ മാപ്പിളമാർ ബലമായി സമീപസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള തോക്കുകളെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കി. എന്നിട്ടു നേരേ നിലബൂരിലേക്കു മാച്ച് ചെയ്തു, അബ്ദുൾ ഹാജി ആയിരുന്നു അവരുടെ നായകൻ. പോകുവഴിക്ക് എടവണ്ണ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ആക്രമിക്കുകയും അവിടേയുണ്ടായിരുന്ന ആയുധങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും പാറാവുകാരന്റെ ഒരു കൈ വെട്ടിക്കളയുകയും സാമാനങ്ങളും

തിരൂരങ്ങാടിയിൽ
നിന്നു മാർച്ച്

റിക്കാർടുകളും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് 21-ാം തീയതി പകൽ സമയത്തായിരുന്നു. നിലമ്പൂർ എത്തുന്നതുവരെ അവർ യാതൊരരികും നേരിടേണ്ടിവന്നില്ല. നിലമ്പൂരിലേക്കു പോകുവാൻ രണ്ടു സംഗതികളായിരിക്കണം അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. നിലമ്പൂർ തിരുത്തുവാൻ തോക്കു മോഷണംപോയി എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ പൂക്കോട്ടം. തിരൂരങ്ങാടിയിലും പോലീസ്സുകാർ ബഹളമുണ്ടാക്കിയത്. അങ്ങിനെ നിലമ്പൂർ കോവിലകം അവരുടെ രോഷത്തിന് പാത്രമായിരുന്നു. രണ്ടാമത്, അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാപ്പിളമാരിൽ അധികംപേരും ചെറും കേവലക്കാരും നിലമ്പൂർ തിരുത്തുവാൻ കടിയാന്മാരുമായിരുന്നു. കടിയാന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ ജന്മിമാരുടെ നേർക്കും ജന്മിമാർക്കു കടിയാന്മാരുടെ നേർക്കും വലിയ സ്നേഹം തോന്നുവാൻ സംഗതിയില്ലെന്ന് സുമാർ ഒരു വർഷത്തിന്നു മുമ്പായി മഞ്ചേരിയിൽവെച്ചു നടന്ന കോൺഫറൻസിലെ നടപടികളും വാഗ്വാദങ്ങളും സാക്ഷ്യംവഹിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഏറനാടേയും വള്ളുവനാടേയും മാപ്പിളമാർ പ്രയേണചെറും പാട്ടുകടിയാന്മാരും ഹിന്ദുക്കളായ ജന്മിമാരുടെ കീഴിൽ പിറുപിറുത്തു കഴിയുന്നവരുമാണ്. മലബാറിലെ ജന്മികടിയാൻ ബന്ധം കടിയാന്മാർക്കു എത്ര ദ്രോഹപരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് കെ. പി. രാമൻമേനോന്റെ വടകരയിലെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗവും മഞ്ചേരി സമ്മേളനത്തിലെ ജന്മികടിയാൻ പ്രമേയവും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പിന്നെ, യാതൊരാളുടേയും പ്രസംഗവും കൂടാതെ ഈ വസ്തുത മലബാറിലെ കടിയാന്മാർ ചുട്ടുനീറി സഭാ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഗതിയും ആണ്. ജന്മിയും കടിയാനും തമ്മിലുള്ള വഴക്കിൽ ഏതവസരത്തിലും അധികൃതന്മാർ ജന്മിയുടെ പക്ഷത്താണ് നിന്നിട്ടുള്ളതെന്നും ജന്മിയെ താങ്ങി ഗവർണ്മെണ്ടു നിൽക്കുന്നതുപോലെ, ഗവർണ്മെണ്ടിനെ താങ്ങി ജന്മിയും നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നും ക്ഷുബ്ധരായ ഈ കടിയാന്മാർ വിചാരിച്ചെങ്കിൽ അത് സ്വാഭാവികമാണ്.

നിലമ്പൂർ കോവിലകത്തെ ആരക്കാരിൽ ചിലർ അങ്ങോട്ടുചെന്ന മാപ്പിളസംഘത്തെ ആദ്യം എതിർക്കുവാൻ നോക്കി. അതിൽ അവർ ജയിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, 17 പേർ വധി

ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ലഹളക്കാർ നിലമ്പൂർ കോവിലകത്തു പ്രവേശിച്ചു; അപ്പോഴേക്കും അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം വേറെ വഴിക്കു രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. പൂക്കോട്ടരിലേക്കു മടങ്ങിയതു മഞ്ചേരിവഴിക്കായിരുന്നു. നിലമ്പൂരിൽനിന്നു പൂക്കോട്ടരിലേക്കുള്ള ദൂരം 16 മൈൽസാണു്. അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും ഉള്ള ഈ യാത്രയിൽ മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളൊഴിച്ചു് മറ്റൊരു ലഹളയും ഈ അതുപുസംഘത്തിൽ നിന്നുണ്ടായില്ല. 21-ാം തീയതി രാത്രി അവർ മഞ്ചേരിയിൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ആക്രമിച്ചു. എന്നാൽ, പോലീസുകാർ ആയുധങ്ങളുമായി നേരത്തേ അവിടെനിന്നും ഓടിപ്പോയിരുന്നതിനാൽ ആ ആക്രമണംകൊണ്ടു് അവർക്കു് പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന റിക്കാർഡുകൾക്കെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു. 22-ാം തീയതി രാവിലെ അവർ മഞ്ചേരി ഖജാനയെ ആക്രമിച്ചു അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പണം മുഴുവൻ എടുത്തു. കോടതികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റിക്കാർഡുകളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു. ലോക്കപ്പിൽ കിടന്നിരുന്ന പുള്ളികളെ മോചിപ്പിച്ചു. പോലീസുകാർ ആയുധങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന സ്ഥലം, പുള്ളികളിലൊരാൾ ലഹളക്കാർക്കു് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാൽ അവിടെനിന്നു അങ്ങിനെ ആയുധങ്ങളും കുറേ ലഭിച്ചു. 22-ാം തീയതി ഒരു തിങ്കളാഴ്ച ദിവസമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പകൽ സമയം കോടതികളും ട്രഷറികളും പോലീസ് സ്റ്റേഷനും താലൂക്കുകച്ചേരിയും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് പോലീസുകാരും മറ്റും സർക്കാർ സിൽബന്ധികളും അവിടെനിന്നെല്ലാം ഓടിപ്പോയിരുന്നു. ന്യായന്ത്രിതമായ വിധം ലഹള പരക്കുവാനുള്ള മുഖ്യകാരണം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ആരും ഇല്ലാതെ വരികയും സമാധാന സംരക്ഷകരായ പോലീസധികൃതന്മാർ സ്വകൃത്യ പരിപാലനത്തിന്നായി അവിടെ എങ്ങും ഇല്ലാതെ വരികയും ചെയ്തതായിരുന്നു. ലഹളക്കാർ അരാജകത്വം പരത്തി എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ അധികം വാസ്തവമായിട്ടുള്ളതു്, മേൽപറഞ്ഞ അനാഥമായ സ്ഥിതിയിൽനിന്നും ലഹളയും അരാജകത്വവും വളർന്നുവെന്നു് പറയുന്നതായിരിക്കും.

1921 ആഗസ്റ്റ് ൧൦ മാസത്തെ മലപ്പുറം പ്രദേശങ്ങളിൽ നടന്ന ലഹളയിൽ വസ്ത്രീയമായും യാതൊരു സംഭവവും ഉണ്ടായില്ല.

അക്കാലത്തു് ലഹളക്കാർ സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയും തങ്ങൾക്കെതിരായി നിന്ന സർക്കാർ സിൽബന്ധികളേയും വിലാഹത്തു് വിരോധികളേയും പകരം ട്രോഹിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നല്ലാതെ, അനന്തരകാലത്തു സംഭവിച്ചപോലെ ജനസാമാന്യത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ ഹിന്ദുക്കളെ പിടിച്ചു ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കു ചേർക്കുകയോ ഭവനഭേദം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. ഇതിനിടെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു ഭേദനഭേദനങ്ങൾ ഉണ്ടായതായി കാണുന്നുണ്ടു്. ഒന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച നിലമ്പൂർ കോവിലകത്തെ ആക്രമണവും കൊള്ളയും; മറേറതു മഞ്ചേരിയിലെ നമ്പൂതിരി ബാങ്കിനെ ആക്രമിച്ചതു്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു സംഭവങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു് ഒരേ ഒരു സംഗതി വിശേഷവിധിയായിട്ടുണ്ടു്. അതു ജന്മിവിരോധവും കുടിയാൻപക്ഷപാതിത്വവും ആകുന്നു. നിലമ്പൂരിൽവെച്ചു കോവിലകത്തെ കൊള്ളചെയ്തുവെങ്കിൽ, ഹിന്ദുക്കളും മുഹമ്മദീയരുമായ കുടിയാന്മാരെ ഈ ലഹളക്കാർ സഹായിക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടില്ല. അവിടെവെച്ചു് ഒരു തമിഴ് ബ്രാഹ്മണനു് തന്റെ ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയുടെ പ്രസവച്ചെലവിന്നു കൈനിറച്ചു. പണം കൊടുക്കുകയും ഗർഭിണിയേയും കുട്ടികളേയും ആപത്തോ മാഗ്ഗ്ക്ലേശമോ കൂടാതെ അവരുടെ ബന്ധുക്കളുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകുവാൻ വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു് പരക്കെ അറിയുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്. മഞ്ചേരിയിലെ നമ്പൂതിരി ബാങ്കു് ആക്രമിച്ചതിൽ ബാങ്കിലെ ബുക്കുകൾ അനുസരിച്ചു പണം വായ്പ വാങ്ങിയിരുന്നവരുമായ അനവധി സാധുക്കൾക്കു ജാതിമതഭേദമന്യേ എല്ലാവർക്കും— അവരുടെ പണ്ടേങ്ങാ പണം വാങ്ങാതെ തിരിച്ചുകൊടുത്തു. പ്രോമിസറി നോട്ടുകളും കടപ്പത്രങ്ങളും ചീന്തിക്കളഞ്ഞു.

ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സംഭവം നടന്നതു് ആഗസ്റ്റ് മാസം 24-ാം തീയതി പകൽ 4 മണിയോടുകൂടിയിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ലഹളക്കാരുടെ തലവനായി സാമാന്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ വൈഭവവും മനോധർമ്മവും പ്രദർശിപ്പിച്ച ഒരു നായ

കൻ രംഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. അയാളാണ് വാരിയൻ കുന്നത്തു കഞ്ഞമ്മട് ഹാജി. 22-ാം തീയതി മഞ്ചേരി ട്രഷറിയിലെ കൊള്ളപെടുത്തു നീ വാരിയൻകുന്നത്തു ലമ്പൂരിൽനിന്നു മഞ്ചേരിവഴി മടങ്ങി കഞ്ഞമ്മട് ഹാജി പ്രോയിരുമ്പുക്കോട്ടുവരുന്ന മാപ്പിളമാരായിരുന്നു. അവരുടെ ഉദ്ദേശം സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളെ എതിർക്കുക, ഗവർണ്മെന്റ് പക്ഷക്കാരെ കാണുന്നവരോടൊന്നും പകവീടുക, ജന്മിമാരേയും മറ്റു വലിയ പണക്കാരേയും കൊള്ളപെയ്യുക, തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങൾ അവ സുലഭമായി കാണുന്നടിക്കിൽനിന്നും ഏടുക്കുക, എന്നിവയായിരുന്നു. വിശേഷാൽ മനോധർമ്മമൊന്നും അവർക്കുള്ളതായി അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ തെളിയിച്ചില്ല. എന്നാൽ കഞ്ഞമ്മട് ഹാജി ലഹളക്കാരുടെ നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി ലഹളയുടെ ഉദ്ദേശം കുറെക്കൂടി വിപുലമായിത്തീർന്നു. അരാജകസ്ഥിതി കഴിയുന്നതും വരാതെകണ്ടു എല്ലാം ക്രമമായും ചില മുറകളനുസരിച്ചും പോകേണമെന്ന് കഞ്ഞമ്മട് ഹാജിക്ക് ചില അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ അനുയായികളുടെ ഇടയിൽ ചില നിയമങ്ങളെല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തി. അതിൽനിന്ന് തെറ്റിനടക്കുന്നവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു. അയാളുടെ കല്പനകളിനിന്ന് ഹിന്ദുക്കളെ ഉപദ്രവിച്ചു പോകരുതെന്നു തന്റെ പ്രത്യേക അനുമതിയോടുകൂടിയല്ലാതെ എതിർപക്ഷത്തുനിന്നും തടവുകാരായി പിടിക്കുന്ന യാതൊരാളേയും വധിച്ചുപോകരുതെന്നും ഉള്ളതായിരുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയോ വീടുകളോ പീടികകളോ കൊള്ള പെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ കഞ്ഞമ്മട് ഹാജിയുടെ മുന്മാകെ വരുത്തി വിചാരണചെയ്തു തക്കതായ ശിക്ഷ നൽകിയില്ല. വന്നു. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം ആഗസ്റ്റ് 24-ാം തീയതി മഞ്ചേരിയിലെ നമ്പൂതിരി ബാങ്ക് ക്ലേശം അതിലുണ്ടായിരുന്ന പണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരെ വരുത്തി തിരിച്ചുകൊടുത്തു കഞ്ഞമ്മട് ഹാജിയുടെ ആഭ്യപ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അന്നേദിവസം തന്നെ — മഞ്ചേരിയിൽ, നാലു പ്രധാന റോഡുകൾ കൂടുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് പെരു പ്രഖ്യാപനത്തിൽ,

ഹിന്ദുക്കൾക്കു താതൊരുപദ്രവം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു ഉറപ്പു നൽകിയിരുന്നു.*

ആഗസ്റ്റ് 28-ാം തീയതിയ്ക്കുശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളക്കാർ ഈ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു വരാനും മാപ്പിളമാർ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന സങ്കേതങ്ങളെ ആക്രമിക്കുവാനും തുടങ്ങി. പട്ടാളക്കാരുടെ വരവോടുകൂടി ലഹളക്കു തുടേയും സാമാന്യജനങ്ങളുടേയും മനോഭാവങ്ങളിൽ ഓരോരോ കാരണങ്ങളാൽ അന്തരമുണ്ടായി. പുകോട്ടൂർവെച്ചുള്ള “യുദ്ധ”വും പട്ടാളക്കാരുമായി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടായ പോരുകളും അതുവരെ സംഘടിതമായി നിന്ന ലഹളക്കാരെ ശിഥിലീകൃതമായ വിഭാഗങ്ങളാക്കുകയും അവർക്കു സംഭവിച്ച ആഘാതവും നേരിടേണ്ടിവന്ന അപായസ്ഥിതിയും അവരെ കൂടുതൽ സാഹസികബുദ്ധികളാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സാമാന്യജനങ്ങൾ എത്രയും വിഷമമേറിയ ഒരു പരസ്പരത്തിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ നിഷ്പക്ഷനില പ്രായേണ ആപൽക്കരമായിട്ടാണ് എവിടേയും കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ലഹളക്കാലത്തു് ഉന്നാട്ടിലെ ഹിന്ദുക്കളുടെ സ്ഥിതി ഏറ്റവും വിഷമമുള്ളതായി ഭവിച്ചു. പട്ടാളക്കാർക്കു് എല്ലാവിധ സഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇവരെ വിലാപത്തുകളായി പരിഗണിച്ചു് പട്ടാളക്കാർ അഗസ്റ്റ് ചെയ്യും; ഏറാനാടും വള്ളുവനാടുള്ള ദുർഗ്ഘാടമായ മലയിടുക്കുകളും കുറിക്കാടുകളും പട്ടാളക്കാരെ വല്ലാതെ പരീക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്കു നാട്ടുകാരുടെ സഹായം അത്യ

* ഈ പ്രഖ്യാപനസമയം എം. പി. നാരായണമേനോൻകൂടി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ബ്രിട്ടീഷ് രാജാവിന്റെ ഭരണം ആ സ്ഥലത്തു് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മലബാറിലെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ആ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു് എം. പി. നാരായണമേനോൻ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു, രാജാവിനെതിരായി ആയുധമെടുത്തു് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ലഹളക്കാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നുമുള്ള ഒരു ചാർജ്ജിന്റേലായിരുന്നു നാരായണമേനോനെ ശിക്ഷിച്ചു 14 വർഷത്തേക്കു ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചതു്. നാരായണമേനോനെ വിസ്തരിച്ച സ്പെഷൽ കോടതി മുമ്പാകെ അദ്ദേഹം ഈ ചാർജ്ജിലെ പരാമാത്മത്തെ മുക്തകണ്ഠം നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മഞ്ചേരിയിലെ പൗരന്മാരുടെ പല മാനുന്മാരും ചേർന്നു ഗവർണ്മെണ്ടിന്നു കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു മെമ്മോറിയലിൽ ഈ സംഭവം വാസ്തവമല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു മുണ്ടു്.

നാപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു. പലവിധമുള്ള ഹേമങ്ങളും ഹിംസ
 ങ്ങളും നിമിത്തം നിസ്സാഹായരായ ആ ഉന്നാട്ടുകാർ ചിലപ്പോ
 ളൊക്കെ ലഹളക്കാരുടെ ഗതാഗതത്തെക്കുറിച്ചും സങ്കേതസ്ഥ
 ലങ്ങളെക്കുറിച്ചും വല്ല വിവരങ്ങളും പട്ടാളക്കാർക്കു നൽകി എ
 ന്നു വരുന്നത് അസംഭാവ്യമല്ല. അങ്ങിനെയും അതല്ലാതെയും
 ഹിന്ദുക്കളെ പലപ്പോഴും പട്ടാളക്കാരോടൊപ്പം മാപ്പിളമാർ ക
 ങ്ങിട്ടും ഉണ്ടു്. ഇതു് മാപ്പിളമാരുടെ ഇടയിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ നി
 ലയേക്കുറിച്ചു് സംശയത്തിന്നും പിന്നിട്ടു് അവരോടു് അമർഷ
 ത്തിന്നും കാരണമായെങ്കിൽ അതു് അസ്വാഭാവികവുമല്ല. ലഹ
 ളക്കാരുടെ സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ, അക്രമികൾ എന്നുള്ള നില
 പോയി കേവലം ആത്മരക്ഷക്കുവേണ്ടി പൊരുതുവാൻ നിർ
 ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നവർ എന്ന നിലയും ഇപ്പോൾ വന്നുചേ
 ന്നു. ലേശവും വർഗ്ഗീയഭാവമില്ലാതിരുന്ന ഒരു അസംതൃപ്തജന
 വിഭാഗത്തിന്റെ ഇളക്കം, ഈ സ്ഥിതിയിൽ വർഗ്ഗീയ നിരമു
 ള്ള ഒരു മാപ്പിളലഹളയായി പരിണമിച്ചു. കണ്ണനാലുമാർ
 യെപ്പോലെയുള്ള തലവന്മാർക്കു മുഖ്യണ്ടായിരുന്ന നിയന്ത്രണശ
 ക്തിയും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതേയായി. മേൽപ്രസ്താവിച്ചപോ
 ലെ സംഘടിതരായിരുന്ന ലഹളക്കാർ പട്ടാളക്കാരുടെ സാന്നി
 ധ്യം നിമിത്തം ചെറിയ ചെറിയ വിഭാഗങ്ങളായിത്തീർത്തു
 പല പല മാഗ്ഗങ്ങളിലായി സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. സാമ്പ
 ത്തികപരമായ അസ്വാസ്ഥ്യം മതഭ്രാന്തന്മാരുടെ നേതൃത്വ
 ത്തിൽ വഴിപിഴച്ചിട്ടുള്ളതിന്നും വർഗ്ഗീയകലാപങ്ങളായി പരി
 ണമിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നും ചരിത്രത്തിൽ അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടു്.
 മലബാർ ലഹള ഇതിന്നു മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

ഗണേശശങ്കർ വിദ്യാർത്ഥിയെപ്പോലെ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യവും
 ആത്മത്യാഗബുദ്ധിയും ഉള്ള ഏതാനും ചില നായകന്മാരെങ്കി
 ലും ഹിന്ദുക്കൾക്കില്ലാതെ പോയതാണു് അവർക്കിന്നുണ്ടായ
 വലിയ നിർഭാഗ്യം. കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരിൽ പലർക്കും
 നൽകിയിരുന്ന നിരോധനാജ്ഞമൂലം അവർക്കു ലഹളസ്ഥല
 ങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശനമില്ലാതെ വന്നു എന്നുള്ളതു് വാസ്തവ
 മാണു്. ലഹളസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് ഭയപ്പെട്ടു് ഓടിവന്ന അ
 നേകായിരം അഗതികൾക്കു കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ സവിശേഷ

മായ ഉൽസാഹത്താൽ ജീവസന്ധാരണ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകി
 യെന്നുള്ളതും, പരമാർത്ഥമാണ്. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച ലഹ
 ളക്കാരേയും, ലഹളക്കാരിലും പട്ടാളക്കാരിലും നിന്നു ഒന്നുപോ
 ലെ അക്രമങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്ന നിസ്സാഹായരായ ജനസാ
 മന്യത്തേയും കോൺഗ്രസ്സുകാർ ഒന്നുപോലെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞ
 തിന്നു അവരിൽ ഏതാനും പേർക്കു ലഭിച്ച നിരോധനാജ്ഞ
 മതിയായ ഒരു സമാധാനമാകുന്നതല്ല. ഒരു നിരോധനാജ്ഞ
 യെ ലംഘിക്കുവാൻ ഒരാൾക്കു ധാർമ്മികമായ ആവശ്യവും അ
 വകാശവും എപ്പോഴെങ്കിലും വന്നുകൂടാമെങ്കിൽ ആയതു നിശ്ച
 ചയമായും ഇതുപോലെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ തന്നേയാകുന്നു,
 തന്റെ സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ലഹളയുണ്ടായി എന്നു കേ
 ളാൽ അവിടെ പോയി ആ ലഹളയെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ കർത്ത
 വ്യമുണ്ടെന്നും, താൻ പോകുന്നതായാൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെ
 ന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് യാതൊരു നിരോധനാജ്ഞയും
 അലംഘനമായി വരുന്നതല്ല. ഡൽഹിയിൽവെച്ചു ഏതാഭ്യു
 മായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദൻ, പട്ടാളത്തിന്റെ നി
 രോധനാജ്ഞ വകവെക്കാതെ, “വേണമെങ്കിൽ എന്നേ വെടി
 വെച്ചു കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് മുമ്പോട്ടുപോയതും
 അതിന്നു വിസ്മയകരമായ ഫലം ഉണ്ടായതും ഇപ്പോൾ ചരി
 ത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ഒരുങ്ങുവാൻ അനിത
 രസാധാരണമായ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യവും ആത്മത്യാഗബുദ്ധിയും
 ആവശ്യമാണ്.

ലഹളയുടെ ആരംഭത്തിൽ, വർത്തമാനം ഗ്രഹിച്ചു് കേ. മാ
 ധവൻ നായർ എം. പി. നാരായണമേനോനും അബ്ദുൾ റഹി
 മാൻ താല്പര്യപ്പെട്ട പ്രകാരം പൂക്കോട്ടൂർക്കു് പോയിരുന്നു. അ
 പ്സോൾ ലഹള തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. വടക്കേവീട്ടിൽ മുഹമ്മദു
 മറും അറസ്റ്ററിന്നു വഴിപ്പെടാതെനിൽ
 കുന്നതുകൊണ്ടു് അനാശാസ്യസംഭവങ്ങൾ
 മധ്യവൻനായരുടേയും കൂ സ.ഗതിയാവുമെന്നും അതിനാൽ അക്ര
 മവും ശ്രമം മരാഹിത്യസിദ്ധാന്തം തികച്ചും ദീക്ഷിച്ചു
 കൊണ്ടു് അറസ്റ്ററിന്നു വിധേയരാകേണ
 മെന്നും ഇവർ മുസ്ലിംകളോടുപദേശിച്ചു. ആ
 ഉപദേശമനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവരിൽ അധികം

പേരും ഒരുക്കമുള്ളവരായി കാണപ്പെട്ടു. ഇത് ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി വൈകുന്നേരമായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരൂരങ്ങാടിയിലെപള്ളി പോലീസ്സുസൈന്യം ആക്രമിച്ചിരുന്നു എന്നൊരു വർത്തമാനം അപ്പോഴേക്കും അവിടെ എത്തുകയും പൂക്കോട്ടൂർ മാപ്പിളമാർ ഇളകി വശാകുകയും ചെയ്തു “അക്രമത്തിനാണ് നിങ്ങളും ഒരുക്കമെങ്കിൽ നിങ്ങളോടുകൂടി ഞാനില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു നെഞ്ചിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് മാധവൻനായർ സ്നേഹിതനോടുകൂടി മടങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ അവരോടു് അപ്പോൾ മുതൽക്കു് പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു നീക്കം കരണഭാവം എത്തി; പോലീസ് സ്റ്റേഷനേയും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറേയും ഡിസ്ട്രിക്ട് മുൻസിഫിനേയും ലഹളക്കാരിൽനിന്നു് രക്ഷിക്കുവാൻ അവരാൽ ആവുന്നതെല്ലാം നോക്കുകയും, അതിന്നു് അവർക്കു് മാപ്പിളമാരുടെ ഇടയിൽ പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനം ഉപയോഗിക്കുകയും, ലഹളക്കാർ മഞ്ചേരിയിൽ ഉപദ്രവമൊന്നുമുണ്ടാക്കാതെ തിരിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ സർവ്വസ്വാധീനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാമെന്നു് പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറോടു ഏൽക്കുകയും ആ ഉറപ്പിന്മേൽ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ അന്നുരാത്രി ഗാഢമായി നിദ്രകൊള്ളുകയും ചെയ്തതായി കോടതി രേഖകളിൽനിന്നു കാണുന്നു.

സംഭവബഹുലമായ ‘മാപ്പിളലഹള’യെ സംബന്ധിച്ച വിജ്ഞേയമായ പല സംഗതികളും ഹൃദയഭേദകമായ പല വൃത്താന്തങ്ങളും എടുത്തെടുത്തു് വിവരിക്കുവാനുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം മലബാറിന്റെ ഒരു ചരിത്രമോ ‘മാപ്പിളലഹള’യുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടോ അല്ലാത്തതിനാൽ കൂലങ്കഷമായ ഒരു പ്രതിവാദനത്തിന്നു ഇവിടെ സാംഗത്യമില്ല. എന്നാൽ മലബാറിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റേയും ഖിലാഫത്തിന്റേയും സമാധാനപരമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു് ഈ ലഹള ബാധകമായിത്തീരുകയാലും, ഈ ലഹളനിമിത്തം ഇവിടത്തെ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലിംകളും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്നും വിശ്വാസത്തിന്നും വലുതായ ഭംഗം വരികയാലും, അങ്ങിനെ ഇ ലഹളയിൽ നിന്നുള്ള ന്യായുടെ സ്വരാജ്യ സമ്പാദനാർത്ഥമുള്ള പാഠം സംരംഭംതന്നെ തൽക്കാലം ക്ഷീണിക്കുന്ന

തിന്നു സംഗതിയാകയാലും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ തോല്പിക്കുവാനുള്ള അധികൃതന്മാരുടെ ഉദ്ദേശം ഈ വിധം വിജയമായതിൽനിന്നു നമുക്കു വളരെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുള്ളതിനാലും മലബാറിൽ നടന്ന ഈ പരിതാപകരമായ ലഹളയുടെ സമാന്യഭാവത്തെക്കുറിച്ച് കുറഞ്ഞൊന്നിവിടെ പ്രതിപാദിച്ചുവെന്നേ ഉള്ളൂ. ഈ ലഹളയെ സംബന്ധിച്ച്, 1921 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ അഹമ്മദാബാദിൽ വെച്ചു കൂടിയ 36-ാം മത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിട്ടുള്ള പ്രമേയം, ആ സമ്മേളനത്തേപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങളിൽ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 277 ഓ ഭാഗത്തു കാണാം.

അദ്ധ്യായം 7

സരോജനിസന്ദേശം

മലബാറിൽ ലഹളനിമിത്തം വന്നുചേർന്ന അസ്വാസ്ഥ്യത്താൽ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തി വളരെ മന്ദീഭവിച്ചു. കമ്മിറ്റികൾ പലേടത്തും നിലച്ചുപോയി. സഞ്ചാരസ്വതന്ത്ര്യവും പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യവും നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ പ്രവർത്തകന്മാർക്ക് അവിടവിടെ മിണ്ടാതിരിക്കേണ്ടിവന്നു, ജനസാമാ

ന്യമാകട്ടെ, യേവിഹിലാലരായും തീർന്നു.

ലഹളസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഓടിപ്പോന്ന റിലീഫ് പ്രവൃത്തികൾ അഗതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സാധുക്കളോടൊപ്പംതന്നെ ആഡ്യബ്രാഹ്മണരും ഹിന്ദുക്കളോടൊപ്പം മുസ്ലീംകളും പുരുഷന്മാരോടൊ

പ്പം സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ നല്ലൊരുഭാഗം കോഴിക്കോട്ടും വേറെയൊരുഭാഗം തൃശ്ശൂരും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ പലമാസക്കാലം ജീവിച്ചു. ഇവരുടെ തൃപ്തികരമായ താമസത്തിന്നും യോഗ്യമായ ആഹാരത്തിന്നും വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിലായിരുന്നു സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി മുഖ്യമായും ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഇതിലേക്കു വേണ്ടുന്ന പണം ശേഖരിക്കുന്നതിന്നു പി. രാമസ്വാമിമേനോൻ ബോംബെയിൽ പോയി ഏതാനും മാസം അവിടെ താമസിച്ച് ധനശേഖരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുവന്നു. വേറെയും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രവർത്തകന്മാർ ഈ കാര്യത്തിലേക്കു പുറമേ പോയി ഉത്സാഹങ്ങൾ ചെയ്തു. ഡൽഹിയിൽവെച്ചു കൂടിയ സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗത്തിലും പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പിലും, അന്നു എ. ഐ. സി. സി. മെമ്പറായിരുന്ന എ. കെ. പിള്ള ചെയ്ത നിവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി സർവ്വേന്ത്യാ

കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ ഇതിലേക്കു അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച്, വേണ്ടുന്ന പണവും വസ്തുക്കളും മുതലായ സാധനങ്ങളും രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും മലബാറിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അനേകായിരം ആളുകളുടെ പാപ്പിന്നും ആഹാരാദിസൗകര്യങ്ങൾക്കും ഏർപ്പാട് ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് എത്രയോ ശ്രമസാധ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. അതും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുപുറം വളരെ മത്സരങ്ങൾക്കായിരുന്നു. ആളുകളാണെങ്കിൽ പല തരക്കാർ; പല സ്ഥിതിയിലുള്ളവർ; വൃദ്ധന്മാർ; ബാലന്മാർ; രോഗികൾ; ശിശുക്കൾ ഇവർക്കെല്ലാം തരാതരമനുസരിച്ച് വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക എന്നുള്ള ശ്രമസാധ്യമായ പ്രവൃത്തി മാധവൻനായർ, കേശവമേനോൻ എന്നിവരുടെ സശ്രദ്ധമായ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടും, കൂറൂർ നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തൃശ്ശൂരും വെടിപ്പായി നടത്തിവന്നിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയമായ പ്രവൃത്തികൾ എന്തെങ്കിലും നടത്തുവാൻ അക്കാലത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നതു് തിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രമായിരുന്നു. അവിടെ പല താലൂക്കുകളിലുമായി 64 കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികൾ അന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പതിനഞ്ചോളം സ്ഥിരപ്രവർത്തകന്മാർ മുഴുവൻ സമയവും ദേശസേവനത്തിൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. അവരെ കൂടാതെ പല യുവാക്കന്മാരും പൊതുക്കാര്യതല്പരന്മാരും നാട്ടുപ്രമാണികളും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചാരപ്രവൃത്തി പ്രവൃത്തിയെ ഹാർദ്ദമായി സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

1921 മുതൽ സ്ഥാപിച്ച എ. കേ. പിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ നടത്തിവന്നിരുന്ന “സ്വരാട്ടം” “സ്വദേശാഭിമാനി”യും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രചരണപ്രവൃത്തിയെ കാര്യക്ഷമമായി

സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു*. വെയിൽസ് രാജകുമാരന്റെ ഇന്ത്യാ സന്ദർശനം സംബന്ധിച്ച സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിജയകരമായി ഹത്താൽ അനുഷ്ഠിച്ചു. അധികൃതന്മാരുടെ പ്രേരണകൾക്കോ ഭീഷണികൾക്കോ വഴിപ്പെടാതെ കൊല്ലത്തും ആലപ്പുഴയും തിരുവനന്തപുരത്തും കച്ചവടക്കാർ ഷാപ്പുകൾ പൂട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ ഹർത്താൽ സംബന്ധിച്ചു എ. കെ. പിള്ളയുടേയും പത്മനാഭപിള്ളയുടേയും കൊല്ലത്തെ രണ്ടു മുസ്ലിം കച്ചവടക്കാരുടേയും പേരിൽ കേസെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രതികളെ ഓരോ കൊല്ലത്തേക്കു ശിക്ഷിച്ചു വെങ്കിലും, ഹക്കോടതിയിൽനിന്നു കേസ് വിട്ടുപോയി. നാഗപ്പൂർ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിദ്യാലയ ബഹിഷ്ക്കരണം, നിയമസഭാബഹിഷ്ക്കരണം, കോടതിബഹിഷ്ക്കരണം എന്നീ ബോധിപ്പിക്കാട്ടു പ്രമേയങ്ങളിൽനിന്നു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നതിൽ ഈ കേസ്സു രണ്ടു കോടതികളിലും ശക്തിയായി നടത്തിയിരുന്നു. ഇതല്ലാതെ, കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പേരിൽ മറ്റു പ്രോസിക്യൂഷനൊന്നും ഗവർണ്മെന്റ് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചാരപ്രവൃത്തികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ അക്കാലത്തു സാമാന്യം നിർബ്ബാധമായിത്തന്നെ നടന്നു.

കൊച്ചിയിലെ സ്ഥിതി ഇത്രയും തന്നെ നിർബ്ബാധമായിരുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ വയ്യ. നാഗപ്പൂർ സമ്മേളനത്തിന്റെ സമീപകാലത്തായിരുന്നു, അന്ന് കൊച്ചി ദിവാനായിരുന്ന ടി. വിജയരാഘവാചാരിയുടെ നയവിശേഷത്താൽ തൃശൂരിൽ വലിയ ഒരു ലഹളനടന്നതു്, ഇതിനേത്തുടന്ന് ഒരു സംവത്സ

* 'സ്വരാട്ട്' ഒരു പ്രതിവാദപത്രമായി ആരംഭിച്ചതു് പിന്നീട് ആഴ്ചയിൽ മൂന്നായും ഒടുവിൽ പ്രതിദിനമായും നടന്നു. ആദ്യത്തെ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചരണത്തിന്നു കേരളത്തിൽ 'സ്വരാട്ട്' അല്ലാതെ വേറെ വർത്തമാനപത്രം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെന്നപോലെ കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും അതിന്നു പ്രചുരമായ പ്രചാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 'സ്വരാട്ട്' ഒരു മാസികാഗ്രന്ഥമായിരുന്ന 'സ്വദേശാഭിമാനി'യും 1929-ൽ എ. കെ. പിള്ള രണ്ടാമതു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പോകുന്നതുവരെ നടത്തിയിരുന്നു.

രത്തേക്കു കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങും യാതൊരു പൊതുയോഗവും കൂടുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു അക്രമപൂർവ്വമായ ഒരു വിളംബരം ഉണ്ടായി. അതിനാൽ 1921 മുഴുവൻ കൊച്ചിയിൽ യാതൊരു യോഗവും ചേരാനോ ഗണ്യമായ എന്തെങ്കിലും പ്രചാരവേലമെടുവാനോ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ വിചിത്രമായ വിളംബരത്തെ സംബന്ധിച്ച് കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾ യാതൊരു പ്രക്ഷോഭവും കൂടാതെ അടങ്ങി പാർത്തത് അതിലുമേറെ വിചിത്രമായിരുന്നു. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലെങ്ങും യാതൊരു യോഗവും ചേരുവാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം ഒരൊറ്റ നിരോധനാജ്ഞ നൽകുവാൻ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ടിലെ കലക്ടർ മിസ്റ്റർ തോമസ്സ് മദ്രാസ് ഗവർണ്മെന്റിനോടനുവാദം ചോദിച്ചത് വിജയാലവാചാരിയുടെ വിജയം കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ, ഒരു ജില്ലയോ ഒരു സംസ്ഥാനമോ ഒന്നാകെ ഒരു നിരോധനാജ്ഞയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നത് പട്ടാളനിയമക്കാലത്തല്ലാതെ സിവിൽ നിയമത്തിൽ സാധ്യമായിരിക്കുന്നതല്ലെന്ന് മദ്രാസ്സ് ഗവർണ്മെണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതും അനുവാദം നിഷേധിച്ചതും മുഖ്യാരിടത്തു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ, ഈ നിയമവ്യത്യാസമൊന്നും വിജയരാഘവാചാരിയുടെ ഗവർണ്മെന്റിനെ ചലിപ്പിച്ചില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് സ്വഭാവിപ്രചരണത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ പ്രവർത്തകന്മാർക്കു അപ്പോൾ പ്രധാന അവലംബമായിരുന്നത് “ലോകമാന്യൻ” എന്ന മാസികാഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. അതിൽ, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നേർക്കു് അത്രപ്തിയും വെറുപ്പും ഉണ്ടാക്കിയ ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് രാജദ്രോഹക്കരനും ചുമത്തി കുറ്റം നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിനേയും സബാസ്റ്റിയനേയും 1923-ൽ കൊച്ചി ഗവർണ്മെണ്ട് ശിക്ഷിച്ച ആദ്യമാസത്തേക്കു അവര തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ എം. നാരായണമേനോൻ, കണ്ണത്തോടത്തു് വേലായുധമേനോൻ, കേ. കേശവൻ കർത്താവു് എന്നിവർ ശാന്തമായ കോൺഗ്രസ്സുപ്രചരണം തുടർന്നും, ആവംവിധം നടത്തിവരുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ കേരളസംസ്ഥാനസമ്മേളനം തലശ്ശേരിയിലേക്കു

അവിടത്തെ കോൺഗ്രസ്സുകമ്മിറ്റി ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മലബാറിലെ അപ്പോഴത്തെസ്ഥിതിക്കു, സമ്മേളനം അക്കാലം അവിടെവെച്ച് കൂടുവാൻ തരമാവില്ലെന്ന് അവർ അറിയിച്ചതനുസരിച്ച്, 1922 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർവെച്ച് കൂടിയ കേരളസംസ്ഥാനസമ്മേളനം തൽക്കാലം നീട്ടിവെക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അനന്തരം 1923 മേയ് മാസം 6-ാം തീയതി

പാലക്കാട്ടുവെച്ചായിരുന്നു രണ്ടാംസമ്മേളനം തുടങ്ങിയതു. അതു വളരെ ഉത്സാഹത്തോടും വിജയകരമായും നടത്തുകയും ചെയ്തു. സരോജനിനായഡുവായിരുന്നു ആധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. മലബാർ ലഹളനിമിത്തമുണ്ടായ കലക്കവും അതിന്റെ പ്രതിധ്വനിയായി മുഹമ്മദാലി പഞ്ചാബിലും ഉണ്ടായ ഹിന്ദു മുസ്ലീം ലഹളകളും ഗയാസമ്മേളനത്തോടുകൂടി കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ ഇടയിൽ നിയമസഭാപ്രവേശനം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പും രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകന്മാരെ അസ്വസ്ഥരാക്കിയിരുന്ന ഒരു സമയമായിരുന്നു അത്. ..അവിശ്വാസമാകുന്ന കളികളേയും വിദ്വേഷമാകുന്ന മുളകളേയും പിഴുതെറിയുവിൻ,' 'ഐക്യവിത്ത് വിതച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യവിള കൊയ്തെടുക്കുവാൻ കർമ്മകൗശലവും കർത്തവ്യനിഷ്ഠയും ഉള്ള ദേശാഭിമാനികൾ വയലിലേക്കിറങ്ങുവിൻ' എന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു വിദൂഷിയായ അധ്യക്ഷ കേരളത്തിന്നു നൽകിയത്.

ഈ കോൺഫറൻസ് കൂടുന്നതിന് രണ്ടാഴ്ചമുൻപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയ 'മാതൃഭൂമി' യുടെ* ഒരു മുഖപ്രസംഗം

* അപ്പോൾ സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കേ. പി. കേശവമേനോനായിരുന്നു 'മാതൃഭൂമിയുടെ ആദ്യത്തെ പത്രാധിപർ. കമ്പനി നിയമം അനുസരിച്ച് രജിസ്ട്രാക്കുപ്പെട്ടിരുന്ന 'മാതൃഭൂമി' കേശവമേനോൻ, മാധവൻനായർ, പി. രാമസ്വാമിമേനോൻ. കറുർ നമ്പൂതിരിപ്പാട് മുതലായ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രമാണികളുടെ ഉത്സാഹത്തിലും ഭാരവാഹിത്വത്തിലും അചിരേണ പ്രമുഖമായ ഒരു സ്ഥാപനമായിത്തീർന്നു. അതിന് കേരളത്തിലും കേരളീയരുടെ ഇടയിലും നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രചാരത്തിന്നും സമ്മതിക്കും ഇടയിലും ഒത്തവണ്ണം ഗംഭീരമായ ദേശസേവനം 'മാതൃഭൂമി' ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മലബാറിലെ കഴപ്പക്കാലത്തും തുടർച്ചയായ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രചരണവേല 'മാതൃഭൂമി' യുടെ പങ്ക് തികളിൽ നടത്തിവരുന്നു.

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:— “പല സംഗതികൾകൊണ്ടും പാലക്കാട്ടു കൂട്ടവാൻ പോകുന്ന ഈ കോൺ ഫറൺസിനു പ്രത്യേകപ്രാധാന്യമുണ്ട്. മലബാറിലെ ലഹളകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കേരളത്തിലുള്ള നാനാജനങ്ങളും രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ ഒത്താശ്മിച്ചു ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടുന്നത് ഇപ്പോൾ ആദ്യമായിട്ടാകുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ തീർത്തു കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയെ പൂർവ്വാധികം ഉൽസാഹത്തോടുകൂടി നടത്തുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള അവസരം ഇതാണ്. കോൺഗ്രസ്സിനകത്തു രണ്ടു കക്ഷികളായി ഭിന്നിപ്പുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, തർക്കവിഷയമായ കൌൺസിൽ പ്രവേശനസംഗതിയിൽ കേരളീയരുടെ അഭിപ്രായത്തെ വിശദമാക്കി കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടിയിൽ വല്ലമാറ്റവും വരുത്തുവാനുണ്ടോ എന്നാലോചിച്ചു അതിന്നുപദേശിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരവും ഈ സമ്മേളനത്തിന്നുണ്ട്.”

സമ്മേളനത്തിന്റെ സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ കേ. പി. ഗായത്രിവല്ലഭ്യേർ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ മലബാർ ലഹളകളായ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളെ നിഷ്പക്ഷനിലയിലും സമത്വമായും പ്രതിപാദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:— “ലഹളയുടെ വാസ്തവമായ കാരണം അതിൽ പങ്കെടുത്തവരുടെ ദാരിദ്ര്യവും ജന്മികളുടെ ഉപദ്രവവുമാണ്, അല്ലാതെ, ചിലർ പറയുമ്പോലെ വിലാഹത്തോ സഹകരണത്യാഗമോ അല്ല. വി

ലഹളയുടെ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങൾ ലാഹത്തു പ്രക്ഷോഭം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എത്രയോ പ്രാവശ്യം ഈ ജില്ലയിൽ ലഹളയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എൺപത്തഞ്ചു സംവത്സരത്തോളമായി മലബാറിൽ ഇടക്കിടെ നടന്നുവരുന്ന ലഹളകളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ഗവർണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ലഹളയും കുടിയായ്ക്കുമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. മദ്യനം കൊണ്ട് ഒരിക്കലും ലഹളയെ അമർക്കുവാൻ കഴിയുന്നത

പ്രൊ. ദരിദ്രനായ മാപ്പിളക്ക് സമാധാനത്തോടുകൂടി ക്കിയിൽ ഇരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുവരെ അവന്റെ “മതദ്രാഹ്” ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ബലമായി മലബാർ കലക്ടറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ലോഗൻ എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനികൾ തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കൾ ക്കിയാന്മാർക്ക് പണയം വെച്ചതാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ജഡ്ജിമാർ ജനികൾക്ക് അനർഹങ്ങളായ അവകാശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നും മി. ലോഗൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

“കുറച്ചുകാലമായി ജനികൾ അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നവർ ഒരു ജനിസഭയും, ക്കിയാന്മാർ അവരുടെ സങ്കടനിവാരണത്തിനായി ഒരു ക്കിയാന്മാർയോഗവും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇവർ തമ്മിലായിരുന്നു പോർ. പോരിനിടയിൽ ജനികൾ തങ്ങളുടെ ശക്തി ഉപയോഗിച്ചു ക്കിയാന്മാർക്ക് അവരുടെ ജീവിതം മുമ്പുള്ളതിലും ദുഷ്കരമാക്കിത്തീർത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1919-ൽ മാപ്പിളമാരുടെ “ഹിദായത്തുകൾ മുസ്ലീമിൻ” സഭ മഞ്ചേരിയിൽവെച്ചു വില്ലിംഗ്ഡൺ പ്രഭു ജനിസഭയും ക്കിയാൻ വിനോദ അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ പറയുകയും സംഘവും ണ്ടായി. പക്ഷെ, അതിന്നു യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. ജനികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നും അതിന്നു ജനിപ്രതിനിധികളും ക്കിയാൻ പ്രതിനിധികളും കൂടിയാലോചിച്ച്, ഒത്തുതീരുമാനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും കാണിച്ചു കേ. പി. രാമൻമേനോൻ ജനിസഭാ കാര്യദർശിക്കുകയും കത്തിന്നു രണ്ടര അതിന്നു കൂലിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലെന്ന നിലയിലാണ് ജനികൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു മറുപടി അയച്ചത്.”

“ഇതിന്റെ ശേഷം ക്കിയാന്മാർ പല ദിക്കുകളിലും യോഗങ്ങൾ നടത്തി സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു കോൺഫറൻസുകൂടി ജനികളും അപ്രകാരം ചെയ്തു. നിയമസഭ നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ ശ്രമം യിലെ ഒരു മെമ്പറായിരുന്ന വേങ്ങയിൽ കണ്ണിരാമൻനായർ; താൻ ഒരു ജനിയായ

യിരുന്നിട്ടുംകൂടി, മലബാറിലെ സമാധാനത്തിനും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും ജനികിടിയാൻ കാര്യത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുത്തേണ്ടതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അതിനായി ശ്രമിക്കണമെന്ന് ഗവർണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ശേഷം നിയമസഭയിൽ മെമ്പർമാരായിരുന്നിട്ടുള്ള കേ. പി. രാമൻമേനോൻ, സദാശിവഭട്ട്, എം. കൃഷ്ണൻനാഥർ ഇവരും തങ്ങളാൽ കഴിയുംവണ്ണം ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രമിക്കുകയും ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനൊന്നും യാതൊരു ഫലവും ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ ലഹളയിൽ പണ്ടത്തെ ലഹളകളെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ അധികം ആളുകൾ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നാണ് പൊതുവിലുള്ള വിശ്വാസം. എന്നാൽ മലബാറിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ അതു വാസ്തവമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. ഈ ലഹളയിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ റെയിൽവലിയും കമ്പിമുറിക്കലും പാലം പൊളിക്കലും മറ്റും മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണം ലഹളക്കാരുടെ ഇടയിൽ പട്ടാളത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചുയക്കപ്പെട്ടതായ അനേകം പേർ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. അവരെ പറയത്തക്ക യാതൊരു ജോലിയും ഏർപ്പെടുത്താതെ പട്ടാളത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചു ഉടൻ തന്നെ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കയച്ചത് യുക്തമായിട്ടില്ല. അവരെ ഇംഗ്ലീഷ് സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു ഇവിടെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നേ ഉള്ളൂ" ജനികിടിയാൻ വഴക്കാണ്, ഇക്കഴിഞ്ഞ ലഹളയുടെ പ്രധാന കാരണമായിക്കരുതേണ്ടതെന്ന് ഗായത്രിവല്ലഭയ്യർ ഖണ്ഡിതമായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം, അദ്ധ്യക്ഷ തന്റെ ചേതോഹരമായ ഭാഷയിൽ ചെയ്ത ആവേശജനകമായ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:-

“സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം

ത്തെ ആദ്യം മുതൽതന്നെ കേരളീയർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ ഈ

സരോജനീനായഡു

വിന്റെ പ്രസംഗം

സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷയായിരിക്ക

വാൻ എന്നേ ക്ഷണിച്ചത് അസംഗതമല്ല. ഞാനിപ്പോൾ വരുന്നതു പഞ്ചാബിൽനിന്നാണ്. അവിടെ നടക്കുന്ന വർഗ്ഗീയകലാപങ്ങൾ ഏതൊരു ദേശാഭിമാനിയേയും വ്യസനിപ്പിക്കത്തക്കതാണ്. സമീപകാലത്തു മലബാറിൽ സംഭവിച്ചതായ ആ മഹാകലാപത്തിന്റെ പ്രതിദ്ധ്വനികളാണ് പഞ്ചാബിൽ ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നത്. സ്വതേ കലഹശീലനായ പഞ്ചാബികൾക്കു —ഹിന്ദുക്കൾക്കും മുസ്ലീംകൾക്കും— മലബാൻ ലഹള ഒരു പുതിയ വഴക്കിനു ഹേതുവായിത്തീർന്നു. വഴക്കിനുള്ള ഹേതു, മലബാറിൽനിന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ശമനത്തിനായുള്ള സന്ദേശവും മലബാറിൽനിന്നും പുറപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഴയ മൽസരങ്ങളെല്ലാം മറന്നു പൂർവ്വാധികം ഐക്യത്തോടുകൂടി ഹിന്ദുമുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരുങ്ങി ജീവിച്ചുവരുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു സുഹൃൽസന്ദേശമാണ് ഇപ്പോൾ കേരളം പഞ്ചാബിലേക്കയക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ, ഞാനിവിടെ വന്നത് ഒരു സന്ദേശം നൽകവനല്ലാ, നിങ്ങളോടൊരു സന്ദേശം വാങ്ങുവാനാണ്.

ഏതുവിധം നോക്കിയാലും ഏതാദ്യശമായ ഒരു സന്ദേശമയക്കുവാൻ കേരളത്തിന്നർഹതയുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരായ കച്ചവടക്കാർ ആദ്യം കപ്പലിറങ്ങിയതു മലയാളക്കരയിലാണ്. കേരളത്തിലെ വിശേഷപ്പെട്ട ഉല്പന്നങ്ങളാണ് ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയേ ഇന്ത്യയിലേക്കാകർഷിച്ചത്. ഒന്നാമതായി ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു് ഒരു ക്രൈസ്തവദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചതു കേരളത്തിലാണ്. കേരളരാജാക്കന്മാരാണ്, ഹിന്ദുക്കൾക്കുടി സാധാരണ അനുവദിക്കപ്പെട്ടി

കേരളത്തിന്റെ
യോഗ്യത

ട്ടില്ലാത്ത അവകാശാധികാരങ്ങളെ കൃസ്ത്യാനികൾക്കു സസന്തോഷം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ലോകത്തിലുള്ള മിക്ക രാജ്യക്കാരും, വർഗ്ഗീയസ്പർദ്ധയോ വർഗ്ഗീയമൽസരമോ കൂടാതെ ആദ്യമുതൽക്കുതന്നെ സ്വൈരവാസം ചെയ്തുവന്നതു് കേരളത്തിലാണ്. പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടവരായ ജാതിക്കാർ തമ്മിൽ യാദൃച്ഛികങ്ങളായ വല്ല സംഗതികളാലും സംഭവിക്കാവുന്ന മൽസരങ്ങളെ സഗൗരവം വിസ്മരിച്ചു് പൂർവ്വാധികം ഐക്യത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും വർത്തിക്ക

വാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഉള്ള ഉൽകൃഷ്ടസന്ദേശത്തെ ലോകത്തിലെ വിടെയും എത്തിക്കുന്നതിന്നു കേരളം സർവ്വധാ അർഹമാകുന്നു.”

“കോൺഗ്രസ്സുകാർക്കു മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയ്ക്കു മുഴുവൻതന്നെ കേരളത്തിൽനിന്നു പല പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ടു്. രാഷ്ട്രീയമായും സാമുദായികമായുമുള്ള ശുഭലക്ഷണങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളം കണ്ടുവരുന്നു. നിങ്ങളുടെ തെങ്ങിൻ തോട്ടങ്ങളിലെ മന്ദമാരുതനും പൂജിതങ്ങളുടെ തളിരുകളും കൂടി ആ ഉൽബുദ്ധതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള പൂർവ്വചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ലോകത്തിന്നുതന്നെയും കേരളത്തെ വിസ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല” യാ മാസ്ഥിതികമൂർത്തികളായ കേരളത്തിലെ ആര്യബ്രാഹ്മണരും അടിമകളേക്കാൾ അധികം താഴ്ത്തപ്പെട്ട നായാടികളും കൂടി സദസ്സിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്ന അതുതക്കാഴ്ചയേക്കാൾ, ഇന്ത്യയുടെ പരമമായ ഐക്യത്തെ ആന്തരമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അധികം ഹൃദയംഗമായ മറ്റൊരു കാഴ്ച ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അദ്ധ്യക്ഷ, മലബാർ ലഹളയിലെ സംഭവങ്ങൾ നിമിത്തം ഹിന്ദുമുസ്ലീം. മൈത്രിയ്ക്കു ഭംഗമുണ്ടാവരുതെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം തുടർന്നു:- “കഴിഞ്ഞതെല്ലാം ഞങ്ങൾ മറന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, തെറ്റിദ്ധരിച്ചവരും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടവരുമായ മാപ്പിളമാരോടു് ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു വൈരവുമില്ലെന്നും, കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കൾ ഉറപ്പോടുകൂടി അധികൃതന്മാരെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്. ഹിമാലയസാനുക്കളെ അലകോലപ്പെടുത്തുന്ന പഞ്ചാബിലെ കലാപത്തിന്നു് അതു് ഒരുത്തമനിവാരണ മാർഗ്ഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. മുഹമ്മദാനിലെ കലാപം മാപ്പിളലഹളയുടെ ഒരു ഭാഗമോ ഒരു പര്യവസാനമോതന്നെയാണു്. ശാഖകളേയും ഉപശാഖകളേയുമല്ല, കലഹത്തിന്റെ മൂലകാരണത്തെത്തന്നെയാണു് നാം അറുത്തു കളയേണ്ടതു്.”

സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന വന്ദ്യവയോധികയായ ബി അമ്മ (ആലി സഹോദരന്മാരുടെ മാതാവു്) ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉർദ്ദുവിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ സദസ്യരെ ഇപ്രകാരം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു:- “ഈ സഭയിൽ സന്നിഹിത

രായിരിക്കുന്നവർ ഹിന്ദുക്കളായലും ശരി, മുസ്‌ലീംമാന്മാരായാലും ശരി, സർക്കാർഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും ശരി ഇന്ത്യാക്കാരായ നിങ്ങൾക്കോടൊപ്പം ഞാനെന്നു ചോദിക്കട്ടെ: “നിങ്ങൾ അടിമകളായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അതല്ല സ്വതന്ത്രരായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?” സ്വതന്ത്രരായിരിക്കേണമെന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഹിന്ദു മുസ്‌ലീം ഐക്യത്തിലാണ് നിങ്ങൾ മുഖ്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ഇന്ത്യയിൽ നിവസിക്കുന്ന സർവ്വമതസ്ഥന്മാരും എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാരും ഏകമനസ്സോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കാത്തപക്ഷം സ്വരാജ് ലഭിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളെല്ലാവരും യോജിക്കുന്നവെങ്കിൽ യാതൊരു യുദ്ധവും ചെയ്യേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല, നിങ്ങളുടെ ജനാവകാശമായ സ്വരാജ് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ലഭ്യമാകും. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്‌ലീംകളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ശബ്ദപരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു. ഇയ്യുടെ ചില ശബ്ദകൾ മലബാറിലും ഉണ്ടായി. ഇതെല്ലാം നമുക്കു വലിയ ദോഷം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഐക്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു സ്വരാജ്യം നേടുവിൻ”.

പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ, അന്നു ‘സ്വരാജ്’ പത്രത്തിന്റെ അധിപരായിരുന്ന കേ. എം. പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു സാഹിത്യസമ്മേളനം നടന്നതും സംസ്ഥാനകോൺഫറൻസിനു മുമ്പായി ഒരു മിശ്രഭോജനം നായന്മാർ, നായാടികൾ, ബ്രാഹ്മണർ വിശേഷ സംഭവങ്ങൾ മുതലായി എല്ലാവരും ചേർന്നു നടന്നതും ഇതിൽ അദ്ധ്യക്ഷയും, സി. രാജഗോപാലാചാരി, ദേവദാസ്ഗാന്ധി എന്നിവർ പങ്കു ചേർന്നതും സമ്മേളനം സംബന്ധിച്ചു നടന്ന ചില വിശേഷ സംഭവങ്ങളായിരുന്നു.

സമ്മേളനം വീണ്ടും ചേർന്നതിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. (1) മഹാത്മാഗാന്ധി ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനത്തെ പ്രശംസിച്ചു. (2) മലബാർ ലഹളയെക്കുറിച്ച് പരിതപിക്കുകയും ലഹളക്കാല

ത്തു നടന്ന കൊല, കവർച്ച, നിർബന്ധിച്ച മതംമാറ്റൽ മുതലായ ആക്രമങ്ങളെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു് ലഹളക്കാരിൽ നിന്നോ പട്ടാളക്കാരിലും പോലീസുകാരിലും നിന്നോ

സങ്കടമനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവരായ നിരപരാധികളോടു സഹതപിക്കുകയും, നിർബന്ധിച്ച മതംമാറ്റിയതിനെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു് വിലാഹത്തു് കോൺഫറൻസു പ്രമേയം പസ്സാക്കിയതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ലഹളയെ ഒരുക്കിത്തീർക്കുവാൻ അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്ത കോൺഗ്രസ്സ്—വിലാഹത്തു് പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ശ്രദ്ധിച്ചു. (3) ലഹളയെ ഒരുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിൽ തടവു ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും കണ്ണൂർ ജയിലിൽവെച്ചു് അന്തരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്ത ഒരുത്തമസഹകരണത്യാഗിയായ കേ. വി. ബാലകൃഷ്ണമേനോനേയും പാലക്കാട്ടു ജില്ലാ കോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന രാമസ്വാമി അയ്യരുടേയും അകാലമരണത്തിൽ അനുശോചിച്ചു. (4) അധികാരസ്ഥന്മാരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽ തീവണ്ടിയിൽ ശ്വാസംമുടി അപമൃത്യുസംഭവിച്ച മാപ്പിളന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളോടു സഹതപിക്കുകയും അധികൃതന്മാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച നിഷ്ഠൂരതയെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. (5) പരസ്പരം തെറ്റുകളെ മറക്കുവാനും ക്ഷമിക്കുവാനും രണ്ടു സമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം മേലും വർത്തിക്കുവാനും മലബാറിലെ ഹിന്ദുക്കളോടും മുസ്ലീംകളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. മേൽപറഞ്ഞ പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം അദ്ധ്യക്ഷതനേ അവതരിപ്പിക്കുകയും സർവ്വസമ്മതമായി പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

(6) മലബാർ ലഹളക്കണ്ടായ കാരണങ്ങളേയും ലഹളക്കാലത്തുണ്ടായ സംഭവങ്ങളേയും, നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളേയും കുറിച്ചന്വേഷിച്ച റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിച്ചു സരോജനീനായഡുവും ഡാക്ടർ സയ്യദ് മാമുദു കേ. മാധവൻനായരും ഉൾപ്പെടെ അഞ്ച് പേരായിരുന്നു കമ്മിറ്റിയിൽ മെമ്പർമാർ. (പക്ഷേ അങ്ങനെ ഒരുന്വേഷണം നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല). തീണ്ടൽ മുതലായ അധിഷ്ഠിതദുരാചാരങ്ങളെ ആരും അനുഷ്ഠിക്കരുതെന്നുള്ള ഒരു പ്രമേയം വീമ്പുർകട

ലാപ്പിൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് അവതരിപ്പിക്കുകയും കേ. കേളപ്പൻ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പശ്ചിമൻ രാമൻ നമ്പൂതിരി എതിർത്തു. കുറൂർ നീലകണ്ഠനമ്പൂതിരിപ്പാടും, പി. അച്യുതനും പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു, സംസാരിച്ചു. പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായമനുസരിച്ചു പാസ്സാക്കി.

(7) മുസ്തഫാ കമാൽപാഷയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുർക്കി സൈന്യങ്ങൾക്കുണ്ടായ വിജയത്തിൽ അനുമോദിക്കുകയും ഏഷ്യക്കാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അഭിമാനത്തിനും രക്ഷക്കുമായി കമാൽപാഷ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

(8) ഇന്ത്യയിൽ സ്വരാജ്യസ്ഥാപനത്തിനായി ചെയ്തു വരുന്ന പരിശ്രമം ഈ രാജ്യത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ തൊഴിലാളികളുടെ അഭ്യൂഷത്തിനായുള്ള പരിശ്രമങ്ങളോടുകൂടി സജീവമായി സംഘടിപ്പിച്ചല്ലാതെ ഫലപ്രദമാകുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ സ്വരാജ്യസ്നേഹികളായ ഏവരും തൊഴിലാളി സംഘങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിച്ചും മറുവിധത്തിലും അവരുടെ ഉൽക്കർഷത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു പ്രമേയം ഏ. കേ. പിള്ള അവതരിപ്പിക്കുകയും യോഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു,

(9) ഗയാകോൺഗ്രസ്സിനുശേഷം കോൺഗ്രസ്സിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കക്ഷിവഴക്കിന്റേപ്പറ്റി പരിതപിക്കുകയും ഈ മൽസരം ഉടനേ തീർക്കാൻ വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി ആലോചിച്ചു, തീർച്ചപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആ കമ്മിറ്റിയോടപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭാബഹിഷ്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗയാകോൺഗ്രസ്സ് ചെയ്ത തീരുമാനത്തിൽ സമ്മേളനം അനുകൂലിച്ചതായും കാണുന്നു.

(10) വലിയ വാദപ്രതിവാദത്തിനിടയാക്കിയ പ്രമേയം ജനികിടിയാൻ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. “മലബാറിൽ ക്ഷേമവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ജനികിടിയാൻകാര്യത്തിൽ ന്യായമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉടനെ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. അതിലേക്കു താഴേകാണുന്ന

പ്രകാരം ജന്മിമാരും കടിയാന്മാരും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. പ്രതിജ്ഞ: മേലിൽയാതൊരു മേൽ ചാർത്തും എടുക്കുകയോ എടുപ്പിക്കുകയോ കൊടുക്കുകയോ കൊടുപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. ന്യായമായ പൊളിച്ചെടുത്തവകാശം, മുതലായത് സമ്മതിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളവനും പാട്ടും, മിച്ചവാരം നികുതി മുതലായതു ബാക്കി കൂടാതെ കൊടുത്തുവരുന്നവനുമായ കടിയാനെ ഒഴിപ്പിക്കുകയോ, അങ്ങിനെ ഒഴിഞ്ഞുവാങ്ങുന്ന ഭൂമി ഞാൻ കൈവശംവെച്ചും നടക്കുകയോ നടത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും അല്ല. (അപ്പോൾ ജന്മിമാരെല്ലാവരും മാതൃകാജന്മിമാരും കടിയാന്മാരെല്ലാവരും മാതൃകാകടിയാന്മാരും ആയിരുന്നുകൊള്ളാം. എന്നാണല്ലോ ഈ പ്രതിജ്ഞയുടെ അർത്ഥം;) ജന്മിമാരും കടിയാന്മാരും തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കും സങ്കടം നേരിടാത്തവിധത്തിൽ ന്യായമായി പറഞ്ഞുതീർക്കുവാൻ രണ്ടു കക്ഷികളുടേയും പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥസംഘത്തെ നിയമിക്കേണമെന്ന് കുറൂർ നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നു. അതുംകൂടി പ്രമേയത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗമായി ചേർക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്ന് കെ. മാധവൻനായർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കുറൂർ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ നിർദ്ദേശംകൂടി ചേർത്ത ഭേദപ്പെടുത്തിയ പ്രമേയം കേ. പി. കേശവമേനോൻ പുത്തനായി അവതരിപ്പിച്ച ദീർഘഘമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കുശേഷം പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായ പ്രകാരം പാസ്സായി. എന്നാൽ ജന്മികടിയാൻ കാര്യത്തിൽ ഈ ഒട്ടുവിദ്യകളാലൊന്നും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. അല്ലമായ പരിഹാരമെങ്കിലും ഉണ്ടായതു പിന്നീടു സാധിച്ച നിയമനിർമ്മാണം വഴിക്കായിരുന്നു. ആ വിഷയത്തിൽ കേ. മാധവൻനായർ അനന്തരകാലത്തു നിയമസഭയിലും ജന്മികടിയാൻ വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിലും ചെയ്ത വിലയേറിയ സേവനങ്ങൾ ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായി ഭവിച്ചു. പി. രാമസ്വാമിമേനോൻ മുതലായി മറ്റു പല കോൺഗ്രസ്സുകാരും ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെ സഹലമാക്കുവാൻ ഗണ്യമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, വാസ്തവത്തിൽ ഈ സംഗതിയിലുള്ള വിജയം മുഴുവൻ മലബാറിലെ കടിയാൻ

പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റേയും, കേ. പി. രാമൻമേനോൻ, ജി. ശങ്കരൻനായർ, കുഞ്ഞിരാമപതിയാർ, എം. എം. കുഞ്ഞിരാമൻമേനോൻ എന്നീ കുടിയാൻ സംഘപ്രവർത്തകന്മാരുടെ അത്യദ്ധ്വാനത്തിന്റേയും ഫലമാകുന്നു.

സമ്മേളനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ രാജഗോപാലാചാരിയും ദേവദാസ് ഗാന്ധിയും ഓരോ പ്രസംഗം ചെയ്തുകയും ദേവദാസ് ഗാന്ധിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു ലഭിച്ച പണവും പണ്ടങ്ങളും കൂടി 500 ഉറപ്പികയോളം വരികയും ചെയ്തു: അടുത്ത സമ്മേളനത്തെ കൊച്ചിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അവിടെ കൊച്ചിഗവർണ്മെന്റ്, സമ്മേളനം കൂടുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല എന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടെതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചേക്കാം.

അയിത്തോച്ചാടനശ്രമങ്ങൾ

കൌൺസിൽ പ്രവേശനവാദികളെന്നും കൌൺസിൽ ബഹിഷ്കരണവാദികളെന്നും രണ്ടഭിപ്രായക്കാർ ഇക്കാലത്തു് കോൺഗ്രസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പും മൽസരവും കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി യോഗങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി ആലോചനക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗയാസമ്മേളനത്തിനുശേഷം 1923 മേയ് 25—ാം തീയതി ബോംബെയിൽവെച്ചു കൂടിയ സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ തൽക്കാലത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതികളെ പരിഗണിച്ചു് സ്വരാജ്യക്കക്ഷിണ്ണിതിരായി കൌൺസിൽ പ്രവേശന വിരോധികൾ പ്രചാരവേല ചെയ്യരുതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനത്തെ “അംഗീകരിച്ചു”തായും എന്നാൽ ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ മുതലായി ചില കൌൺസിൽ പ്രവേശനവിരോധികൾ ഈ തീരുമാനത്തെ തങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നു ശഠിച്ചതായും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു കാണുന്നു. വസ്തുസ്ഥിതികൾ ഇപ്രകാരം തന്നെ ആണെങ്കിൽ വിസ്മയത്തിന്നവകാശമുണ്ടു്. സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ അതിന്റെ കീഴിലുള്ള സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിക്കേണ്ട അവശ്യമില്ല. അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം എപ്പോഴും സർവ്വേന്ത്യാ കമ്മിറ്റിക്കുള്ളതും അനുസരിക്കുവാനുള്ള ചുമതല ആ കമ്മിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റികളുൾപ്പെടെ എല്ലാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികൾക്കും ഉള്ളതുമാകുന്നു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഡൽഹിയിൽവെച്ചു അബ്ദുൾ കലാം

ആസാദിന്റെ അലക്ഷ്യതയിൽ കൂടിയ വിശേഷാൽ സമ്മേളനത്തിൽ കൌൺസിൽ പ്രവേശനത്തിനുള്ള തടസ്സം ഏടുത്തുകളയുകയും സ്വന്തം മനസ്സിൽ ധാർമ്മിക തടസ്സമെന്നും തോന്നാത്തവർക്കെല്ലാം നിയമവീണ്ടും സോത്സാഹ സഭകളിൽ പോകുന്നതിന്നു യാതൊരു പരിശ്രമം വിരോധവുമില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തീരുമാനം അടുത്ത കൊക്കനാഡാ സമ്മേളനത്തിൽപെച്ച കോൺഗ്രസ്സ് ട്രസ്റ്റ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലുള്ള ഉൽസാഹങ്ങൾ എല്ലാസ്ഥലത്തും പ്രത്യക്ഷമായി. കൊക്കനാഡാ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ 1924 ജനുവരി 24-ാം തീയതി ഏറണാകുളത്തുവെച്ചു കൂടിയ സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടേ യോഗത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു:—

(1) മാർച്ച് 50-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് താഴെപറയുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവാൻ ജില്ലാക്കമ്മിറ്റികളോടും കാര്യദർശിമാരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടു:—

(എ) തിരുവിതാംകൂർ ജില്ലയിൽനിന്നു 2500, കൊച്ചിജില്ലയിൽനിന്നു 2000, കോഴിക്കോട്ടു ജില്ലയിൽനിന്നു 2000, പാലക്കാട്ടുജില്ലയിൽനിന്നു 2000, വടക്കേ മലബാർ ജില്ലയിൽനിന്നു 1500-ഇങ്ങനെ പതിനായിരം മെമ്പർമാരെ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർക്കുക.

(ബി) ഖദർ വില്പനയ്ക്കായി സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുന്നേടത്തെല്ലാം ഖദർഷാപ്പകൾ തുറക്കുക.

(സി) വളൻറിയർമാരെ ശേഖരിക്കുക—തിരുവിതാംകൂർ, 150; കൊച്ചി 100; പാലക്കാട് 50; കോഴിക്കോട്ടു 100; വടക്കേ മലബാർ 50.

(ഡി) തിലകസ്വരാജ്യഫണ്ടിലേക്കു് തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു 1500-ം, കൊച്ചിയിൽനിന്നു 1500-ം, പാലക്കാട്ടുനിന്നു 1500-ം, കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു 1500-ം, വടക്കേ മലബാറിൽനിന്നു 500-ം ഉറപ്പിക പിരിക്കുക.

(2) വില്ലേജ് കമ്മിറ്റികളിൽ പുരുഷിയത്ത് 50 മെമ്പർമാരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും എല്ലാ കമ്മിറ്റിക്കും ഒരു ആഫീസുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും കമ്മിറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു വായനശാലയും ഏതാനും വളണ്ടിയർമാരും മുഴുവൻ സമയവും ജോലിചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവർത്തകനും, കുറഞ്ഞത് ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

(3) കോൺഗ്രസ്സ് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊതുവായും മേൽവിവരിച്ച കാര്യപരിപാടിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായും പൊതുജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനായി കേരളത്തിൽ പര്യടനം ചെയ്യുവാൻ കേ. പി. കേശവമേനോൻ, എ. കേ. പിള്ള, ഹസ്സൻകോയമൊല്ല, കുറുർ നമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്നിവരെ ഒരു കമ്മിറ്റിയായി നിയമിച്ചു. സഞ്ചാരച്ചെലവിലേക്കു വേണ്ട സംഖ്യയും വോട്ടുചെയ്തു.

(4) കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരുടെ ക്രമമായ പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി, സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിയുടെ കീഴിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയ വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിലേക്കു സമഗ്രമായ ഒരു പദ്ധതി സമർപ്പിക്കുവാൻ കേ. പി. കേശവമേനോൻ, എ. കേ. പിള്ള, പി. രാമസ്തിമേനോൻ എന്നിവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

(5) കേരളത്തിലെ ഇക്കൊല്ലത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയിൽ അയിത്തോച്ചാടനത്തെ ഒരു അടിയന്തിര വിഷയമായിക്കരുതി അതിലേക്കു ചേർന്നുപ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും കേ. കേളപ്പൻനായർ, ടി. കേ. മാധവൻ, വി. സ്വർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, കേ. വേലായുധമനോൻ, എന്നിവരെ അതിലേക്കു പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു*.

(6) മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും, ലോക്കൽ ബോർഡുകളിലും സ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിവുവരുമ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിയിൽ

* കൊക്കനാഡാ സമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരായിരുന്ന ടി. കേ. മാധവൻ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പാകെ കേരളത്തിലെ അയിത്താചാരത്താൽ അവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾ അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന അവഗതകളെക്കുറിച്ച് നിവേദനം ചെയ്യുകയും തൽഫലമായി ആ സമ്മേളനത്തിൽ അയിത്തോച്ചാടനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികൾ ഊർജ്ജിതമായി നടത്തുവാൻ അദ്ധ്യക്ഷൻതന്നെ ഒരു പ്രമേയം സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു പാസ്സാക്കുകയുമുണ്ടായി.

പെട്ടവരേ സ്മാനാർത്ഥികളായി നിറുത്തേണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിലേക്കുള്ള ചുമതല അതാതു ജില്ലാകമ്മിറ്റികളെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

(7) സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിയിലെ ചട്ടങ്ങളിൽ യുക്തമായ ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ കേ. പി. കേശവമേനോൻ, എ. കേ. പിള്ള, എ. എസ്സ്. കൃഷ്ണയ്യർ എന്നിവരുംപ്പെട്ട ഒരു സബ്കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിച്ചു.

വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം

മേൽകാണിച്ച 3-ാം പ്രമേയത്തിലെ താല്പര്യം അനുസരിച്ച് കേ. പി. കേശവമേനോൻ, എ. കെ. പിള്ള എന്നിവർ ആദ്യം തിരുവിതാംകൂറിൽ പര്യടനം ആരംഭിച്ചു. ഏതാനും സ്ഥലങ്ങളിൽ കുറ്റം നമ്പൂതിരിപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, നാഗർകോവിൽ, കോട്ടയം, ആലപ്പുഴ, കായംകുളം, ചങ്ങനാശ്ശേരി എന്നീ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല കീരീക്കാട്, ശാസ്താംകോട്ട, ബാലരാഘവപുരം മുതലായ വില്ലേജുകളിലും മാവേലിക്കര, പത്മനാഭപുരം, തിരുവല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ, വൈക്കം തുടങ്ങിയ താലൂക്കുകളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുകയും, എല്ലാ സ്ഥലത്തും കോൺഗ്രസ്സ് കാര്യപരിപാടിയെ അധികരിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പതിവുപോലെ ഉന്നാടകളിലായിരുന്നു അധികം ഉൽസാഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ശാസ്താംകോട്ടയിൽ ഏകദേശം പതിനായിരത്തോളം ആളുകൾ കൂടുകയും പാർട്ടിയുടെ വരവിനേ പ്രതീക്ഷിച്ച രാത്രിയായാലും ക്ഷമയോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

(1) സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നു പ്രത്യേകം നിയമിച്ചിരുന്ന അയിത്തോച്ചാടനകമ്മിറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറി കെ. കേളപ്പൻ താഴെ പറയുന്ന പ്രഖ്യാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി—“അയിത്തം കേരളത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണമാകയാൽ നിരന്തരവും പൈശാചികവുമായ ഈ ദുരാചാരത്തെ കേരളത്തിൽ നിന്നു ഉച്ചാടനം ചെയ്യാൻ താഴെപറയുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അയിത്തം നിരർത്ഥകവും മനുഷ്യത്വത്തെ വിലക്ഷണമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു ദുരാചാരവുമാണെന്നും നമ്മുടെ രാജ്യ

ത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഹൈന്ദവസമുദായത്തിന്റെ ഉൽക്കർഷത്തിനും ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ള വസ്തുത ഹിന്ദുക്കളെ ലഘുപത്രികകൾ മുലവും പ്രസംഗങ്ങൾ വഴിയായും മനസ്സിടാക്കുക. ഓരോ അംഗത്തിലും ഓരോ അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തുക. അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാരുടെ സങ്കേതങ്ങളിൽ പോയി ആരോഗ്യപരവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായുള്ള സേവനം നൽകുക. അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാർ ശുചിയായി ജീവിക്കുന്നതിന് അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. അയിത്തവും തീണ്ടലും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലും പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും അധഃകൃതർക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിച്ചു കിട്ടാൻ വേണ്ടുന്ന എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും ചെയ്യാൻ കമ്മിറ്റിക്കു സാധ്യതയുള്ളതുമാകുന്നു.”

1924 ഫെബ്രുവരി 19-ാം തീയതി കൊല്ലത്തു് സ്വരാജ്യാഫീസിൽ വെച്ചു് കൂടിയ കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ, എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ട യത്നങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നും ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പലേടത്തു് അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാർക്കു് ഉള്ളതായി അറിയുന്ന പ്രവേശനനടസ്സങ്ങൾ തീർക്കുകയും പബ്ളിക് റോഡുകളിൽ കൂടി പോകുവാനുള്ള അവരുടെ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്നതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

പാർട്ടി വൈക്കത്തു വന്നപ്പോൾ അവിടെ വച്ചുണ്ടായ യോഗത്തിലാണു് വൈക്കത്തെ ക്ഷേത്രത്തിന്നു സമീപമുള്ള പബ്ളിക് റോഡുകളിൽകൂടി അയിത്തജാതിക്കാർക്കു് സഞ്ചാരം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ശരിയായി അറിയുകയും അന്നു നടന്ന പ്രസംഗത്തിൽ ആ ദുരാചാരത്തേയും പൌരാവകാശധർമ്മസനത്തേയും കുറ്റിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തതു്. അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരു മെമ്പറായിരുന്ന ടി. കെ. മാധവനും ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത മാമൂലിനെക്കുറിച്ചു്

പാർട്ടി നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ അവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളോടു ഗവണ്മെന്റു് വലിയ അന്യായമാണു് ചെയ്തവരുന്നതെന്നു ബോധ്യമായി. അഹിന്ദുക്കൾക്കും അവർണ്ണഹിന്ദുക്കൾക്കും ആ റോഡുകളിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കാമെന്നിരിക്കെ ഈഴവർ മുതലായ അവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്കു് അവിടെ നടക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് വെച്ചിരിക്കുന്നതിലുള്ള അനീതിയെ പ്രാഥമികപൗരവകാശത്തിന്റെ നാമത്തിൽ എതിർക്കേണ്ടതാണെന്നും തോന്നുകയാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ദേവസ്വം അധികൃതന്മാരുമായി ആലോചന നടത്തണമെന്നും തൃപ്തികരമായ പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ മീനം 17-ാം തീയതി മേൽപ്രസ്താവിച്ച റോഡുകളിൽ കൂടി അവർണ്ണരും സവർണ്ണരും ഒക്കെ കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു വലിയ ഘോഷയാത്ര പോകണമെന്നും സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥാപനത്തിനായി സത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങേണ്ടതാണെന്നും നിശ്ചയിച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തിനായി അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം പ്രസിദ്ധമായതോടുകൂടി എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഉത്സാഹവും ഊർജ്ജിതമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ആരംഭിച്ചിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹവും സിവിൽ ആജ്ഞാലംഘനവും അക്കാലത്തു കേരളത്തിലെന്നല്ല, ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽകൂടി ഒരു വിശേഷ സംഗതിയായിരുന്നു.

ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി വൈക്കത്തുവെച്ചുചേർന്ന പുലയമഹായോഗത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പര്യടനസംഘം സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് കെ. പി. കേശവമേനോൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലാണു് ഈ ഘോഷയാത്ര സംഗതി ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതു്. നായന്മാർ മുതലായ സുവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾ പുലയർ, ഈഴവർ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാവരും ചേർന്നു് ഒരു ഘോഷയാത്ര പിററെ ദിവസം തന്നെ നടത്തുവാൻ ആദ്യം ആലോചിച്ചുവെങ്കിലും സ്ഥലത്തെ പൗരപ്രമാണികളുമായി ആലോചിച്ചശേഷം അവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു് മീനം 17-ാം തീയതി ഘോഷയാത്ര നടത്താമെന്നു് തീരുമാനിച്ചു. ഈ പൗരപ്രമാണികൾ അവിടെ ഹാർദ്ദമായ സഹകരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകയും, ദേവസ്വം അധികൃതന്മാരോടു് സംസാരിച്ചു് തൃപ്തികരമായ ഒരു തീരുമാനം അ

തിന്നകം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നും ഭാരമേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ, ദേവസ്വം അധികൃതന്മാർ മാമൂലിനെ മുറുകെ പിടിച്ച് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കും ഭാവമില്ലാതെ ശഠിച്ചിരുന്നു. മീനം 10-ാം തീയതിയോടുകൂടിത്തന്നെ അന്ന് തീരുവിതാംകൂർ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സുകമ്മിറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കേളപ്പൻനായരുടേ, കണ്ണൻതോടത്തു വേലായുധമേനോനും വൈക്കത്തെത്തിയിരുന്നു. പ്രവർത്തകന്മാർക്ക് നിരോധനാജ്ഞ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഘോഷയാത്ര ബലമായി തടയുമെന്നും നാട്ടിലെല്ലാം വർത്തമാനം പരന്നിരുന്നു. വേണ്ടിവന്നാൽ സത്യാഗ്രഹത്തിന്നുതന്നെ തയ്യാറാകേണ്ടമെന്നു കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ വൈക്കത്തു് ഒരു ക്യാമ്പ് തുറക്കുവാനും വള്ളണ്ടിയർമാരെ ചേർക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രതീക്ഷിച്ചവിധം പൂർണ്ണമായ സഹകരണം സ്ഥലത്തെ സവർണ്ണപ്രമാണികളിൽനിന്നുണ്ടായില്ല. ഒരു വീട് കിട്ടുവാൻതന്നെ അല്പം പ്രയാസം നേരിട്ടു. വക്കീൽ മാധവൻപിള്ള, ഡാക്ടർ കേശവപിള്ള എന്നിവരുടെ സഹായവും ധീരമായ സഹകരണവും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാർക്ക് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവസാനം വരെ ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവ്യവും ആകുന്നു. വൈക്കം ക്ഷേത്രത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള സവർണ്ണരിൽനിന്നായിരുന്നു കാര്യമായ പ്രതികൂല്യം നേരിടേണ്ടിവന്നതു്. സമീപസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു സവർണ്ണാവർണ്ണഭേദമില്ലാതെ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്നും ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ സഹകരണം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വള്ളണ്ടിയർമാർ ധാരാളം വന്നു ചേരുവാൻ തുടങ്ങി. പണത്തിന്നു മാത്രമേ കൂറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പാണാവള്ള, തുറവൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വള്ളണ്ടിയർമാർ മാത്രമല്ല, അരി മുതലായ സാമാനങ്ങളും ലഭിച്ചു. വൈക്കത്തിന്റെ തൊട്ടുപടിഞ്ഞാറേ താലൂക്കാണു് ചേർത്തല. അവിടത്തെ കോൺഗ്രസ്സു സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കേ. ജി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ആ താലൂക്കിലും ടി. കേ. മാധവൻ അടുത്തുള്ള ഈഴവരുടെ ഇടയിലും ശക്തിയായ പ്രചരണവേലകൾ ചെയ്തുവന്നു. എസ്സ്. കേ. നാരായണൻ നായർ, പാണാവള്ള കൃഷ്ണൻവൈദ്യർ

ഇവരും ആ ഭാഗത്തുനിന്ന് വലിയ സഹായികളായിരുന്നു. സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഈഴവരുടെ പൊതുവിലുള്ള സഹായവും ധാരാളം ഉണ്ടായി.

മീനം 17-ാം തീയതിക്കു മുമ്പുതന്നെ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറി കേ. പി. കേശവമേനോൻ വൈക്കത്തെത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകളിൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മതിൽക്കെട്ടിൽനിന്നു വളരെ ദൂരേയായി “ഇതിനപ്പുറം അമ്പർണ്ണയ്ക്കു പ്രവേശനമില്ല” എന്നർത്ഥം വരുന്ന നോട്ടീസുബോർഡുകൾ ദേവസ്വം അധികൃതന്മാർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഘോഷയാത്രക്കുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിന്റെ രണ്ടുദിവസം മുമ്പായി കേ. പി. കേശവമേനോൻ, കെ. കേളപ്പൻനായർ, ടി. കെ. മാധവൻ, എ. കെ. പിള്ള, കണ്ണത്തോടത്തു വേലായുധമേനോൻ എന്നിവർക്കെല്ലാം വേറെവേറെ കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ നിരോധനാജ്ഞയും നൽകിയിരുന്നു. ഘോഷയാത്രയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനവും ഉണ്ടായി. അങ്ങിനെ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യാർത്ഥമുള്ള സത്യാഗ്രഹസമരം വൈക്കത്തു് ആവശ്യമായി വന്നു. മീനം 17-ാം തീയതിആയപ്പോഴേക്കും വൈക്കത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ആകപ്പാടെ മാറിയിരുന്നു. അഷ്ടമിക്കാലത്തൊഴിച്ചു് താരതമ്യേന ഉൽസാഹശൂന്യമായ വൈക്കം ഇപ്പോൾ സർവ്വത്ര സചേതനമായി ഭവിച്ചു. അവിടത്തെ ഓരോ മണൽത്തരിക്കും ഓരോ സന്ദേശം നൽകുവാനുള്ളതുപോലെ കണ്ടു. മീനം 17-ാം തീയതിയിലെ ആസൂത്രണത്തിൽ സത്യാഗ്രഹക്യാമ്പിൽ നിന്നു കേ. പി. കേശവമേനോൻ മുതലായ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട വലിയ ഒരു സംഘം ക്ഷേത്രസങ്കേതത്തിലേക്കു യാത്രയായി. ഓരോ ദിവസവും സവണ്ണരും അമ്പർണ്ണയുമായി മൂന്നുപേർവീതം നോട്ടീസ് പലകയുടെ അതിർത്തി കടന്നു് സമാധാനപരമായി മുമ്പോട്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നായിരുന്നു തീരുമാനം ചെയ്തിരുന്നതു്. നിരോധനാജ്ഞയെ ലംഘിച്ചു് ആരെങ്കിലും മുമ്പോട്ടു കടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അവരെ ബലംപ്രയോഗിച്ചു് തടയുമെന്ന് മാത്രമല്ല, കണക്കിനു പ്രഹരിക്കുവാൻ കൂടി അധികൃതന്മാർ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വർത്തമാനം പരന്നിരിക്കതൊണ്ടു് ആദ്യത്തെ ദിവസങ്ങളിൽ

പ്രധാനകോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാർതന്നെ അവർണ്ണരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മുന്പോട്ടുപോയി. സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ടിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിശ്ചയം. അതനുസരിച്ച് ഒന്നാമത്തെ ദിവസം കെ. പി. കേശവമേനോൻ തന്നെ ടി കെ. മാധവനോടും മറ്റൊരാൾവർണ്ണനായ ഒരു പുലയ വാളണ്ടിയരോടും കൂടി ജനകൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് മുന്പോട്ടുപോയി. അവിടെവെച്ച് ആ സമയം അവർക്ക് മാലയിടുകയും പൊട്ടുതൊട്ടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ തിങ്ങിനിന്നിരുന്നു. നോട്ടീസ്സുബോർഡ് മുതൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗോപുരവാതിൽവരെയുള്ള സങ്കേതത്തിൽ പോലീസ്സ് സൂപ്രണ്ടിന്റെ നായകത്വത്തിൽ വലിയ ഒരു പോലീസ്സ് സൈന്യവും യാഥാസ്ഥിതികരായ ഒട്ടവളരെ സവണ്ണഹിന്ദുക്കളും നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠാകലരായി എന്തു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ നിശ്ശബ്ദരായി നിന്നിരുന്നു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആരോടായിരം ആളുകളും സത്യാഗ്രഹികളോടു കൂടി ഒരു സമയം ബലമായി ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുതന്നെ കടന്നെങ്കിലൊ എന്നായിരുന്നിരിക്കണം അധികൃതന്മാരുടെ ഭയം. ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടും പോലീസ് കമ്മീഷണറും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. സധീരം മുന്പോട്ടുപോയ സത്യാഗ്രഹികളുടേ ജനങ്ങൾ മൗനമായി ആശീർവ്വയിച്ചു. അവർ നോട്ടീസ് ബോർഡിന്നരികെ എത്തി. അതുവരെ യാതൊന്നും സംഭവിക്കുകയല്ല. അവർ പിന്നേയും മുന്പോട്ടു നടക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ “നിരോധനം ലംഘിച്ചതിനാൽ നിങ്ങൾ അറസ്റ്റിലാണ്” എന്നു സമീപത്തായി നിന്നിരുന്ന ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ വൈക്കം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ രാമവാര്യർ അവരെ അരികെയുള്ള പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. പിന്നീട് അവിടെ ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. പിറ്റേ ദിവസവും സത്യാഗ്രഹം തുടർന്നു പോകുമെന്നും, എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും ജനങ്ങൾ ശാന്തരായിരുന്നു സമാധാനപരമായ സത്യാഗ്രഹസമരത്തെ വിജയപൂർവ്വം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ സഹായിക്കണമെന്നും എ. കെ. പിള്ള. പ്രത്യാശരായി അവിടെ നിന്നിരുന്ന ജനകൂട്ടത്തെ അറിയിച്ചു. ജനങ്ങൾ സമാധാനപരമായി പിരിഞ്ഞുപോകാനും തുടങ്ങി. കേശവമേനോ

നേയും മറ്റും അന്നുതന്നെ വിസ്തരിച്ച ആറാറുമാസത്തേക്കു ശിക്ഷിച്ചു, അപ്പോൾതന്നെ കാനിൽ തിരുവനന്തപുരം സെൻട്രൽ ജയിലിലേക്കയച്ചു. പതിവുപോലെ വൈകുന്നേരം അന്നും കായലിന്റെ വക്കത്തു് ബോട്ടുജെട്ടിയിലുള്ള മൈതാനത്തു വെച്ചു് പൊതുയോഗം കൂടി. എ. കെ. പിള്ള. കേളപ്പൻ മുതലായവർ സംസാരിച്ചു.

പിറേദിവസം പുലർച്ചക്കു്, കേളപ്പൻനായർ, എ. കെ. പിള്ള, കണ്ണനോടത്തു് വേലായുധമേനോൻ ഇവരെ മുവരേയും ഡിസ്ത്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ വാറണ്ടിന്മേൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു, ഡി. എസ്. പി. കോട്ടയത്തേക്കു് കൊണ്ടുപോയി. ആജ്ഞയനുസരിച്ചു അവർ വൈക്കം വിട്ടുപോയില്ല. എന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ മേൽചാർജ്ജ്. അവരെ നാലുമാസം വീതം ശിക്ഷിച്ച അപ്പോൾതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കയച്ചു. അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു് അന്നു രാവിലെ സത്യാഗ്രഹത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമയത്തിനു ഏകദേശം രണ്ടു മണിക്കൂർ മുമ്പായിരുന്നു. എന്നാൽ സത്യാഗ്രഹം വിഫലം കൂടാതെ നടന്നു. ആ സത്യാഗ്രഹികളേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ആറാറുമാസത്തെ ശിക്ഷയാണുണ്ടായതു്. അങ്ങിനെ ഏതാനും ദിവസം തുടന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ബന്ധനസ്ഥരാക്കിയ വർത്തമാനം കേരളത്തിലും പുറമേയും അതിവേഗത്തിൽ പരന്നു കഴിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു മാത്രമല്ല കേരളത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വാളണ്ടിയർമാർ ധാരാളം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നരണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ട പണവും ഞെരുക്കംകൂടാതെ കിട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. ധനസഹായത്തിൽ അധികഭാഗവും കേരളത്തിനു് പുറമേ നിന്നാണു ലഭിച്ചു വന്നതു്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മററിയിൽ നിന്നുതന്നെ മാസത്തോറും ആയിരം ഉറപ്പിക വീതം അനുവദിച്ചു. അവർണ്ണരുടെ സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവശതകൾ നീക്കി വിവാദവിഷയമായറോഡുതുറന്നുകൊടുക്കേണമെന്നു സേലം വിജയരാഘവാചാരി മുതലായ ഇന്ത്യൻ നേതാക്കന്മാർ

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ് താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു.

സത്യാഗ്രഹം ഇങ്ങിനെ ഏതാനും ദിവസം തുടർന്നുപോയപ്പോൾ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ നയത്തിൽ ഒരു ഭേദം വരുത്തി. വളണ്ടിയർമാരേ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാതേയും എന്നാൽ മുമ്പോട്ടു പോകുവാൻ അനുവദിക്കാതേയും പോലീസ്സുകാർ കാവൽനിന്നുകൊണ്ടാൽമതി എന്നു അധികൃതന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. ഈ തീരുമാനം ആദ്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ദിവസം സത്യാഗ്രഹികളെ നയിച്ചുകൊണ്ട് മുമ്പോട്ടുപോയതു് തലേദിവസം മലബാറിൽനിന്നെത്തിയിരുന്ന ടി. വി. ചാത്തുക്കുട്ടിനായരായിരുന്നു. പൊലീസ്സ് ആരേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാത്തതിൽ എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളെ മുമ്പോട്ടുവിടാതെ തടഞ്ഞുനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോലീസ്സുകാരും അവിടേത്തന്നെ നിലയായി. വെറുതേ മടങ്ങിപ്പോരുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്നു ചാത്തുക്കുട്ടിനായരും ഉറച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഇരുകൂട്ടരും മുഖത്തോടുമുഖംനോക്കി അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. ഒന്നും രണ്ടും മണിക്കൂറല്ല, വളരെവളരെ മണിക്കൂറായി. പോലീസ്സുകാർ നടന്നുമാറി, പുതിയ ബാച്ചുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സമയമെല്ലാം ചാത്തുക്കുട്ടിനായരും കൂട്ടുസത്യാഗ്രഹികളും അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. മീനമാസത്തിലെ ആ കറോരമായ വെയിൽമുഴുവൻ സഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ റോഡിന്റെ മദ്ധ്യേ സത്യാഗ്രഹികൾ ഒരേനിലയിൽ നിന്നിരുന്ന കാഴ്ച ആളുകളുടെ ഹൃദയത്തെ അലിയിച്ചു. സമയം സന്ധ്യയായി. നിന്നുനിന്ന് കാൽതളർന്നപ്പോൾ സത്യാഗ്രഹികൾ അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. അവർ ആഹാരം യാതൊന്നും കഴിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ ദാഹം ഉണ്ടായപ്പോൾ വെള്ളംമാത്രം കുടിച്ചു. രാത്രിയായപ്പോൾ സത്യാഗ്രഹികൾ ആശ്രമത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ആശ്രമവാസികളിൽതന്നെ ബലമായി ഉണ്ടായി എങ്കിലും ചാത്തുക്കുട്ടിനായർ മാത്രം രാത്രിയും അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. അതിന്നകം കാഴ്ചക്കാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. രാത്രിയും ആളുകൾ വിളക്കുവെച്ച് അവിടെത്തന്നെ കാത്തിരുന്നു. പിറേറന്നു പുലർച്ചയായി. പുതിയ രണ്ടുപേർകൂടി പതിവുപോലെ സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ വന്നു. അവരേയും അറസ്റ്റ്

ചെയ്യാതെ തടഞ്ഞുവെക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ചാത്തുക്കുട്ടിനായർ ഈ സമയത്തും റോഡിൽതന്നെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥിതി അധികൃതന്മാരാകട്ടെ, ജനങ്ങളാകട്ടെ വിചാരിച്ചിരുന്നതുമല്ല. അനവധി ആളുകൾ ചാത്തുക്കുട്ടിനായരോടു് ആഹ്വാനം കഴിക്കുവാനുപേക്ഷിച്ചു. പോലീസ്സു കമ്മീഷണർ തന്നെ വന്നു മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞു. “ഒന്നുകിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ മുമ്പോട്ടു പോകുവാൻ അനുവദിക്കുക— നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ സ്വമേധയാ മടങ്ങിപ്പോകുവാനും തയ്യാറില്ല” എന്നായിരുന്നു ചാത്തുക്കുട്ടിനായരുടെ മറുപടി. ഇങ്ങിനെ രണ്ടാമത്തെ ദിവസംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം ഏറെ ഉഷ്ണമായി. ജനസാമാന്യത്തിൽ പലരും കരിക്കു്, പൂപ്പങ്ങൾ, പണം മുതലായതു് ചാത്തുക്കുട്ടിനായരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ നയത്തിൽ ഭേദം വന്നില്ല 3-ാം ദിവസം ചാത്തുക്കുട്ടിനായർ തീരെ തളന്നു ബോധരഹിതനാവുകകൂടി ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഡാക്ടർമാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു് സത്യാഗ്രഹക്യാമ്പിൽനിന്നും ചാത്തുക്കുട്ടിനായരെ എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോവുകയാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷേ ഈ “തപസ്സു”നവമായ ഒരു വലിയ ഉത്സാഹത്തിന്നു കാരണമായി.

ഈ സത്യാഗ്രഹസമരം കേരളത്തിലെ അധികൃതരുടെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുവാനുള്ള സംരംഭത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനു് വേഗത്തിൽ ഒരു അഖിലേന്ത്യാ പ്രധാന്യം ലഭിക്കുകയും ഇതരഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരും ഈ വിഷയത്തിൽ ഊർജ്ജസ്വലമായ പ്രക്ഷോഭം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇ. വി. രാമസ്വാമി നായകരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്നു ഒരു സംഘം വാളണ്ടിയർമാർ വൈക്കത്തത്തിയിരുന്നു. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് മുതലായ ഹിന്ദുക്കളല്ലാത്ത കോൺഗ്രസ്സുകാരിൽ പലരും വൈക്കത്തു് വരികയും സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. വൈക്കം വിട്ടുപോകാൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ആജ്ഞ അന്നു വൈക്കത്തുകാര

അഖിലേന്ത്യാ
പ്രധാന്യം

ല്ലാത്ത കോൺഗ്രസ്സ് കാർക്കെല്ലാം നൽകുക പതിവായിരുന്നു, ആ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാത്തതിന് ജോർജ്ജ് ജോസഫും, ഇ വി, രാമസ്വാമി നായ്ക്കരും പിന്നീട്, ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യരും, ഒടുവിൽ കുറുർ നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടും ഇങ്ങിനെ വാളണ്ടിയർമാരും അല്ലാത്തവരുമായി 30-ൽ അധികം ആളുകൾ ബന്ധനത്തിലായി. സ്വാമി സിദ്ധാനന്ദൻ, എസ്സ്. ശ്രീനിവാസഅയ്യർ എന്നിവർ വൈക്കം സന്ദർശിക്കുകയും സത്യാഗ്രഹികൾക്ക് വേണ്ടുന്ന പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തു. സിദ്ധാനന്ദൻ ആയിരം ഉറപ്പിക സംഭാവന ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവാഹിത്വവും ഏറ്റെടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ഉണ്ടായി. പഞ്ചാബിൽ നിന്നു അകാലികൾ വൈക്കത്തു് വന്ന് ഒരു സൗജന്യഭോജനശാല എത്രയും ഉദാരമായ തോതിൽ ഏതാനും മാസം നടത്തി. അറസ്റ്റ് നിർത്തിയതോടുകൂടി സമരത്തിന്റെ ഊക്കിനു കുറവുണ്ടായി. പിന്നീട് വാളണ്ടിയർമാർ നാലുഗോപുരങ്ങളുടെ റോഡുകളിലും പോയി ഓരോ ബാച്ചും എതാനും മണിക്കൂർ വീതം നിലകൊള്ളുകയും പുതിയ ഒരു ബാച്ച് ചെന്ന് തവണമാറുകയും ചെയ്കയായിരുന്നു പതിവ്. ഇതൊരു സ്ഥിരനടപടിയായി. പോലീസുകാർക്ക് വെയിൽ കൊള്ളാതെ നിൽക്കുവാൻ അവർ പ്രത്യേകം പുര കെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹികൾ മുന്നോട്ടു കടക്കാതിരിക്കുവാൻ മുളകൾവെച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വന്നപ്പോൾ മുളകൾ ചാടിനടന്നാലോ എന്നുള്ള ആലോചനയായി. ഉപദേശത്തിനായി മഹാത്മാഗാന്ധിക്കകമ്പി അടിച്ചു. അപ്പോൾ, അതു സത്യാഗ്രഹമാവുകയില്ല എന്ന അദ്ദേഹം പറയുകയാൽ മുമ്പത്തെ മാതിരി “പശുവും പുലിയും കൂടി” പിന്നേയും ഏതാനും മാസം തുടർന്നുവന്നു. ഇതിനിടയോണം മഹാത്മാഗാന്ധി വൈക്കം സന്ദർശിച്ചത്. അപ്പോഴേക്കും, തിരുവിതാംകൂറിൽ പരേതനായ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു് മഹാരാണി സേതുലക്ഷ്മീദായി ഭരണകർത്രിയായി വന്നിരുന്നു. നാടുവാഴിയുടെ ചരമം പ്രമാണിച്ച് സംസ്ഥാനത്തെ തടവുകാരിൽ പലരേയും മോചിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ

ജയിലിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാസത്യാഗ്രഹികളേയും ബന്ധന വിമുക്തരാക്കി.

ഗാന്ധിയുടെ വൈക്കം സന്ദർശനവേളയിൽ തിരുവിതാംകൂർ പോലീസുകമ്മീഷണർ (മി. പിററു) ഗാന്ധിയെ സന്ദർശിക്കുകയും അവർ തമ്മിൽ ഒരു സന്ധിക്കരാർ ഒപ്പിടുകയും ചെയ്തു. മുമ്പതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസൽമാന്മാരും സഞ്ചരിച്ചു വന്നിരുന്നതായ ക്ഷേത്രാരോധുകളിൽകൂടി എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും തടസ്സംകൂടാതെ പോകാൻ ഗവർണ്മെണ്ടു് ഇപ്പോൾ അനവദിക്കാമെന്നും എന്നാൽ സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്കു മാത്രം പ്രവേശനമുള്ളതായ സങ്കേതാരോധുകളിൽ അവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്കു പ്രവേശനം വേണമെന്ന സത്യാഗ്രഹികൾ നിർബന്ധിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ആയിരുന്നു സന്ധിയിലെ കരാർ. ഇതനുസരിച്ചു നോട്ടീസുബോർഡുകൾ പൂർവ്വസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കുകയും സത്യാഗ്രഹം പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ മറ്റു ഉള്ളവരോടൊപ്പം പൗരാവകാശപരമായ ഒരു സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യം അവർണ്ണർക്കുകൂടി നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും ഈ വമ്പിച്ച സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനംകൊണ്ടു് അവരുടെ അയിത്തത്തിൽ നീക്കം വന്നില്ല.

അതിനാൽ ശ്രമങ്ങൾ പല രൂപത്തിൽ പിന്നേയും തുടരേണ്ടതായി വന്നു. ഗാന്ധിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു് ഗംഭീരമായ ഒരു സവർണ്ണ ഹിന്ദുജാഥ എ. കെ. പിള്ളയുടേയും മന്നത്തു പത്മനാഭ പിള്ളയുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ വൈക്കത്തുനിന്നു രാജധാനിയിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടു. വഴിയിൽവെച്ചു് 200-ൽ അധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർക്കു് സ്വീകരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയിൽ മിക്ക ഇടത്തും വെച്ചു പൊതുയോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന സംഖ്യ രാജധാനിയിലെത്തിയപ്പോൾ നാലിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു. അനുയാത്രയായി വന്ന ജനങ്ങൾക്കാണെങ്കിൽ സംഖ്യയുമില്ല. സം

ഘടിതമായ ജാമയിൽ രാജധാനിയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ആയിരം അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു സവർണ്ണജാമാവിഭാഗം തെക്കെ അററത്തു ശുചീന്ദ്രത്തുനിന്നും ഡാക്ടർ എം. ഇ. നായിഡുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വന്നു വടക്കുനിന്നുപോയ ജാമയുമായി സന്തിച്ചു. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റൊരറ്റംവരെ കൊടികൾ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കിക്കൊണ്ടും സുഘടിതമായ ഒരു ശാന്തിസേന യാത്രചെയ്യുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനന്യസാധാരണമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ഇരുപതിനായിരത്തോളം ആളുകൾ സംബന്ധിച്ച ഒരു മഹായോഗം കടപ്പാറത്തുവെച്ചു കൂടുകയും നാട്ടിൽനിന്നു അയിത്തമുതലായ ഭ്രാമചാരങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായ ശക്തിയാലും ഒരു രാജകീയ വിളംബരത്താലും ഉച്ചാടനം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. സവർണ്ണജാമയുടെ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം ചങ്ങനാശ്ശേരി പരമേശ്വരപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മഹാരാണിയെ കാണുകയും അയിത്തത്തിനു സവർണ്ണർ അനുകൂലികളല്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന മെമ്മോറിയൽ, സുമാർ 25,000 സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ ഒപ്പുകളോടുകൂടിയതു്, മഹാരാണിക്കു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭയിലും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു അതിലെ ഒരു മെമ്പരിയറുന്ന ചങ്ങനാശ്ശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും എ. കെ. പിള്ളയും തുടർച്ചയായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തിവന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെയായിരുന്നു, ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രോദ്യകളിൽകൂടി അവിടത്തെ ചില സവർണ്ണജാതിക്കാർക്കു് കടന്നുപോകുന്നതിലുണ്ടായിരുന്ന അസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഡോക്ടർ നായഡുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും ഉത്സാഹത്തിലും സത്യാഗ്രഹം നടന്നതു്. ഏതാനും മാസങ്ങൾ തൃപ്തികരമായി മുടക്കംകൂടാതെ നടന്നുവെങ്കിലും, അതും അവണ്ണു് ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായ ഒരു നിലയിൽ പര്യാവസാനിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. മുൻപത്തെക്കാൾ സ്ഥിതിക്കു് മൂളരെ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ സത്യാഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ടും ജാമകൊണ്ടും ഭീമഹർജികൊണ്ടും സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു് സ്വാർത്ഥത്രികവും ഗംഭീരവും

ശുചീന്ദ്രം

ക്ഷേത്രോദ്യകൾ

മായ ഒരു പ്രചരണമാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രയോജനം തൽക്കാലത്തെ ഫലംകൊണ്ടുമാത്രം അടക്കാവുന്നതല്ല. ഈ പ്രചരണവേലയുടെ ഒരു അനന്തരഫലം ആയിരിക്കണം ഇപ്പോൾ, ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് നിയമിച്ചിരുന്ന സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പാകെ മൊഴി കൊടുത്ത സവർണ്ണരിൽ 90 ശതമാനത്തിലധികംപേരും അവർണ്ണരുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിന്നു തികച്ചും അനുകൂലികളായിരുന്നതു്.

പിന്നോക്കമുള്ള ഗതി

1924-ൽ അയിത്തോച്ചാടന പ്രവൃത്തിയും വെള്ളപ്പൊക്കം മൂലമുണ്ടായ ക്ഷാമനിവാരണ പ്രവൃത്തിയും അല്ലാതെ കേരള സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിക്കു കൂടുതലായൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയിത്തോച്ചാടനത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി രംഗം മുഖ്യമായി തിരുവിതാംകൂറും വൈക്കവും ആയിരുന്നു. പ്രധാനകോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാർ മിക്കവരുടേയും ശ്രദ്ധ അക്കാലത്തു് അവിടെ കേന്ദ്രീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കേശവമേനോൻ ജയിലിൽനിന്നു മടങ്ങി കോഴിക്കോട്ടെത്തിയപ്പോൾ, ക്ഷയരോഗബാധിതയായിരുന്ന ഭാര്യയുടെ ചികിത്സക്കായി അദ്ദേഹത്തിനു് മദ്രാസ്സിലേയ്ക്കു് പോകേണ്ടിവന്നു. സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുമായി അതിന്റെ ആരംഭം മുതൽ സജീവമായി ബന്ധിച്ചു നിന്ന കേശവമേനോനു് അങ്ങിനെ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു പെട്ടെന്നു വിട്ടുമാറേണ്ടതായി വന്നു. തൽക്കാലത്തേക്കു മാത്രമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ആ വേർപാടു് ഇപ്പോഴും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല.

തൃശ്ശിവപേരൂരിൽവെച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സംസ്ഥാനകോൺഫറൻസ് കൊച്ചി ഗവൺമെന്റിന്റെ നിരോധനാജ്ഞ നിമിത്തം നടന്നില്ല. പുതിയ സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറി പി. രാമണ്ണിമേനോൻ അക്കാലത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ വെച്ചു കൂടിയ കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. :—

“അതിയായ ധൈര്യക്ഷതത്തോടുകൂടിയാണു് ഞാൻ ഈ റി

പ്ലോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അയിത്തോ
 ചാടനം, സംബന്ധിച്ച നമുക്ക് ധാരാളം അഭിമാനത്തിന
 വകാശമുള്ളതുമായ പ്രവൃത്തിയെ ഒഴിവാക്കുന്നതായാൽ ഈ റി
 പ്ലോർട്ടിൽ വിശേഷിച്ചു യാതൊന്നും കുറിക്കുവാനുണ്ടായില്ല.
 മിക്കജില്ലകളിൽ നിന്നും ശരിയായ വിവരം കിട്ടിയില്ലാത്തതു
 കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ പ്രവൃത്തിയുടെ വെറും സാമാന്യ
 മായ ഒരു നിരൂപണം മാത്രമേ നൽകുവാൻ സാധ്യമുള്ളൂ. 1921-
 ലെ ലഹളയുടേയും അതൊന്നിച്ചുണ്ടായ ആപത്തുകളുടെയും ഫ
 ലമായി മലബാറിലെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിക്കു ബാധിച്ച
 മാനദണ്ഡത്തിൽനിന്നു രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും അതിന്നുമോച
 നം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയെ ഒട്ടാ
 കെ ബാധിച്ച മാനദണ്ഡം ഗണ്യമായ പ്രവൃത്തിവല്ലതും ചെയ്യു
 വാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ള ഒരാശയോടു കൂടിയല്ല കൊല്ലം ആരം
 ഭിച്ചത്. ചുരുക്കം പ്രവർത്തകന്മാർ മാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ.
 പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവർക്കു തന്നെ ശരിയായ പ്രവൃത്തി
 കൾ നടത്തുവാൻ അസാധ്യമായിരുന്നു, ഇതാണ് കോഴിക്കോ
 ടേയും പാലക്കാട്ടേയും വടക്കേമലയാളത്തിലേയും സ്ഥിതി,
 എന്നാൽ കൊച്ചിയിലെയും വിശേഷിച്ചു തിരുവിതാംകൂറി
 ലേയും സ്ഥിതി മോശമല്ലായിരുന്നു. വൈക്കത്തെ മഹാസമ
 രം പല ദുർഘടങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു
 തന്നെയാണ് കേരളത്തെ തീരെ അവശമാക്കിയ യേങ്കരവെള്ള
 പൊക്കവും ഉണ്ടായത്. അതിന്റെ ഫലം നാം ഇപ്പോഴും അനു
 ഭവിച്ചു വരുന്നു. ക്ഷാമനിവാരണപ്രവൃത്തികൾ നടത്തുവാൻ
 ധനസഹായത്തിനായി സർവ്വേന്ത്യാ കമ്മിറ്റിയോടപേക്ഷി
 ച്ചതിൽ, ഇതു കോൺഗ്രസ്സ് ഏർപ്പെടേണ്ടതായ ഒരു കാര്യമാ
 ണോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പ്രവർത്തക കമ്മിറ്റിയിൽ അഭി
 പ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ എന്നോ, അനു
 കൂലമായ മറുപടി ഒന്നും കിട്ടുകയുണ്ടായില്ല. ഈ അഭിപ്രായ
 വ്യത്യാസത്താൽ തന്നെയായിരിക്കാം ക്ഷാമനിവാരണത്തിനാ
 യി മഹാത്മാഗാന്ധി സ്വന്തംപേരിൽ ധനശേഖരം ആരംഭി
 ച്ചത്. അങ്ങനെ പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയതാൽ ചുരുങ്ങിയ ഒരു
 സംഖ്യയെങ്കിലും ഇവിടെ അയച്ചുകിട്ടിയത് ഈയിടെ മാത്ര
 മാണു്, ഈ കാരണത്താൽ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിക്കു് പര
 യത്തക്കു ക്ഷാമനിവാരണ പ്രവൃത്തിയൊന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധി

ചിലപ്പെങ്കിലും മദ്രാസിൽ നിന്നും മറ്റും കിട്ടിയപണംകൊണ്ട് ക്ഷാമനിവാരണാർത്ഥം കുറെയൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതും ഉണ്ട്. അയിത്തോച്ചാടനം സംബന്ധിച്ചു കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന പ്രവർത്തികൾ കമ്മിറ്റിക്കു് അത്യന്തം അഭിമാനകരവും കേരളത്തിന് ശാശ്വതമായ ഗുണം നൽകിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. അയിത്തപ്പിശാചിന്റെ നൃത്തരംഗമായിരുന്ന കല്ലാത്തിയിലും വൈക്കത്തും ശുചീന്ദ്രത്തും മാത്രമല്ല, യാഥാസ്ഥിതികരുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തുതന്നെയും ആശാസ്യമായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.*

1925 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ വൈക്കത്തുവെച്ചുകൂടിയ സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സുകമ്മിറ്റിയുടെ യോഗത്തിൽ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റിയുടെ ആഫ്.സ് കേരളത്തിന്റെ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥലത്തേക്കു— അതിനാൽ കൊച്ചിയിലേക്കു— മാറ്റേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. കമ്മിറ്റിയിലെ മെമ്പർമാരുടെ എണ്ണം 75-ആയിച്ചു കേണ്ടതാണെന്നും പുതിയ ഭരണഘടന കമ്മിറ്റിക്കു സെക്രട്ടറിയും ഖജാൻജിയും കൂടാതെ ഒരു സ്ഥിരം പ്രസിഡണ്ടും ആവശ്യമാണെന്നും ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രവർത്തകർ സംഘം തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു പകരം സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിതന്നെ നേരിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതാ

* ആര്യസമാജത്തിൽ ചേർന്ന ഈഴവരോടുകൂടി ഒരു ആര്യസമാജക പ്രവർത്തകൻ കൽപാത്തി ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കുറെ തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർ കൂടി അവരെ തടയുകയും അതു് ഒരു അടികലശലായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുകൂട്ടരും ക്രിമിനൽ കേസുകൊടുത്തതിൽ രണ്ടു കേസിലെ പ്രതികൾക്കും പിഴ ശിക്ഷവിധിച്ചു. ആര്യസമാജക്കാർ ഒരു ജാതിയിലും പെട്ടവരല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവർണ്ണ ജാതിക്കാർക്കു് പ്രവേശിക്കുവാൻ വിരോധമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ആര്യസമാജക്കാർക്കു് പ്രവേശിക്കാമെന്ന ആദ്യം തീർപ്പുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി ഈഴവർ മുതലായി പല അവർണ്ണഹിന്ദുക്കളും ആര്യസമാജത്തിൽ ചേർന്നു. കൽപാത്തി ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരുടെ നിവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി മേൽപറഞ്ഞ തീരുമാനത്തെ ഗവൺമെൻറു പിന്നീടു അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു അയിത്തത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസത്തിന്നു വലിയ മാറ്റം വന്നു.

നെന്നും പ്രവർത്തക കമ്മിറ്റിയിൽ ആകെ 10 മെമ്പർമാർ ഉണ്ടായിരിക്കേണമെന്നും ഇപ്പോൾ ഒരു ജില്ലയായിരിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിനെ അതിന്റെ വലിപ്പവും ജനസംഖ്യയും പരിഗണിച്ചു നാലു ജില്ലകളായി തിരിക്കേണമെന്നും ഈ യോഗത്തിൽ തീരുമാനം ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ ജില്ലയിൽനിന്നും ഏഴ് മെമ്പർമാർ വീതവും കൊച്ചി ജില്ലയിൽനിന്നും എട്ടും തെക്കേ മലയാളം ജില്ലയിൽനിന്നും ഏഴും, മദ്ധ്യമലയാളം വടക്കേ മലയാളം ഇവയിൽനിന്നും എട്ടുവീതവും — ഇങ്ങനെ 59 മെമ്പർമാരും ഓരോ ജില്ലാ കമ്മിറ്റിയുടേയും പ്രതിനിധികളായി രണ്ടുപേർവീതം അംഗങ്ങളും അങ്ങിനെയാണ് 75 മെമ്പർമാരെ ഇനിയുള്ള സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതെന്നും സംസ്ഥാന സമ്മേളനങ്ങൾ ഓരോ ജില്ലയിൽവെച്ചു കൂടുമ്പോൾ പ്രതിനിധികളുടെ ഫീസ്സ് വകയിൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യയിൽ പകുതി സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ള തീരുമാനങ്ങളും ഈ യോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കി.

വടക്കേ മലയാളം ജില്ലാ കോൺഫറൻസ് 1925 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതി തലശ്ശേരിവെച്ചു എസ്സ്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നു. നാരായണൻ നമ്പീശ്ശനായിരുന്ന സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ. അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ കേരളത്തിൽ മന്ദഗതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയും രാഷ്ട്രീയവിഷയത്തിൽ വക്കീലന്മാർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അശ്രദ്ധയേക്കുറിച്ചും പരിതപിച്ചു. വക്കീലന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളും, എ

വടക്കേ മലബാർജില്ലാ ലാപരംതന്നെ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്ന് കോൺഫറൻസ് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തികളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തേണമെന്നും ഹിന്ദു മുസ്ലീം ഐക്യം വളർത്തുവാൻ സകലരും ആത്മാർത്ഥം

പരിശ്രമിക്കേണമെന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു, ഈ സമ്മേളനത്തോടു ചേർന്നു കേ. ടി. ചന്തനമ്പ്യാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനവും നടന്നു.

കണ്ണൂർവെച്ചു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗം കോറം തികയാതെ

പിരിഞ്ഞുവെന്നു കാണുന്നു. പിന്നീട് ജൂൺമാസത്തിൽ കമ്മിറ്റി കൊച്ചിയിൽവെച്ച യോഗം ചേർന്നുവെങ്കിലും അന്നും ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങളാൽ നീട്ടിവെക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവിടേവെച്ച് പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗം കൂടിയതിൽ അപ്പോൾ സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന പി. രാമസ്തീമേനോൻ ആ സ്ഥാനം രാജിവെച്ചു. അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പുവരെ കഷ്ടിച്ചു

ദീർഘനിദ്ര

സെക്രട്ടറിയായി കോംബർബെയിലിനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തി എത്രമാത്രം ഉന്മേഷരഹിതമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു് മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. കോംബർബെയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു അഭ്യർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു കാണുന്നു: “കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സന്ദേശത്തെ കേൾക്കാത്തവിധം ദീർഘനിദ്രയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കയാണോ എന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി “യെങ്ങു് ഉന്ത്യ”യിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളുടെ ഒരു പട്ടികപോലും തനിക്കു് ഇനിയും ലഭിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു് സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവും ആവലാതിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ കേട്ടിട്ടും കേരളീയർ ഉണർന്നുകാണുന്നില്ല.”

ഈജ്ജലമായ പ്രവർത്തനമോ സമരപരമായ ഒരു മനോഭാവമോ കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ ഇടയിൽ തീരെ ക്ഷയിച്ചുപോയിരുന്നു ഇക്കാലത്തു് മലബാറിലെ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും സ്വരാജ്യക്കക്ഷിയുടെ കമ്മിറ്റികൾ സ്ഥാപിച്ചു് അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നതായി കാണാൻ

സ്വരാജ്യക്കക്ഷി

സ്ഥാപനങ്ങൾ

നണ്ടു്. 1925 ജൂൺമാസത്തിൽ തലശ്ശേരിയിൽ വി. കൃഷ്ണമേനോന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ “കേരളസ്വരാജ്യക്കക്ഷി” എന്ന ഒരു പുതിയ സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു യോഗം ചേർന്നതായും സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആക്ടിംഗ്

സെക്രട്ടറി (കോംബർബെയിൽ) സ്വരാജ്യക്ഷിപിയുടെ ഒരു സഹകാര്യദർശിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായും കാണുന്നു. ഇതുപോലെ കോഴിക്കോട്ടും ഒരു യോഗം ചേരുകയും ടി. വി. സുന്ദരയ്യർ അദ്ധ്യക്ഷനായും, കേ. മാധവമേനോൻ, എ. കരുണാകരമേനോൻ, ഹസ്സൻ കോയമൊല്ല, പി. രാമണ്ണിമേനോൻ ഇവർ മറ്റു മെമ്പർമാരായും, സ്വരാജ്യക്ഷിപിയുടെ ഒരു ശാഖ കോഴിക്കോട്ടു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. വള്ളുവനാടു താലൂക്കിലും ഇക്കാലത്തുതന്നെ സ്വരാജ്യക്ഷിപിയുടെ ഒരു ശാഖ സ്ഥാപിച്ച് അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി എം. എം. കുഞ്ഞിരാമമേനോനേയും ഉപാദ്ധ്യക്ഷനായി കേ. സി. കേ. തമ്പാനേയും സെക്രട്ടറിയായി ചേറൂർ ശേഖരൻനായരേയും നിശ്ചയിച്ചു.

ദിവസേന എന്നപോലെ കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആത്മവിശ്വാസം എങ്ങിനെ ക്ഷയിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമായി, ആഗസ്റ്റ് 14-ാം തീയതി കൂടിയ സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ

ഒരു യോഗത്തിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയതായി കാണുന്നു! — “ഇപ്പോഴത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതി നോക്കുമ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തി നടത്തേണ്ടതിലേക്ക് സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിക്കും മറ്റു പ്രവർത്തകന്മാർക്കും കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാർക്കും താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ യോജിക്കുന്ന എല്ലാ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും ആ കക്ഷികളിലെ അംഗങ്ങളുമായി ഏകോപിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാണ്” എന്നു ഈ യോഗം തീരുമാനിക്കുന്നു:—

(എ) ഡാക്ടർ ബസന്റിന്റെ കോമൺവെൽത്ത് ബില്ലിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ചുരുങ്ങാത്തതായ സ്വയംഭരണാധികാരം ഇന്ത്യയ്ക്ക് വേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം.

(ബി) ഹിന്ദുസംഗീ. മൈത്രിയിൽ വിശ്വാസം.

(സി) അയിത്തോച്ചാടനം, സ്വദേശി എന്നിവയിൽ ദൃഢ പ്രതിജ്ഞ.

മേൽപറഞ്ഞ നിശ്ചയത്തിന്റേയും അതിലെ മനോഭാവത്തിന്റേയും ഫലമായി, “വിവിധ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളിലു

മുള്ള എല്ലാ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും." യോജിച്ചു മലബാർ സംയുക്ത ദേശീയകക്ഷി എന്ന പേരിൽ ഒരു പുതിയ കക്ഷിയെ ഏർപ്പെടുത്തി. "അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മിതവാദികളും സ്വതന്ത്രനിലക്കാരും ജസ്റ്റിസിസ് കക്ഷിക്കാരും മറ്റും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു. ആയിടക്കു് സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കെ. മാധവൻ നായരായിരുന്നു ഈ പുതിയ കക്ഷിയുടെ ഒരു സെക്രട്ടറി എന്നും കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ സംയുക്തദേശീയകക്ഷിയുടെ ഒരു സമ്മേളനം 1925 ഒക്ടോബർ 6-ാം തീയതി ജെ. എ. സൽദാന എം. എൽ. സി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നു. അതിൽ സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു കെ. പി. രാമൻമേനോനായിരുന്നു. "മുമ്പു് മലബാറിൽ രാഷ്ട്രീയ പരിശ്രമവും കോൺഫറൻസുകളും ക്രമമായി നടന്നിരുന്നു. പിന്നെ "ചുട്ടു്" അല്പം ജാസ്തിയായതോടുകൂടി ഭിന്നിപ്പിന്നിടയായി. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും എല്ലാവരും യോജിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കാൻ സംഗതിവന്നതിൽ" സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ സന്തോഷിച്ചു. സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായ സംഗതികളിൽ ഐക്യവും തർക്കമുണ്ടാകാവുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും പൊതുവെ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും സമ്മനോഭാവവും ഉദാരബുദ്ധിയും അനുവദിക്കേണ്ടതാണു് എന്നുള്ള തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഈ പുതിയ കക്ഷി ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി സൽദാന തന്റേ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. (1) "ജാതി, മതം, വർഗ്ഗം, വർണ്ണം എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഗണിക്കാതെയും തീണ്ടൽ മുതലായ ദുരാചാരങ്ങളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്തും സർവ്വജനസാഹോദര്യത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുക. (2) സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇടവിടാതെ പൊരുതുകളും ഡാക്ടർ ബസൻറിന്റെ കോമൺവെൽത്ത് ഓഫ് ഇന്ത്യാ ബില്ലിനെ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്യുക. (3) സ്വദേശിയും നൂൽ നൂൽപ്പും പ്രചരിപ്പിക്കുക" എന്നായിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉൽബോധനം. (സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതുകളും ഡാക്ടർ ബസൻറിന്റെ കോമൺവെൽത്ത് ബില്ലിനെ പിൻതാങ്ങുകയും - ഒരേ സമയത്തുതന്നെ രണ്ടുംകൂടി നിർവ്വഹിക്കുന്ന വിദ്യ

എങ്ങിനെയാണാവോ? തർക്കമുണ്ടാകാവുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഉദാരപരമായ സന്മനോഭാവം വേണമെന്ന് അദ്ധ്യക്ഷൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഭാഗത്തേപ്പറ്റി വിമർശനം ചെയ്യുന്നത് യുക്തമായിരിക്കയില്ല. 1925-ലെ മേൽവിവരിച്ച സ്ഥിതിയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 1935-ലെ സ്ഥിതി അത്രതന്നെ നിരാശാജനകമായി കരുതേണ്ടതില്ലെന്നു സമാധാനിക്കാം).

1925 ജൂലായ് 20-ാം തീയതി സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു യോഗം കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു. കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറായി കെ. മാധവൻ നായരേയും സെക്രട്ടറിയായി കെ. കേളപ്പനേയും ഖജാൻജിയായി കെ. മാധവമേനോനേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. സെപ്റ്റംബർ ആദ്യം പുതിയ കോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറിക്കേളപ്പൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു അഭ്യർത്ഥനയിൽ “കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തികൾ ഇപ്പോൾ എത്രയും അനാശാസ്യമായ ഒരു നിലയിലാണിരിക്കുന്നത്” എന്നു പരിതപിച്ചു കാണുന്നു. അടുത്ത കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ, തൃശൂർവെച്ച്, കേളപ്പൻ സെക്രട്ടറീസ്ഥാനം ഒഴിയുകയും പകരം കുറു നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പ്രാരംഭച്ചെലവിലേക്കായി സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി ആകെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള 25,000 ഉറപ്പികയിൽ 2,000 ഉറപ്പിക ഈ സംസ്ഥാനത്തിലേക്ക് തരേണമെന്ന സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റി അപേക്ഷിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അടുത്ത മേയ് മാസത്തിൽ പൊന്നാനിയിൽവെച്ച് കൂടിയ കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ മദ്രാസ് നിയമസഭയിലേക്ക് സ്ഥാനാർത്ഥികളായി കെ. മാധവൻ നായരേയും, വി. കൃഷ്ണമേനോനേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

1923-ൽ പാലക്കാട്ടുവെച്ച് കൂടിയശേഷം കേരളസംസ്ഥാനസമ്മേളനം വീണ്ടും ചേരുന്നത് 1927 ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചായിരുന്നു. ഈ മൂന്നാം കേരളസംസ്ഥാനസമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ സുപ്രസിദ്ധപത്രപ്രവർത്തകനായ

3-ാം സമ്മേളനം

1927

ബി.ജി. ഹോർണിമാനായിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ ഭാരവാഹിത്വം വഹിച്ച കമ്മിറ്റിയിൽ യു. ഗോപാലമേനോൻ,

ടി. വി സുന്ദരയ്യർ, പി. അച്യുതൻ, കെ. മാധവമേനോൻ. പി. രാമസ്തീമേനോൻ, എം.എം. ഗോവിന്ദക്കുറുപ്പ്, ഡാക്ടർ പത്മ, എ. കരുണാകരമേനോൻ, വല്ലഭാസ് പുരുഷോത്തം, എസ്. വി. അബൂബക്കർ, പ്രേംജി ഗോവർ ഭുന്ദാസ് എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. കെ. മാധവൻനായരായിരുന്നു സ്വാഗതസംഘാധ്യക്ഷൻ. മാധവൻനായരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ മലബാർ ലഹളയെക്കുറിച്ചും അതിനുശേഷമുള്ള പ്രവർത്തിമാന്ദ്യത്തേക്കുറിച്ചും വിലപിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:— “ലഹളക്കാരല്ലാത്തവർക്ക് ലഹളക്കാരിൽനിന്നു മാപ്പിളമാർക്ക് പട്ടാളക്കാരിൽനിന്നും നേരിട്ട അത്യാപത്തുകൾ നാട്ടുകാർക്ക് ഗംഭീരമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ നേരിടുവിച്ചതിനു പുറമേ മലബാറിലെ പൊതുജീവിതത്തിനും ദേശീയ പ്രവർത്തികൾക്കും അപാരമായ നാശം സംഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികൾ, വിലാഹത്തു കമ്മിറ്റികൾ ഇവയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എത്രയോ നിസ്സാരമായ ചില സഹായം ചെയ്തിരുന്ന പല നിരപരാധികളുടേയും പേരിൽ, ഗവൺമെന്റിനോടു് ആയുധമെടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുക മുതലായ ഗൗരവതരങ്ങളായ കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി അവരിൽ പലരേയും തൂക്കിക്കൊല്ലുവാനും ജീവപര്യന്തം നാടുകടത്തുവാനും വിധിച്ചു. ഖദർധാരണം തന്നെ ഒരു കുറ്റമായി കരുതപ്പെട്ടു. എന്നു മാത്രമല്ല, ഖദർ ധരിച്ചവൻ ഒരു മാപ്പിളയാണെന്നുകൂടി വന്നാൽ അവനു് കൊലക്കുറ്റത്തിനോ മറ്റോ സമാധാനം പറയുവാൻ അധികം കാലതാമസം വേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ല. ലഹള നിർത്തുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ഉൽസാഹിച്ച പലരും ലഹളയ്ക്കു ഉൽസാഹിച്ചവരുടെ നിലയിൽ അന്യായമായി കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടവന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിനുപകരം അക്രമംകൊണ്ടും പ്രതിക്രിയ് വാസനകൊണ്ടും ബീഭത്സമായ പോലീസ് ഭരണം രാജ്യത്തു സ്ഥാപിതമായോ എന്ന് ജനങ്ങൾ ശങ്കിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ ആപത്തുകളുടെ ഫലമായി ജനസാമാന്യം ദേശീയ പ്രവർത്തികളെത്തന്നെ ഭയത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചു അവയിൽനിന്ന് അവർ അകന്നു പിൻമാറി. അങ്ങിനെ മലബാറിൽ ദേശീയ

ബോധവും ഉത്സാഹവും മിക്കവാറും അസ്തമിച്ചു. കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തികൾക്കു പൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യമോ സൗകര്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവയിൽ രണ്ടിലും വെച്ച് കൊച്ചിയിലെ സ്ഥിതി അധികം കഷ്ടമായിരുന്നു. സംസ്ഥാനകോൺഫറൻസ് അവിടെ വെച്ച് കൂടുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള പ്രസ്താവനപോലും അധികൃതന്മാരെ അസ്വസ്ഥരാക്കി. ഈ കാരണങ്ങളാലും നിസ്സഹരണപ്രസ്ഥാനത്തിനു പൊതുവിൽ നേരിട്ട ആപത്തുകളാലും കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തി നാമാവശേഷമായി നിലയിലായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.”

...“ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന രാഷ്ട്രീയ അന്തരീക്ഷത്തിനു നിസ്സഹരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയോടു വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ഒരു കൊടുംകാറ്റും പെരുമഴയും അവസാനിച്ച ശാന്തമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കൂടിയാണ് നാം ഇപ്പോൾ ചലിക്കുന്നത്. നാം പോർക്കളത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലല്ല; ആയുധം വെച്ച് വിശ്രമിക്കുകയാണ്”.

ഫോർണിമാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിലെ ആദ്യവസ്താനമുള്ള കേന്ദ്രമന്ത്രം “ഇന്ത്യയുടെ സർവ്വവിധമായ അവശതകൾക്കും ഉള്ള പരിഹാരം സ്വരാജ് മാത്രമാണ്” എന്നായിരുന്നു.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ട പ്രധാനപ്രമേയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:- (1) സ്വാമി സിദ്ധാനന്ദന്റെ ഭേദവിധേഗത്തിൽ ദുഃഖിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യസേവനത്തിനും ത്യാഗങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ സ്ഥാരകമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ പ്രവർത്തികളെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകുവാൻ എല്ലാവരും കൂടി ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

(2) മൃഗബലി, പൂരപ്പാട്ട് മുതലായ മതത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തിവന്ന ദുഷ്പ്രവർത്തികളെ സധീരം നിറുത്തിച്ച തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാണിയെ അനുമോദിക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജാവും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു, (3) ആന്തമാൻ ദ്വീപിലുള്ള മാപ്പിളമാരുടെ സ്രീകളെ അയക്കുന്ന ഗവൺമെന്റിന്റെ

പ്രവർത്തിയെ ബലമായി ആക്ഷേപിക്കുന്നു. കർഷകരുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും അധഃകൃത വർഗ്ഗക്കാരുടേയും ഇടയിൽ സംഘടനയുണ്ടാക്കുന്നതിലേക്കു ശക്തിമത്തായ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അവരുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ ക്ഷേമത്തിനായി യത്നിക്കേണ്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (4) ഇപ്പോൾ ചൈനാരാജ്യത്തു് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ഈ നാട്ടുകാർക്കുള്ള അനുഭാവത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അതുസംബന്ധമായി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെൻറ് തുടൻപോകുന്ന സാമ്രാജ്യ ഭർമ്മോഹനയത്തിൽ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ ആയുധമാക്കുന്നതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (5) എം. പി. നാരായണ മേനോന്റെ നിരപരാധിത്വത്തിൽ കോൺഫറൻസിനുള്ള പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തെ സഗൗരവം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തെ ജയിലിൽവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെൻറ് ചെയ്യുന്ന ഭീമമായ അനീതിയെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. () മാപ്പിളത്തടവുകാരിൽ അക്രമപ്രവർത്തികൾ ചെയ്തതായി തെളിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരെ വിട്ടയക്കണം. (7) ഈ ജില്ലയുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു കടിയാന്മാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുന്ന ഒരു നിയമം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. കടിയായ്മ ബിൽ ഗവൺമെൻറ് നിരാകരിച്ചതു് ആക്ഷേപാർഹമാണ്. (6) മദ്രാസ് നിയമസഭയിലെ കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാരിൽ മിക്കവരും, കോൺഗ്രസ്സ് നയത്തിന്നു വിരോധമായി മന്ത്രിമാരുടെ ശമ്പളബില്ലിനെ എതിർത്തു വോട്ടുചെയ്യാതിരുന്നതിൽ ആക്ഷേപം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. (ഇക്കാലത്തു് ഒരു നിയമസഭാമെമ്പറായിരുന്ന കെ. മാധവൻനായർ മന്ത്രിമാരുടെ ബില്ലിനെ എതിർത്തു വോട്ടു ചെയ്ത ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പറായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കേണ്ട എന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.) (9) വർഗ്ഗീയസ്പർദ്ധയും അവിശ്വാസവും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്നു അശ്രാദ്ധപരിശ്രമം ചെയ്യുവാൻ ഹിന്ദുക്കളോടും മുസ്ലീംമാന്മാരോടും അപേക്ഷിക്കുകയും സാമൂഹിക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ വേണ്ടെന്നുവെക്കുന്നതു് രാഷ്ട്രീയൈകൃത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു് സവിശേഷം പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (10) മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടേയും ലോക്കൽ ബോർഡുകളുടേയും ഭരണം സ്വാധീനമാക്കുവാൻ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികൾ ശ്രമിക്കണം.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും കോൺഗ്രസ്സും

(11) നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ കോൺഗ്രസ്സ് ഏർപ്പെട്ട പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും അതിലേക്കുവേണ്ടിവന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭരണചട്ടങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതാണെന്നും സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയോടു ശുപാർശചെയ്യുന്നു. (ഈ അഭിപ്രായവും ശുപാർശയും കേരളത്തിലെ പല കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനങ്ങളിലും ആവർത്തിച്ചു പറപ്പെട്ടുവെച്ചതായി കാണാൻ കഴിയും. ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരഭിപ്രായം പറയാൻ കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്നു സവിശേഷമായ അർഹതയുള്ളതാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽപ്പെട്ടവരാകുന്നു. എന്നിരിക്കിലും സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയോ അതിന്റെ പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിയോ ഈ ശുപാർശയെ ഗൗനിച്ചുകാണുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു, വിപരീതഗതിയിലുള്ള ഒരഭിപ്രായം പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റി സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്.)

(12) കേരളസംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു പ്രധാന വിഭാഗമായ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും ഫലഭൂയിഷ്ടമായ രണ്ടുലക്ഷത്തിലധികം ഏക്കർ സ്ഥലം വിദേശക്കമ്പനിക്കു ജനഹിതത്തിന്നു വിപരീതമായി പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെണ്ടു ആലോചിച്ചുവരുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുകയും അതിൽനിന്നു വിരമിക്കേണമെന്നു ഗവർണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(13) കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നയം നിസ്സഹകരണതത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്നും ആ തത്വത്തിന്നനുസരിച്ചു ഊർജ്ജിതമായ ഒരു പ്രവൃത്തനപദ്ധതി നിലവിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഘടന പലതരത്തിലും അതുപിറകുവെക്കുകയും കമ്മിറ്റികളിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രജായ

ത്തരണതത്വങ്ങൾക്കു വിപരീതവുമാണെന്നും കർഷകന്മാരുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനും അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും കോൺഗ്രസ്സിൽ അവർക്കു തക്കതായ പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും സ്വരാജ് സമ്പാദനത്തിനായുള്ള എല്ലാ സംരംഭങ്ങളിലും യഥാശക്തി പങ്കു കൊള്ളുവാൻ അവർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവും സൗകര്യവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ദേശങ്ങളുടെ സാധ്യത്തിനായി ആവശ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സു കമ്മിറ്റിയോടപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (14) കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സു പ്രവർത്തനത്തിനു മൂലധനമായി ഒരു ഫണ്ടു ശേഖരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കൊല്ലം തോറും അഞ്ഞൂറുപിറകു വീതം സംഭാവന ചെയ്യുന്ന മുച്ചായിരം ആളുകളെ ചേർത്തുള്ള ഒരു സഹായസമിതി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നു. (15) അയിത്തത്തെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യുവാൻ പൊതുജനങ്ങളോടപേക്ഷിക്കുകയും റോഡുകൾ, കുളങ്ങൾ, കിണറുകൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു ജാതിമതഭേദങ്ങൾ പ്രതിബന്ധമായി വരരുതെന്ന് ജാതി ഹിന്ദുക്കളോടഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീകളും പരസ്പര സഹായസംഘങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി അധഃകൃതസമുദായക്കാരുടെ ഇടയിൽതന്നെ പ്രചാരപ്രവൃത്തികൾ നടത്തി അവരുടെ അവശതകളെ നീക്കുന്നതിന്, ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം സത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിച്ചും അവരുടെ ഉന്നമനത്തെ സഹായിക്കുവാൻ ഹിന്ദുക്കളോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നു വിശദമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സു കമ്മിറ്റിയോടു ശിപാർശ ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു വെങ്കിലും വലിയ വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം ഭൂരിപക്ഷം ലഭിക്കാതെ തള്ളിപ്പോയതായി കാണുന്നു. കേ. കേളപ്പൻ, മാധവനാർ, പി. രാമസ്വാമിമേനോൻ എന്നിവർ അനുകൂലിക്കുകയും, കേ. മാധവൻനായർ, യു. ഗോപാലമേനോൻ, ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ, കേ. മാധവമേനോൻ മുതലായവർ എതിർക്കുകയും ചെയ്തവരാണ്.

വീണ്ടും മുന്നോട്ടു തന്നെ.

ഹോർണിമാന്റെ ആപേക്ഷനകമായ പ്രഭാഷണത്തിനും സമ്മേളനത്തിലെ പ്രമേയങ്ങൾക്കും കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ പ്രചരണവേലക്കും സാധിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന കാര്യം, സ്വയംഭരണത്തിന്നു ഇന്ത്യാക്കാർ യോഗ്യന്മാരായിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ച റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ സർ ജോൺ സൈമന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്ന തനി ബ്രിട്ടീഷ് സംഘത്തിന്റെ ആഗമനംകൊണ്ടു സാധിച്ചു. മൃതാവസ്ഥയിലിരുന്ന രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം വീണ്ടും സചേതമായി ഈ സംഘത്തെ ബോധിപ്പിക്കാട്ടു ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാലോചിക്കുവാൻ 1927 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതി ഡാക്ടർ ആനിബസന്റിന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ ഒരു സമ്മേളനം കോഴിക്കോട്ടു ടൌൺഹാളിൽവെച്ചു കൂടി. ഈ കോൺഫറൻസിൽ സർവ്വകക്ഷിയിലും പൊതുവായും പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രായേണ ശ്രദ്ധപ്രവേശിപ്പിച്ചു വന്നിട്ടില്ലാത്തവരുമായ പലരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഇന്ത്യാക്കാരുടെ അഭിമാനത്തെ ആകമാനം ഭേദിച്ച് സിദ്ധിക്കുന്ന സൈമൻ കമ്മീഷനെ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനത്തിൽ അവരെല്ലാവരും പങ്കുകൊണ്ടു. രാഷ്ട്രീയസംരംഭങ്ങളിൽ ജനങ്ങളെ മുന്നോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക, ഉജ്വലപ്രസംഗങ്ങൾ നടന്ന ഈ സമ്മേളനം പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും, തദനുസരണമായ പ്രവർത്തനത്തിന്നു പ്രാബല്യം ലഭിച്ചതു പിന്നീടു ശക്തിയായ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടപ്പോഴായിരുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു കണ്ണൂരിൽവെച്ചു കെ. മാധവൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വടക്കേ മലബാർ രാഷ്ട്രീയ സമ്മേളനം നടന്നു. കെ. ഉപ്പിസാഹേബ്, എം.എൽ.സി. യുടെ സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“കഴിഞ്ഞ അഞ്ചാറുകൊല്ലമായി ഇവിടത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിക്കു ഗണ്യമായ ഒരു മാന്ദ്യം

വടക്കേ മലബാർ
സമ്മേളനം.

ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഉൽസാഹവും ത്യാഗബുദ്ധിയും ഇന്നവിടെയും കാണുന്നില്ല. ഈരാജ്യത്തെ ആകമാനം ഇളക്കി മറിച്ച ആ യേകര സംഭവം, മലബാർ ല

ഹള, അതിനുള്ള പ്രധാനകാരണങ്ങളിലൊന്നാണ്: വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഹിന്ദു മുസ്ലീം വഴക്കം ഇങ്ങോട്ട് കടന്നിട്ടില്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസ്ലീങ്ങളുടേയും വിശാലഹൃദയത്വമാണ് അതിനുള്ള മുഖ്യഹേതു. ലഹളക്കാലത്തു മാപ്പിളമാർ പ്രവർത്തിച്ച കടുംകൈകൾ ഹിന്ദുക്കൾ മഹാമനസ്കതയോടുകൂടി പൊറുത്തിരിക്കുന്നു. അതിന്നു മുസ്ലീംകളുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഹിന്ദുക്കളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അധികൃതന്മാരുടെ ഉൽസാഹം ഇപ്പോഴും ഹിന്ദുക്കളുടേയും മുസ്ലീംകളുടേയും ഇടയിൽ അവിശ്വാസവും അനൈക്യവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനാണ്. എം. പി. നാരായണമേനോനെ തടവിൽനിന്നു വിട്ടയക്കുവാൻ ഈയിടെ മദ്രാസ്സ് നിയമസഭയിൽ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയമകാര്യമെമ്പർ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ പറഞ്ഞത് മാപ്പിളമാർ അതിനെതിരാണെന്നും മലബാറിൽ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീംകളും ബുദ്ധവൈരികളാണെന്നും ആയിരുന്നു. ഇതിൽപ്പരം അവസാദവുമായി വേറെ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?"

മാധവൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ അടിമത്വം ദാരിദ്ര്യം മുതലായ സർവ്വവ്യാധികൾക്കുള്ള ഏക പരിഹാരമാർഗ്ഗം സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ഈ കോൺഫറൻസിലും സൈമൻ കമ്മീഷന്റെ ബഹിഷ്കരണത്തിനായുള്ള പ്രമേയം സർവ്വസമ്മതമായി പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി.*

* കോൺഗ്രസ്സിന്റെ 1928-ലെ സമ്മേളനം കേരളത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കണമെന്ന ഇതിനിടെ കൂടിയ സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽനിന്നും പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരുന്നവെങ്കിലും അതിനടുത്തുണ്ടായ മദ്രാസ്സ് കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ കേരളത്തിലെ പ്രതിനിധികൾ ഇങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചതായി കാണുന്നില്ല അക്കാലത്തെ ഗംഭീരമായ തോതിൽ ഒരു സമ്മേളനം നടത്തുന്നത് കേരളത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ചെറിയ സംസ്ഥാനത്തിന്നു ദുർവ്വഹം തന്നെയാണ്. പുതിയ പരിഷ്കാരമനുസരിച്ച് പ്രതിനിധികളുടെ സംഖ്യ 2000 ആയി ചുരുക്കിയിരിക്കുകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനങ്ങളെ ഇനിമേൽ ചെറിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും ക്ഷണിക്കാവുന്നതാണ്.

സൈമൺ കമ്മീഷനെ ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ കേരള കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി ഊജ്ജ്വലമായി പ്രവർത്തിച്ചു. സൈമൺ കമ്മീഷൻ മെമ്പർമാർ ബോംബെയിൽ കപ്പലിറങ്ങിയ 1928 ഫെബ്രുവരി 3-ാം തീയതി ഇന്ത്യയിലെ അന്യഭാഗങ്ങളിലെപ്പോലെയെല്ലാം തീവ്രമായ പ്രതിഷേധപ്രദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഇതിൽ, കോൺഗ്രസ്സുകാർ മാത്രമല്ല, മഞ്ചേരി രാമയ്യർ മുതലായി വേറെയും പല പ്രമാണികൾ ഹാർട്ടവമായി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഈ ജില്ലയിലെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും പ്രതിഷേധപ്രദർശനങ്ങൾ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും, കഞ്ഞിശങ്കരമേനോൻ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഒരു ഉപസംഘത്തെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സൈമൺ കമ്മീഷന്റെ ആഗമനത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ സർവ്വത്ര ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു വീശി.

ബഹിഷ്കരണവാദികൾ ഉൽസാഹം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ താല്പര്യക്കാരായ ഒരുക്കൂട്ടം ആളുകൾ സൈമൺ കമ്മീഷനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാനും ഒരുക്കങ്ങൾ കൂടി. ഇവർ ഇരുപതും തമ്മിലുണ്ടായ കൂട്ടിമുട്ടൽ, ഇടിയിൽ നിന്നു മിന്നൽ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ ഉണർച്ചയും ഉൽസാഹപ്രഭയും പരത്തി. അക്കാലത്തു കോഴിക്കോട്ട് നടക്കുന്ന ഒരു സംഭവം അന്നത്തെ അന്തരീക്ഷത്തെ തെളിച്ചുകാണിക്കുവാൻ സഹായകമാണ്. പാറൻസ്ക്വയറിൽ വെച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഒരു യോഗം, സൈമൺ കമ്മീഷനെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ കൂടുന്നതാണെന്നു ചില “സ്വാഗതവാദികൾ” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പൊതുയോഗത്തിന്റെ പേരിൽ ചെയ്യുന്ന തീരുമാനങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കുകൂടി അഭിപ്രായം പറയുവാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു കരുതി മഞ്ചേരി രാമയ്യർ, കേ. മാധവൻനായർ, കഞ്ഞിശങ്കരമേനോൻ ഇവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കറേ അധികം ആളുകൾ പാറൻസ്ക്വയറിൽ എത്തി. ഇവരുടെ ആഗമനം അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സ്വാഗതവാദികളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അത് ഒരു പൊതുയോഗമല്ലെന്നും പൊതുജന

ങ്ങളുടെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രമേയവും പാസ്സാക്കുകയില്ലെന്നും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നപക്ഷം അവിടെനിന്നു പൊയ്ക്കൊള്ളാമെന്നും അല്ലാതെ തങ്ങളെ വല്ല ഉപായവും പറഞ്ഞു് അയച്ചശേഷം പിന്നേ പൊതുജനങ്ങളുടെ പേരിൽ പ്രമേയം പാസ്സാക്കുവാനൊരുങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അതിന്നു തടയം അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നും മഞ്ചേരി രാമയ്യർ ആ യോഗഭാരവാഹികളെ പരസ്യമായി ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അറയിച്ചു. അതു് ഒരു പൊതുയോഗമല്ലെന്നും കമ്മീഷനെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണമെന്നു് അഭിപ്രായമുള്ളവരുടെ മാത്രം യോഗമാണെന്നും കേ. സി. മേനോൻ, ഡാക്ടർ നെടുങ്ങാടി എന്നീ ഭാരവാഹികൾ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് ബഹിഷ്കരണവാദികൾ കൂട്ടത്തോടെ ഇറങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. അവൻ നേരെ ടൌൺഹാളിലേക്കാണ് വന്നതു്. അവിടെ മാധവൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വന്നിച്ച് ഒരു പൊതുയോഗംകൂടി ബഹിഷ്കരണത്തെ ശക്തിയായി അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. സൈമൺ കമ്മീഷൻ ബോംബെയിൽ എത്തിയ ദിവസം കോഴിക്കോട്ടെ മുനിസിപ്പൽ സ്കൂളുകളും മറ്റും പൂട്ടുകയും മുനിസിപ്പൽ ആഫീസിൽ ഒരുക്കുത്ത കൊടിനാട്ടുകയും ഉണ്ടായി. അതിന്നനുവദിച്ചതു് അപ്പോൾ ചെയർമാനായിരുന്ന ഇ നാരായണൻ നായരുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു അവിശ്വാസപ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ, ഗവർണ്മെണ്ടിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു കൗൺസിലർമാർ നോട്ടീസ് കൊടുത്തു. ഈ നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടപ്പോൾ നഗരവാസികളുടെ ഒരുയോഗം ടൌൺഹാളിൽവെച്ചു് മുല്ലശ്ശേരി ഗോപാലമേനോന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുകയും മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാനേറയും അദ്ദേഹത്തോടനുകൂലിച്ചുനിൽക്കുന്ന കൌൺസിലർമാരുടേയും പേരിൽ നഗരവാസികളുടെ വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

1928 ഏപ്രിൽ 2-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടെ ടൌൺഹാളിൽവെച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാനയോഗം ചേർന്നു. സൈമൺ കമ്മീഷനിൽ അവിശ്വാസം പ്രദർശിപ്പിച്ച മദ്രാസ് നിയമസഭ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുകയും ലാ മെമ്പർ ആ പ്രമേയത്തോടനുകൂലിക്കുക നിമിത്തം അനുമോദനവഴക്കു് മന്ത്രിമാരായിരുന്ന ആരോഗ്യസ്വാമി മുത

ലിയാരു. രക്തനാഥമുതലിയാരു. മന്ത്രിസ്ഥാനങ്ങൾ രാജി വെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നാൽ, പ്രഥമമന്ത്രിയായിരുന്ന ഡാക്ടർ സുബ്ബറായൻ സ്വാഗതപക്ഷക്കാരായ രണ്ടുപേരെ കൂട്ടുമന്ത്രിമാരാക്കിച്ചേർത്തു, ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ ആനുകൂല്യത്തോടും സ്വരാജ്യക്കക്ഷിമെമ്പർമാരായ സത്യമൂർത്തിപ്രഭുതികളുടെ മൗനാനുവാദത്തോടുംകൂടി ഭയഭരണം തുടർന്നുവന്നു. ഇക്കാലത്തായിരുന്നു സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർക്കു പകരം ലാ മെമ്പറായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ടി. ആർ. വെങ്കിട്ടരാമശാസ്ത്രി ആസ്ഥാനം കയ്യേറ്റു ഒരു ദിവസം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പു രാജിവെച്ചത്. പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ ഭരണംകൂടി ലാ മെമ്പരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിൽ ആയിരുന്നതു ഇപ്പോൾ എടുത്തുകളഞ്ഞതായിരുന്നു വെങ്കിട്ടരാമശാസ്ത്രിയുടേ രാജിക്കുണ്ടായ കാരണം. എന്നാൽ ശാസ്ത്രികൾ രാജിവെച്ചൊഴിഞ്ഞ സ്ഥാനത്തു് ജസ്റ്റിസ് കക്ഷിയുടെ നോമിനിയായ ദിവാൻബഹദൂർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ നിയമിതനായി. ഈ സ്ഥിതിഗതികളേക്കുറിച്ച് ലോചിക്കുവാനായിരുന്നു പ്രസ്തുതയോഗം ചേർന്നതു്. ഡാക്ടർ സുബ്ബറായന്റെ ആക്ഷേപാർഹമായ നടപടികളേയും, തീരഞ്ഞെടുപ്പുസമയത്തു ചെയ്തിരുന്ന പ്രതിജ്ഞകൾക്കും കോൺഗ്രസ്സ് സ്വരാജ്യപാർട്ടിയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി മദ്രാസ്സ് കൌൺസിലിലെ ഏതാനും കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പർമാർ സുബ്ബറായന്റെ ഭരണത്തെ മൌനമായി അനുകൂലിച്ചും ഉപായത്തിൽ സഹായിച്ചും വരുന്ന നയത്തേയും കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും വെങ്കിട്ടരാമശാസ്ത്രിയെ അനുമോദിക്കുകയും കൃഷ്ണൻനായരുടെ അഭിമാനകരമല്ലാത്ത ഉദ്യോഗസ്വീകരണത്തിൽ ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രമേയം ഹാജരാക്കിക്കൊണ്ടു് കേ. മാധവൻനായർ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:— “നമുക്കും നിയമസഭക്കും ഒരുപോലെ അപഖ്യാതിയുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ് മദിരാശിയിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്നതു്. സ്വാഭിമാനവും ദേശാഭിമാനവുമുള്ള ഏവരുടേയും പൊതുജീവിതത്തേ അസാധ്യമാക്കിത്തീർക്കത്തക്ക നിലയിൽ അത്ര നിന്ദ്യമായ സമ്പ്രദായമാണു് ഈയിടെ നിയമിക്കപ്പെട്ട പുതിയ മന്ത്രിമാർ പിൻതുടർന്നതു്. കോൺഗ്രസ്സുകാരായ ചിലബ്രാഹ്മണനേതാക്കന്മാരും ജസ്റ്റിസ്സ്

കക്ഷിക്കാരായ ചില അബ്രാഹ്‌മണന്മാരും ഇതിൽ ഒരു പോലെ ഉത്തരവാദികളാകുന്നു. 1927-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്സ് സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കു ഗണ്യമായ വിജയം സിദ്ധിക്കുകയാൽ ജസ്റ്റീസ് കക്ഷിയുടെ ഭരണം അവസാനിച്ചുവെങ്കിലും പഴയ ഭൂമിയിൽ സമ്പ്രദായത്തിന്നു മാറ്റം സംഭവിച്ചില്ല. ഗർഹണീയമായ ഒരു സ്ഥിതി തുടർന്നു പോകുന്നതിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകരായ മദ്രാസിലെ ചില അബ്രാഹ്‌മണന്മാരോടുകൂടി കരുതിക്കൂട്ടി മൗനാവലംബികളായിരിക്കുകയും ചെയ്തു ജസ്റ്റീസ് കക്ഷിക്കു ഉദ്യോഗ സമ്പാദനമല്ലാതെ മറ്റൊരു നയവും ഇല്ല. അതിന്നുവേണ്ടി മുഖംപിമ്പും മറയുവാൻ അവർ ഏല്പോഴും തയ്യാറാണ്: കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഉദ്യോഗസമ്പാദനംതന്നെ ഇതിന്നൊരുത്തമുഷ്യാന്തമാണ്.” ഈ പ്രമേയങ്ങൾ വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഉദ്യോഗലാഭത്തിൽ ഒരു പൊതുയോഗിപ്പേർ അനുഭവിക്കുവാൻ ചിലർ ഉത്സാഹിച്ചുവെങ്കിലും അതു ഫലപ്രദമായില്ലെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ, മാധവൻനായർ പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ച പ്രസ്തുത അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിന്നു പിന്നെ ദുർഗ്ഘടമായിത്തീർന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, കൃഷ്ണൻനായരുടെ നിയമനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുഭവിക്കിച്ചുകൊണ്ടു മാർച്ചം 29-ാം തീയതി, “ഏറ്റവും ഹാർട്ടമായ അഭിനന്ദനം; മലബാർ മുഴുക്കെയും ആഹ്ളാദം” എന്ന് മാധവൻനായർ കൃഷ്ണൻനായർക്കയച്ചിരുന്ന കമ്പിസന്ദേശം പിന്നീടു ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി കണ്ടപ്പോൾ, കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ ഇടയിൽ വിസ്മയവും അതുപിഴയും ഉണ്ടായി.

ഏപ്രിൽ 15-ാം തീയതി വടകരവെച്ച് കൂടിയ കേരള സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗത്തിൽ മാധവൻനായരുടെ പേരിൽ ഒരാക്ഷേപപ്രമേയം വി. കൃഷ്ണമേനോൻ ഹാജരാക്കി. കമ്മിറ്റിയുടെ സ്ഥിരം പ്രസിഡണ്ടു മാധവൻനായരായിരുന്നതിനാൽ ആ യോഗത്തിലും അദ്ദേഹംതന്നെയാണ് അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചിരുന്നതു്. കൃഷ്ണമേനോന്റെ പ്രമേയം കോംബർ ബെയിൽ പിൻതാങ്ങി. അപ്പോൾ മാധവൻനായർ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു

മാറി. യു. ഗോപാലമേനോൻ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച യോഗനടപടികൾ തുടർന്നു. കൃഷ്ണമേനോന്റെ പ്രമേയത്തിൽ, മാധവൻനായരുടെ പരസ്യമായ പ്രസംഗം ഒരു വിധത്തിലും, കൃഷ്ണനായർക്കയച്ചിരുന്ന കമ്പിസന്ദേശം മറ്റൊരുവിധത്തിലും ഇരുന്നതിൽനിന്ന് മാധവൻനായരുടെ ആത്മാർത്ഥതയെപ്പറ്റിത്തന്നേ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ കൃഷ്ണമേനോന്റെ പ്രമേയത്തിനു പി. രാമുണ്ണിമേനോൻ ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നു. “മാധവൻനായർക്കുള്ള കൃത്യം അനുചിതമായിപ്പോയി എന്നും മേലിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാതെ നോക്കേണമെന്നും” ആയിരുന്നു ആ ഭേദഗതിയിലെ അഭിപ്രായസാരം. മാധവൻനായർ ചെയ്ത ദീർഘമായ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ കമ്പി അയച്ചതിൽ തനിക്ക് അല്പം പിഴുവുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഒടുവിൽ കൃഷ്ണമേനോന്റെ പ്രമേയം പിൻവലിക്കുകയും അതിനുപകരം താഴെപറയുന്ന പ്രമേയം സർവ്വസമ്മതമായി പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. :— “കൃഷ്ണൻനായർക്കു അഭിനന്ദനക്കമ്പി അയച്ചതിൽ മാധവൻനായർ ആലോചനാപൂർവ്വമല്ലാത്തേയുള്ള ഒരു കൃത്യമാണ് ചെയ്തതെന്ന് ഈ കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതേസമയത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥയില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനം കേട്ടതിൽ ഈ കമ്മിറ്റിക്കു ബോധ്യമായിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിലുള്ള വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഈ യോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ട മറ്റു രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ (1) സമസ്തകക്ഷി സമ്മേളനത്തിൽ കേരളകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ കോംബൈൻഡെസിലിനെ അയക്കുന്നതിനും, (2) അടുത്ത കേരളസംസ്ഥാനസമ്മേളനം പയ്യന്നൂരിൽവെച്ച് മേയ് മാസത്തിൽ കൂടുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു കൊണ്ടുള്ളവയായിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷനായി ജവഹർലാൽനെഹറുവിന്റെ പേർ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

1928 മേമാസം 25, 26, 27 തീയതികളിൽ നാലാമത്തെ കേരളസംസ്ഥാന സമ്മേളനം പയ്യന്നൂരിൽവെച്ച് ജവഹർലാൽനെഹറുവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നു. കെ. ടി. കുമാരൻ

നമ്പ്യാർ ആയിരുന്നു സ്വാഗതസംഘാധ്യക്ഷൻ. അദ്ദേഹം സൈ
 മൺകമ്മീഷൻ ബഹിഷ്കരണത്തിന്റെ
 അത്യാവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.
 പയ്യന്നൂർ ബ്രിട്ടൻ ഇന്ത്യയോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള അക്ഷ
 നപ്രമായ അമാന്തത്തിൽ ക്ഷുബ്ധരായി
 ഇന്ത്യാക്കാർ പൂണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമാണ് അവരു
 ടെ ലക്ഷ്യമെന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉടനെതന്നെ ഡൊ
 മീനിയൻ രീതിയിലുള്ള സ്വയംഭരണം അവർക്കു നൽകുന്നതാ
 യാൽഅവർഅതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെവരികയില്ലെന്നും സ്വാ
 ഗതസംഘാധ്യക്ഷൻ തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടി
 ള്ളു. നെഹറു റിപ്പോർട്ടിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് കൽക്കത്താ
 സമ്മേളനം ഇതിന്നേതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് പ്രമേയം പാ
 സ്സാക്കിയപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷമനോഭാവവും ഏതാ
 ണ്ടു് ഈ രീതിയിലായിരുന്നുവല്ലോ. ഈ കോൺഫറൻസി
 നോടൊന്നിച്ചു് സാഹിത്യസമ്മേളനം, ഉത്തരകേരളമഹാജന
 സഭാ, സമുദായ പരിഷ്കരണസമ്മേളനം, കേരള ആര്യൻ
 കോൺഫറൻസ്, ആദികേരള സമ്മേളനം എന്നിവയും നടന്നു.
 അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉജ്ജ്വലമായപ്രസംഗത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ആധുനി
 കസ്ഥിതിയെ പരിശോധിക്കുകയും ഇന്ത്യാക്കാരുടെ സ്വാത
 ന്ത്ര്യസമരാരംഭത്തിൽ അവർ ദീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന ത
 ത്വങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ധ്യക്ഷൻ ഇങ്ങിനെ
 ഉപസംഹരിച്ചു:— “ലോകത്തിലെ വിവിധ രാജ്യങ്ങൾ ത
 മ്മിൽ സ്ഥായിയായ സഹകരണത്തെ അധിഷ്ഠാനമാക്കിയ
 തും ഓരോ രാജ്യത്തിന്റേയും സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ
 അംഗീകരിക്കുന്നതും അതാതു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ
 സമത്വത്തേയും സാമുദായിക നീതിയേയും പരിരക്ഷിച്ചു് പ
 ലർത്തുന്നതും ആയ ഒരു സമസ്തലോകരാഷ്ട്രത്തെ നിർമ്മിക്കു
 വാൻ ഇതരരാജ്യങ്ങളുമായി യോജിച്ചു് ഇന്ത്യയും ശ്രമിക്കേണ്ട
 താണ്. ഒരു ഭാരതീയ പ്രജായത്തരേണം (ഇന്ത്യൻ റിപ്പബ്ലി
 ക്സ്) സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് നാം യത്നിക്കേണ്ടതു്”

ജവഹർലാൽ തുടർന്നു പറഞ്ഞതാണിതു്:— “നമ്മെ മുറു
 കെ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ദോഷകരങ്ങളായ സമ്പ്രദായങ്ങളെ നാം
 ത്യജിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ രാജ്യവാസികളായ

സകല സ്രീപുരുഷന്മാർക്കും ഉത്കർഷത്തിനുള്ള സൗകര്യം ഒരു പോലെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ജനായത്തരേണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിന്ന് ഇപ്പോൾ പ്രതിബന്ധമായിരിക്കുന്ന എല്ലാ സാമുദായിക ഭോഷങ്ങളേയും അയിത്തം മുതലായ അനാചാരങ്ങളേയും തൊഴിലാളികളോടു മുതലാളിമാരും കൃഷിക്കാരോടു ജന്മിമാരും അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ചൂഷണനയത്തേയും നമുക്ക് ശക്തിയായി എതിർത്തു ജയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

“വിമർശനബുദ്ധ്യ വീക്ഷിക്കണം.”

പാശ്ചാത്യരാജ്യക്കാരിൽനിന്നും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, സാമുദായികശാസ്ത്രം, വിശേഷിച്ചും ശാസ്ത്രീയപരമായി കാര്യങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുവാനുള്ള മനോഭാവം, ചർച്ചചെയ്തു വാസ്തവസ്ഥിതികൾ അറിവാനുള്ള സന്നദ്ധത, ഇവയെല്ലാം നമുക്കു പഠിക്കുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ, നാം കേവലം വർജ്ജിക്കേണ്ടതായും അനേകം സംഗതികൾ ഇന്ന് പാശ്ചാത്യരുടെ ഇടയിലുണ്ട്, നിങ്ങൾ വിചാരത്തിൽ വിപ്ലവകാരികളായിരിക്കവിൻ. ഏതൊരു കാര്യത്തേയും നിങ്ങൾ വിമർശനബുദ്ധ്യവീക്ഷിക്കവിൻ. നിങ്ങളുടെ യുക്തിക്കും ബുദ്ധിക്കും സമ്മതമല്ലാത്ത യാതൊരു സംഗതിയും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കവിൻ. സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുക എന്നു പറയുന്നതു ചിലർക്കുവേണ്ടിയോ ചില വിഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ളവർക്കുവേണ്ടിയോ ഏതാനും ആനുകൂല്യങ്ങൾ നേടുവാനുള്ള പരിശ്രമമല്ല. എല്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യവും സമസൗകര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സാമുദായിക വ്യവസ്ഥ രൂപവൽക്കരിക്കുക എന്നതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം. പൂർവ്വിക മാഹാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളിൽനിന്നുണർന്ന് ജീവിതത്തിൽ നമ്മുടെ ഗുണത്തിനും യുക്തിക്കും എതിരായി കാണുന്നവയെ എല്ലാം നിർഭയം വർജ്ജിച്ചു നമ്മുടെ വളർച്ചക്കനുകൂലവും നമുക്കു ഗുണകരവും ആയതിനെ എല്ലാം സഭയെ ര്യം സ്വീകരിച്ചു ഉത്സാഹപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു പോവുക, വിപ്ലവം വിജയിക്കട്ടെ.”

പയ്യന്നൂർ കോൺഫറൻസിലെ തീരുമാനങ്ങളും അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തോപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യഗ്രാഷ്ണയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുവയ്ക്കുന്നതും. (1) ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിഭരണഘടനയിൽ

കേരളം ഒരു പ്രത്യേകസംസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. (2) ത

തീരുമാനങ്ങൾ

ങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ സമരം ചെയ്തുവരുന്ന ബർദോളിയിലെ ധീരരായ സ്രീപുരുഷന്മാരെ അനുമോദിക്കുന്നു. (3) മലബാറിലെ എല്ലാകുടുംബങ്ങൾക്കും വസ്തു കൈവശക്കാര്യ

ത്തിൽ ഉറപ്പും അത്യാവശ്യമായ അവകാശങ്ങളിൽ രക്ഷയും നൽകുന്ന ഒരു നിയമം ഉടനെ പാസ്സാക്കണം. (ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് തീർപ്പാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനിടയായി. ജന്മിപക്ഷവാദികൾ പ്രമേയത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞത്, ജന്മികളുടേയും കുടുംബങ്ങളുടെയും വകയായുള്ള ഒരു പൊതുസമ്മേളനത്തിൽനിന്നും ഇങ്ങിനെ ഒരു വിഭാഗത്തിനു പ്രത്യേകത്തിൽ ഭോഷമായിട്ടുള്ള പ്രമേയം പാസ്സാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നായിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം മതിയായ സമാധാനം പ്രമേയകർത്താവായ എം. എം. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ പറഞ്ഞു 64പേർ

മഞ്ചേരി രാമയ്യരുടെ പ്രസംഗം.

അനുകൂലമായും 11 പേർ പ്രതികൂലമായും വോട്ടുചെയ്തു. വളരെ പേർ നിഷ്പക്ഷനിലയും സ്വീകരിച്ചു.. (4) മാപ്പിളകളും ബണ്ടുള്ള ആന്തമാനിലേക്കയക്കുന്നതിന് പൊതുജനങ്ങളുടേയും വിശിഷ്ടമാപ്പിളമാരുടേയും ശക്തിയായ ആക്ഷേപം ഉണ്ടായിട്ടും അതിനെ അഗണ്യമാക്കി ഗവൺമെന്റ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ നിന്ദിച്ചു. ഈ പ്രമേയം കെ. ഉപ്പിസാഹെബ് ഹാജരാക്കുകയും മഞ്ചേരി രാമയ്യർ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തതായി കാണുന്നു. മഞ്ചേരി രാമയ്യർ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു:— “കാണമെന്നു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. എം. പി. നാരായണമേനോനെപ്പോലെ നിരപരാധികളായ പലരും ഉണ്ട്. മമ്മൂക്കുട്ടി ഹാജി നിർഭോഷിയാണെന്നു എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. പിലക്കുത്തു മുഹമ്മദ് ഹാജിയെ അവർ രൂക്ഷവാൻ ശ്രമിച്ചില്ലേ? അയാൾ കുറ്റം ചെയ്തു എന്ന് പറയുന്ന സ്ഥലത്തു ഞാനുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനയാൾക്കു സാക്ഷി പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടും മറ്റും അയാൾ രക്ഷപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ തക്കതായ സാക്ഷികളെ

കൊടുക്കുവാൻ ന്യൂജർഗ്ഗ്രാൻറിനെപ്പോലുള്ള ബാരിസ്റ്റർമാരെക്കൊണ്ട് കേസ്സ് നടത്തി വാദിക്കുവാനും പഞ്ചിലകത്തു മുഹമ്മദ് ഹാജിക്ക് സാധിച്ചതുപോലെ സാധാരണക്കാർക്കുണ്ടോ കഴിയുന്നു? അങ്ങിനെ എത്രപേരാണ് കൊലക്കുറ്റത്തിനും മറ്റുവൻശിക്ഷകൾക്കും അനർഹമായി പാത്രവാന്മാരായത്? എന്റെ സഹപാഠിയായിരുന്ന ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു സംഗതി വിജ്ഞേയമാണ്. അദ്ദേഹം പോലീസ് തെളിവുമേൽ കുറേപേക്ക് 7 കൊല്ലവും 10 കൊല്ലവും മറ്റു ശിക്ഷനിശ്ചയിച്ചു. വിധിന്യായം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അപ്പോൾ, കുറും നടന്ന ദിവസം അവർ കോയമ്പത്തൂർ ജയിലിലായിരുന്നുവെന്നറിവായി: ഇത്തരത്തിലായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രോസിക്യൂഷൻസ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇന്നും ജയിലിലടച്ചിരിക്കുന്ന തടവുകാരുടെ കേസ്സിൽ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി കടംകുറങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു കാണുന്നവരെ വിട്ടയക്കുന്നത് നീതിയായിരിക്കും.” (മഞ്ചേരി രാമയ്യരുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ഈ പ്രസംഗം മലബാർ ലഹളയുടെ ചില കുത്തിരുണ്ട മൂലകളിലേക്ക് നല്ല വിദ്യുത്ഭീപത്തെ പായിച്ച് അന്നത്തെ നടപടികളുടെ വാസ്തവഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

(5) നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയുടെ അഭേദ്യമായ അംശമാണെന്നും അവയെ സാമ്പത്തികമായോ രാഷ്ട്രീയമായോ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽനിന്ന് വേർതിരിച്ചുനിർത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഇന്നത്തെ അനിയന്ത്രിതമായ സ്വേച്ഛാധികാരം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾക്കും ആപൽകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ഐക്യഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടനയിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (6) ഇന്ത്യയുടെ പ്രാപ്യസ്ഥാനം പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉള്ള മദിരാശി കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിലെ പ്രമേയത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

(7) കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇന്ത്യയുടെ സ്വരാജ്യപ്രാപ്തിയാണെന്ന് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇന്ത്യയുടെ പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്ന നിലയിൽ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ അടുത്തു കൽക്കത്തയിൽ കൂടുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തോടു ശുപാർശചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രമേയം കേ. മാധവനാർ അവതരിപ്പിച്ചു. എം. എം. ഗോവിന്ദക്കുറുപ്പ് പിൻതാങ്ങി. പി. അപ്പണ്ണിമേനോൻ എതിർത്തു. പി. രാമണ്ണിമേനോൻ അനുകൂലിച്ചു. മഞ്ചേരി രാമയ്യരും പി. അച്യുതനും എതിർത്തു. എതിർത്തവരുടെ വാദം, ഈ പ്രമേയം ഫലശൂന്യമാണെന്നും സ്വന്തം നാട്ടുകാരെ കോൺഗ്രസ്സിൽനിന്നു അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ മാത്രമായിരിക്കും ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രമേയങ്ങളുടെ ഫലമെന്നും കോൺഗ്രസ്സിനു സകലരുടേയും സഹായം അത്യാവശ്യമാകയാൽ ആ സഹായങ്ങളില്ലാതാക്കുന്ന പ്രമേയം പാസ്സാക്കരുതെന്നുമായിരുന്നു. പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ച കേ. കേളപ്പൻ ഇവരുടെ എതിർവാദത്തിന്നു ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:- “കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശം ഡബ്ല്യു. ജിലേബിയും തിന്നു സുഖമായി വിശദീകരിക്കുകയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ഇന്നത്തേക്കും അധികം ആളുകൾ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേരുവാനുണ്ടായേക്കും. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശക്തി അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തേ അല്ല ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ദൃഢവിശ്വാസത്തേയും അതിനുവേണ്ടി ആത്മത്യാഗപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്” കുറുർ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, വി. ആർ. നായനാർ, സി. കട്ടൻനായർ എന്നിവർ അനുകൂലമായും യു. ഗോപാലമേനോൻ, ഉപ്പിസാഹേബ് എന്നിവർ പ്രതികൂലമായും സംസാരിച്ചു. പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം പാസ്സായി.

ജവഹർലാൽ കേരളത്തിൽനിന്നു തൃപ്പൂനായിട്ടായിരുന്നു മടങ്ങിയതെന്ന് അദ്ദേഹം അല്ലഹബാദിലെത്തിയശേഷം അവിടേനിന്നു അയച്ച കത്തുവെളിപ്പെടുത്തി. അതിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു:- “അല്ലമായ ഒരുപരിശ്രമത്താൽ കേരളത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഘടനയും പ്രവൃത്തിയും തൃപ്തികര

ജവഹർലാലിന്റെ മായ നിലയിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്നാണ് തൃപ്പി എന്നിക്ക് തോന്നുന്നത്. അതിനു യോജിച്ച പ്രവർത്തകന്മാർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ ന്നപ്പോലെ കേരളത്തിലും ഉണ്ട്. അടിയന്തിരമായി വേണ്ടതു സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിക്ക് ഒരു ആഫീസു ശമ്പളക്കാരനായ ഒരു അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയുമാണ്. ജില്ലാ കമ്മിറ്റികൾക്കും ഇതുപോലെയുള്ള ഒരേപ്പാട് അത്യാവശ്യമാണ്. രാഷ്ട്രീയ സംഘടന എന്ന പേരിനെ അർഹിക്കുന്ന ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിനും തക്കതായ ആഫീസും മുഴുവൻ സമയം അതിനായി ചെലവഴിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രവർത്തകന്മാരും ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു." ഈ ആവശ്യത്തിനായി സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിക്ക് മാസത്തിൽ 200 ഉറപ്പികവീതവും ജില്ലാ കമ്മിറ്റികൾക്കു 50 ഉറപ്പിക വീതവും കോൺഗ്രസ്സ് ക്വാർട്ടിൻസിനു പിരിച്ചുണ്ടാക്കേണ്ടതാണെന്നും കോൺഗ്രസ്സ് ക്വാർട്ടിൻസിൽ ശ്രദ്ധയുള്ള ഏതാനുംപേർ ശ്രമിച്ചാൽ ഇത് പ്രയാസമായി വരികയില്ലെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഈ ആവശ്യത്തിലേക്ക് 50 ഉറപ്പിക സ്വന്തം സംഭാവനയായി കത്തോടൊന്നിച്ചു ജവഹർലാൽ അയച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്തു വിദേശവസ്രസ്ഥഹിഷ്കരണ പദ്ധതിക്കു ഒരു പുതിയ ശക്തിയും ഉത്സാഹവും ലഭിച്ചിരുന്നു. സൈമൺ കമ്മീഷൻ ബഹിഷ്കരണത്തിനായി ജനങ്ങൾ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളാലും, ഗവണ്മെന്റും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരും തമ്മിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടായ സംഘട്ടനത്താലും രാജ്യത്തുണ്ടാകുവാൻ സംഗതിയായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഫലമായി മുമ്പു വിദേശവസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നവരും കൂടി ഇപ്പോൾ അവയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. കൽക്കത്തയിലെ ശ്രദ്ധാനന്ദപാർക്കിൽവെച്ചു ഗംഭീരമായ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടുകയും സംഖ്യയില്ലാത്ത വിദേശവസ്ത്രങ്ങൾ അവിടെവെച്ചു ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു സംബന്ധിച്ചു ബംഗാൾ സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കിരൻ ശങ്കർ റായിയേയും, വസ്ത്രങ്ങൾക്കു തീ കൊളുത്തിയ മഹാത്മാ

ഗാന്ധിയേയും മറ്റു പലരേയും അറസ്റ്റുചെയ്ത ഓരോ ഉറപ്പി-
കവിതം പിഴ കൊടുക്കുവാൻ അവരോട് കല്പിച്ചു. മഹാത്മാ
ഗാന്ധിയുടേയും മറ്റും അറസ്റ്റും ശിക്ഷയും, അതുപോലെ
തന്നെ അക്കാലത്തു നടന്ന പല തൊഴിലാളി നേതാക്കന്മാരു-
ടേയും അറസ്റ്റും ശിക്ഷയും രാജ്യത്തെ ക്ഷോഭം ഒന്നുകൂടി വർ-
ദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു. പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനം, നെഹ്റു റി-
പ്പോർട്ടിനെ തുടർന്നു അഖിലകക്ഷികളും ചേർന്നു നടത്തിയി-
രുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ, അ.സം.ബ്ദിയിൽ വെച്ചുണ്ടായ ബോ-
ബേറു്, പ്രസിഡണ്ട് പട്ടേലും വൈസറായിരുന്ന തമ്മിൽ അ-
ക്കാലത്തു് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന തീഷ്ണമായ അഭിപ്രായ
വ്യത്യാസങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം ഗവൺമെന്റിനേയും വളരെ
അസ്വസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. കേരളത്തിൽ അന്നു കോൺഗ്രസ്സ്
കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന മിക്ക പരിശ്രമങ്ങളിലും മഞ്ചേരി
രാമയ്യരും ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നതായി കാൺമാ-
നണ്ട്. വീടുകൾത്തോറും ഖദർ കൊണ്ടുനടന്നു് വിററിരുന്ന
വരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സുകാരോടൊപ്പം മഞ്ചേരി രാമ-
യ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നു. സൈമൺ കമ്മീഷൻ ബഹിഷ്കരണ-
ത്തേയും നെഹ്റു റിപ്പോർട്ടിനേയും തുടർന്നു ഇന്ത്യയിൽ വന്നു
ചേർന്ന പുതിയ സമരപരമായ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ല-
ക്ഷണമായിരുന്നു അതു്. അന്നു് കേരളവും ഉന്മേഷത്താൽ മുഖരി-
തമായിരുന്നു.

ബോംബെയിൽ വെച്ചു് 1929 മേയ് 25-ാം തീയതി നടന്ന
സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ വെച്ചു് പാ-
സ്സാക്കിയ ഒരു പ്രമേയം നിയമസഭകളിലെ കോൺഗ്രസ്സ് മെ-
മ്പർമാരോട് നിയമസഭകൾ വിട്ടു പുറത്തു
വരുവാൻ അനുശാസിക്കയുണ്ടായി. പ്രമേ-
നിയമസഭാ ബഹിഷ്കരണവും കടിയാൻ
ബില്ലും.

ഇതൊരാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ബലമായ
പ്രാതികൂല്യത്തെ അവർ തങ്ങളുടെ വോട്ടുമൂലം ഒരു പൊതുതിര-
ഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനെ തടയുവാനുള്ള ഗവർണ്മെ-
ണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് നിയമസഭകളുടെ

കാലാവധി നീട്ടുവാൻ ഗവർണ്മെണ്ടു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ബങ്കാളിലും ആസ്സാമിലും ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാ സംസ്ഥാനനിയമസഭകളിലേയും കോൺഗ്രസ്സ്, മെമ്പർമാർ മേലിൽ തങ്ങളുടെ പൂർണ്ണസമയവും കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടി നിറവേറുന്നതിനായി വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ബങ്കാളിലേയും ആസ്സാമിലേയും നിയമസഭാ മെമ്പർമാർക്ക് തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം തങ്ങളുടെ പേർ രജിസ്ട്രാർ ചെയ്യുവാനായി ആദ്യത്തേ യോഗത്തിൽ ഹാജരാകാവുന്നതുമാണ്. ഇതുകൂടാതെ ഗവർണ്മെണ്ടു് സമാരംഭിച്ചതായിക്കണ്ട തീവ്രമർദ്ദനനയത്തേ എതിർക്കുവാൻ ഓരോ സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയും ശക്തിയായും സംഘടിതമായും എതിർക്കേണ്ടതുമാകുന്നു." കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടും മദ്രാസ് നിയമസഭാമെമ്പറുമായ കേ. മാധവൻനായർക്ക് നിയമസഭയുടെ യോഗത്തിൽ ഹാജരാകുവാൻ പാടില്ലാതെ വന്നു. എന്നാലും കടിയാൻബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഗവർണ്മെണ്ടു് തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ആ അവസരത്തിൽ കടിയാന്മാരുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കാമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി നിയമസഭയിൽ എത്തിട്ടുള്ള താൻ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം സന്നിഹിതനാകാതെ കഴിക്കുന്നതാകയാൽ അതു് കടിയാന്മാരേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയൊരപരാധമാകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു് സംശയം തോന്നി. തന്മൂലം അദ്ദേഹം ഈ സംഗതിയേപ്പറ്റി കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടിന്നു ഒരു കത്തയച്ചു, സർവ്വേന്ത്യ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ മുൻപറഞ്ഞ തീരുമാനത്തിൽനിന്നുംതന്നെ ഒഴിവാക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കയുണ്ടായി. മലബാർ കടിയാൻ സംഘവും കേരളകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയും മാധവൻനായരുടെ അപേക്ഷ അനുവദിക്കണമെന്നു സർവ്വേന്ത്യ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ പ്രസിഡൻ്റ് ഈ അപേക്ഷകളെ അനുവദിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നു് അറിയിച്ചു. മാധവൻനായർ മലബാറിലെ കടിയാന്മാരോടു് ചെയ്തപോലെയുള്ള പ്രതിജ്ഞകൾപോലേ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ നിയമസഭാ മെമ്പർമാരും അവിടവിടത്തെ ജനങ്ങളോടു് പ്രത്യേകസങ്കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രതിജ്ഞകൾ ചെയ്തിതിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും ആ പ്രത്യേക പ്രതിജ്ഞകൾ പരിഗണിച്ചു് കോൺഗ്രസ്സ്

എം. എൽ. സി. മാറേ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ തീരുമാനത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നത് സാധ്യമോ ഉചിതമോ ആയിരിക്കയില്ലെന്നുമായിരുന്നു പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായം. കുടിയാൻ സംഘത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അവരുടെ പ്രതിനിധിയായി ജി. ശങ്കരൻനായർ ഇതിനുശേഷം അല്ലഹബാദിൽവെച്ച് കൂടിയ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിയുടെ മുമ്പിൽ നിവേദനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. വേറേയും കോൺഗ്രസ്സ് എം. എൽ. സി. മാറേ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്രകാരമുള്ള നിവേദനങ്ങളും അപേക്ഷകളും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റിക്ക് ആലോചിക്കേണ്ടിവരികയും, ലാഹോർ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം സമീപിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുകയായാൽ ബോംബെയിൽവെച്ച് ചെയ്തിരുന്ന മുൻപറഞ്ഞ തീരുമാനം ലാഹോർ സമ്മേളനംവരെ നിറുത്തിവെക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങിനെ മാധവൻനായർ ലാഹോർ സമ്മേളനം കഴിയുന്നതുവരെ നിയമസഭയുടെ യോഗങ്ങളിൽ തുടർന്ന് ഹാജരാവുകയും കുടിയാൻബിൽ നിയമമാക്കുന്നതിൽ ഗണ്യമായി സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉപ്പു സത്യാഗ്രഹം

സൈമൺ കമ്മീഷന്റെ രാജ്യമാസകലമുണ്ടായ ബോധി കോട്ട്, നെഹറു റിപ്പോർട്ടിനെ അനുകൂലിച്ച രാജ്യമാസകലമുണ്ടായ പ്രക്ഷോഭം, ലാഹോർ സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയം, അതിനെത്തുടർന്നു 1930 ജനുവരി 26-ാം തീയതി ഇന്ത്യയിലെല്ലാം പൊതുയോഗങ്ങൾ ചേർന്ന് ചെയ്ത സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം- ഇവയെല്ലാം ഒരു പുതിയ അന്തരീക്ഷത്തെ ഉണ്ടാക്കി ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ പതിനൊന്നു സംഗതികളടങ്ങിയിരുന്ന കത്തു് റെയിന്റഡ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് യുവാവിന്റെ പക്കൽ അന്നത്തെ വൈസ്റായിക്കു അയക്കുകയുണ്ടായതു്. മർവിൻ പ്രഭുവിൽനിന്നു് തൃപ്തികരമായ മറുപടി കിട്ടായ്കനിമിത്തം, അദ്ദേഹം കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോലെ സത്യാഗ്രഹസമരം ആരംഭിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പുരാണങ്ങളിലെ ചില മഹാസംഭവങ്ങളോടു് സാമ്യം വഹിക്കുന്ന ദിണ്ഡിയാത്ര, ഗാന്ധി തന്റെ സത്യാഗ്രഹശ്രമത്തിലെ അന്തേവാസികളായ 70 അനുയായികളോടുകൂടി 1930 മാർച്ചമാസം 1-ാം തീയതി ആരംഭിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ അനുയായികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സി. കൃഷ്ണൻ നായർ മുതലായി നാലു കേരളീയരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. താൻ വൈസ്റായിക്കയച്ച കത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന 11 സംഗതികളിലൊന്നു് സാധുക്കളുടെ കഞ്ഞിക്കു പോലും ഗവൺമെൻറു് നികുതി ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഉപ്പുനികുതി ഏർപ്പാടു് എടുത്തുകളയേണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ദിണ്ഡിയാത്രക്കു മുമ്പായി ഗാന്ധിചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞതു് “ഒന്നുകിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചു മടങ്ങി ആശ്ര

മത്തിലെത്തും, അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ മൃതശരീരം അറബിക്കടലിൽ ഒഴുകുന്നതു കാണും.” എന്നായിരുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന ഫിമാലയം മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ ഇന്ത്യയെ പ്രബുദ്ധമാക്കി. ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ധീരമായ ഒരു അവസാനസമരത്തിനു ജനങ്ങൾ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നുള്ള ഒരു ഉൽബോധനമായി ജനങ്ങൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയെ പരിഗണിച്ചു.

മറ്റൊറ്റൊരുപ്രദേശങ്ങളും എന്നപോലെ കേരളവും ഈ പാഞ്ചജന്യത്താൽ ഉണർന്ന് സമരോൽസുകമായി ഭവിച്ചു. കെ. കേളപ്പൻ, ടി ആർ കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ മുതലായി പലരും മലബാറിന്റെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു ഈ നവസന്ദേശത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. സ്വന്തം ജോലികളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള ഈ സത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ

കേരളത്തിലെ
ശ്രമങ്ങൾ

പങ്കുകൊള്ളുവാൻ ആയിരക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ സന്നദ്ധരായി വന്നു ഈ അവസരത്തിൽ, തനിക്കു് തലശേരി റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗുമസ്തൻ ജോലിയെ രാജിവെച്ചു് ഈ സമരത്തിനു സന്നദ്ധനായ എ കെ. വാരിയർ താഴെ പറയും പ്രകാരമുള്ള ഒരു കത്തു് കേരളസത്യാഗ്രഹ

ക്കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു:— “ചിദേശീയ ഭരണത്തിന്റെ നിരന്തരമായ മർദ്ദനനയം, ഭാരതീയരുടെ നിത്യദാരിദ്ര്യം, അവയെല്ലാം കാണുമ്പോൾ ഇവിടെ സ്വൈരമായിരിക്കുവാൻ എന്റെ മനസ്സ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. എന്നിങ്ങനെയിരുന്ന ഉദ്യോഗം ഞാൻ ഏപ്രിൽ 1-ാം തീയതി തന്നെ രാജിക്കൊടുത്തു. 5-ാം തീയതി മുതൽ എന്നെ ജോലിയിൽനിന്നു വിടുകയും ചെയ്തു. കേരളത്തിലും തുടങ്ങുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ ഒരു വാളണ്ടിയറായി ചേരുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ യുവജനങ്ങൾ ഈ സമരത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിയാതിരിക്കുവാൻ അവർക്കു് ധൈര്യവും ശക്തിയും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” ഇങ്ങിനെ ഒന്നാമത്തെ വാളണ്ടിയർ സംഘത്തിലേക്കു നിശ്ചിത ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആവശ്യത്തിലധികം വാളണ്ടിയർമാർ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞു, ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു കെ. എ. ദാമോദര

മേനോൻ, പി. കെ. രാമണ്ണിനായർ എന്നീ ദേശാഭിമാനികൾ തങ്ങൾക്ക് റംഗൂണിലുണ്ടായിരുന്ന ഗണ്യമായ ഉദ്യോഗങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞശേഷം കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയത്. അവർ രണ്ടുപേരും സത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ഗൗരവമായ ചുമതലകൾ വഹിക്കുകയും കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന ശ്രീധർ, കുമാർ, ഗുരുക്കൾ, ശേഖർ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വാളണ്ടിയർ സംഘങ്ങൾ മലബാറിലേക്ക് വരികയും ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ച് ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.*

കെ. കേളപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടുനിന്ന് പുറപ്പെട്ട ഒന്നാം വാളണ്ടിയർ സംഘത്തിൽ താഴെ പറയുന്നവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു;— കെ. കേളപ്പൻ, പി. കേശവൻ നമ്പ്യാർ, രാമൻകുറുപ്പ്, എം. കുഞ്ഞാണ്ടി, പി. കൃഷ്ണപിള്ള, പി. ആർ, ഗോപാലപിള്ള, ടി. സുബ്രഹ്മണ്യതിരുമുഖ്, വി. ഉണ്ണാമൻ ഉണ്ണിത്തിരി, വി. പി. ശ്രീകണ്ഠപ്പൊതുവാരം, എ. വി. അപ്പ, പി. സി. കുഞ്ഞിരാമൻ അടിയോടി, കൂടാളിത്താഴത്തു വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ, (ക്യാപ്റ്റൻ) വി. എം. കൃഷ്ണൻനായർ, വി. അച്ച, കെ. മാധവൻ, കെ. കുഞ്ഞപ്പ നമ്പ്യാർ, കെ. കേളക്കുറുപ്പ്, ടി. വി. രാമണ്ണിക്കിടാവ്, കെ. പി. ഗോപാലൻ, എ. കെ. വാരിയർ, എ. നാരായണപൈ, സി. അച്യുതക്കുറുപ്പ്, കെ. നാരായണൻനായർ, പി. മാധവൻ നായർ, എം. എൻ. പിഷാരടി, പി. കേശവപിള്ള, കെ. എം.

* ശ്രീധർ, ഗുരുക്കൾ എന്നിവർ ബോംബെയിൽപോയി അവിടെ വധാല, ധരാസന എന്നീ ഘോരമായ സത്യാഗ്രഹസമരങ്ങളിലേർപ്പെട്ടു. ജി. രാമചന്ദ്രൻ വേദാരണ്യത്തിൽവെച്ച് നടന്ന ഒരു സമരത്തിലെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ സത്യാഗ്രഹസമരം പാടില്ലെന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തക കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും കൊച്ചിയിൽനിന്നും വാളണ്ടിയർ സംഘങ്ങൾ മലബാറിലേക്കും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കും പോയി സത്യാഗ്രഹസമരത്തെ സാരമായി സഹായിച്ചുവന്നിരുന്നു.

കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ, പി. സി, കരുണാകരൻ, കെ. വി. കുഞ്ഞിരാമപൊതുവാൾ, പി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ. എൻ.വി. ഗൌരീദാസ്, കെ.കുമാരൻനായർ.

ഈ വള്ളിയർസംഘം 1931 ഏപ്രിൽ 13-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു പുറപ്പെട്ട കാൽനടയായി പയ്യന്നൂരിലെത്തി അവിടെവെച്ച് ഉപ്പുനിയമം ലംഘിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പുറപ്പെടുന്ന സമയത്ത് കേ. മാധവൻനായർ 500 ഉറപ്പി കയുടെ ഒരു കിഴി വള്ളിയർ സംഘടനനേതാവായ കേളപ്പൻ നായർക്ക് സമർപ്പിച്ചു. ശ്രീമാൻ കേളപ്പൻനായരെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ, എന്തുതാഗവും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ സമരാകണത്തിലേക്കു പ്രയാണമാരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ നോക്കിനിൽക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്ന തന്നെപ്പോലെ ഉള്ളവരെക്കുറിച്ച് തനിക്കു വെറുപ്പും ലജ്ജയും തോന്നുന്നുവെന്നും മാധവൻനായർ അപ്പോൾ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. കേ. കുഞ്ഞി ഗുരുമേനോൻ, സി. എച്ച്. ഗോവിന്ദൻനമ്പ്യാർ, മോയാരത്ത് ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ എന്നിവരോടുകൂടി വള്ളിയർസംഘം “മഹാത്മാഗാന്ധികീജെയം” എന്ന ശബ്ദം മുഴക്കിക്കൊണ്ടു യാത്ര തുടങ്ങി. ഈ സംഘത്തിന്നു വഴിനീളെ ലഭിച്ച ഗംഭീര സ്വാഗതവും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട പണക്കിഴികളും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യച്ഛയ്ക്കും അവർക്ക് ഈ ധർമ്മഭടന്മാരിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തിനും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. പാലക്കാട്ടുനിന്ന് ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പയ്യന്നൂർക്ക് പുറപ്പെട്ട രണ്ടാം സത്യാഗ്രഹസംഘത്തിനും വഴിയിൽ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെതന്നെ ഗംഭീരമായ സ്വാഗതവും സംഭാവനകളും ലഭിച്ചു. ഈ സംഘം ഏപ്രിൽ 24-ാംന-പയ്യന്നൂർ എത്തി.

സത്യാഗ്രഹവാളളിയർ സംഘത്തെ പയ്യന്നൂർ നിവാസികൾ അത്യന്തംഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളോടും ഉന്മേഷത്തോടുകൂടിയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. മഹാത്മജി തുടങ്ങിയുള്ള കോൺഗ്രസ്സു നേതാക്കന്മാരുടെ ഛായാപടങ്ങളാലും മറ്റു വിവിധങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങളാലും പട്ടണത്തിലെ എല്ലാ വീഥികളും പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. സർവ്വജനങ്ങളും ഒരുപോലെ ഉൽസാഹരീതരായി കാ

ണപ്പെട്ടു. ഖദർധാരികളല്ലാത്തവർ വളരെ ദുർല്ലഭമായിരുന്നു.

സത്യാഗ്രഹികൾ കടവിൽ എത്തുമ്പോഴേ പയ്യന്നൂരിലെ സ്വാഗതം ക്കും ഒരു വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടം നാഗസ്വരത്തോടും, ദീപം, നാളികേരം, വെറില, അരി, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ഇത്യാദിയോടും കൂടി അവരെ എതിരേൽക്കുവാൻ തയ്യാറായി കാത്തുനിന്നിരുന്നു. വളണ്ടിയർസംഘം ആഗതരായതോടുകൂടി ഇരുകരകളിൽനിന്നും “ജയ് ജയ്” ശബ്ദം മുഴങ്ങി. തോണിയിറങ്ങിയപ്പോൾ വി. ജി. നായനാർ കേളപ്പനേയും അനയായികളേയും മാലയണിയിച്ചു. പുഷ്പങ്ങളും പനിനീരും അവരുടെമേൽ ധാരാളം വർഷിച്ചു. അപ്പോഴത്തെ കാഴ്ച ഹൃദയാകർഷകം തന്നെയായിരുന്നു. ഹിന്ദുവെന്നോ, മുസ്ലീമാനെന്നോ ഉള്ള യാതൊരു ജാതിമതവ്യത്യാസങ്ങളും ആ സമയം അവിടെ കാണാൻ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഖദർധാരികൾ ; എല്ലാവരും ഭാരതമാതാവിന്റെ സന്താനങ്ങൾ.

ഏപ്രിൽ 23ാം തീയതി രാവിലെ കുറുർ നീലകണ്ഠൻനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ഹൃദയംഗമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിനുശേഷം കേളപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ 16 വളണ്ടിയർമാർ ഓരോ കൈചാക്കും വരണ്ടിയെടുക്കുവാൻ ഓരോ ചിരട്ടയും കയ്യിലെടുത്തു അണിയായി നടന്നുപോയി. ഉപ്പുനിയമം ലംഘിച്ചു ഉപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവരെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. പുഴവക്കിൽ ഉപ്പുനിയമലംഘനം വിശാലമായിക്കിടക്കുന്ന പടനയിൽനിന്നും ഓരോരുത്തരും സ്വച്ഛന്ദം ഉപ്പു വാരിയെടുക്കയും സ്വാദു നോക്കുകയും ചെയ്തു.

അരമണിക്കൂർ ഇപ്രകാരം കഴിച്ചതിന്റെശേഷം ആഘോഷത്തോടെ വളണ്ടിയർസംഘം ക്യാമ്പിലേക്കു തിരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സത്യാഗ്രഹം തുടർന്നുവന്നു. ഏതാനും ദിവസം പോലീസ്സുകാരിൽനിന്നും മറ്റും പ്രതിബന്ധങ്ങളൊന്നും നേരിടേണ്ടി വന്നില്ല. അനന്തരം വാറണ്ടുപ്രകാരം ഉപ്പു മുഴുവൻ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാനായി സാൾട്ട് അസിസ്റ്റന്റ് ഇൻസ്പെക്ടറും രണ്ടു ഹെഡ് കോൺസ്റ്റാബിൾമാരും ചില സാൾട്ട് ശിപായിമാരുംകൂടി വളണ്ടിയർ ക്യാമ്പിൽചെന്നു. പക്ഷേ ഒരുറച്ച

പിടിത്തം കൂടാതെ തങ്ങൾ ഉപ്പു കൈവിടുന്നതല്ലെന്നും, അതു ഗാന്ധിജിയുടെ കല്പനയും തങ്ങളുടെ ധർമ്മവുമാണെന്നും കേളപ്പൻ ഇൻസ്പെക്ടറെ ധരിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു സാഹുത് ഗിപാർ യിമാരും വള്ളണ്ടിയർമാരും കൂടി അവിടെ ഒരു ബലാബലപരീക്ഷതന്നെ നടന്നു. ഗിപായിമാർ ഉപ്പു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ വള്ളണ്ടിയർമാർ തടുത്തു. ഇതുപ്രകാരം രണ്ടുമണിക്കൂർ സാഹസം ചെയ്തതിന്നിടയിൽ കുറുകിയ ഉപ്പു മുഴുവൻ വിററുകഴിഞ്ഞു. ഇൻസ്പെക്ടറും കൂട്ടരും വിഷണ്ഡരായിമടങ്ങി. ഇതിന്റെശേഷം സത്യാഗ്രഹം ക്രമമായി തുടർന്നുവന്നു. അനവധി പേർ ക്യാമ്പിൽ എത്തി വള്ളണ്ടിയർമാരായി ചേർന്നു. മുഹമ്മദ് അബ്ദുർ റഹിമാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓപ്പിളുമാരും ഉപ്പു സത്യാഗ്രഹത്തിന്നൊരുങ്ങി. കേരളത്തിലെമ്പോലെയും ഇന്ത്യയിലെ ഇതരപ്രദേശങ്ങളിലും സമരം ഊർജ്ജിതമായി നടന്നുവന്നു. തങ്ങളെ കഠിനമായിവിഷമിപ്പിച്ച ഒരു ഭർഗ്ഗഘടനയിലെയെ തരണം ചെയ്യുവാൻ ഗവർണ്മെന്റു ഒടുവിൽ, തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ എപ്പോഴും ഉള്ളതായ മർദ്ദനത്തിന്നുതന്നെ പ്രേരിതരായി. അനേകം നേതാക്കന്മാർ കാരാഗൃഹത്തിലയക്കപ്പെടുകയും, പലർക്കും കഠിനമായ ദേഹോപദ്രവം ഏൽക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യാക്കാരുടെ മഹത്തായ ക്ഷമാശക്തി ലോകചരിത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പാത്രീഭവിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇന്ത്യാഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ മർദ്ദനനയത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ചും ലജ്ജിച്ചും അസംബളി പ്രസിഡണ്ടു വി. ജെ. പട്ടേൽ തന്റെ സ്ഥാനം രാജിവെക്കുകയുണ്ടായത്.

എന്നാൽ മലബാറിലാകട്ടെ സത്യാഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു ഒരുവാരം കഴിഞ്ഞിട്ടും അധികൃതന്മാർ മർദ്ദനത്തിന്നു പുറപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടു പലർക്കും വിസ്മയാകലമായ ഒരു ഉൽക്കണ്ഠ നിമിത്തം ആ അവസരത്തിൽ ഏപ്രിൽ 30-ാം തീയതി, ഹോസ്ദുർഗ്ഗിൽ സമരത്തിന്നു പ്ലാടു ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നവഴിക്ക് തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനു സമീപം കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ചു കേളപ്പനേയും ചില വള്ളണ്ടിയർമാരേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പക്ഷേ അല്പനേ

രം കഴിഞ്ഞു അവരെ വിട്ടയച്ചു സത്യാഗ്രഹികൾ ഉണ്ടാക്കി എന്നു പറയുന്ന ഉപ്പു ഉപയോഗിക്കുവാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു സാധനമല്ലെന്നും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കമ്പോള ഉപ്പ് സത്യാഗ്രഹികൾ വിലക്കുവാങ്ങി വെള്ളത്തിൽ കലക്കി വറ്റിച്ചു ഉപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ഗവർണ്മെണ്ടിനോ പൊതുജനങ്ങൾക്കോ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് ഇനിയും നഷ്ടമൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, സത്യാഗ്രഹികൾ വാസ്തവത്തിൽ യാതൊരു നിയമവും ലംഘിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാത്തതാണെന്നും മലബാർ കലക്ടർ ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതിന് ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ ഉടൻതന്നെ തക്ക മറുപടി പറഞ്ഞു “കമ്പോളഉപ്പാണ് ഞങ്ങൾ വിറ്റുവരുന്നതെന്നും നിയമം ലംഘിക്കുന്നില്ലെന്നും പറയുന്നത് വെറും പൊളിയാണ്. വാസ്തവവും എന്നാൽ അസുഖകരവുമായ സംഗതികളെ തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു കാണുന്നില്ലെന്ന് ഗവർണ്മെണ്ടു നടിക്കുന്നത് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ നയമാകുന്നു” എന്നും കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ ഒരു മറുപടിയിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും, പിറേദിവസം താൻ പയ്യന്തൂർവെച്ചു വീണ്ടും പരസ്യമായി ഉപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും ഇപ്പോഴുണ്ടെങ്കിൽ അധികൃതന്മാർക്ക് അവിടെവന്നു സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിക്കാമെന്നും മേൽക്കൂട്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനേ മലബാറിൽ ഉപ്പുനിയമലംഘനത്തിനായി മൂന്നാമതൊരു സംഘം പുറപ്പെട്ടു. കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യരുടെ മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ഉത്സാഹം വർദ്ധിച്ചതിനനുസരിച്ച് അധികൃതന്മാർക്ക് രോഷവും കൂടിക്കൂടി വന്നു.

മേയ് 5ാം തീയതി മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ദണ്ഡിസമുദ്രതീരത്തിൽവെച്ചു ഉപ്പുനിയമം ലംഘിക്കുന്നതിനായി അറസ്റ്റു ചെയ്തു. വിചാണേകൂടാതെ ഗവൺമെന്റിനിഷ്ടമുള്ള കാലത്തോളം തടവിൽവെക്കുവാൻ അവർ നേതാക്കന്മാർക്ക് കൺവാദം നൽകുന്ന ഒരു പഴയ റഗുലേഷൻ നന്നുസരിച്ച് ഗാന്ധിയെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനു ശേഷം മലബാറിൽ

അധികൃതരുടെ പെരുമാറ്റത്തിന് വലിയ ഒരു മാറ്റം പ്രത്യക്ഷമായി. 12-ാം തീയതി രാവിലെ കോഴിക്കോട്ടു കടപ്പാറത്ത് ഉപ്പുനിയമലംഘനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരെല്ലാം പോലീസ്സുകാരാക്രമിച്ചു. പോലീസ്സുസൂപ്രണ്ടിന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് ലാത്തികൊണ്ടു പ്രഹരിക്കുക എന്നതേയല്ല, അടിക്കുക, ബുട്സ്കൊണ്ടു ചവിട്ടുക ഇत्याദിയും തുടങ്ങി. കത്തും ചവിട്ടും കൊണ്ടു മുപ്പതിലധികംപേർക്കു് ദേഹോപദ്രവമേല്പിക്കുകയും, കേളപ്പൻ, അബ്ദുറഹിമാൻ, ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ, മാധവനാർ, ശർമ്മ, കൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവരെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു വാറണ്ട് കാണിക്കാതെ താൻ വരുന്നതല്ലെന്ന് ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ ശഠിച്ചുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചിഴച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയാണുണ്ടായതു്, ഈ നിർഭയമട്ടനം കണ്ടു് ജനങ്ങൾ സ്തബ്ധരായി നിന്നുപോയി. അറസ്റ്റു ചെയ്തവരെ ഡിവിഷനൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോയി വിചാരണ ആരംഭിച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഭാഗം ഒന്നാം സാക്ഷിയായി സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ നീലകണ്ഠൻനായരും, രണ്ടാംസാക്ഷിയായി പോലീസ്സു് സൂപ്രണ്ടും മൊഴികൊടുത്തു. എതിർപോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായതേ ഇല്ല. പ്രതികളുടെ പേരിൽ ഇന്ത്യൻ പീനൽകോഡ് 145-ാം വകുപ്പുപ്രകാരവും മദ്രാസ് ഉപ്പുനിയമം 14-ാം വകുപ്പു സി. എഫ്. സി. നിബന്ധനകൾ പ്രകാരവും കുറ്റം ചുമത്തി ഓരോരുത്തർക്കും ആദ്യത്തെ വകുപ്പുപ്രകാരം ആറുമാസവും രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പുപ്രകാരം മൂന്നുമാസവും കുറ്റം തടവു വിധിക്കപ്പെട്ടു.

പിറേദിവസം (മേയ് 13-ാം തീയതി) സത്യാഗ്രഹികൾ വീണ്ടും നിയമലംഘനം ചെയ്തു ഉപ്പുണ്ടാക്കുവാനായി കോഴിക്കോട്ടു കടപ്പാറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ദേശീയ പതാകകൾ പിടിച്ചു ദേശീയ ഗാനങ്ങൾ പാടിയും ജയശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങളും, നീണ്ടുനിവർന്ന വടികൾ മുറുകെ പിടിച്ചു അണിനിരന്നുകൊണ്ടു് ഒരു സെറൂ പോലീസുകാരും അവിടെ കാത്തുനില്പുണ്ടായിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹികൾ എത്തി

തുടർച്ചയായ നിയമ
ലംഘനം

യതോടുകൂടി ചെറുകുട്ടികൾപോലും നിശബ്ധരായി ഉൽകണ്ഠയോടെ നോക്കി നില്പായി. മുസ്തഫാ, എം. എം., മേനോൻ, പുതുശേരി കഞ്ഞിക്കണ്ണൻ നായർ, സി. അച്യുതക്കുറുപ്പ് എന്നിവർ ചിരട്ടയും പാത്രങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു, തങ്ങൾ ഉപ്പനിയമം ലംഘിക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണെന്ന് കഞ്ഞിക്കണ്ണൻനായർ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും ശാന്തരായിരിപ്പാൻ അവരോടഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു— ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ബഹളം നേരിടാതിരിക്കുവാൻ കെ. മാധവൻ നായർ, സുന്ദരയ്യർ മുതലായവർ അന്ത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തിരുന്നു—സത്യാഗ്രഹികൾ അടുപ്പുകൂട്ടി, കടലിൽ നിന്ന് വെള്ളം മുക്കിയെടുത്തു തിളപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന പോലീസ് അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്രണ്ട് ആമുസാഹേബിന്റെ ക്ഷമ അവസാനിക്കുകയും അദ്ദേഹം അടുത്തുനിന്നിരുന്ന ഒരു കാൺസ്റ്റാബിളിനെ വിളിച്ചു എന്തോ മന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ ആ കാൺസ്റ്റാബിൾ ലാത്തിയുമായിച്ചെന്നു് വെള്ളം തിളപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാത്രം തല്ലിപ്പൊളിച്ചു. ആരേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. സത്യാഗ്രഹസമരം സംബന്ധിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തിയ സമരസമിതിയുടെ നേതാവായി മൊയ്തു മൌലവിയും മെമ്പറായി കോയക്കുഞ്ഞിയും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

1930മേയ് 17-ാംതീയതി കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു യോഗം പയ്യന്നൂരിൽവെച്ച് കുറുർ നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറായി കെ. മാധവൻ നായരേയും സെക്രട്ടറിയായി പി. കെ. കഞ്ഞിശ്ശങ്കരമേനോനേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. താഴെ പറയുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. (1) കഴിഞ്ഞ തികളാഴ്ച കോഴിക്കോട്ടു കടപ്പുറത്തുവെച്ച് ഉപ്പനിയമലംഘനം ചെയ്ത സത്യാഗ്രഹികളെ ചില പോലീസുകാർ കുറുവടി കൊണ്ടടിക്കുകയും ബുദ്ധിമുട്ട് ചവിട്ടുകയും ചെയ്തു. മർദ്ദിച്ച അവസരത്തിൽ സത്യാഗ്രഹികൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച സഹന ശക്തിയെ ഈയോഗം ഹാർമോനി അഭിനന്ദിക്കുന്നു. (2) ഉപ്പസത്യാഗ്രഹം നട

സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിയുടെ അഭിനന്ദനം.

തുകയാൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട കേളപ്പൻ, മുഹമ്മദ് അബ്ദുർ റഹിമാൻ, കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ, എ. സി. കണ്ണൻനായർ, മാധവൻനായർ, കെ. ടി. കഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാർ, ആർ. വി. ശർമ്മ, കൃഷ്ണപിള്ള എന്നീ കേരളീയസത്യാഗ്രഹ നേതാക്കന്മാരെ ഈ യോഗം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. (3) കേരളസത്യാഗ്രഹികൾ ഉപ്പനിയമത്തെ ലംഘിച്ച എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പൊതുജനങ്ങൾക്കു വലിയ ഉത്സാഹവും കോൺഗ്രസ്സ് കാര്യപരിപാടിയിൽ നിർവ്യാജമായ അനുഭാവവും കണ്ടു വരുന്നതുകൊണ്ട് നിയമലംഘനപ്രചാരം കേരളത്തിലെ മറ്റു പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിലും നടത്താൻ ഉടനേ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും അതിനെ തുടർന്ന് ചിറക്കൽ താലൂക്കിലും ഹോസ്ദുർഗ്ഗ താലൂക്കിലും മദ്യവർജ്ജനപരിശ്രമം ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും സത്യാഗ്രഹക്കമ്മിറ്റിയോടു ഈ യോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. (4) ഭാരതഭൂമിയുടെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം മുന്നണിയിൽവന്ന നേതൃത്വം വഹിച്ചു വേലചെയ്യുന്ന ശ്രീമതി സരോജിനിനായഡു മുതലായ ധീരവനിതകളേയും, ഈ സഹന സമരത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട റഗ്മണി, ലക്ഷ്മി, കമലാദേവി, മുതലായ സ്ത്രീരത്നങ്ങളേയും ഈ യോഗം അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

അബ്ദുർ റഹിമാൻ, കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ മുതലായവരെ ശിക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം സത്യാഗ്രഹ നിരോധനത്തിൽ വീണ്ടും അധികൃതന്മാർ അല്പം അലസത പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അറസ്റ്റുകളും അടിയും ഉണ്ടായില്ല എന്നാൽ ജൂൺ ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ആ സ്ഥിതിക്ക് വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. ജൂൺ 7ാം തീയതി വടകരെ വെച്ചു എം. എൻ. പിഷാരടി, പി. കഞ്ഞിക്കണ്ണൻ നായർ, ടി കെ. ഗോപാലൻകിടാവ്, അച്യുതൻ വൈദ്യർ, കെ. എസ്. കഞ്ഞിരാമൻ എന്നിവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയും, അടുത്തദിവസം 4 മാസത്തേക്ക് നല്ല നടപ്പിന് ജാമ്യം കൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെടുകയും 100 ഉറപ്പിക വീതം പിഴയിടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് തുടർച്ചയായി അറസ്റ്റുകളും തുടങ്ങി. ഉപ്പനിയമലംഘനത്തോടുകൂടി മദ്യവർജ്ജനത്തിനായുള്ള പിക്കററിംഗ്, വിദേശവസ്രാഷാപ്പ് പീക്കററിംഗ്, മദ്യമുണ്ടാക്കൽ തന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥന എന്നിവയും നടന്നു ജൂൺ 8-ാം തീയതി

നിയമലംഘന
ദിനാഘോഷം

“സമസ്തകേരള ഉപ്പുനിയമലംഘന ദിനമായി മലബാറിൽ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കൊണ്ടാടി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വടക്കേ മലബാറിൽ അനേകം അറസ്റ്റുകൾ നടന്നു. വിശ്വനാഥ ഭട്ട്, ജനാർദ്ദനപ്പേണായി, വാസുദേവപ്പേണായി, കൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ എന്നിവരെ തലശ്ശേരിവെച്ച് അറസ്റ്റു ചെയ്തു മജിസ്ട്രേട്ട് കോടതിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. വാറണ്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് പാലത്തിൽ ഗോപാലൻ, എൽ. എസ്. പ്രഭു എന്നിവർ സ്വയമേവ കോടതിയിൽ ഹാജർ കൊടുത്തു. ഇവരിൽ എൽ. എസ്. പ്രഭുവിന്നു ആറുമാസത്തെ കഠിനതടവും മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം 9 മാസത്തെ കഠിനതടവും, സ്റ്റേറ്റ് റോററുമെന്റിൽ ഒപ്പിടാത്തതിന്നു 25 ഉറപ്പിക പിഴയും പിഴ അടയ്ക്കാത്താൽ ഒരു മാസത്തെ തടവുശിക്ഷയുമാണ് ലഭിച്ചത്. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു ടി. വി. ചാത്തുക്കുട്ടി നായരേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തത്. “സ്വാഭിമാനി” പത്രം അച്ചടിച്ചിരുന്ന “ആനന്ദവിലാസം” “അച്ചുകൂടത്തോടു” 1500 ഉറപ്പിക ജാമ്യം ചോദിച്ചു. അത് സത്യാഗ്രഹവർത്തമാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിന്നു പുതിയ പ്രസ്സ് നിയമം അനുസരിച്ചായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ യു. ഗോപാലമേനോൻ, കേ. മാധവൻനായർ, കേ. രാമൻമേനോൻ കേ. മാധവമേനോൻ എന്നീ നേതാക്കന്മാരും മുന്നോട്ടിറങ്ങി.

മേയ് 23-ാം തീയതി കെ. മാധവൻ നായർ താഴെപ്പറയും പ്രകാരം ഒരു സ്റ്റേറ്റ് റോററുമെന്റ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി:—“മലബാറിൽ സത്യാഗ്രഹസമരം ആരംഭിച്ചിട്ടു നാല്പതു ദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും അതു ഈ ജില്ലയിലെ ജനങ്ങളെ ആകമാനം ഇളക്കി തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു അതിന്റെ പരമശത്രുക്കൾ പോലും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. കേളപ്പന്റെ ധൈര്യവും, കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യരുടെ സഹനവും മുഹമ്മദ് അബ്ദുൾ റഹിമാന്റെ സ്വരാജ്യ സ്നേഹവും ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന കേരളത്തെ ഉണർത്തി. ഭീരുക്കളെ ധീരന്മാരാക്കി അലസന്മാരെ ഉത്സാഹമുള്ളവരും ആക്കി. കാസർകോടു മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ സത്യാഗ്രഹസമരത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനികൾ മുഴങ്ങി. ഇതെല്ലാം മലബാറിലെ ചില ജനികളും വടക്കേ മലബാറിൽ

മാധവൻനായരുടെ
പ്രസ്താവന

ചിലമാപ്പിളമാരും ചില അപഗന്ധാർത്ഥങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ജന്മികളിൽ അധികം പേരും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോടനുഭാവമുള്ളവരാണെന്നും അവരുടെ ഉള്ളറിഞ്ഞവർക്കറിയാം. ജന്മിയുവാക്കന്മാർ മുഴുവൻതന്നെ സത്യാഗ്രഹികളെ പരസ്യമായോ രഹസ്യമായോ സഹായിക്കുന്നവരാണ് മാപ്പിളമാർ ഒട്ടാനകുന്നു നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് കാര്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ, അവരുടെ ഇടയിലും ഇപ്പോൾ ഇതാ വലുതായ മാറ്റം കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റത്തിനു ഡെപ്യൂട്ടി സൂപ്രണ്ട് ആമുസാഫെബിനോട്ട് സത്യാഗ്രഹികൾ എത്രതന്നെ നന്ദിപറഞ്ഞാലും മതിയാകുന്നതല്ല. കോഴിക്കോട്ടെ കടപ്പുറത്തുവെച്ചുണ്ടായ പെരുമാറ്റം അയാളുടെ സ്വന്തം അനുഭവമാരെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളുടെ ധൈര്യവും ശാന്തതയും സഹനശക്തിയും കോഴിക്കോട്ടുനഗരത്തെ സത്യാഗ്രഹികളുടെ ഭാഗത്തേക്കു വശീകരിച്ചു. സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനത്തിനു ഈ നഗരത്തിൽ മാത്രമല്ല, മലബാറിലാകെയും ഒരുറച്ച സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്തതന്നെ മൊയ്തലിലെ, കോഴിക്കോട്ടെ ടൗൺ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി നെ കൂട്ടി പി. കമരൻ എന്നിവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അവർക്ക് 9 മാസം വീതം തടവുശിക്ഷ നൽകി കേന്ദ്രത്തിൽ രാമൻമേനോൻ, കോഴ പ്പുറത്ത് മാധവമേനോൻ, മിസിസ് കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ എന്നിവരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു സമരത്തിലേർപ്പെട്ട ജയിലിലുള്ള പോകുന്ന ഒന്നാമത്തെ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ മലബാറിൽ മിസിസ് കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യരായിരുന്നു.

കോൺഗ്രസ്സ് സംഘങ്ങളേയും സർവ്വേന്ത്യാ പ്രവർത്തകന്മാരിലേ തന്നെയും ഗവണ്മെന്റ് നിയമവിരുദ്ധമാക്കി വിളംബരം ചെയ്തു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് മാളവ്യ പ്രസ്താവിച്ചത് “ഗവൺമെന്റിന്റെ മർദ്ദനനയം അതിന്റെ മുൻപു ന്യായസ്ഥയിൽ എത്തിയെന്നാണ് ഇപ്പോൾ വിചരിക്കേണ്ടത്” എന്നായിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആജ്ഞാശിരസ്സായ മർദ്ദനനയം വഹിച്ചു. താൻ എന്തു ചെയ്യാനും തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്ന് മാളവ്യ ഈ അവസരത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിദ്ധത്തിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജലായ് 7-ാം തീയതി കെ. മാധവൻ നായർ, ഹസ്സൻ കോയമൊല്ല, യു. ഗോപാലമേനോൻ, എം. ഗോവിന്ദമേനോൻ, പി. കുട്ടികൃഷ്ണപണിക്കർ എന്നിവർക്കു 143-ാം വകുപ്പുകാരും നിരോധനാജ്ഞ നൽകി. ഇക്കാലത്തു വിദേശവസ്രവ്യാപ്തകളും മദ്യവ്യാപ്തകളും വിജയപൂർവ്വം പിടിക്കു ചെയ്തവനിൽനിന്നു പിടിക്കാതിരുന്നെ സഹായിക്കുകയോ നിയമലംഘനത്തിനുള്ള സങ്കേതം വിളിച്ചു കൂട്ടുകയോ ചെയ്തപോകരുതെന്നായിരുന്നു മേൽപറഞ്ഞ നിരോധനാജ്ഞ. ജലായി 9-ാം തീ

യതി മാധവൻ നായർ വീണ്ടും ഒ.ജെ.സി.റേ

റുമെന്റു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി:— “മാതൃഭൂ

ഘടയദേശകമായ

സ്ഥിതി

മിയോടുള്ള തങ്ങളുടെ കടമയെ നിർവ്വഹി

ക്കുവാൻ കോഴിക്കോട്ടെ കടപ്പറത്തുവെച്ചു

കൂടിയ സാധുവിദ്യാർത്ഥികളെ നിരായുധ

രും നിരപരാധികളുമായ ചെറുബാലന്മാരെ നിർദ്വയമായും ക്രൂ

രമായും ലാത്തിക്കുറുവടികൾകൊണ്ടു അടിച്ചു തല പൊട്ടിക്കു

വാനും, കൈകാലുകൾ അടിച്ചു ഒടിക്കുവാനും മലയാളത്തിലെ

സ്രീകൾ പെറാവരാണെന്നു പറയുന്ന ചിലർക്കു കൈ പൊന്തി

യല്ലോ എന്നാലോചിക്കുന്നതുതന്നെ ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നു. ഇവർ

വല്ലകുറവും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ പോലീസ്സ് ചടങ്ങു

കളെപ്പോലും അവഗണിച്ചു കുറുവടികളിൽ ഊക്കു മുഴുവൻ ഉപ

യോഗിച്ചു വല്ല ദുഷ്ടസർപ്പങ്ങളേയും തല്ലിക്കൊല്ലുന്ന രീതി

യിൽ ഭണ്ഡപ്രഹരണം ചെയ്തുവേണമോ ഈ ചെറുബാലന്മാരെ

പിരിച്ചുവിടുവാൻ? ഹാ! കഷ്ടം ഈ നഗരത്തിൽ യോഗ്യ

ന്മാരെന്നും ധനികന്മാരെന്നും പൗരപ്രമാണികളെന്നും പറയു

ന്നവർ ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കാണ

മ്പോൾ മേലധികാരികളുടെ കൽപനയെ കണ്ണും ചിമ്മി അനു

സരിക്കുന്ന വിവരമില്ലാത്ത പോലീസുകാരെ ഞാനെന്നിന്നു

പഴിക്കുന്നു? സാഹസമായ യാതൊരു കാര്യങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടു

പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ഇതുവരേയും ഒരങ്ങി

യിരുന്നില്ല. സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലമായി ജനങ്ങ

ളുടെ ഇടയിൽ ഉളവായ ഉത്സാഹത്തെ സ്വദേശിപ്രചരണം

മദ്യവർജ്ജനം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ തിരിച്ചുവിടുവാൻ ചില

സംരംഭങ്ങൾ മാത്രമാണു കോഴിക്കോട്ടുനഗരത്തിൽ ഞങ്ങൾ

ചെയ്തവനതു്. വിദേശവസ്രവ്യാപാരികൾക്കും മദ്യവ്യാപ്തകൾ

ത്തിൽ വിളിച്ചവർക്കും കഴിയുന്നതും നഷ്ടം വരുത്താതിരിക്കാവുന്നവിധം ചില നിബന്ധനകളും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ഈ നിബന്ധനകളോടു് ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു വാളണ്ടിയർമാർ പിന്നെറു ചെയ്യുകയും വേറെ മൂന്നു വാളണ്ടിയർമാർ ആരംഭിച്ചതെങ്കിലും ഒതുക്കി നിർത്തുകയുമായിരുന്നു പതിവു്. എന്നാൽ ആറുപേരിലധികം ഒരു ഷാപ്പിന്റേ മുമ്പിൽനിന്നുപോകരുതെന്നു ഇപ്പോൾ 144 ഓ. വകുപ്പുപ്രകാരം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ വാളണ്ടിയർമാരുടെ സംഖ്യനാലായി ചുരുക്കി. എന്നാൽ വലിയ സന്നാഹത്തോടുകൂടി കലക്ടരും ഡിസ്ട്രിക്ട് സൂപ്രണ്ടും സ്ഥലത്തെത്തി ജനങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തി ഓടിച്ചു പൊതു യോഗങ്ങളെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപനയും ഞങ്ങളിൽ ചിലർക്കു് നൽകിയിരിക്കുന്നു. പരിഭ്രമംകൊണ്ടു് മതിമറന്ന അധികൃതന്മാർ ചാപല്യം കാട്ടുന്നു. അതനുസരിച്ചു കോൺഗ്രസ്സ് ഭാരവാഹികളും ചാപല്യം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നതല്ല. കോഴിക്കോട്ടാരംഭിച്ചിട്ടുള്ള (മദ്യഷാപ്പ്) പിന്നെറിംഗ് സമാധാനപരമായി തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻതന്നെയാണു് സത്യാഗ്രഹികൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.” താൻ ബന്ധനസ്ഥനായാൽ തന്റെ അനന്തരഗാമികളും സമാധാനപരമായി പിന്നെറിംഗ് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നും മാധവൻനായർ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. 144 ഓ. വകുപ്പിനെ ലംഘിച്ചു് ധീരനായ കുട്ടികൃഷ്ണപ്പണിക്കർ പൊതുയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതും അതിൽ പ്രസംഗിച്ചതും പോലീസുകാർ വന്നു് അടിച്ചവീഴ്ത്തിയതും പിന്നേയും എണ്ണീറുന്നിന്നു പ്രസംഗിച്ചതും, പിന്നേയും പിന്നേയും അടികൊണ്ടിട്ടും തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു് വിരമിക്കാതിരുന്നതും അത്യന്തം അഭിനന്ദനീയംതന്നെയാണെന്നും മാധവൻ നായർ ഈ സ്പോററുമെൻറിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

ജൂലായി 9-ാം തീയതി കെ. മാധവൻനായർ, യു. ഗോപാലമേനോൻ, നീലകണ്ഠൻ എന്നിവരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തു. ഈവർത്തമാനം അറിഞ്ഞു ഉടനേഗണപതി ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂട്ടത്തോടെ പുറത്തിറങ്ങി ഘോഷ

അറസ്റ്റും ഘോഷ യാത്രയായി സാമൂതിരി കോളേജിനു യാത്രയും സമീപത്തെത്തി. ആ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളും പുറത്തിറങ്ങി എല്ലാവരും ഒരു മിച്ച് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് വരെ ഘോഷയാത്ര പോയി. ആ കോളേജിലേയും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അധികം പേർ ഘോഷയാത്രക്കാരോടു ചേർന്നു. അവരെല്ലാംകൂടി ഗംഭീരമായ ഒരു ഘോഷയാത്രയായി ടൗൺ പുറം വീണ്ടും സാമൂതിരി കോളേജിന്റെ മുൻഭാഗത്തെത്തി. അവിടെ അരയാൽത്തറക്കു സമീപം ഒരു യോഗം ചേർന്നു, ആവശ്യമായി വന്നാൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ വിട്ട രാജ്യസേവനത്തിനിറങ്ങണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അറസ്റ്റിനും ഉണ്ടായില്ല. മാധവൻനായർ, ഗോപാലമേനോൻ, നീലകണ്ഠൻ എന്നിവർക്കു ഞാലുമാസത്തെ വെറും തടവുശിക്ഷ നൽകി. കോൺഗ്രസ്സുകാരുമായി മാധവൻനായർക്കു പകരം ഹസ്സൻകോയമൊല്ലയെ നോമിനേറ്റു ചെയ്തിരുന്ന പ്രകാരം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സമരം നിർത്തിയപ്പോൾ തുടർന്നുവന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ധർമ്മഭടന്മാരോടു അധികൃതന്മാർ പെരുമാറിയ ക്രൂരവും നിർദ്വയവുമായ സമ്പ്രദായം ആരുടെ ഹൃദയത്തേയും ഭേദിക്കുന്നതായിരുന്നു. സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം എന്നീ മോഹനാദർശങ്ങൾ സ്വന്തം നിഷ്ക്കളങ്കരായ യുവജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് വേഗം പ്രവേശിക്കുന്നത്. ഇതെവിടേയും ഉള്ള ഒരു അനുഭവവുമാണ്. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രോഗ്രാം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു യുവജനങ്ങളുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും പല സംഘങ്ങളും ഇക്കാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കൊഴിക്കോട്ടെ ഉത്സാഹശീലരായ ബാലന്മാർ 1930 ഒക്ടോബർ 12-ാം തീയതി ചാലപ്പുറത്തു ഒരു യോഗംകൂടി “ബാലഭാരതസേവാസംഘം” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടനയെ ഏർപ്പെടുത്തി. കൊഴിക്കോട്ടെ പല വിദ്യാലയങ്ങളിലേയും വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ. എല്ലാവരുംതന്നെ 18 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള ബാലന്മാ

രും ആയിരുന്നു. ഇവർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ ബാലന്മാർക്കു മാത്രം കയായി ഭവിച്ചു. അവരും ഇപ്രകാരമുള്ള സംഘടനകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഒളവണ്ണ, പുതിയപാലം, മാങ്കാവു, പുതിയറ, ചാവക്കാട്, കമരനല്ലൂർ, തൃപ്രയാർ, മതിലകം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ഇരിങ്ങത്തു, കല്ലത്തൂർ, അണ്ടത്തോട്, ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടു ദിക്കുകളിൽ ബാലഭാരതസേവാസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. വിദേശവസ്രാഷാപ്പകൾ പിടിക്കാറു ചെയ്യുന്നതിലും സ്വദേശിയെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും ലഘുപത്രികകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലും ഇവർ ഗണ്യമായ വിധം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തിയെ സഹായിച്ചു. വെളിച്ചത്തെ തുടർന്നു ഇരട്ടം ഇരട്ടിനെ തുടർന്നു വെളിച്ചവും ഉണ്ടാവുന്നതു പ്രകൃതിയിലെ അനുഭവമാണ്. സമരകോലാഹലം ശമിച്ചതോടുകൂടി യുവജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹത്തിലും ഒരു മാന്യം സംഭവിച്ചു. സംഘത്തിന്റെ കാര്യദർശിയും ആദ്യവസാനമുള്ള അതിന്റെ ഉത്സാഹികളിൽ ഒരാളും ആയ എ. പി. ശിവരാമൻകുട്ടിനായരുടെ വീട്ടിൽ— ബാലഭാരതസേവാസംഘത്തിന്റെ കാര്യാലയത്തിൽ— പോലീസ്സുകാർ കയറുകയും സംഘത്തിന്റെ റിക്കാർഡുകൾ ഉൾപ്പെടെ പല സാധനങ്ങളും പിടിച്ചടക്കുകയും ചെയ്തു.

1930 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റി നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഗവർണ്മെണ്ട് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം കമ്മിറ്റിയെ നിലവിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ട് അതുവഴി പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു പ്രയാസമായി വരികയാൽ ഒരു സർവ്വാധിപതി മുഖേന കാര്യം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങിനെ നിയമിക്കപ്പെട്ട ആറു സർവ്വാധിപന്മാർ അവർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടുന്മാരെ അനുഗമിച്ചു വഴിക്കുവഴിയെ കാരാഗൃഹത്തിൽ പോയി. 7-ാമത്തെ സർവാധിപതിയായിരുന്ന മിസ്സിസ് മാർഗററ്റ് പാവമണിയുടെ കാലത്തായിരുന്ന ഗാന്ധി—ഇർവിൻസന്ധി ഉണ്ടായതു.

1931 ജനുവരി 21-ാം തീയതി പി. രാമസ്വാമിമേനോന്റെ ചരമത്താൽ കേരളത്തിന്നും, ഫിബ്രുവരി 6-ാം തീയതി മോട്ടിലാൽ നെഹറുവിന്റെ ചരമത്താൽ ഇന്ത്യക്കും ഗംഭീരമായ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. രാമസ്വാമിമേനോന്റെ

അപരിഹാര്യ
മായ നഷ്ടം

അകാലചരമം നിമിത്തം കേരളത്തിനും
“മാതൃഭൂമിക്കും” സംഭവിച്ച നഷ്ടം കേ-
വലം അപരിഹാര്യമായിരുന്നു.

1931 മാർച്ച് മാസം 5-ാം തീയതി ഇന്ത്യയിൽ ഉപസത്യാ-
ഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഗാന്ധി—
ഇർവിൻസന് നി വിളംബരപ്പെടുത്തി.
അതിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് സി-
ഗാന്ധി—ഇർവിൻ വിരമനിയമലംഘനം പിൻവലിച്ചു. ബ്രി-
സന്ധി ടീഷ് സാമാനങ്ങളുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ ത-
ടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്ന് ഉറപ്പുനൽകി. സ-
മാധാന ലംഘനത്തിന് ഹേതുവായ പി-
ക്കറ്റ ചെലുവാൻള്ള അവകാശം ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരി-
ക്കുകയും ഓർഡിനൻസ് നിയമങ്ങൾ പിൻവലിക്കുകയും ഉപ്പു-
ണ്ടാക്കാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്ക് സ്വന്തമുപ-
യോഗത്തിനോ അതാതു ഗ്രാമങ്ങളിലെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ
വില്പന നടത്തുന്നതിനോ, ആയി ഉപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ അനുവദിക്ക-
കയും സകലസത്യാഗ്രത്തടവുകാരേയും വിമുക്തരാക്കുകയും
ചെയ്തു. മാർച്ച് 15-ാം തീയതി കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സു-
ക്കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു യോഗം ചേർന്നതിൽ പുതിയ പ്രവർത്തക-
ക്കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് കേ. കേളപ്പനേ അദ്ധ്യക്ഷനായും കേ. മാധ-
വനാരേ സെക്രട്ടറിയായും, കാർത്തുധാനി അമ്മ മുതലായി ആറു-
പേരെ അംഗങ്ങളായും തിരഞ്ഞെടുത്തു. പി രാമണ്ണാമേനോ-
ന്റെ ചരമത്തിൽ അനുശോചിക്കുകയും സത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ
മൃതിയടഞ്ഞ രാമൻകുട്ടി പണിക്കർ, കുഞ്ഞിരാമൻ അടിയോടി,
പി. കെ. പണിക്കർ, നാരായണൻ എന്നീ ധർമ്മഭടന്മാരുടെ
മഹത്തായ ത്യാഗങ്ങളെ ബഹുമാനപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ച് രേഖ-
പ്പെടുത്തുകയും എല്ലാ വാളണ്ടിയർമാരേയും അഭിനന്ദിക്കുകയും
ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധി-ഇർവിൻസന്ധി വ്യവസ്ഥകളെ
അനുസരിക്കുവാനും കരാച്ചി സമ്മേളനത്തിൽ ഗാന്ധിയുടെ
നിലയെ അനുകൂലിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ
പാസ്സാക്കി.

1931 മേയ് മാസത്തിൽ 3, 4, 5 ഈ തീയതികളിൽ വടക-
രവെച്ചു കേരളസംസ്ഥാന സമ്മേളനം സേൻ ഗുപ്തയുടെ അദ്ധ്യ-

ക്ഷതയിൽ നടന്നു. പി, കെ, നാരായണൻ നായരായിരുന്നു ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സ്വാഗതസംഘാധ്യക്ഷൻ. സേൻഗ്രപ്പയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ, ഗാന്ധിജിന്റെ സന്ധി താൽക്കാലികം മാത്രമാണെന്നും, നമുക്ക് വിജയം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും നമ്മുടെ പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെത്തുവാൻ ഇനിയും അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. “നമുക്കു വേണ്ടതു് പൂർണ്ണമായ അധികാരമാണു്; ഈജിപ്റ്റിനു ലഭിച്ച

5-ാം സംസ്ഥാന
സമ്മേളനം 1931

മാതിരിയുള്ള “സ്വാതന്ത്ര്യ” സ്ഥിതിയല്ല. വെറും സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നുള്ള പേരുപറഞ്ഞു് നമ്മെ മയക്കുവാനും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. രണ്ടാം വട്ടമേശസമ്മേളനവും അതിന്റെ മുൻഗാമിയെപ്പോലെ വെറും ഒരു പ്രഹസനമായി പരിണമിക്കുവാനേ ഇടയുള്ളൂ. അതിനാൽ ഇനിയും സമരത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിടുന്നതാണു്. പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊന്നുംകൊണ്ടും ഇന്ത്യ തൃപ്തിപ്പെടുകയാത്തതാണു്” എന്നായിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉദ്ബോധനം. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ട പ്രധാനപ്രമേയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണു്:— (1) രാമസ്വാമി അയ്യപ്പന്റെയും സത്യാഗ്രഹത്തിൽ മുതിയടഞ്ഞ കുട്ടികൃഷ്ണപ്പണിക്കർ തുടങ്ങിയ വിരാത്മാക്കളുടെയും ചരമത്തിൽ അനുശോചനം. (2) മൊയ്ത മൗലവി, അബ്ദുർ റഹിമാൻ ഇവർ രണ്ടുപേരും കേരളത്തിലെ സത്യാഗ്രഹസമരത്തിന്റെ വിജയത്തിനു പ്രധാന കാരണഭൂതന്മാരായിരുന്നുവെന്നു് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അഭിനന്ദനം. (3) തൊഴിലാളികളെ സംഘടിപ്പിച്ചു് യൂണിയൻ സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളോടു ചെല്ല നിർദ്ദേശം. (4) കറാച്ചിസമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സായ പ്രാഥമികപൗരാവകാശപ്രമേയം നാട്ടുരാജ്യ പ്രജകൾക്കും ബാധകമായിരിക്കണമെന്നും, ഭരണത്തിന്റെ നിത്യജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ രൂപവൽക്കരിക്കണമെന്നും, ഏതൊരു ഗവൺമെൻറു് ജീവനക്കാരനും ചുമങ്ങിയതു മുപ്പതു ഉറപ്പികയെങ്കിലും പ്രതിമാസം ലഭിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായം. (5) നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഉടൻതന്നെ സമ്പൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വപ്നമായ

വ്യവസ്ഥകൾ ഫെഡറൽഭരണഘടനയിലുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അതില്ലാതെയുള്ള യാതൊരു ഫെഡറൽ വ്യവസ്ഥയും ജനങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ള പ്രഖ്യാപനം. (6) ഫൈനവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശനം നൽകേണമെന്നു സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളോടും ദേവസ്വം അധികാരികളോടും അഭ്യർത്ഥന.

സമ്മേളനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ചെറു ഉപസംഹാര പ്രസംഗത്തിൽ സേൻഗുപ്ത ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:— “ഇനിയൊരു മഹാസമരം ഞാൻ ഭാഷനാലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ കണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആ സമരത്തിലും കേരളീയർ ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനം കൈക്കലാക്കുമെന്നതിൽ എനിക്ക് സന്ദേഹമില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ സമരത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ ആകെ കൂടി അറുപതിനായിരം പേർ കാരാഗൃഹവാസം സ്വീകരിച്ചു. അവരിൽ പന്തിരായിരം പേർ മുസ്ലീംകളുമായിരുന്നു. അതത്രയും തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു.”

ഈ സമ്മേളനത്തോടുകൂടി കേ. എഫ്. നരിമാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനവും, ടി. പ്രകാശത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരുടെ ഒരു സമ്മേളനവും ശ്രീമതി പത്മാവതി ആഷറുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു മഹിളാസമ്മേളനവും വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം നടക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സമ്മേളനങ്ങളിലും വളരെ പേർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. നരിമാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം യുവജനങ്ങളോടൊപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“ഭാവിഭരണഘടനയെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രായം ചെന്ന നേതാക്കന്മാർ ആലോചിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. യുവജനങ്ങളുടെ ആദർശം ഇതിലും എത്രയോ മഹത്തായ ഒന്നായിരിക്കണം. മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ—രാഷ്ട്രീയമോ, സംസ്കാരപരമോ, സാമുദായികമോ ഏതു വിധത്തിലുള്ളതായാലും ശരി—പ്രതിബന്ധങ്ങൾ എപ്പോൾ കണ്ടാലും ആ പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു നേരിട്ട് അവ

യെ മാരോണ്ടുന്ന ഭാരമാണ് യുവജനങ്ങളിൽ അപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ശരിയായ സംഘടനയുണ്ടെങ്കിൽ ഏതും അസ്സാധ്യമല്ല. നഷ്ടം സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധിക്കേണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ അടിമബുദ്ധി പോകണം. ഇന്നത്തേ പിഴച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണ് നമ്മിൽ ഈ അടിമബുദ്ധിയെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പ്രധാനമായും സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്.” മദ്യവർജ്ജനശ്രമങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏർപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, എന്നാൽ സന്ധി നിലവിലിരിക്കുന്ന കാലത്തു ആ സന്ധിയിലെ വ്യവസ്ഥകളെ പൂർണ്ണമായി ആദരിച്ചുവേണം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. പണ്ഡിത ഗണേശ ശങ്കർ വിദ്യാർത്ഥി കുട്ടികൃഷ്ണപണിക്കർ, മോട്ടിലാൽനെഹറു എന്നിവരുടെ ചരമത്തിൽ വേദിച്ചും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ദേശീയപരിശ്രമങ്ങളെ തടയുന്നതായ ഇന്നത്തേ നയത്തെ അധികൃതന്മാർ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും താക്കീത് നൽകിയും പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി.

രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ആഭ്യക്ഷം വഹിച്ച ടി. പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപക്രമ പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “എന്റെ കാരാഗൃഹവാസക്കാലത്തു രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാർക്ക് പൊതുവായുള്ള പല സങ്കടങ്ങളും നേരിട്ട് കാണുവാനും രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരുടെ സ്ഥിതി അറിയുവാനും എനിക്കിടവന്നിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്തുവരോട് പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് അവരിനെയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരോട് അധികൃതന്മാർ പെരുമാറുന്നത് എത്രയോ അതൃപ്തകരമായിട്ടാണ്. അവരെ ഈയ്ക്കെ ഏം. ബി, സി, എന്നു മൂന്നു ക്ലാസ്സുകളായി വകതിരിച്ചത് യാതൊരു നീതിയേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയത്. രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരുപോലെ ക്ലേശം സഹിച്ചിട്ടുള്ളവരെ ഒരേ നിലയിൽ കരുതേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സത്യാഗ്രഹത്തടവുകാരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തേയും വിമോചിപ്പിച്ചതോടുകൂടി ബാക്കിയുള്ളവരുടെ സ്ഥിതി വളരെ ഭയനീയമായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തടവുകാരെ ജയിലിന്റെ മുറിക്കകത്തു മർദ്ദിക്കുന്നതി

നെ പൊതുജനങ്ങൾ സഹിക്കയില്ലെന്ന അധികൃതന്മാരെ അറിയിക്കേണ്ട കാലം വൈകീട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ലാത്തിപ്രഹരം ഏറ്റെടുക്കും മറുവിധത്തിലുള്ള ഹിംസകൾ സഹിച്ചവരും കാരാഗൃഹത്തിൽ പോയില്ലെങ്കിലും അവരേയും രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണേണ്ടതാണ്. രാജ്യത്തിന്റേയും ഭാവിസന്താനങ്ങളുടെയും ഉൽക്കർഷത്തിനുവേണ്ടി സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നവരെ സഹായിപ്പാൻ ഒരു രാജ്യസേവകനിധി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും ആവശ്യമാകുന്നു. രാഷ്ട്രീയഭടന്മാർ ജയിലിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന സഹായം നൽകുവാൻ രാജ്യത്തിന്നു കടമയുണ്ടു്” ജയിലിൽക്കിടന്നും മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചും നിര്യാണമടഞ്ഞ രാമൻകുട്ടി പണിക്കർ, കഞ്ഞിരാമൻ അടിയോടി, കെ നാരായണൻ, പി കെ. പണിക്കർ എന്നിവരുടെ ചരമത്തെ സാദരം അനുസ്മരിച്ചു. 1921-ലെ മരണവണ്ടിയുടെ സ്മാരകം ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്താൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ രൂപീകരിച്ചു, തടവുകാർക്കെ തരംതിരിക്കുന്ന ഏർപ്പാടിനെ നിന്ദിച്ചു, സത്യാഗ്രഹവാളണ്ടിയർമാരുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ഒരു നിധി ഏർപ്പെടുത്തേണമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു, സത്യാഗ്രഹ സമരത്തിന്റെ ചരിത്രമെഴുതുന്നതിനു് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ രൂപീകരിച്ചു, കുട്ടികൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ കുടുംബങ്ങളോടുള്ള സഹതാപത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു.

രണ്ടു വൻസമരങ്ങൾ

ജൂലായി 12-ാം തീയതി ബോംബെയിൽവെച്ച് നടന്ന കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ, അപ്പോൾ കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന കേളപ്പൻ സന്നിഹിതനായി, ക്ഷേത്രപ്രവേശന സത്യാഗ്രഹത്തിന്നു കമ്മിറ്റിയുടെയും ഗാന്ധിയുടെയും അനുമതി വാങ്ങി. ആഗസ്റ്റ് 3-ാം തീയതി കൂടിയ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ യോഗത്തിൽ അധ്യക്ഷതർ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളുടെയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനാവകാശത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചു. നവംബർ 1-ാം തീയതി ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രനടയിൽ സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാനും തീരുമാനം ചെയ്തു.

“വിജയം അല്ലെങ്കിൽ മരണം” എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു കേളപ്പൻ ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹത്തിന്നൊരുങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടത്. ഒക്ടോബർ 21-ാം തീയതി സുബ്രഹ്മണ്യൻ തിരുമുമ്പിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വളണ്ടിയർസംഘം കണ്ണൂരിൽനിന്നു കാൽനടയായി ഗുരുവായൂർക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇവർക്കു വഴിനിളെ ആശീർവാദങ്ങൾ മാത്രമല്ല, സൽക്കാരങ്ങളും പണക്കിഴികളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നമ്പൂതിരിയുവജനങ്ങൾ ചെയ്ത സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഗണ്യമായിട്ടുള്ളവയായിരുന്നു. നമ്പൂതിരിയുവജനസംഘം പ്രസിഡണ്ടായ പി. എസ്സ്. കേശവൻ നമ്പൂതിരി (ഇപ്പോൾ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് മൻസിഫ്) കേളപ്പനയച്ച ഒരു അഭിനന്ദനക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു:—

“കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഗുരുവായൂർ ആരംഭിക്കുന്ന സത്യാഗ്രഹസമരത്തിന്നു, നമ്പൂതിരി യുവജനസംഘത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലും എന്റെ സ്വന്തം നിലയിലും മംഗളമാശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അയിത്തം ആഭിജാത്യഭ്രമം എന്നു തുടങ്ങിയ സാമൂഹികഭോഷങ്ങൾ ഹിന്ദു മതത്തെ മാത്രമല്ല, ഭാരതവർഷത്തെത്തന്നെ താറുമാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. അജ്ഞതകൊണ്ടും അന്ധവിശ്വാസംകൊണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യപരതകൊണ്ടും ഭൂഷിച്ച ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പഴയ മാമൂൽകോട്ടയെ തകർക്കുക. സ്വാമിദർശനം സകലർക്കും സാധ്യമായി വരട്ടെ. ഗുരുവായൂരെ വിജയം സാർവ്വത്രികവിജയമായി കലാശിക്കുന്നതാണ്. ഒരു നമ്പൂതിരി) യുവാവായ സുബ്രഹ്മണ്യൻ തിരുമുഖം മുമ്പിൽ നടപ്പാനിറങ്ങിയതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.” ഇവർക്ക് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് മുതലായി പലരുടേയും ആശംസകൾ ലഭിച്ചു. സത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പായി മലബാറിൽ മാത്രമല്ല, കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും നടത്തിയ വിപുലമായ പ്രചരണവേലയും സത്യാഗ്രഹ ദിനാഘോഷവും നിമിത്തം ഈ പ്രചാരത്തിന്നു അനുകൂലമായ ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ സത്യാഗ്രഹജാഥ കണ്ണൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടത്, ഒക്ടോബർ 31-ാം നു വൈകുന്നേരം ഗുരുവായൂരിൽ എത്തി. നവമ്പർ 1-ാം തീയതി അയിത്തജാതിക്കാർക്കു പരയുന്നവരോടുകൂടി വാളണ്ടിയർ സത്യാഗ്രഹപരിപാടി മാർ എല്ലാവരും ശുഭ്രവസ്ത്രധാരികളായി ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് നടന്നുപോവുകയും അയിത്താതിർത്തിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവരെ ക്ഷേത്രഭരണാധികാരികൾ തടയുകയും, അപ്പോൾ സത്യഗ്രഹികൾ അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കുകയും വെയിൽ സഹിച്ചു മഴകൊണ്ടും അവിടെത്തന്നെ സമയം കഴിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഇങ്ങിനെ പകൽ മുഴുവൻ മൂന്നു നടയിലും സത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിച്ചു. വാളണ്ടിയർമാർ ഇടക്കിടെത്തന്നെ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വൈകുന്നേരം സാധാരണപൊതുയോഗങ്ങൾ കൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. കേളപ്പൻ, ആഗമാനന്ദൻ വൈശ്രവണത്തു രാമൻ നമ്പൂതിരി,

മന്നത്തു പത്മനാഭപിള്ള എന്നിങ്ങനെ പലരുടേയും പ്രസംഗങ്ങൾ ഇക്കാലത്തുണ്ടായി. ആരംഭകാലത്തു്, സവർണ്ണരോക്ഷേത്രാധികാരികളോ സത്യാഗ്രഹികളെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നില്ല. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശങ്കരൻ ആരംഭിച്ചു.

സത്യാഗ്രഹക്കാരുടെ പ്രസംഗങ്ങളും പെരുയോഗങ്ങളും നടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അതിനെതിരായി സനാതനികളും പ്രസംഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. പാലയത്തു കുഞ്ഞുണ്ണിഅച്ചനായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന പ്രസംഗകൻ. ഇരുഭാഗത്തേയും പീഡിതാഭിപ്രായങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ അനേകം ആളുകൾ പതിവായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹാക്രമത്തിൽ ഗീതാ ക്ലാസ്സും, നൂൽനൂൽപ്പും, ഭാഗവതപാരായണം ഇവയും ജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു.

നവംബർ 7-ാം തീയതി സുബ്രഹ്മണ്യൻ തിരുമുവിനെ ഗുരുവായൂർവെച്ചു് അറസ്റ്റുചെയ്തു. പക്ഷേ ഈ അറസ്റ്റു സത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ചല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം “യുവഭാരത”ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു കവിത രാജദ്രോഹകരമായിരുന്നു എന്ന ഒരു ചാർജ്ജിന്മേലാണ് അറസ്റ്റു ചെയ്തതു്. ഈ കേസിൽ തിരുമുവിനേയും “യുവഭാരതം” പത്രാധിപർ ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യരേയും ഒമ്പതുമാസത്തെ തടവിന്നു ശിക്ഷിച്ചു.

ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി സത്യാഗ്രഹവളണ്ടിയർമാരുടെ ക്യാമ്പ്സനായ എ. കെ. ഗോപാലനെ സവർണ്ണരിൽ പത്തിരുപതുപേർ ചേർന്നു് അക്രമമായി അടിക്കുകയും ചവിട്ടുകയും കഴുത്തുപിടിച്ചു ഞെരുക്കുകയുംചെയ്തു. ഇതു് അകാരണമായി പ്രവർത്തിച്ചു വലിയ ഒരു അക്രമമായിരുന്നിട്ടും സത്യാഗ്രഹികൾ ക്ഷേത്രം അടച്ചു പൂട്ടി മൌനമായി പൊറുക്കുകയാണുണ്ടായതു്.

* മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ‘യങ്ങ് ഇന്ത്യാ’ എന്ന പ്രതിവാരികയുടെ ചാർജിടിച്ചു് പാലക്കാട്ടുനിന്നു മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്ന ഒരു പ്രതിവാരികയായിരുന്നു ‘യുവഭാരതം’ ഉടമസ്ഥനും പത്രാധിപരും ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യരായിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ നടന്നശേഷം കേസോടുകൂടി അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം മുടക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിപ്പോൾ തിരെ നിലച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഈ സംഭവം സർവ്വസ്ഥിതിയുടെ ഇടയിലും പ്രക്ഷോഭത്തിനിടയാക്കി. ഇതിന്റെ ശേഷമാണ് സത്യാഗ്രഹികളെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാനായി കെട്ടിയിരുന്ന മുളുവേലിയെ പൊതുജനങ്ങൾ പൊളിച്ചു മാറ്റിയത്. അന്തരീക്ഷം വല്ലാതെ കലങ്ങി. സ്ഥിതിയെ ഒന്നുകൂടി ഗൗരവതരമാക്കുവാൻ സഹായിച്ച സംഭവമായിരുന്നു ക്ഷേത്രാധികൃതന്മാർ ക്ഷേത്രം അടച്ചുപൂട്ടിയത്.

ഇതിനിടക്കു് മഹാത്മാഗാന്ധി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വട്ടമേശസമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി ഏതാനും ജനുവരി 4-ാം തീയതി ബോംബെയിൽ വെച്ചു് അദ്ദേഹവും മറ്റു നേതാക്കന്മാരും അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ, നിയമലംഘനത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനപകരം ഗുരുവായൂരിലെ സത്യാഗ്രഹസമരത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് മഹാത്മാഗാന്ധി ഉപദേശിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ചു് സത്യാഗ്രഹം പിൻവലിക്കാതെ തുടർന്നുപോയി. സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ചുമതല കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുകയും, കേളപ്പപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രത്യേകം ഒരു കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കി ആ കമ്മിറ്റിയെ സത്യാഗ്രഹസംബന്ധമായ ചുമതലകൾ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നേതാക്കന്മാരുടെ അറസ്റ്റിനെത്തുടർന്നു് ഇന്ത്യയിലെല്ലാം, കഠിനമായ മർദ്ദനം നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു ഇതു്. ഈ അവസരത്തിൽ മലബാറിലും സിവിൽ നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു. അനേകം ദേശാഭിമാനികൾ അടികൊണ്ടും പലതരം ത്യാഗങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടും, ജയിൽവാസം സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഗുരുവായൂരിലെ സത്യാഗ്രഹം ഈ അവസ്ഥയിൽ ദേശീയസമരത്തിന്റെ ഊക്കിനെ സാരമായി സ്പർശിക്കുകയുണ്ടായി. ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആ വഴിയായി തിരിഞ്ഞു പോയതുകൊണ്ടു് ഏകാഗ്രതയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ആ ശക്തി ദേശീയസമരത്തിന്നു ലഭ്യമാകാതെ വന്നു. എല്ലാ അവശതകളും

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവും
ദേശീയ സമരവും

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തോടുകൂടി മാത്രമേ നീങ്ങുവാൻ വഴിയുള്ളൂ എന്നിരിക്കേ, സമരോത്സുകരായ ഏല്ലാ യുവജനങ്ങളുടേയും ശ്രദ്ധ സർവ്വപ്രധാനമായ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ഏകാഗ്രമായി ലയിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നത്.

ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രം പൂട്ടിയശേഷം ജനുവരി 27-ാം തീയതി കേളപ്പൻ സാമൂതിരിപ്പാടിനായ ഒരു പ്രത്യക്ഷപത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു:- “അങ്ങേക്കിന്നു രാജ്യഭാരമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് കേരളത്തിലുള്ള 90 ലക്ഷം ജനങ്ങളിൽ 75 ലക്ഷത്തിന്റേ സാമൂതിരിപ്പാടിനേക്കാൾ ഏകാഗ്രമായി പ്രത്യക്ഷപത്രം പതിയായി വാഴുവാനുള്ള ഒരു അവസരം ഇതാ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു:— ഇന്ന് പലവിധ അവശതകൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ഭൂരിപക്ഷം കേരളീയരുടെ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകളയുവാൻ, ഹിന്ദുമതത്തിന്നു ബാധിച്ചിട്ടുള്ള മാലിന്യത്തെ നീക്കുവാൻ, ക്ഷയോന്മുഖമായ ഹിന്ദുമതത്തെത്തന്നെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുവാൻ അങ്ങേക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സുവർണ്ണാവസരത്തെ പാഴാക്കാതെ സാധുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച് ശാശ്വതകീർത്തി നേടുവാൻ ഞാൻ താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

എന്നാൽ, അതുകൊണ്ട് ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല, ജനുവരി 28-ാം തീയതിവരെയും ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രം പൂട്ടിത്തന്നെ ഇട്ടിരുന്നു. പൂട്ടിയിട്ടിരുന്ന ഈ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം സത്യാഗ്രഹികൾ ഗോപുരത്തിങ്കൽവരെ പോവുകയും അവിടെ നിലകൊള്ളുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. 28-ാം തീയതി രാവിലെ ക്ഷേത്രം തുറന്നതോടുകൂടി, പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ അയിത്താബോർഡിനപ്പുറം സത്യാഗ്രഹികളെ തടഞ്ഞു നിർത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ യഥാപൂർവ്വം നാലു നടയിലും സത്യാഗ്രഹം നടത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ 1932-ലെ 5-ാം ഓർഡിനൻസ് പ്രകാരം സത്യാഗ്രഹികൾക്കു ഒരു നിരോധനാജ്ഞ കൊടുപ്പിക്കുവാൻ യാഥാസ്ഥിതികർക്കു സാധിച്ചു.

ക്ഷേത്രമതിലിന്റെ അമ്പതുവാര ഭരം കഴിഞ്ഞു അങ്ങോട്ടു സമീപിച്ചുകൂടുന്നായിരുന്നു നിരോധനാജ്ഞ. ക്ഷേത്രത്തിന്നു തൊട്ടുള്ള വടക്കേപിറയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ഇടവഴി ഒഴികേ മറെറല്ലാവഴികളും ക്ഷേത്രനടകളും പബ്ലിക് റോഡുകളാണെന്നും അതിനാൽ ജാതിമതവ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും സഞ്ചരിക്കാവുന്നതാണെന്നും പാലക്കാട്ടു ഡിവിഷനൽ ആഫീസർ ഒരു കേസ്സിൽ തീരുമാനം ചെയ്തു. സാമൂതിരിപ്പാട് കൊടുത്ത അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതി മേൽപറഞ്ഞ വിധിയെ പ്രയോജനശൂന്യമാക്കി ഭേദപ്പെടുത്തി, സത്യാഗ്രഹം പിന്നെയും തുടർന്നുവന്നു. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ അപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ശക്തിമത്തായ നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിൽ എത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഗുരുവായൂരിലേക്കുള്ള ശ്രദ്ധ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നന്നേ കുറഞ്ഞുപോയിരുന്നു.

ഈ അപസരത്തിലാണ്, മക്ഡോണാൽഡിന്റെ 'വർഗ്ഗീയവിധി'യെ പ്രതിഷേധിച്ചു മഹാത്മാഗാന്ധി "മരണംവരെ ഉപവസിക്കു'വാൻ തീരുമാനിച്ചു" ഉപവാസം ആരംഭിച്ചത്. ഈ വർത്തമാനം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ, 1932 സെപ്റ്റംബർ 13-ാം തീയതി കേളപ്പനും ഗുരുവായൂരിലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സംബന്ധിച്ചു മരണംവരെ ഉപവസിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചത്, വിവരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. മഹാത്മാഗാന്ധി ഉപവാസം ആരംഭിച്ച സെപ്റ്റംബർ 21-ാം തീയതി രാവിലെതന്നെ കേളപ്പനും ഗുരുവായൂരിൽ കിഴക്കേ നടയിൽ ഉപവാസം ആരംഭിച്ച രാവിലെ ആറരമണിക്കു മുമ്പുതോളം സത്യാഗ്രഹികളാൽ അനുഗതനായി "ഒന്നുകിൽ മരണം അല്ലെങ്കിൽ വിജയം" എന്ന ദൃഢപ്രതിജ്ഞയോടെ കേളപ്പൻ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലേക്കു പോയതു കാൺമാൻ അനേകം പേർ കൂടിയിരുന്നു സന്നിധിയിൽചെന്ന്, അദ്ദേഹം വെയിലും മഞ്ഞും ഏറ്റു പകലും രാത്രിയും കിഴക്കേ നടയിലിരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ആദ്യം അദ്ദേഹം ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു ജനങ്ങൾ ഒരു പന്തൽകെട്ടുകയുണ്ടായെങ്കിലും അതിനെ പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിലാഷമനുസരിച്ചു അവർ പൊളിച്ചു മാറി.

ഇങ്ങിനെ പത്തു ദിവസം കഠിനമായ തപസ്സുതന്നെ ചെയ്തിട്ടും അധികൃതന്മാർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നൽകേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി ക്ഷേത്രാധികാരികൾ ആലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ല കാര്യം ഗൗരവസ്ഥിതിയിൽ എത്തി. എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ വിടേയും ഗംഭീരമായ പൊതുയോഗങ്ങൾക്കൂടി, ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സഗൗരവം ആലോചിപ്പാൻ തുടങ്ങി. മഹാത്മാരായ വ്യക്തികളുടേയും പൊതുജനയോഗങ്ങളുടേയും അഭ്യർത്ഥനകളടങ്ങിയ കമ്പിസന്ദേശങ്ങൾ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സാമൂതിരി കോവിലകത്തിന്റെ പടിക്കലും കെ. കൃഷ്ണഭട്ട് എന്ന ഒരു സത്യാഗ്രഹി നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു നിൽക്കുകയുണ്ടായി. ഗുരുവായൂരിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ അതിഗംഭീരമായ ഒരു സവർണ്ണയോഗം നടന്നു അതിൽ അവർണ്ണരുടേയും ക്ഷേത്രപ്രവേശത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഏകദേശം പതിനായിരംപേർ ഈ യോഗത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിലും സത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങുവാൻ ഈ യോഗത്തിൽ വെച്ചു തീരുമാനിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു നിരാഹാരവ്രതം നിർത്തിവെക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കമ്പി സന്ദേശം കേളപ്പന്നു മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽ നിന്നും ലഭിച്ചത്. ആ സന്ദേശത്തിൽ ഗാന്ധി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: “നിങ്ങൾ രണ്ടു് അബദ്ധങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. നിരാഹാരവ്രതം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു് നിങ്ങൾ എന്നോടാലോചിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതു് നിങ്ങൾ ചെയ്തില്ല. രണ്ടാമതു്, നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്ന വിവരം ക്ഷേത്രഭാരവാഹികളെ കേറേ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കേണ്ടതു് നിങ്ങളുടെ കടമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ കമ്പികിട്ടിയാൽ ഉടനേ നിങ്ങൾ വ്രതം നിർത്തിവെക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഞാൻ ബലമായി ഉപദേശിക്കുന്നു. വ്രതം നിറുത്തിവെക്കുമ്പോൾ, മൂന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ അധഃകൃതർക്കു ക്ഷേത്രം തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി വീണ്ടും വ്രതം തുട

ഗാന്ധിയുടെ
ആജ്ഞ

ഞമെന്നും നിങ്ങൾ ക്ഷേത്രഭാരവാഹികളെ അറിയിക്കണം. ഈ കാലത്തിനുള്ളിൽ ക്ഷേത്രം തുറന്നുകിട്ടുവാൻ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ച് നാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുമാണ്.” ഇതുപ്രകാരം ഒക്ടോബർ 2-ാം തീയതി രാവിലെ കേളപ്പൻ നിരാഹാരപ്രതം അവസാനിപ്പിച്ചു.

“സത്യാഗ്രഹം ഇപ്പോൾ അവസാനിച്ചിട്ടില്ല, നിറുത്തി വെക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ” എന്നു പ്രതസമാപ്തിക്കുശേഷം കേളപ്പൻ ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇനിയും ക്ഷേത്രം ഭാരവാഹികൾ അധഃകൃതർക്കു തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടില്ല. പ്രത്യക്ഷമായ ഫലപ്രാപ്തിയെ പ്രതസമാപ്തിക്കുശേഷം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം ഒരു പരാജയമാണ് എന്ന് സാമാന്യദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നാമെങ്കിലും, വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തെപ്പോലെയോ, അഥവാ, അതിലും, കൂടുതലായോ, അയിത്തപ്പിശാചിനെ അകറ്റിക്കളയുവാൻ ഈ സമരത്തിനു സാധിച്ചു.

മൂന്നുമാസത്തിനകം, നീക്കാൻ കഴിയാത്ത നിയമത്തടസ്ഥങ്ങൾ അധികൃതർക്കു ക്ഷേത്രം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിൽ പ്രതിബന്ധമായി വരാനിടയുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ തന്റെ സന്ദേശത്തിൽ സൂക്ഷിപ്പിച്ചിരുന്ന മൂന്നുമാസക്കാലത്തിന്റെ അവധി നീട്ടിവെക്കുന്നതാണെന്ന് ഗാന്ധി പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ചു. പൊതുജനാഭിപ്രായമറിയാനായി ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം എടുക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി, ഈ വോട്ടെടുക്കലിന്റെ ഡയറക്ടറായി കെ. മാധവൻ നായരെ നിശ്ചയിച്ചു കസ്തുരിഭായി ഗാന്ധിയും, ഊർമ്മിളാഭേവിയും ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായത്തിനായി ഗുരുവായൂരിൽ എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശന യോഗ്യതയുള്ള സവർണ്ണരിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ 27465 സ്ത്രീന്മുഖന്മാരെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, 7302 പേർ നിഷ്പക്ഷനിലയിൽ വോട്ടുചെയ്തു. അങ്ങിനെ സുമാർ 77 ശതമാനം

സവർണ്ണഹിതുകൾ അവർണ്ണരുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിന്നു അനുകൂലികളായിത്തീർന്നതു് സത്യാഗ്രഹകാലത്തു് നടന്ന പ്രചരണവേലയുടെയും സത്യാഗ്രഹികളുടെ ത്യാഗത്തിന്റേയും ഫലംതന്നെയാണു്. ചില നിയമതടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുകയാൽ അവയുടെ ഭരീകരണത്തിന്നു ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശന ബിൽ മദ്രാസ്സു് നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ ഡാക്ടർ സുബ്ബറായനെ ഏർപ്പാടുചെയ്തു. പക്ഷേ, ആ വഴിക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായിത്തന്നെയാണു് ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം ഒന്നരണ്ടു സംഗതികളെ വീണ്ടും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എത്ര നീതിരഹിതവും അധർമ്മികവുമായ കാര്യത്തിൽ കൂടിയും യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്നു ഗവൺമെൻറിന്റെ പിൻതുണ ലഭിക്കുന്നതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ നിയമനിർമ്മാണംകൊണ്ടു് അവശതകൾക്കു പരിഹാരം നേടുവാൻ പലപ്പോഴും പല കാരണങ്ങളാലും സാധ്യമല്ലാതെയാണു് കണ്ടിരിക്കുന്നതു്. മതത്തിന്റെ തണലിൽ എത്ര അന്യായങ്ങൾ വളർന്നാലും നിഷ്പക്ഷനിലയുടെ പേരിൽ മൗനാനുവാദം കൊണ്ടും മിക്കപ്പോഴും ഗണ്യമായ സഹകരണംകൊണ്ടും ഗവൺമെൻറു് ആ അന്യായങ്ങളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി മാറിവന്നാൽ മാത്രമേ അയിത്തോച്ചാടന വിഷയത്തിൽ കൂടിയും ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷാമാർഗ്ഗമുള്ളു. അതിന്നു ഇന്ത്യ ആഭ്യം സ്വതന്ത്രയാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഗാന്ധി-ഇർവിൻ സന്ധിക്കുശേഷം, മറ്റു കോൺഗ്രസ്സു് കമ്മിറ്റികളെപ്പോലെ മുമ്പു നിയമവിരുദ്ധമാക്കി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കേരള സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സു് കമ്മിറ്റിയും ഇപ്പോൾ നിയമവിരുദ്ധമല്ലെന്നു വന്നു. ഇതിന്നു ശേഷമുള്ള

സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിയുടെ യോഗം റിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിന്നും കാണുന്നതു്, കമ്മിറ്റിയു

സന്ധിക്കുശേഷം

ടെ യോഗം ക്രമമായി കൂടിവന്നിരുന്നു എന്നും മെമ്പർമാർ നാരാളം ഹാജരായി വന്നിരുന്നുവെന്നുമാണു്. ഗാന്ധി-ഇർവിൻ

സന്ധിയുടെ വ്യവസ്ഥകളിൽ കേരളസംസ്ഥാനകമ്മിറ്റി അത്രതന്നെ സംതൃപ്തരായിരുന്നില്ലെന്നു സന്ധിക്കുശേഷം കൂടിയ ആദ്യത്തെ കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ കാർത്തുറായനി അമ്മ

അവതരിപ്പിച്ച ഒരു പ്രമേയംകൊണ്ടു കാണവാൻ കഴിയുന്നു. “എല്ലാ രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരേയും വിട്ടയക്കണമെന്ന നിർബന്ധിക്കാത്തതും മറ്റും അത്രതന്നെ അതുപ്രകാരമാണെങ്കിലും “ഈ സന്ധി നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ആത്മാർത്ഥം പാലിക്കുവാൻ തന്നെ കമ്മിറ്റി തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കെ. മാധവൻ നായർ, യു. ഗോപാലമേനോൻ, എൽ. എസ്സ്. പ്രഭു, ആർ. വി. ശർമ്മ എന്നിവർ താൽപര്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് മേൽകാണിച്ച ഉദ്യോഗപ്രമേയത്തിൽ നിന്നു ഉപേക്ഷിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനുശേഷം വടകുരവെച്ച കൂടിയ സംസ്ഥാനസമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ സെൻഗുപ്ത ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലും ഗാന്ധി-ഇർവിൻസന്ധി കേവലം താൽക്കാലികമാണെന്നും സ്വാതന്ത്ര്യസമരം വീണ്ടും താമസിയാതെ തുടങ്ങേണ്ടിവരുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു എത്രയോ പരമാർത്ഥമാണെന്ന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1932 ജനുവരി മാസം 4-ാം തീയതി മഹാത്മാഗാന്ധിയേയും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റു പ്രവർത്തകകമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരേയും അറസ്റ്റു ചെയ്ത ബന്ധനസ്ഥരാക്കി. രാജ്യമാസകലം സിവിൽ ആജ്ഞാലംഘനം തുടങ്ങുവാൻ പ്രവർത്തകകമ്മിറ്റി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതനുസരിച്ച് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെപ്പോലെ ജനുവരി 5-ാം തീയതി തന്നെ കേരളത്തിലും സിവിൽ ആജ്ഞാലംഘനം ആരംഭിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ താഴെ പറയുന്ന സംഘടനകൾ നിയമവിരുദ്ധമെന്ന് ഗവൺമെന്റ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. (1) കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി, (2) കോൺഗ്രസ്സ് വാളണ്ടിയർ സംഘടന, (3) കേരളയുവകസംഘം, (4) ഏറനാട് താലൂക്ക് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി, (6) തെക്കെ മലയാളം ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി. എല്ലാ ഓർഡിനൻസുകളും മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിനും ബാധകമാക്കി. എന്നാൽ, ഈ ഓർഡിനൻസുകളെ ലേശവും കൂട്ടാക്കാതെ മദ്യപ്പാപ്പകളും വിദേശ വസ്ത്രപ്പാപ്പകളും ഊർജ്ജിതമായി പിടിക്കുവെക്കുന്നവനും.

ജനുവരി 5-ാം തീയതി തന്നെ കേരളത്തിലും സിവിൽ ആജ്ഞാലംഘനം ആരംഭിച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ താഴെ പറയുന്ന സംഘടനകൾ നിയമവിരുദ്ധമെന്ന് ഗവൺമെന്റ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. (1) കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി, (2) കോൺഗ്രസ്സ് വാളണ്ടിയർ സംഘടന, (3) കേരളയുവകസംഘം, (4) ഏറനാട് താലൂക്ക് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി, (6) തെക്കെ മലയാളം ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി. എല്ലാ ഓർഡിനൻസുകളും മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിനും ബാധകമാക്കി. എന്നാൽ, ഈ ഓർഡിനൻസുകളെ ലേശവും കൂട്ടാക്കാതെ മദ്യപ്പാപ്പകളും വിദേശ വസ്ത്രപ്പാപ്പകളും ഊർജ്ജിതമായി പിടിക്കുവെക്കുന്നവനും.

യോഗങ്ങൾ കൂടുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഗവൺമെന്റ് ആജ്ഞയെ ലംഘിച്ചു മുറക്കു യോഗങ്ങളും ചേർന്നുവന്നു. എല്ലാമാസവും 4-ാം തീയതി ഗാന്ധിദിനമായും 24-ാം തീയതി സ്വാതന്ത്ര്യദിനമായും 26-ാം തീയതി ജവഹർദിനമായും 29-ാം തീയതി അതിർത്തിദേശദിനമായും, ഒടുവിലത്തെ ഞായറാഴ്ച പതാകദിനമായും മുടങ്ങാതെ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഘോഷയാത്രകൾ, പൊതുയോഗങ്ങൾ, പ്രസംഗങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തി ഓർഡിനൻസ് നിയമങ്ങളെ എല്ലാം പതിവായും. എന്നാൽ സമാധാനപരമായും ലംഘിച്ചുവന്നു. നിയമത്തെ ലംഘിച്ചവർ സമാധാനപരമായി പ്രവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും ആ സമാധാനസ്ഥിതിയെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അധികൃതന്മാർ പെരുമാറി വന്നത്. മർദ്ദനം അതിന്റെ നഗ്നരൂപത്തിൽ നൃത്തം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും സിവിൽ നിയമലംഘനചുമ്മാനം ഒന്നിനൊന്ന് അധികമധികം ശക്തിയോടുകൂടി നടത്തപ്പെട്ടു.

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യപരിപാടിക്കു പുറമെ നിയമത്തെ ലംഘിച്ചു ഉപ്പുണ്ടാക്കുകയും വനനിയമങ്ങളെ ഭേദിക്കുകയും കോടതികളേയും വിദേശബാധകളേയും പിടികൂടുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനങ്ങൾ നിയമവിരുദ്ധമാക്കി 6-ാമത്തെ സംസ്ഥാന കോൺഫറൻസ് ആ സ്ഥിതിയിൽ ഒരു സമ്മേളനം വിജയപൂർവ്വം നടത്തിയത് ആദ്യം കേരളത്തിലായിരുന്നു. സാമൂവൽ ആറോണിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 1932 മേയ് 15-ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടു കൂടിയ ആ സമ്മേളനമായിരുന്നു ആറാമത്തെ കേരള സംസ്ഥാനകോൺഫറൻസ്. ദൽഹി സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രമേയങ്ങളും ഇവിടേയും പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. 300-ൽ അധികം പ്രതിനിധികൾ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഹാജരായിരുന്നു. സമ്മേളനസ്ഥലമായ ചെല്ലി മൈതാനത്തുനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു തളിക്കളത്തിന്റെ ആൽത്തായിൽ എത്തി അവിടേയും ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് പോലീസ്സുകാർക്ക് സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും ഒരു തുവ്വു കിട്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അന്നേദിവസംതന്നെ മറ്റൊരുയോഗം മിസിസ്സ് ആറോണിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലും കൂടി

യിരുന്നു. സമ്മേളനാധ്യക്ഷനായ ആറോൺ, മിസിസ്സ് ആറോൺ, സ്വാഗതസംഘാധ്യക്ഷനായ കഞ്ഞിശങ്കരമേനോൻ. ഡിക്റേട്ടർ ശങ്കരവർമ്മരാജാ ഇവരുടെ പതിനൊന്നുപേരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തു ശിക്ഷിച്ചു. സമ്മേളനത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കുകൊണ്ടവരെ പോലീസ്സുകാർ അടിച്ചു സംഘം പിരിയുകയും ചെയ്തു. ആ സമ്മേളനത്താൽ ജനങ്ങളിൽ ഉളവായ ഉത്സാഹം സീമതീതമായിരുന്നു. സമ്മേളനാധ്യക്ഷനേയും കൂട്ടുകാരേയും ശിക്ഷിച്ചു ജയിലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതു് ആയുധധാരികളായ റിസർവ്വു് പോലീസിന്റെ അകമ്പടിയോടുകൂടിയായിരുന്നുവെങ്കിലും അന്നു് ഹജൂർ കച്ചേരിവളപ്പിൽ കൂടിയിരുന്ന സംഖ്യയില്ലാത്തുള്ള ജനങ്ങൾ ഒരു ഘോഷയാത്രയായി അവരെ അനുഗമിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. അവരെ കൂട്ടത്തോടെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുമെന്നും, വേണ്ടിവന്നാൽ വെടിവെച്ചു് സംഘം പിരിയുമെന്നും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിട്ടും ജനങ്ങൾ കൂട്ടാക്കാതെ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി. ഒടുവിൽ ബന്ധനസ്ഥരായ നേതാക്കന്മാർതന്നെ ജനങ്ങളോടപേക്ഷിക്കുകയും അതിനേ അവർ ആദരിച്ചു് സമാധാനമായി പിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു.

കോഴിക്കോട്ടും കണ്ണൂരും എത്രയും ഊർജ്ജിതമായ വിധത്തിൽ പിക്കറ്റിംഗ് നടത്തിയിരുന്നു. ഇത്തവണത്തെ സമരത്തിൽ കണ്ണൂരിന്നു അദ്ധിതീയമായ ഒരു സ്ഥാനം തന്നെയാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. സർവത്ര നിയമലംഘനം വലിയ പട്ടണങ്ങളിലെപ്പോലെ ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളിലും നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം ശക്തിയായി നടന്നു വന്നു. മയ്യഴിക്കു തെക്കു വശമുള്ള ചൊമ്പാലിൽ പിക്കറ്റിംഗിന്റെ ഊക്കു നിമിത്തം പല മദ്യഷാപ്പുകളും പുട്ടേണ്ടതായിവന്നു. അവിടെ എമ്പതോളം അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു യുവസമാജം സ്ഥാപിച്ചു, ഇവരെല്ലാം കോൺഗ്രസ്സംഗങ്ങളുമായിരുന്നു. വിദേശ വസ്ത്രഷാപ്പുകളും വിജയകരമായി പിക്കറ്റു ചെയ്തു. ഓർക്കാട്ടെരി, വള്ളിക്കാടു്, പുതിയങ്ങാടി എന്നീ സമീപ സ്ഥലങ്ങളിലും യുവജന സമാജക്കാരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ

പിക്കറിംഗ് നടത്തി. വടകരമജിസ്ട്രേട്ടു കോടതിയും പിക്കറിംഗ് ചെയ്തു. അനവധി ആളുകൾ അറസ്റ്റിനെ വരിച്ചു. കമ്മിറ്റികളും സംഘങ്ങളും നിയമവിരുദ്ധമാക്കിയപ്പോൾ ഭാരവാഹികളായി ആ സ്ഥാനത്തു് സർവ്വാധിപന്മാർ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ മലബാറിലെ മിക്കസ്ഥലങ്ങളിലും നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം ഉൾജ്ജിതമായി നടത്തിവന്നു. സ്രീകുളം, പുരുഷന്മാരും ബാലന്മാരും പ്രായംചെന്നവരും എല്ലാം ഉൾസാഹചര്യം സമരത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുടുംബത്തിലുള്ളവർ മുഴുവനും തന്നെ അറസ്റ്റു വരിച്ചു ജയിലിൽ പോയിട്ടുണ്ടു്. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ പള്ളിപ്പുറം കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽപെട്ട സി. ആർ. ദേവകി അമ്മ, അവരുടെ സഹോദരനായ ശ്രീധരൻ നമ്പ്യാർ, നാരായണൻ നമ്പ്യാർ, മാധവൻ നമ്പ്യാർ (കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറി) സി. ആർ. അച്യുതൻകുട്ടി നമ്പ്യാർ എന്നിങ്ങനെ ഒരു കുടുംബത്തിലെ മിക്ക മെമ്പർമാരും ജയിലിൽ പോയി. ഇപ്രകാരമുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ വേറെയും പല സ്ഥലങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയാൻ കഴിയും. ഏ. വി. കുട്ടിമാളത്തമ്മ രണ്ടുമാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള തന്റെ ശിശുവിനോടുകൂടി ജയിലിലേക്കു പോയി. (കുട്ടിമാള അമ്മ - മിസ്സിസ്സ് മാധവമേനോൻ - കേരള സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ 9-ാം സർവ്വാധിപനായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അവരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തതു്). സി. കുഞ്ഞിക്കാവർമ്മ, മിസ്സ് മെറീൻഡാകല്ലൻ, എന്നീ മഹിളമാരും കോൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാനക്കമ്മിറ്റിയുടെ സമരകാലത്തെ സർവ്വാധിപന്മാരായിരുന്നു. കുഞ്ഞിക്കാവർമ്മക്കു് രണ്ടര കൊല്ലത്തെ തടവും കുട്ടിമാളത്തമ്മക്കും മിററിൻഡോകല്ലനും രണ്ടുവർഷത്തെ തടവുമാണു് ശിക്ഷവിധിച്ചതു്. ഏറെത്താമസിയാതെ കെ. മാധവമേനോനേയും അറസ്റ്റുചെയ്തു രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കു ശിക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കാര്യപരിപാടി നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ കേരളത്തിൽ യൂത്ത്ലീഗ്, വിദ്യാർത്ഥിസംഘം, സ്വദേശിലീഗ്, എന്നീ പല സംഘങ്ങൾ അവിടവിടെയായി ഉൽഭവിക്കുകയും അതാതിന്റെ പ്രവൃത്തിഉൾജ്ജിതമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുവ

റികയും ചെയ്തിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാ
 ഭൂതമായ അക്രമങ്ങൾ തന്ത്രത്തിനുവേണ്ടി സമാധാനപരമായ സ
 മരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട ഈ ധർമ്മഭടന്മാരോട്
 ഭരണാധികാരി കാണിച്ചുവന്നിരുന്ന ക്രൂരത ഏതൊരാളുടേയും
 സ്വാതന്ത്ര്യഭാഹത്തെ ഒന്നു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. മദ്യം
 കൊണ്ടു പ്രസ്ഥാനത്തേ നശിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള അധികൃതന്മാരു
 ടെ വിചാരം വെറും വ്യാമോഹമായി പരിണമിച്ചു. അപ്പോൾ
 ഗുരുവായൂരിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശന സത്യാ
 ഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഓർഡിനൻസ് പ്രയോഗിച്ചുവെ
 കിലും ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അതു പിൻപലിക്കു
 വാൻ അധികൃതന്മാർ നിർബന്ധിതരായി. അല്ലാത്തപക്ഷം
 ധാരാളം പേർ ഗുരുവായൂരിലും അറസ്റ്റു വരികുവാൻ സന്ന
 ധരവുമെന്നു അധികൃതന്മാർക്കറിയാമായിരുന്നു, അറസ്റ്റു
 കൾ കഴിയുന്നത്ര ചുരുക്കുവാനും ലാത്തിപ്രയോഗം വർദ്ധിപ്പി
 ക്കുവാനും ആണ് തീർച്ചയാക്കിയത്. അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെട്ട
 നവരിൽ തന്നെയും ഒരു ചെറിയ വിഭാഗത്തെ മാത്രമേ കേസ്സെ
 ടത്തു. ചാർജ്ജ് ചെയ്തിരുന്നുള്ള. രണ്ടുവാരത്തിനിടയിൽ 306
 പേരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തതിൽ 15 പേരെ മാത്രമേ ചാർജ്ജു
 ചെയ്തു ശിക്ഷിക്കുകയുണ്ടായുള്ളൂ. കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല, പുറമേ
 യും ഈ നയം തന്നെയാണ് ഇക്കാലത്തു ഗവൺമെന്റ് സ്വീക
 രിച്ചിരുന്നതെന്നു റിപ്പോർട്ടുകൾ കൊണ്ടു കാണുന്നു. സത്യാഗ്ര
 ഹികളോടു കാണിച്ച ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റം മിതവാദികളേ
 കൂടി കോൺഗ്രസ്സിനോടനുഭാവമുള്ളവരാക്കി. അവർ തങ്ങളു
 ടെ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി അധികൃതന്മാർക്ക് അയച്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽ വിദേശവസ്രാഷാപ്പ് പിക്കററിം
 ഗ് നടത്തിയിരുന്ന മിസ്സിസ് എൽ. എസ്. പ്രഭുവിനേ
 അറസ്റ്റു ചെയ്തു ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ ആ മാനുഷ വിധിച്ചിര
 ന പിഴ അപ്പോൾതന്നെ ഈടാക്കുവാനായി അവരുടെ കഴ
 ത്തിൽ കെട്ടിയിരുന്ന 'മംഗല്യ'ത്തെ നിർബന്ധപൂർവ്വം അഴി
 ചുവാണ്ടുകയും, ഈ സംഭവം നിയമസഭകളിൽ ചോദ്യത്തിനു
 വിഷയമാകയും, ഇന്ത്യയിലെയും കക്ഷിഭേദമന്യേ സകല
 രും ഉന്തിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും, ഒടുവിൽ താലി മട
 ക്കിക്കൊടുക്കുവാനും മറ്റും ഗവൺമെന്റ് ആജ്ഞാപിക്കേണ്ട
 തായി വരികയും ചെയ്തു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ തലതിരി

ഞ്ഞ അക്രമ പ്രവർത്തികൾക്കുള്ള മറ്റൊരു ഉദാഹരണമായിര
 ന്നു. ഇക്കാലത്തു് വാളണ്ടിയർമാരെ പിടിച്ചു പോലീസ്സ് സ്റ്റേഷ
 നിൽ കൊണ്ടുപോയി നല്ലവണ്ണം പ്രഹരിച്ചശേഷം രാത്രി
 യിൽ തീവണ്ടിയിൽ കയറി പല ഭൂതസ്ഥലങ്ങളിലും കൊ
 ണ്ടുവിടുകയും പതിവായിരുന്നു. മർദ്ദിതരായ ധർമ്മഭടന്മാർക്കു്
 യാതൊന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുത്തിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല,
 ദാഹിച്ചു നിലവിളിച്ചാൽ വെള്ളംപോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു
 കയാണുണ്ടായതെന്നു് അക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന
 പരാതികളിൽ നിന്നു കാണുന്നു. ഏറനാടു താലൂക്കിൽപെട്ട
 രാമനാട്ടുകരയിലെ കുട്ടികൃഷ്ണമേനോനെ പോലീസ്സ് ലോക്ക
 പിൻവെച്ചു് ലാത്തികൊണ്ടും ചൂരൽകൊണ്ടും അടിക്കുകയും
 കൈച്ചുരുട്ടി ഇടിക്കുകയും ചെയ്തു. ചൂരൽകൊണ്ടടിച്ചതിനാ
 ലുണ്ടായ പാടു് നെടുനീളത്തിൽ അയാളുടെ ശരീരമാസകലം
 കാൺമാനുണ്ടായിരുന്നു. അയാളെ ഏടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഡി
 സ്ത്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിനെ കാണിക്കുകയും, അന്വേഷണം
 നടത്താമെന്നു ഡിസ്ത്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടു വാഗ്ദാനംചെ
 യ്കയും ചെയ്തുവെങ്കിലും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല.
 തെളിവില്ലെന്നായിരുന്നു സമാധാനം; അയാളുടെ ശരീരത്തി
 ലുണ്ടായിരുന്ന രക്തപങ്കിലമായ ഓരോ പാടും ആ യുവാവി
 ന്റെ മേൽ ചെയ്തിരുന്ന ക്രൂരമായ മർദ്ദനത്തിനു ഓരോ രക്ത
 സാക്ഷിയായിരുന്നില്ലേ?

ഇതേ അനുഭവം തന്നെയായിരുന്നു ചെറുപ്പളശ്ശേരിയിലെ
 ദാമോദരൻനായർക്കും. അയാളേ കുറുവടികൊണ്ടും ചൂരൽകൊ
 ണ്ടും നിർദ്വയമായി അടിക്കുകയും കൈച്ചു
 രുട്ടി ഇടിക്കുകയും ഷൂസിട്ട കാലുകൊ
 ണ്ടു് ചവിട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശ്വാ
 ച ഉപദ്രവങ്ങൾ സോഷ്യാസം ചെയ്യുവാൻ ആയാരന്നന്നേ
 പ്രയാസപ്പെട്ടു. ഫറോക്കിലെ രാമന്നും ഏ
 ന്നുവേണ്ട, മറ്റനവധി വാളണ്ടിയർമാർക്കും
 ഇക്കാലങ്ങളിൽ മേല്പറഞ്ഞ വിധമായിരുന്നു അനുഭവം. അടി
 കൊണ്ടു ബോധംകേട്ടു് വീണാൽ യാതൊരു വൈദ്യസഹായ
 വും പോലീസ്സുകാർ നൽകിയിരുന്നില്ല. ഗവർണ്മെണ്ടുവക ആ
 സ്പത്രികളിൽ കൊണ്ടുപോയാൽ അവരെ അകത്തു് സ്വീക

രിച്ചിരുന്നതുമില്ല. ഗൗരവമായ ക്ഷതങ്ങൾ പറ്റിയിരുന്നവരെ ആസ്പത്രിയിൽ കിടത്തി ചികിത്സിച്ചാൽ അതെല്ലാം ഒടുവിൽ രേഖയായിത്തീരമല്ലോ എന്നു കരുതി ആയിരിക്കണം അവരെ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നത്. ദിവസേന പരക്കേറു ചെല്ലുന്നവരുടെ സംഖ്യ അത്രയ്ക്കു വലുതായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു സമയം ആസ്പത്രിയിൽ അവരെയെല്ലാം പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്നിടത്തോളം സ്ഥലമില്ലായിരുന്നുവെന്നും വരാവുന്നതുമാണ്. * കോഴിക്കോടു്, കോയിലാണ്ടി, പാലക്കാടു്, കണ്ണൂർ, കാഞ്ഞങ്ങാടു്, ഈ സ്ഥലങ്ങൾ മേൽപ്രകാരമുള്ള അക്രമപ്രവൃത്തികളാൽ അക്കാലത്തു് കപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ കേവലം ഖദർധാരികൾക്കുപോലും രക്ഷയുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാമകൃഷ്ണാശ്രമത്തിലെ ഒരു ബ്രഹ്മചാരിയെ ആയാൾ ഖദർധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ പൊലീസ്സു സറേഷനിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവെച്ചു.

കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും സത്യാഗ്രഹസമരം നടത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ സമരത്തിൽ ഈ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വളരെപേർ വളണ്ടിയർമാരായി ചേർന്നിരുന്നു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് വന്നിരുന്നവരോടു് കൂടുതൽ രോഷത്തോടു കൂടിയാണ് പോലീസ്സുകാർ പെരുമാറി വന്നിരുന്നതെന്നു് സ്വന്തം അനുഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കേ. എ. ഓമോദരമേനോൻ വടകര കോൺഫറൻസിൽവെച്ചു്

കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും

പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. സൈമൺ കമ്മീഷനോടനുബന്ധിച്ചു് നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ അന്വേഷണം നടത്താൻ വന്നിരുന്ന ബട്ട്ലർ കമ്മിറ്റിയെ കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ബോധിപ്പിക്കാട്ടു ചെയ്തു. അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രതിഷേധ പ്രകടനത്തിന്നു തുളുർവെച്ചു് കുറ്റം നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടു മുതൽപേരെ

* എച്ച്. മഞ്ചുനാഥറാവുവിന്റെയും മറ്റും പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി കോക്കോട്ട ഇക്കാലത്തു് ഒരു കോൺഗ്രസ്സു ആസ്പത്രി സ്ഥാപിച്ചു് പരക്കേറു വളണ്ടിയർമാരെ ചികിത്സിച്ചുവന്നു. ഉദാരമതികളായ ഡാക്ടർമാരുടേയും പൗരന്മാരുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങളും ഈ സ്ഥാപനത്തിന്നു ധാരാളം ലഭിച്ചിരുന്നു. വളരെ പ്രയോജനകരമായ സേവനം നൽകിക്കൊണ്ടു് ഈ ആസ്പത്രി സമരാവസാനംവരെ നിലനിന്നു.

അറസ്റ്റു ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമുള്ള അറസ്റ്റുകൾ എറണാകുളത്തും ഉണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലും പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മദ്യഷാപ്പുകളുടെ പിക്ക്കറിങ്ങും വിദേശവസ്ത്ര ഷാപ്പുകളുടെ പിക്ക്കറിങ്ങും എത്രയും ഊർജ്ജിതമായവിധം തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും നടത്തിയിരുന്നു. ഗാന്ധിയുടെ അറസ്റ്റിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ യോഗം കൂടുവാൻ പാടില്ലെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റ് വിരോധിച്ചിരുന്നതിനെ അവഗണിച്ച് യോഗം ചേർന്നതിന്നു എൻ. സി. ശേഖർ, ടി. എസ്സ്. കെച്ചേട്ടുപ്പിള്ള, എൻ. പി. കുര്യൻ തുടങ്ങി വളരെപേരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തു ശിക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. എറണാകുളത്തു എ. ചന്ദ്രഹാസൻ, എൻ. ജെ. ജോസഫ്, വി. കെ. കുട്ടി എന്നിവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിയ ശക്തിയായ പിക്ക്കറിംഗിന്റെ ഫലമായി 80 ശതമാനത്തിലധികം വിദേശവസ്ത്രവ്യാപാരികൾ സ്വദേശീപ്രതിജ്ഞ കൈക്കൊള്ളുകയും വിദേശവസ്ത്രങ്ങൾ ഭാണ്ഡംകെട്ടി മുദ്രവെക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രായേണ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പിക്ക്കറിംഗ് വിജയകരമായിത്തന്നെ നടന്നതായി കാണാനുണ്ട്. ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഖദർവില്പന ധാരാളമായി നടന്നിരുന്നു. ഒരു വാരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ കോഴിക്കോട്ടു രണ്ടായിരം ഉറപ്പികകും തൃശ്ശൂരിൽ മൂവായിരം ഉറപ്പികകും ഖദർ വിൽക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ ആഴ്ച കേരളത്തിൽ ആസകലം 20,637 ഉറപ്പികകു ഖദർ വിറ്റതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം “സർവ്വാധിപന്മാ”രുടെ വാഴ്ചക്കാലമായിരുന്നുവെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അനിതരസാധാരണമായ വൈഭവങ്ങൾ പലതും അന്ന് യുവാക്കന്മാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സാമർത്ഥ്യത്തിന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങിട്ടുള്ള പോലീസ് മേധാവികളുടേയും അവരുടെ വിസ്മൃതമായ സന്നാഹങ്ങളുടേയും അന്വേഷണങ്ങളേയും മുൻകരുതലുകളേയും തോല്പിച്ചിട്ട് യോഗങ്ങൾ ചേരുക, ലഘുലേഖനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുക. പത്രികകൾ കല്പിച്ചിൽ ഏഴുതിച്ചു പല ദിക്കുകളിലേക്കും അയക്കുക, കോൺഗ്രസ്സ്

ബുള്ളറ്റിൻസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക എന്നിങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങളും കോൺഗ്രസ്സ് ഭാരവാഹികൾ വിരുതോടുകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. കോഴിക്കോട്ടു നഗരത്തിൽനിന്നും ദിവസേന പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ബുള്ളറ്റിൻസ് എവിടെവെച്ചെഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നോ അതിനുള്ള കല്പിച്ചു എവിടെ ഇരിക്കുന്നുവെന്നോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പോലീസ്സുകാർക്ക് സാധ്യമായില്ല. സർവ്വേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിലും ഇവിടത്തെ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളുമായും മറ്റു ശാഖാകമ്മിറ്റികളുമായും കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിയതു സ്വന്തം പോസ്റ്റിൽ ഏർപ്പാടുവഴിയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സംസ്ഥാനസമ്മേളനം കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടത്തിയതുപോലെ കണ്ണൂരിൽവെച്ചു വടക്കേ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഫറൻസും ഫറോക്കിൽവെച്ചു മദ്ധ്യമലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് സമ്മേളനവും ജലായി മാസത്തിൽ നടന്നതായി കണക്കുണ്ട്. ഇതുപോലെ താലൂക്ക് സമ്മേളനങ്ങളും ചിറ്റാങ്ങൽ, കോട്ടയം, കുറുമ്പനാട് മുതലായി എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും വിജയപൂർവ്വം നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

സംസ്ഥാനസമ്മേളനം ഉൾപ്പെടെ ഈ മേൽപ്പറഞ്ഞ സമ്മേളനങ്ങളുടെയെല്ലാം വിജയപൂർവ്വമായ നടത്തിപ്പിന്നും സമരത്തിന്റെ നിർവിഘ്നമായ തുടർച്ചക്കും കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടിയുടെ സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനത്തിന്നും കെ. രാമൻമേനോന്റെ മേൽനോട്ടവും സഹകരണവുമായിരുന്നു മുഖ്യമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. ഇക്കാലത്തു മാധവൻ നായർ സുഖക്കേടായി കിടപ്പിലായിരുന്നു. മേയ് മാസത്തിൽ രാമൻമേനോനെ അറസ്റ്റുചെയ്ത രണ്ടു വർഷത്തേക്കു ശിക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ സമരം പിന്നെയും പഴയ ക്രമത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. സ്രീകളും പുരുഷന്മാരുമായി 20-ൽ അധികം ഡിക്ടേറ്റർമാർ (സർച്ചാധിപർ) വഴിക്കുവഴിയേ സ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ, 1934 ഏപ്രിൽ മാസം 7-ാം തീയതി മഹാത്മാഗാന്ധി സിവിൽ നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനം പിൻവലിക്കുന്നതുവരെ കേരളത്തിൽ സമരം ഇട

കേരളീയർക്കു

അഭിമാനാർഹം.

വിടാതെ നടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വന്നു. വ്യക്തിഗതമായ സത്യാഗ്രഹം പിന്നെയും കരണാലക്ഷി കണ്ണൂർ മുതലായ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ* നടന്നതായി കാണുമാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരം രണ്ടാമത്തെ സത്യാഗ്രഹസമരത്തിലും കേരളത്തിന്റെ മുൻ സ്തുത്യർഹമായ വിധം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നു അഖിലേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർക്കു അഭിനന്ദിക്കുവാനും കേരളീയർക്കു അഭിമാനിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു.

മറ്റേതൊരു സംസ്ഥാനത്തോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാലും കേരളത്തിന്റെ സ്ഥാനം സമരസന്നദ്ധതയിലും സമരനിർവ്വഹണത്തിലും, അദൃഷ്ടിയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, സമരം നിർത്തിവെക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യയുഷ്ണയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി ആ സ്ഥാനത്തു് ഏർപ്പെടുത്താതെ വരികയും ചെയ്തുകയാൽ കേരളത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്ഥാനം ഒരിക്കൽക്കൂടി മന്ദമായി ഭവിച്ചു. അസംബ്ലിയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിറുത്തിയിരുന്ന സാമുവൽ ആറോൺ വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. സംഘടിതമായ പ്രവർത്തി ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെയും മലബാർ പിന്നോക്ക മാറാറില്ല. സമരപരമായ കാര്യപരിപാടിക്കു വേണ്ടി വാദിച്ചുകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും സംഘടിതങ്ങളായ പ്രചരണവേല ചെയ്തുവരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു താരതമ്യേന ധാരാളം പ്രാബല്യമുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമാണ് കേരളമെന്ന് സംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ ആ പാർട്ടിക്കുള്ള ഭൂരിപക്ഷനിലയും 1935 മേയ് മാസത്തിൽ കോഴിക്കോടുവെച്ചു ബ്രൽവിരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന സംസ്ഥാനസമ്മേളനത്തിലെ പ്രമേയങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിനിടക്കു് കേരളത്തിനു് വലുതായ രണ്ടു നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചു, കെ. മാധവൻനായരും ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമി

* കെ. പി. ഗോപാലൻ, എ. കെ. ഗോപാലൻ എന്നിവരുടെ പേരുകൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യയോഗ്യമാകുന്നു.

അയ്യരും രോഗബാധിതരായി പരമമടഞ്ഞു. ഈ നേതാക്കന്മാർ കേരളത്തിനും കോൺഗ്രസ്സിനും ചെത്തിട്ടുള്ള ഗംഭീരവും ആത്മത്യാഗപരവുമായ സേവനങ്ങൾ വിലമതിക്കാവുന്നതല്ല. വലുതായ രണ്ടു നഷ്ടങ്ങൾ കെ. മാധവൻ നായരാവട്ടെ, കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഉത്ഭവം മുതൽ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അതിനോടു് സ്ഥായിയായി ബന്ധിച്ചിരുന്നു. കേരളസംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി 1921-ൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹവും യു ഗോപാലമേനോനും ആയിരുന്നു അതിന്റെ ജോയിന്റസെക്രട്ടറിമാർ.* മാധവൻനായരുടെ നിസ്തുല്യസേവനം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു്, ഇതിനുമുൻപുള്ള സംഭവപരത്രങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിടത്തേളം കൊണ്ടുതന്നെ വിശദമാകുന്നതാണ്.

പതിനാലു വർഷത്തെ കാരാഗൃഹവാസത്തിനുശേഷം എം. പി. നാരായണമേനോൻ ഇതിനിടെ മടങ്ങി എത്തുകയുണ്ടായി. കോഴിക്കോട്ടു നഗരം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു് കെങ്കേമമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു് ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയതു്.

1934 മേയ് മാസം 28ാം തീയതി കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു് “ബോ.ബേ:ക്രാണിക്കിൾ” പത്രാധിപർ ബ്രൽവിയുടെ അധ്യ

* യു ഗോപാലമേനോൻ സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ മാത്രമല്ല, സംസ്ഥാനവിലാഹത്തു കമ്മിറ്റിയുടെയും ജോയിന്റസെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. നാഗപ്പുരിൽവെച്ചു് പാസ്സായ ബോയിക്കോട്ടു് പ്രമേയപ്രകാരം ഗോപാലമേനോൻ ആയിടക്കത്തന്നെ തന്റെ പ്രാക്ടീസ് നിർത്തിവെച്ചു് മുഴുവൻ സമയവും പ്രചരണവേലക്കും സംഘടിത പ്രവർത്തിക്കുമായ റി.നി.യു.ഗി.ടി.എ. യു. യു. നാലാം അദ്ധ്യായം എഴുതി പ്രസിദ്ധമായശേഷം കിട്ടിയ വിവരങ്ങളാണ്.

ക്ഷതയിൽ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം കൂടി.

ഈ രാഷ്ട്രീയ സമ്മേളനത്തോടൊപ്പം

അവിലകേരളസോഷ്യലിസം സമ്മേള

സംസ്ഥാന കോൺ

നവം തൊഴിലാളിസമ്മേളനവും ഉണ്ടായി

ഫറൺസ്^൧

രുന്ന. സോഷ്യലിസം സമ്മേളനത്തി

ന്നു ഏ. ആർ. മസാനിയും, തൊഴിലാളി

സമ്മേളനത്തിനു ശ്രീമതി മണിബൻകുറു.

ആധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ഈ മൂന്നു സമ്മേളനങ്ങളിലും ഏറെക്കുറെ

കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായഗതി

കു. കാര്യപരിപാടിക്കും അനുസരിച്ചുള്ള പ്രമേയങ്ങളാണ് പര

സ്വാക്ഷേപമുണ്ട്. എല്ലാ പ്രമേയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും തീക്ഷ്ണ

നമയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നു.

ബ്രഹ്മവിദ്യയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ രാഷ്ട്രീയ സമ്മേ

ഉന്നത്തിൽ പാസ്സാക്കിയ പ്രധാനപ്രമേയങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന

വയാകുന്നു:— (1) വിചാരണ കൂടാതെ തടവിൽ പാർപ്പിക്കുന്ന

ബങ്കാല തടവുകാരെ ഒരു നീതിന്യായ

കോടതി മുമ്പാകെ വിചാരണ ചെയ്യുക

പ്രധാന പ്രമേയങ്ങൾ യോ ആവരെ വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട

താണെന്നു ഗവർണ്മെണ്ടിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു

കുറയും. അമ്പതാണ്ടെ കൂട്ടംബാദികൾക്കു സഹാ

യം ചെയ്യുവാൻ എല്ലാവരോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(2) രോഗബാധിതനായ എം. എൻ. റോയിയെ ഉടനെ വിട്ട

യക്കേണ്ടതാണെന്നു ഗവർണ്ണമെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. (3) നാട്ടു

രാജഭരണം: ഇലക്ടറാക്കുന്നത് അതഥാപശ്ചാത്താണ് അവി

[illegible]

തൃശ്ശൂർ പ്രദേശത്തെ ന.പി.കുറുപ്പനതോടുകൂടി. നാടരാജി

ഒരിൽ തൊഴിലാളികളുടേയും കുടുംബക്കാരുടേയും നാനാത്വവിക

ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നിരുന്ന വിവിധ വർണ്ണക്കാരായവർക്ക് തുല്യ അവസരം നൽകുന്നതിനായി 1950-ൽ ഇന്ത്യയിൽ

നിലയെ വികസിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാനുള്ളതാണ് തന്നെ നാമുമാർക്കു വേണ്ടി വേണ്ടതാണ്.

അതിനാൽ, (നാട്ടുരാജ്യപ്രജ്ഞാപത്രം) പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി നൽകണമെന്നും, അതിനുള്ള അനുമതി നൽകണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ജനറൽ പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധയോടെ ആധാരമാക്കി ശ്രമം

സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ ത്രുമുഖങ്ങൾ പാർട്ടി മെമ്പർമാർക്ക്

നന്ന അഭിപ്രായം

(എ) പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശമനുസരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുത്ത സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഏകമണ്ഡലനിയമസഭ. (ബി) നിയമസഭയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതും അതിനോടു പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതുമായ ഒരു മന്ത്രി സമിതി, (സി) സംസ്ഥാനത്തിലെ വരവിന്റെ രണ്ടു ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ രാജകീയകുടുംബത്തിന്റെ പ്രത്യേകാവശ്യത്തിനുവിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുക. (ഡി) രാജകീയകുടുംബത്തിന്റെ മതവിശ്വാസത്തിനു സംസ്ഥാന ഭരണത്തിന്മേൽ യാതൊരു സ്വാധീനശക്തിയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക, (ഇ) പത്രപ്രവർത്തനം പ്രസംഗം, സമുദായ സംഘടന എന്നിവയ്ക്കു പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം.

(4) ബ്രിട്ടൺ ഏർപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ള ഏതു യുദ്ധത്തിലും ഇന്ത്യസഹകരിക്കുന്നതിനെ ഭാരതമഹാജനസഭ പ്രബലമായി പ്രതിഷേധിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (5) ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഇന്ത്യൻ ജനതയ്ക്ക് മാത്രമാകയാലും ആ അവകാശത്തേ പ്രായോഗികമാക്കാൻ അധികാര സമ്പാദനസമയത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവൻ്റ് അസംബ്ലിക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കൂ എന്നതിനാലും ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെൻറിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന ഭരണപരിഷ്ക്കാരം തകർക്കേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (6) കോൺഗ്രസ്സ് പട്ടത്തിലെ ഒന്നാം വകുപ്പിനെ താഴെ പറയും പ്രകാരം ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു “ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇൻഡ്യയ്ക്ക് പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിൽ നിന്നു തികച്ചും വേർപ്പെടുനിൽക്കുന്ന ഒരു പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യനില ഇന്ത്യക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഭരണാധികാരം, ഉല്പാദനം തുടങ്ങി സമുദായക്ഷേമകരമായ പ്രവർത്തികളിലേർപ്പെട്ട സാമാന്യജനങ്ങൾക്കായിരിക്കണം. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കായുള്ള സമരത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യവുമായി യാതൊരു രാജിക്കും വഴിപ്പെടുന്നതല്ല. (7) ഉന്നതകളിൽ അവശരായി വലയുന്ന കർഷകരെ ശക്തിയാംവണ്ണം സംഘടിപ്പിച്ച് അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ ഒരു പ്രധാനരംഗമാണെന്നഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഇതിനായുള്ള

പ്രവൃത്തികൾ ഉടനെ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നു കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു, (6) യാഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അടിമത്വത്തെപ്പറ്റി അജ്ഞതം ബോധശൂന്യമായ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള സാമാന്യജനങ്ങളെ യഥാർത്ഥനില അറിയിക്കുന്നതിനായി രാജ്യമൊട്ടാകെ ഊർജ്ജിതമായ പ്രചാരവേല ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്, (9) രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകന്മാർക്കുള്ള പഠനകേന്ദ്രങ്ങൾ കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്, (10) കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെങ്കിൽ ഭേദാഭ്യാസം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഇന്ത്യൻനാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സ് ചട്ടത്തിലെ വ്യവസ്ഥയെ മാറേണ്ടതാണെന്നു കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. (11) രാഷ്ട്രീയസംബന്ധമായ വസ്തുതകളിൽ കേരളത്തെ ഒരു ഭരണഘടനയിൻകീഴിലാക്കി ഒരു പ്രവിശ്യയായി സ്വരൂപിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ആദർശത്തോടു യോജിക്കുകയും, എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്നീ രണ്ടു പ്രത്യേക ഘടകങ്ങളേയും ഇല്ലാതാക്കിയതിനുശേഷം മാത്രമേ ആ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നു ശക്തിപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സമ്മേളനത്തിനു ശേഷമുണ്ടായ കേരളത്തിലെ പ്രധാന സംഭവം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻ്റ് ബാബുരാജേന്ദ്രപ്രസാദിൻ്റെ ദിഗ്വിജയമായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻനാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിൻ്റെ പ്രസിഡൻ്റ് ഔദ്യോഗിക നിലയിൽ കേരളം സന്ദർശിച്ചത് ഇപ്പോൾ ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും, വലിയ പട്ടണങ്ങളിലും ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഒന്നുപോലെ ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിൻ്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നായകനെ അനിതരസാധാരണമായ സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ രാജകീയമ യവിധം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് സെക്രട്ടറി കേ. രാമൻമേനോനുമൊന്നിച്ച് മലബാറിൻ്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു. രാജേന്ദ്രപ്രസാദിൻ്റെ സന്ദർശനത്താൽ കേരളത്തിൽ വിശേഷമായ ഒരുണർവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുവേണം പറയുവാൻ.

ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രം. ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ചരിത്രവും കൂടിയാണല്ലോ. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കേരളാലടക്കത്തക്കുറിച്ച് 1935 ൽ കേരള പ്രദേശ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'കോൺഗ്രസ്സ് കേരളവും' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ ആദ്യകാല രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനശൈലിയെ അനുസ്മരിക്കുവാനുപകരിക്കുന്നു.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആതുവരെയുള്ള കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആധികാരികമായി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ. ദേശാഭിമാനപ്രചോദിതനായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ഉപരിപഠനം മതിയാക്കി കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയായവർ വേണ്ടി കേരളത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദ്യകാലനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായ ബാരിസ്റ്റർ എ. കെ. പിള്ളയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവ്. കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരിൽ സമാദരണീയനും അനിഷേധ്യനുമായിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ എ. കെ. പിള്ള കേരളപ്രദേശ് കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയുടെ സമ്മതത്തോടും അനുവാദത്തോടുംകൂടി എഴുതിയതാക്കിയ ഈ ഗ്രന്ഥം തീർത്തും ആധികാരികമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടുപക്ഷമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ.

ചരിത്രം പബ്ലിക്കേഷൻസ്
തിരുവനന്തപുരം - 695010

കോൺഗ്രസും കേരളവും

ബാരിസ്റ്റർ : എ. കെ. പിള്ള

പരിഭാഷാ പബ്ലിക്കേഷൻസ്
തിരുവനന്തപുരം-695010